

சுருத்தி

நாடார் குல வரலாறு

A Brief Account of the Nadar Race,

being

AN ADDRESS

By Rabbi B. J. M. Kulasekhara-rai

(son of Rabbi A. N. Chattampillai-Aiya,
Prakassapuram, Narareth, Tirunelveli District),

concerning

the Origin, History, Names, Titles, Subdivisions,

Clans (ancient and modern), Occupation,

Religion, Manners and Customs, Social Position,

Characteristics, Present Status, etc.

of

the Chantaras or Mara Nadars,

the Original Lords of the Tamil Country,

delivered on 6th June, 1918,

at the Fourth Conference of the Nadars,
held at the Victoria-Edward Hall, Madura.

Published by request.

PALAMCOTTAH

PRINTED AT THE DARLING PRINTING PRESS,

AND PUBLISHED BY THE AUTHOR

1918

All Rights Reserved.

குரு வணக்கம்.
(Dedication)

என்னை உருவாக்கி, காப்பாற்றி,
பேரோபகார வேலைகளுக்காகத் தெரிந்தெடுத்த,

பரம சிகா வான

[யாஹுவே எலோஹிம் ஷேம்]

(ஆதி. 9. 28)

"சேம்துல சூண்டவ ராகிய சுவாமி"

என்னும்

எகோவா - மேசியாவை

அவர் உத்பதியில் தாஷ்டாங்கம்செய்து,

(Orientalogy) கீழ்நேக்கங்கள்சம்பந்தமான பூர்வசரித்திரம், பாவதாசாஸ்

ஜனவிவரணம், மதவிவரம் முதலிய சாஸ்திரங்களிலும்,

(Chantology) சான்றோர்ஜாதிவரலா ருதிய சாஸ்திரத்திலும்,

எனக்கு அருள்பபட் டிருக்கும் சகல அறிவுக்கும் மூலகாரண குருஸ்தானமுதல்

மதவிஷயமாகவும் கடாரகுழுவின் நன்றி விஷயமாகவும்

தங்கலையும் தங்கள் வீட்டுக்காரியாங்கலையும் தியாகம்பண்ணினதிலால்

எனக்கும் மற்றோருக்கும் பல நன்மைக ளுண்டாக

வதுவாயிருந்த ரிஷியும்,

நானிலந் வயதுடையவர்களை யிருப்பவர்களும் ஆகிய

புகாரணம்மெருநீதியானது, வடிவம்பித்து அவர்களுக்கு நன்றிபாரா

அவர்களின் கீழ்ப்படிதலுள்ள குமாராளுக தெண்டவரிட்டு

எனது ஆராய்ச்சிகளின் முதற்பல னுள்,

நாடார்துல வரலாறு

ஆசிய இப் புன்கக்கை

அப்பணம் செய்கிறேன்.

24-7-1918.

பி. ஜே. எம். குலசேகர-ராஜ.

நாடார்துல வரலாறு.

தமிழ்நாட்டின் ஆதித் தாணியாட்டிக்கார வான

சான்றோர் என்னும் மாறநாடார்களின்

பூர்வோத்திரம், சரித்திரம், பேர்கள், பட்டப்பேர்கள், உட்பிரிவுகள்,

முற்கால-தற்கால சூழும்பரம்பரைகள், தொழில்கள், மதம்,

வழக்கபுழக்கம், அந்தஸ்து, குணங்கள், நானதுநிலைமை முதலானவைகளை,

மதிப்புள்ள திரளான மேற்கோளாதாரங்களின்பேரில்

சுருக்கமும் தெளிவுமாய்த் தொகுத்து,

திருமெல்வேலியில்லா, காசேரத்து - பிரகாசபுரம்,

ரபி அ. ந. சட்டம்பிள்ளையா அவர்கள் குமாரி,

ரபி B. J. M. குலசேகர ராஜ்

தயார்பெய்து,

மதுரை, வீக்டோரியா-எட்வர்ட் ஹாலில் கூடிய

நாடார் மஹாலுன் சங்கம், 4-வது கான்பெரென்ஸ்

1918ஆம் ஜூன்மீஸ் - 15 வரிக்ந்த

உபநியாசம்.

பல களவான்கள் - மேதாவினின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

பாளையக்கோட்டை

டார்லிங் அச்சுக்கடத்தில் றெ. துளியாரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918

இப் புன்கத்தின் சர்வ சுதந்திரங்களும் அதின் துளியிருக்கக்

சொந்தமாக ரிஜிஸ்டர்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

முகவுரை

நாடார்குலத்தவரைப் பற்றி, "They now occupy a very high place amongst the most progressive native tribes and castes in Southern India" "அவர்கள், இப்போது தென்னிந்தியாவில் மகாமேவர முன்னுக்குவருகிற சாதாரண குலங்களும் - ஜாதிகளு மாணவர்களுக்குள்ளேயும் உன்னதமானதை யடைந்திருக்கிறார்கள்" என்று 1841-ஆம் முதல் திருச்செவ்விலிச்சீமையில் பிஷ்பாபிரேஸ்பார்த்த பேர்பெற்ற பிஷ்பாபால்மெய்துரை தம்முடைய ஜீவகாலத்திற்குள்ளே அனுபவமா யெழுதி வைத்திருக்கிறார். அப்படியே, (இவ்வுலகத்தில் தெய்வசாபத்தால், கடந்த சுமார் 1800 வருஷங்களுக்கே உலகமொத்தத்திலும் சிதறண்டு, மகா கலத்தையும் கிடப்பையு மடைந்து, கடந்த சுமார் 1 நூற்றாண்டுகாலமாக, உலகமொத்த முமே பிரயிச்சத்தக்கவிதமாய் சகலவிஷயங்களிலும் மகாமுன்னேற்றத்தை யடைந்துவருகிற 'Shemitic சேமிபிரதீயா'ராகிய 'Beni Israel இஸ்ரவேல் புத்திரர்' என்னும் 'Jews யூதருக்கு ஒரு சிற்றளவாயாகிலும் ஒப்பளவர்களாய், தென்னிந்தியாவின் இந்த நாடார்குலத்தவர், கடந்த சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுகாலமாக அநேக மேலான விஷயங்களில் முன்னே வருவது யாவருமறிந்த உண்மையாயிருக்கிறது. இதிலே, அவர்கள் முன்னேறும் பற்பலவிஷயங்களில் அவர்களோடு குறுக்கிடேயிருக்கிற பல இதர ஜாதிகளுவார். அவர்களுடைய பொருளையும் விரோதமு மடைந்து, அவர்களுடைய பூர்வோத்திரம், சரித்திரம், குணம், அந்தஸ்து முதலானவைகளைக் குறைத்துமாற்றியும், வேறுமென்று நிஷிதம்பண்ணியும் ஏழுதி, துவக்கமுதலே புல்தகம்முதலானவைகள் பிரசரிப்பதும் விரோதப்படிக்கைகள் செய்வதும் சகஜமாகிவிட்டது. ஆகவே, அந்தஸ்து முதல் குலத்தின் யதார்த்த பூர்வோத்திரம்-சரித்திரம்-அந்தஸ்தைத் தவிர ஏழுத்தலைப்பதி, நாடார்குலத்தவர் செய்யவேண்டிய அவசியமே யாகிவிட்டது. இதுவிஷயமாய் துவக்கத்தில் கையெழுத்துப் பதிவுகளான தால்கள் நாடார்குலத்தவர்களும் வெளியிலும் பரவியிருந்தாலும், இந்தியாவில் கவர்ண்மென்றார் (Census) ஜனசங்கக்கணக்கெடுத்து, ஜாதிகளை மேல்-கீழ் என்று வகுக்க ஆரம்பித்த 1870-ம் வருஷமுதல், நாடார்குல மேன்மையைத் துலக்குவதாக, விவரத்தெரிந்து-தெரியாமலும் ஏழுதினதாக பல அச்சடிப்புல்தகங்களும் எழுப்பின. அப்படி, தெருவெளிவந்த புல்தகங்கள் பலவா யிருந்தாலும், அவைகளொன்றிலும், இப்போது பொது ஜனங்கள் நாடார்குலவிஷயமாய் அறியவிரும்பும், சங்கதிகள் அநேகமாய் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டியது யிருக்கிறது.

அத்துக்குமேல் பிரசுரமாகியும் நாடுதரம் என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகையின் கானது 1918-ம் ஆண்டு மார்ச்சு திதியில், "(நாடார்) மகாஜன் சங்கம்" என, பத்திரிகையார்ப்பெழுத்தபட்டிருக்கும் விபரத்தில், நாடார்குலவிஷயமாய் யிருக்கும் அடியிருக்கை சங்கதியும் இவ்வுபபியால் விஷயமாய் எடுத்தெழுப்பவேண்டியது யிருக்கிறது. அதாவது:—

"உங்களுடைய வம்சவழியைப்பற்றி பாராட்டிக்கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்றும், பதங்களின் மூலங்களையும் பழைய பரம்பரைகளைக்குறித்தும் சர்ச்சை செய்வதால் என்ன பயனுண்டாகுமென்றும் (நாடார்குல விஷயமாய் சிலர் சொல் கிருர்கள். இது நமக்கும் நமது தேசத்திற்கும் முந்திலும் மாறுபாடான விஷயம். உன்னதநிலைமையிலிருந்து காலமாறுபாட்டால் தாழ்த்தியுள்ளபடி ஒரு மனித குலது ஒரு ஜனமூகமாவது ஒரு தேச மாவது முன்னேற்றமடைய வேண்டி குலம், அந்நிலைய பூர்வசரித்திரங்களையும், அவர்களின் முன்னோர்களுடைய சரித்திரங்களையும், அவர்களின் கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்துகொண்டால் தாம், தங்கள் பூர்வீகத்திலிருந்து நிலைமையும் இப்போதிலிருக்கும் நிலைமையும், தெரிந்து, பழைய உன்னதநிலைமையையாவது எதுவாயிருக்குமென்றும், இந்த தேசமானது முன்னேற்றமடையாதற்கு முக்கியகாரணங்களிலொன்று இதுவாகுமென்றும், உண்மை, தேசபத்தர்களால் சொல்லப்பட்டும், தேச ஜனங்களால் ஆய்வு நிகழ்ப்பெற்றும் வரும் இவ்வுலகத்தில், இவ்வாறு சொல்வது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமே."

இப்பவும், 1850-ம் வருஷத்துக் கெக்கிறுந்தே இக்குலபூர்வத்திர ஆராய்ச்சியை சுயவெறுப்பாய்த் துடங்கி நடத்திவந்திருக்கிற எனது கணிய பிதாவவர்களின் உலகப்பிரஸ்தாபவேசைகளை எண்ணியும், 1901-ம் வருஷத்தில் கவர்ண்மென்றார் தென்னிந்தியாவுக்கு எத்திரியிச் ஸர்வே துடங்கிய போது, ஹெ. எத்திரியிச் சூப்பரின்றென்றென்றென்றிடம் நாடார்குலவரலாற்றை ரிக்கார்டாதாரங்களுடன் கொடுக்க, நானும் என்கேதாரும், பிரதிநிதிகளா யிருக்கும்படியாக விரும்பி, தென்னிந்தியாவிலும்-சிலோனிலும்-பர்மா விலும் முன்ன சுமார் 40,000 நாடார்கள் தங்கள் கையொப்பங்களிட்ட மனுக்கள் மூலமாய் ஷூ சூப்பரின்றென்றென்று துரையைக் கேட்டுக்கொள்ள, அத்தப்படியே ஷூ குலவரலாறு திருத்திகளமாய்ச் கொடுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்தும், கடந்த 27 வருஷங்களாக நான் (The Orient) கீழ்தேசங்களின் புராதனம், சரித்திரம், பாஷாசாஸ்திரம், ஜனவிவரணம், மதங்கள் முதலானவைகள் விஷயமாய் சுயவெறுப்பாய்ச் செய்துவருகிற விடா முடிற்சியான ஆராய்ச்சியை உத்தேசித்தும், நாடார்குலத்தவரின் பூர்வோத்திரம், சரித்திரம், குணங்கள், அந்தஸ்து, சாந்தியற்கை முதலானவைகளை தெளிவுறத் துவக்குவதான ஒரு சிறுபுல்தகம் தயாரித்து வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று நாடார்குல அபிமானிகளும்-கணவாண்களும், நாடார்குல ஜன சங்க முக்கியஸ்தரும் மாத்திர மல்ல, சில இதர குல மேதாவசுமே என்னை அடிக்கடி விரும்பிக்கேட்டுக்கொண்டதால், அவர்கள் விருப்பத்துக் கிணங்கியே, இவ்வுபபியாஸத்தை தயார்செய்தேன்.

அந்தக் கேட்டுக்கொள்ளுதல்களின் தொடர்பாய், நாடார் மஹாஜன 4-வது கான்பரென்ஸ்-கதாக இந்த குலவரலாறு தயாரிக்கும்படியாய், மதுரையிலுள்ள ஷூ கான்பரென்ஸின் உபசாரணைக்கிடையிலிருந்து தனுப்பிய வேண்டினால், (சகல நற்குணங்களும், புத்திக்கூர்மையும், தேகவலமும் பொருத்தமவனும், மகா அருமையாய் வளர்க்கப்பட்டவனும், 11 வயதுள்ள வனு யான சேம் அருமையாகும் குலசேகராஜி என்னும் என் ஜேஷ்ட குமாரனை இமந்த துக்கத்தி லயிழ்த்தியிருந்த) எனக்கு, கடந்த மேம் 3-வையே கிடைத்தாலும், ஷூ 19-ம் முதல்தான் அந்தவேலையை ஆரம்பித்து, அதிலிருந்து 2 வாரங்களுக்குள் அதை பூர்த்திப்பண்ணிவிட்டேன். ஷூ 4-வது கான்பரென்ஸ் மூன்று நாட்களாக, ஜூன் 4, 5, 6-களில் நடந்த

தில் பிரஸிடென்ஷியல் அட்ரஸ் முதல்நாள் காலை 4 மீட்டில் வாசிப்பது, அதைத்தொடர்ந்து ஷே 3 மீட்டர்களிலும் என்னுடைய இந்தக் குலம் 'வாறு வாசிக்கவேண்டுமென்பதாக எண்ணி, இதை இவ்வளவுவிரிவாகத் தயார் செய்தேன். ஆனால் ஷே கான்பரென்ஸ் காட்சிகளின் சந்தர்ப்பப் பிரகாரம், ஷே பிரஸிடென்ஷியல் அட்ரஸும் என்னுடைய இந்தக் குலவாலாரும் கான்பரென்ஸின் கடைசியின் மாகிய லேயிலே வாசிக்கும்படி கேரிட்டதால், கான்பரென்ஸியலாரும் பூரணவயும்தெரிவித்தாலாக, அதில் சிலவற்றை மாத்திரம் எழுதியிருந்த அந்தப்படியே வாசித்து, மற்றவைகளுக்குக் கெல்லாம் சுருக்கமே எடுத்துச்சொன்னேன். ஆகிலும், எனக்கு அதுவிஷயத்துக்காக நியமித்த நேரத்துக்கும் அதிகமாக 1½ மணிநேரம் கொடுத்ததற்காக கான்பரென்ஸின் கணம் பிரஸிடென்ஸியலாரை நன்றி, கணம்பொருத்திய எல்லா பிரதிநிதிகளுக்கும் வந்தனம் சொல்லுகிறேன்.

இந்த உபநிர்யாஸம் மிகு அவசரத்தி லெழுதப்பட்ட தானதால், இதில் அவசியமான சில சந்தர்ப்பங்கள் வராம லிருந்தாலு மிருக்கலா மென்பதும் தவிர, சில எழுத்துப்பிழைகளும் சேர்ந்திருக்கலாம். ஆகிலும், இது, வெகு வாய் வெகுதாலமாய் துன்பமும் நிகழாமலா டைந்தவர்களும, கணம்பொருத்திய அட்ரஸைத் தொனா லாகிய The Hon. Mr. எஸ். துரோவாஸ் ஐயர் அவர்கள் கண்டறித்ததொல்லுதற்படி, "an intelligent, enterprising and moral community புத்திகாலித்தனமும், முயற்சியும், சம்மதிக்கமுடியும், ஐதீயம்" ஆக இருப்பவர்களுமான் ஒரு நல்லகுலத்தவரின் முன்னேற்றத்தைச் சூறு மெழுதப்பட்ட தானதால், தமிழ்த்தேசத்தில் மிகமதிப்புப்பெற்ற மேதாவினரி லொருவ ராகிய கணம் வி. பி. சுப்பிரமணிய முதலிய மாரவர்கள், "தென்னிலலாச். கான்பரே கிச்சயமாகவும் தடுக்கமுடியாதபடியாகவும் உயர்வடைந் முண்மையை மனதில் ஊன்றவைத்தல்; பிரசாகியாரும் அபிமானிகள், அவர்களின் முயற்சிக்கு உதவிசெய்யா சாயினும், தடையே னுரு செய்வாதிருத்தல் தருதி" என்று மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு எழுதி, திருச்செப்பள்ளி (Tamilian Archaeological Society) 'தமிழ் புராண ஆராய்ச்சி சங்கவாரம்' பிரசுரமாகியிருக்கும் வசனத்தை அனுசரித்து, எனக்கு வீணதொத்தரவையும் கிரமத்தையும் கொடுக்காதபடிக்கு, இவ் வுபநிர்யாஸம் திருவாய்-சொபத்தடன் கூடிய (criticisms, reviews) கண்டனங்களும் மதிப்புரைகளும் எழுதாமல், கிரேசலாஞ்சையான் ஆலோசனை கன்மாதிரி கொடுக்கும்படியாக இவைவாசிக்கும் எல்லோரையும் மிகவும் தாய்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கே பின்னாலுபலப்பட்டவர்களும், மற்றவர்களுள் எனக்குத் தெரிவிக்கப்படுவனவாக லான் சித்திருத்தவர்கள், இதில் இரண்டாய்ப்பதிபில் செர்த்தவரும்—கனவான்கள்-மேதாவினரின் கேட்டுக்கொள்ளுதல் படி, இதற்கு ஒரு இங்கிலிஷ் தாஜுமா பிரசுரிக்கவும் ஆயத்தம் செய்து வருகிறேன்.

பிரகாசுபுரம்,
17-7-1918.

B. J. M. KULASEKHARA-RAJ.

A Brief Account of the Nadar Race

BY

RABBI B. J. M. KULASEKHARA-RAJ,

son of Rabbi A. N. Chattampillai-Aiya, Prakasapuram, Nazareth.

நாடார் குல வரலாறு.

திருசெல்வேலி ஜில்லா, நாகேரே-பிரகாசுபுரம், 17 பி. ஏ. என். சட்டம் பிள்ளை

யியா அவர்கள் குமாரர்

ரபி B. J. M. குலசேகர ராஜ் தயாரித்தது.

கனவான்களாகிய சகோதரரோ—நம் நாடார்குலத்தவரைப் பற்றிய விசேஷங்கள் சம்ஸ்கிருத-திரவிட தூல்களிலும் சாலங்களிலும் இன்னும் பல ஆதாரங்களிலும் கிரம்ப் இருந்தாலும், அவைகளில் பலவற்றைத் திரட்டி பல தூல்கள் இதவரை பிரசுரமாகியிருந்தாலும், அவைகளில் முக்கியமான சில சங்கதிகளை யெடுத்து இந்தக் கான்பரென்ஸில் சுருக்கமாய்ச் சொல்லவேண்டியது அவசியமென்று பல விசேஷகனவான்களும் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், அவர்கள் விருப்பத்துக் கிணங்கி இந்த வியாசம் தயார்செய்து வாசிக்கிறேன்.

பூர்வ சம்ஸ்கிருத தூல்களையும், தமிழ் முதலிய தென்னிந்தியபாஷைகளிலும்கிருக்கும் தூல்களையும் ஆராயுங்கால், 'சத்தியவிரதன்' என்னப்பட்ட வைவசுவதமதுகாலத்துப் பிரளயத்துக்குப் பின், 'ஆரியாவர்த்தம்' அல்லது பஞ்ச-கென்னம் என்னப்பட்ட வடஇந்தியாவில் ஜனங்கள் வெகுதிரளாய்ப் புகுபுகுக்கும்போது, அவர்களுள் இரு வகையான கட்சிப்பிரிவுகள் ஞண்டானதில், ஸன்மையைப்பரிபாலித்தவர்கள் உரி என்றும், தின்மையைப்பரிபாலித்தவர்கள் அகாரி-நாகுலி என்றும் பெர்பெற்றார்கள். இந்த இரு கட்சியாருக்குள்ளும் அப்பால் கரோமான யுத்தங்கள் நேரிட்டு, அதில் அசாரும் ராகுலரும் தோல்வியடைந்து, அசாரில் பெரும்பாலான ஐரோப்பாவின் மேல்அத்தம்வரை புன்ன மேல்நாடுகளுக்கும், ராகுதர் இந்தியாவுக்கு கிழக்கே அமெரிக்காவரை புன்ன திவகளுக்கும்-நாடுகளுக்கும் ஒடிப்போன பின், இந்தியாவில் மீத்தவர்களில், அந்நியப் பிராந்தியங்களில் தியாவாடிவ 'அயிஜா' அன்று 'அரியா'

என்றும், அந்த ஆரியரால் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட 'தாசர்' என்னும் அகராதிகையர் 'குத்திரர்' ஆகிய 'அநாரியர்' என்றும் பேர்பெற்றிருந்தார்கள். இது சங்கதி யஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்ததைத் திர்ய பிராஹ்மணத்தில் (2. 6, 1) தெளிவாய் நேருக்குநேரே சொல்லப்பட்டிருப்பதும் தவிர, நுகவேத்திலும், "Dasani varnam sudradikam, அசாராகிய தாசவருணத்தார் குத்திரர் முதலான ஜாதிக ளானார்கள்" (ii. 19. 6) என்றும், "Dasah karmakarah sudrakah தாசர்கள் எவ்வசெய்கிற குத்திர ரானார்கள்" (x. 38. 3) என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மூன் பிரஹ்மணின் சந்திரியர் என் றர்த்தமாகத் தெரிவிக்கிறது என்றும் ஒரேபேருக்குள் அடங்கி ஒரேகுலத்தவராய் இருந்து, பின்னால் தங்களுடைய செய்கையினால் பிரஹ்ம-ஆத்ம-வில்ய-குத்திர ராகிய நாலவருணத்தா ரான மேற்கண்ட நாலவருப்பாருக்கும் வெவ்வேறான அவ்வாறு தொழில்கள் ஏற்பட்டதில், ஆத்திரியருக்கு பிராஹ்மணரின் ஆறுதொழில்களில், 'ஓதல்' அதாவது அறிவுடையோராயிருந்து மற்றவர்களுக்கு அறிவை உண்டிதல், 'வேட்டல்' அதாவது கோவில்களில் புரோகித வேலைகள் நடத்துதல் முதலான மூன்று பிராஹ்மணத்தொழில்களு மன்றி, 'பெரும்பார்ப் புரத்தல்' அதாவது நாகேயோயானாடி பிராணஜதரீபப் பரிபாலித்தல், 'கரையறுபடைக்கலம் கற்றல்' அதாவது ஆறு வகை ஆயுதங்கள் சம்பந்தமான அறிவுடையோராய் இருத்தல், 'விசயம்' என்ற மூன்று தனிவிசேஷ தொழில்களும் ஏற்பட்டிருந்தன. ஹிதோபதேசத்தி லுட்கிய ஒரு பூர்வ சம்ஸ்கிருத சுலோகத்தில்,

"Vidya sastrasya sastrasya dve vidye pralipattaye"

"அறிவுமே சஸ்திரமாகிய ஆயுதசம்பந்தஅறிவு, சாஸ்திரமாகிய நூல்கள் சம்பந்த அறிவு, என்னும் இருவகையறிவுகள் சேர்ந்ததாக பூர்வமுதல் பிரஸ்தாபமான காரியமாயிருக்கிறது" என்றும், இன்னொரு சுலோகத்தில்,

"Vidyamso vede dhanushi cabhavan"

"வேதஅறிவிலும், வில்லறியிலும் தேர்ந்தவர்க ளானார்கள்" என்றும் வருகிற படிக்கு, வேதஅறிவு அல்லது சாஸ்திர அறிவு என்றும், ஆயுதசம்பந்தமான அறிவு அல்லது வில்சம்பந்தமான அறிவு என்றும் இருவகையான அறிவுகள் இருந்த வர்களினிமித்தம், பொதுவாய், ஆத்திரியரும், அதில் விசேஷமாய், பின்னால் வரக்கூண்டபடி தென்னுத்தியாவுக்குக் குடியெழும்பிவந்த ஆரியராகிய ஆத்திரியரும் தமிழ்நாடுகளில் "அறிவுடைபோர்" ஆகிய "சான்றோர்" என்று பிரஸ்தாபமாய்ப் பேர்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். (திவாகரம், 2. 11 காண்ட.) இத்தவேதங்களின் பின்பாக மான உபநிஷதங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும்

விசேஷ சாஸ்திர அறிவுக ளெல்லாம் ஆகியில் இந்த ஆத்திரியராகிய ராஜ்யம். நுடையவர்களாய் இருந்து, அவர்களாலேயே பின்னால் பிராமணருக்குக் கற்றல் சொடுக்கப்பட்டன வாச தந்தால தாலாய்ச்சியில் தெற்றென வெளிவந்திருக்கின்றன. அப்படியே இது விஷயமாய் ஆராய்ச்சிசெய்த பேர்பெற்ற ஒரு பண்டிதர்,

"Learning was indeed, a part of the duty of a Ksatriya, who was possessed of a higher knowledge than an ordinary Brahman, and the explanation of religious dogmas and philosophic truths ever proceeded from the mouth of a Rajanya." "திச்யமாகவே, அறிவுடைமை ஆத்திரியருடைய தொழில்களில் ஒருபாகமாய் இருந்தது; ஆத்திரியர் சாதாரண பிராமணரைவிட உயர்ந்த அறிவுடையோராய் இருந்தார்கள்; மதகொள்கைகள் சம்பந்தமான வியாக்கியானங்களும், தர்க்ககாஸ்திர தத்துவங்களும் எப்போதும் ராஜ்யரின் வாக்கின் மூலமாகவே கிடைக்கக்கூடியவைகளாய் இருந்தன"

என் றெழுதுகிறார் இத்ததேசசுத்திர ஆராய்ச்சியில் மிகவும் பேர்பெற்றவர் களில் ஒருவரான (J. T. Wheeler Esq.) உலீஸ்துரை, "In the Vedic period the Ksatriyas were their own priests" "வேதங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஆத்திரியஜாதியார் தாங்களே புரோகிதர்களாகவு இருந்தார்கள்" என்று சொல்லுகிறபடிக்கு, பின்னால் பிராமணர்செய்த புரோஹிதத்தொழிலுமே ஆகியில் ஆத்திரியருடையதாய் இருந்ததென் றறியலாம்.

இந்த ஆத்திரியரின் விசேஷமூன்னவர்களில் கிரேஷ்டமானவர், நவப்பிர ஜாபதிகளில் ஒருவரான அத்திரியமஹர்ரிஷியின் புத்திரரும், சிவசமயங்களில் "பிராஹ்மணரின் ராஜா" என்றும், சிவசமயங்களில் "ஆத்திரியன்" அல்லது "ராஜா" என்றும் சொல்லப்பட்டவரும், அசாருக்குலிரோதமாய் யுத்தம்பண்ணின பெரிய சேனாபதிகளின் லொருவரு மாகிய சந்திரன் ஆவர். இவருடைய பேரடியாய், ஆத்திரியஜாதி மொத்தமுமே 'ராஜபுத்ரி', 'ராஜபுத்திரர்', 'ராஜவம்ஸியர்' எனப் பேர்பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மேற்சொன்ன நாலு ஜாதியார் அல்லது வருணத்தாராகப் பேர்பெற்ற இவர்க்கள், ஆரியவந்தத்தில் பலுகியிருந்தவுடனே, அவர்களுள் மேற்கண்ட சந்திரனின் பெளத்திரான சந்திரன் அல்லது சாஸ்திர (சோன்) என்னப்பட்டவரும், வேதங்களில் சூரியன் என்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டவரு மாகிய புருரவச் சக்கரவர்த்தியின் பரம்பரையி லுதித்த யபாதிசக்கரவர்த்தியின் கீழ் குமாரராகிய யது, தர்வக ஆகிய தர்வன், தருகிய, அனு, புரு என்னும் இந்த ஐந்து தலைவருக்குள் இந்தியாவின் ஜனங்கள் பூராவும் (முறையே யாதவர், தெளர்வசர் அல்லது தெளர்வர், த்ரோனியர், ஆனவர், பெளரவர் என்னும் நாம தேயத்தன்) அடங்கிவிட்டார்கள். அந்தப்படி, எவ்வேலைக்காரராகிய மேற்

கண்ட குத்திரும் உள்பட்ட புரா ஆரியஜனங்களும், ருக்மேதம் முதலிய வெகு பூர்வ சமஸ்கிருத ஆதாரங்களில், "Panca janya, இந்த ஜாதியார்" (ருக்வே. i. 89. 10), "Panca carshani, இந்த குலத்தார்" (ருக்வே. vii. 15. 2), அல்லது "Panca manava, Panca manusha, இந்தப் பிரமண மனுஷர்" (ருக்வே. xii. 1. 3; viii. 9. 2) முதலான வகையாய் அடிக்கடி பேர்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படியிருக்கும்போது, இந்தியாவின் தென்பாகமாகிய விந்தியகிரிக்குத் தெற்கேயுள்ள 'சிக்ஷிணவந்தம்' என்னப்பட்ட பஞ்ச திரிபிங்கசே மானது, அந்தரீகைக் குடியேற்ற மில்லாமல், இலங்கைவழியாய்க் கிழக்கே சென்று கொண்டிருந்த ராகுதக்கைவியாரின் ஈடமாட்டத்துக்குள் எங்கெங்கொண்டிருந்தால், அங்கே அவர்கள் தென்தரையை நீக்கி காஜனங்களின் குடியிருப்பை ஸ்தாபிக்கும்படியாக, மேற்கண்ட சிந்துவம்ச ஆதினத்து ஜனங்கட்டத்தாரில், (அதிவீரமாமபாண்டியர் தமிழில் செய்த) கடும்புராணம்-பூர்வகாண்டத்தில், "தென்னக்கினிற் நென்னனாகெனத் தருவசுவா மன்னர்மன்னனை மணிமுடிபினந்து" என்று சரித்திரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடிக்கு, தர்வன் (தர்வசு) வகைச் சனங்கட்டத்தார், அகஸ்தியர் என்னும் பேர்பெற்றமகாமுனி வழி காட்டியபடி, ஆரியவந்தத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு, கூத்திரியர், பிராமணர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகிய நாலு ஜாதிகளும் உள்பட்ட, "அரசர்க்கு மூலகையில் பதினெண் கிளைவகை" எனப் (கிவசகம், 12. 164) 18 கோடி ஜனங்களாக வந்து குடியேறினார்கள். இந்தக் குடியேற்றக்காலத்தில், பின்னால் 'தமிழாசர்' என்னப்பட்டவர்களும், மேற்கண்ட தர்வராஜாவின் கோண சந்ததியாகுமான பாண்டியர், சோர், சோனர், சாநாபர் என்னும் நாலுபுத்திரர் இந்தக் குடியேற்றத்தின் தலைமை ராஜாக்களாக வந்திருக்கிறார்கள்.

பூர்வ பெர்வியர், அசுரியர், பாபிலோனியர், துருக்கர், எபிரேயர், ஆரமியர், அராபியர், எகிப்தியர், ஆப்பிரிக்காவின் காப்பிரிகள், கிரோக்கர், ஸ்தீனார், (Teutons) தெவுத்தாரியர், (Kelts) செலத்தர், (Slavs) சிலாவர் முதலிய மேற்கத்தியாரும், வடக்கேயிருக்கும் சினர், ஜப்பானியர் முதலானவர்களும், கிளெண்டீவின் பழையகுடி ஸாகிய இயக்கர், (Javanese) யாவுசர், (Malays) மலாயர், கிழக்கே அமெரிக்காவையுள்ள தீவுகளுக்கு சிதறிப்போய் பொதுவாய் (Negroes) 'நீகிரோவ்' என்று பேர்சொல்லப்படுபவர்கள் ஆகிய கிழக்கத்தியாரும் குண நானாலோசத்தின் சகல ஜனங்களும், ஆகியாய் ஆரியாவந்தத்தின் இமயமலைச்சாரலி விலுத்தே குடியேறும்பிப்போனவர்க னென்று, (Geology) 'பூதத்துவசாஸ்திரம், உலகத்தில் சகலதேசங்களின் பூர்வசரித்திரம், (Ethnology) ஜனங்களின் வழக்கபடிக்கம், (Philology) பாஷாசாஸ்திரம், இந்தியாவின் பூர்வ நூல்க ளாகிய எருதி-ஸ்பிருதிகள், அசுரியா-எருப்து முதலிய தேசங்களின்

புத்தயல்களிலிருந்து தூதனமாய் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும், எராளமான புராதனரீக்கார்க்கென், சினர்-எபிரேயர்-அராபியர்-கிரோக்கர் முதலானவர்களின் பூர்வ சரித்திரப்புஸ்தகங்கள் முதலானவையகன் மூலமாய் குறுத்துலக்கி நானும் கிலிஷில் தயாரித்திருக்கிற புஸ்தகத்தில் இந்தச்சரித்திரம் சுவில்தாரமாய்த் தெரியவரும்.]

மேலே விவாங்கண்டபடி, விசேஷமாய் சந்திரனின்சம்பந்தமாகவே கூத் திரியஜாதியின் பேர்கள் பிறந்திருக்கிறபடிக்கு, தர்வினகாட்டிக்கு குடியேற்ற முக்கியஸ்தராக வந்த தமிழ்நாட்டிரியரின் பேர், சந்தரவம்சத்தான் அல்லது சந்திரனின் பெனத்திரன் என்ற அர்த்தமாய் 'Uandrah சாந்திரார்' என்னப் பட்டவனும், சூரியன் என்று வேதங்களில் துலக்கியவனு மான ஈளன் (நளன்) என்ற புருரவசக்காவர்த்தியின் வம்சத்தவர் என்னும் அர்த்தமாய் 'Uandrah சாந்திரார்' என்ற ருண அந்தப் பதம் திரிந்து, தமிழில் சான்றுர் அல்லது சான்றோர் என்றும், சிலவேளை 'நளகுலக் சான்றோர்' என்றும் வழங்கியிருக்கிறது. திவாகரத்தில் "சான்றோர்" என்பது சூரியன்போகக் சொல்லப்படுவது (திவா. i. 55) புருரவனாகிய சூரியன்தான். சூரியன் என்பதுக்கு சம்ஸ்கிருதத் தில் 'Saksi ஸாக்ஷி' என்ற பதமும் வழங்கியிருப்பதாக அமரகோஷம், ஹலா யுதம் முதலிய நிகண்டுகளால் துணுக்குகிறது. அப்படியே, 63 விவதொண்டர்களில் ஒருவரான னனுகிநாதராயனார் மேற்கண்ட ஈளன் அல்லது புருரவன் ஆகிய சூரியனின் குலத்தில் பிறந்தவராக, அவருடைய சரித்திரம்சொல்லும் தமிழ்து லாகிய பெரியபுராணத்தில், 'நளகுலச் சான்றார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற படிக்கு, அந்தச் சரித்திரம்சொல்லும் சம்ஸ்கிருதது லாகிய 'பகதயிலசம்' என் னும்பத்தமாஹாத்மியத்தில், அவரை "Saksi kulottbhava, ஸாக்ஷிகுலோத்பவ:" அதாவது 'ஸாக்ஷிகுலத்தில் உற்பவித்தவர்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஈளன் (நளன்) என்ற புருரவன் பேர், பூமி, நாடு என் றர்த்தமாகிற அவனுடைய தாயின் பேராகிய இளா அல்லது ஏளா என்றும் பதத்திலிருந்து பிறந்த தானதால், 'நளகுலம்' என்றால் பொதுவாய் 'நாடாக்கள்வம்சம்' என்றும் அர்த்தமாகவா யிருக்கிறது. கூத்திரியர் என்ற நாடாளும்ஜாதியின் பேர், கேதக்கன் முதலிய வெகுபூர்வ சம்ஸ்கிருததூல்களில் (Ksattra) கூத்தார், (Ksattra) கூதாரார் என்றே வழங்கியிருக்கிறது. 'கூத்தர்' என்ற இந்தப் பதம் ரகுலம்சத்தின் ஒரு சலோகத்தில் மூலார்த்தம்பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படிக்கு, 'வெட்டுதல்' என் றர்த்தமாகிற 'ksadகூத்' என்னும் வினைப்பதத்திலிருந்து பிறக்காமல், 'நாடு, பூமி' என் றர்த்தமாகிற 'ksattra கூத்ர' என்னும் பெயர்ப்பதத்தி லிருந்து பிறந்ததாக, சம்ஸ்கிருதபாஷையிலும் தூலாராய்ச்சியிலும் நிரம்பவும் நிபுணராய் உலகெங்கும் பிரக்கியாதிபெற்ற (Dr. J. Muir) டாக்டர் மூயர் துரையால் துலக்கப்பட்டு, பின்னா ன மற்றும் நிபுணர்களாலும் ஒப்பப்பட்டு இருக்கிறது.

சந்திராஜாவே இத்தியாவில் முதல்கூத்திரியனுயிருந்தார் என்று பருவந்த ஆரணயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடிக்கு, அவர்வகை கூத்திரியராய் தமிழ்த்தேசத்தில்வந்து குடியமர்ந்தவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் மேற்கண்ட சான்றி அல்லது சான்றே என்பனும் பேர், அவர்களுக்கு ஆதியாய் வழங்கிய காமமாகிய Ksatbrah க்ஷாத்திரா (சாத்திரா) என்னும் பதமே இடையின் 'ன்' என்னும் (nasal) இடையினொற்றுச் சேர்ந்து மெலித்தலா லான திரிபாகவும் தெரிகிறது. சம்ஸ்கிருதத்தில் 'Pottri போத்ரி' (a hog, boar) என்றிருக்கும் பதம் தமிழில் 'பன்றி' என்றும், 'Attrā அத்ரா' (then, at that time) என்ற பதம் 'அன்று' என்றும், 'Yairam, த்ரா' (when, rel.) என்பது 'என்று' என்றும், 'Dhattiri தாத்ரி' (a tree) என்பது 'தான்றி' என்றும், சம்ஸ்கிருதத்திலேயே 'Attika அத்திகா' (elder sister) என்பது 'Antika அந்திகா' என்றும், 'Satata ஸதத' (eternal, perpetual) என்பது 'Santata ஸந்தத' என்றும், 'Kuth குத்' (to be distressed, to suffer pain) என்பது 'Kunth குந்த்' என்றும், 'Grath கரத்' (to tie, to connect) என்பது 'Granth கரத்' என்றும், 'Math மத்' (to stir, to kill) என்பது 'Manth மந்த்' என்றும், தமிழிலுமே 'வித்து' என்பது 'வித்து' என்றும், 'தொற்று' என்பது 'தோன்று' என்றும் மெலித்து திரிந்து வழங்கியிருப்பவையான இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம். சான்றி என்னும் இந்தப்பேருக்கொப்பாக, பிராமணப்போக தமிழில் வழங்கியிருக்கும் பாப்பாநீ, பாப்பாநீ அல்லது பாப்பி என்னும் வார்த்தையும், 'பிராஹ்மணர்' என்ற பதத்தின் மூலவழி மாக பூர்வசம்ஸ்கிருத துல்களில் வழங்கியிருக்கும் 'Brahma ப்ராஹ்ம' அல்லது 'Brahma ப்ராஹ்ம' என்னும் பதத்தின்மருடலே யன்றி வேறல்ல. இதே பதம் சிங்கனத்தில் (Bamu) பாடி எனத் திரிந்துநிற்கிறது.

[தக்கிலுவர்த்தத்தில் வந்து குடியமர்ந்த பிரஹ்ம-கூத்திர-வைசிய-குத்திராரதிய, பரவையியற்கைப்படி ஆரிய ஈன மேற்கண்ட 18 கோடி ஜனங்களும் பேசிய சம்ஸ்கிருதபாவையானது, வங்காளி, ரோபாலி, இத்துவி முதலிய ஆரிய வந்தத்துப் பிராகிருதங்களுக்கு கொப்ப, இவ்விடத்தில் தமிழ், கர்ணாடகம், தெலுங்கு முதலான பிராகிருதங்களாக நான்குடிப்பி லான திரிபுகளுடன் அமைந்திருக்கிற தென்று குறும்பிக்கிற (Historical Grammar and Lexicon) சரித் திராமுலக்கும் வியாக்கரணமும் அபிதானமும், நான் கட்டத் 25 வருஷக்களாகத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சம்ஸ்கிருதத்திற்கு விசற்பமான சுத்தந்தமிழ் வார்த்தைகள் என்று தென்னிந்தியாவின் பாஷை ஆராய்ச்சி விஷயமாய் கிபிணத்தவம்பெற்றவர்களுடைய யெனணப்பபெம் சாஸ்திரிகள் குறிப்பிடுகிற சகல தமிழ்வார்த்தைகளுக்கும் யாவரும் ஒப்பங்கூடியதான சம்ஸ்கிருதமூலங்கள் அநில துல்களியிருக்கிறேன். அந்தப்படி, பிராஷைசம்பந்தமாய், இவ்விடமுள்ள பிராமணவகுப்பார் ஆரியராவர் என்றால், இவ்விடம் அடிமணுதிகள்

வாராயுள்ள பிராமணரல்லாத சகல இராஜாதிகளும், துரியரோ, அந்த இராஜாதிகளில் சகலபேரம்பந்தமாய் திராவிடரானால், இவ்விடமுள்ள பிராமணரும் திராவிடரே. Dravidam தாவிடம் என்பது Dravidam தாமினம் என்றே சம்ஸ்கிருதத்தில் அநிசாநாணமாய் இருக்கிறது. அது ஆரியாவர்த்தத்திலிருந்து ஆதியாய் குடியமும்பிவந்த நிலைமக்கூட்டத்தாரின் பேராயிருந்து, அப்பால் அவர்கள் குடியேறின தேசத்தின் பேரும், அதின் பின்னால் அவர்கள் வந்தகயாய்த் திரிபடைந்த ஒரு தனிப்பாவைப்போல் தோற்றம் சம்ஸ்கிருதபாவையின் பேருமாயிற்று. 'காமுக்' என்ற சம்ஸ்கிருதவார்த்தை தமிழில் 'காமு' என்றும், 'பாவாணம்' என்பது 'பாவணம்' என்றும், 'பாதிரம்' 'பிந்திரம்' என்றும், 'பாகிருதி' என்பது 'பகுதி' என்றும் திரிந்திருப்பது மொல, இந்த 'Dravidam தாமின்' என்ற பதமும் பாலிப்பிராகிருதத்தில் 'Damilam தமின்' என்றும், இவ்விடத்தில் 'தமின்-தமிழ்' என்றும் 'மருவியிருக்கிறது.]

மேலே-விவரங்கண்டபடி பிராமணருக்கும் உரிய தொழிலாகிய "ஓதல்" என்னும் சாஸ்திரஅறிவும் கூத்திரியருக்குமாத்திரம் உரியதாகிய "கரையறு படைக்கலங்கற்றல்" என்னும் ஆயுதஅறிவும் ஆகிய இருவகையான அறிவுடைமையும் இந்தச் சான்றோருடைய விசேஷ தொழில்களாய் இருந்தால், வெகு பூர்வ தமிழ்க்கண் டாகிய திவாகரத்தில், இவர்கள் பேர், 'அறிவுடையோநீ' என் றிருப்பதமாத்திர மல்ல, பிராமணப்பேருக்கும் கூத்திரியஜாதியில் அரசாட்சிப்பட்டத்துக்குவரும் குடும்பத்தினருக்குமாத்திரமே உரிய போகிய 'அரசர்' என்னும் பேருக்கு இடையிலும் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராமணரும் கூத்திரியரும் ஆதியில் ஒரேஜாதியாய் இருந்தார்கள் என்றும், விஷ்ணு புராணத்தை ஆராயுங்கால், 'கூத்திரியப்பிராமணர்' என்பதாக, ஒரேகுடும்பத்திலிருந்தே, சிலர் பிராமணரென்றும் சிலர் கூத்திரியரென்றும் வெளியேறியிருப்பதாகவும், பிராமணப்பெண்கள் சாதாரணமாய் கூத்திரியபுகுஷருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருப்பதாகவும் துலங்குவதாக, 1851-ம் வருஷத்தில் (Rev. W. Clarkson) கிளர்ஸன் என்றும் தரை எழுதியிருக்கிறபடிக்கு, இந்த சான்றோரை "கூத்திரியப்பிராமணர்" அல்லது 'பிராமணசுத்திரியர்' என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தொல்காப்பியம்-பொருள் திசார்த்தமும்,

"அந்தணர்கள் குரியவுமரசர்க்
கொன்றியவருடும் பொருளுமா குளவே"

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூத்திரியரும் பிராமணரும் ஏகசம்பந்தமுடையோர் யிருந்ததற்கு இன்னும் வேறுபல ஆதாரங்களு மிருக்கின்றன;

நாடார்குலத்தவரில் குருத்துவ-புரோகித வேலைகள் செய்கிற பிரிவார்-ஜாதிப்போல் சான்றே என்றும், பட்டப்போல் ஐயர் என்றும் அறியும்

பட்டவர்க ளாக திருச்செந்தூர்தாலுகா படுக்கப்பந்து, கோட்டகத்தி, தண்ணீர்ப்பந்து, சாத்தன்குளம், வேப்பங்காடு, கச்சிஞ்ஞவீரர், நாஞ்சிஞ்ஞட்டைச்சேர்ந்த பேயோடு, அம்பாசமுத்திரம்தாலுகா கட்டையம், குரும்பில்லாப்பேரி, கோவில் பட்டிதாலுகா ஈரால், புங்கவாந்தம் முதலிய இடங்களில் நாளதுவரை யிருந்து வருகிறார்கள். அரசுகுலத்தவன் என்றும் சொல்லப்பட்ட 'தவிச்சக்கரவர்த்தி' யாகிய கம்பநாடார், நாடார் குலத்தவ ரென்பது சந்தேகமற்ற காரியமாக யிருப்பது போக, தொல்நூற்பியம்-சொல்லதிராம் உரையாகிரிய ராகிய சேனாவிர சூயர் என்னும் 'சேனாவரைநார்' திருக்குறளின் பேர்பெற்ற உரையாகிரிய ராகிய பரிமேலழகர் முதலான விசேஷ தமிழாசிரியர்கள், இந்த பிராமணச் சான்றோரின்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் சந்தேகமற்ற விஷயம். (தமிழ்ப்பாஷையில் வெகுபூர்வமுதல் நாளதுவரையும் இதிகாச மாகவும் மற்றும் செய்யுட்களாகவும் இலக்கியதூலக் கரியந்நியவர்களாகத் துலங்கும் நாடார்குல வித்வான்கள் ஏராளமாயுண்டு. அவர்கள் பேரையும் சரித்திரத்தையும் துலக்கி யெழுதுவதா யிருந்தால் அது ஒரு தனிப்புல்தமாகும்.)

தென்இந்தியக் குடியேற்றத்தலைவர்க ளாகிய சந்திரவம்சத் துதித்த 'தமிழ் நாடர்' என்னப்பட்ட பாண்டியர், 'புணாடர்' என்னப்பட்ட சோளர், 'மலை நாடர்' என்னப்பட்ட சேரர் முதலானோர், ஆரியகுலத்தவரான கிராவிடச்சத் திரியர் என்பதை அநேக பாஷாசாஸ்திரிகளும் சரித்திரஆராய்ச்சிபுணர்களும் ஒப்பியே யெழுதியிருக்கிறார்கள். பாண்டியராஜாக்கள் கொற்கையாகிய கபாடத்திலும், மதுரையிலும் தமிழ்ச்சங்கங்கள்நடத்தின முந்தியகாலத்தில் றேடி சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட 'குறுந்தொகை,' 'இங்குறுநூறு,' 'கலித் தொகை,' 'அகநானூறு,' 'புறநானூறு,' 'இந்திரையம்பது,' 'இணைமலை நூற்றைம்பது,' 'முத்தொள்ளாயிரம்,' 'பத்துப்பாட்டு,' 'பழமொழி,' 'நாலடியார்' முதலிய பழய இலக்கியங்களிலும், 'தேவாரம்,' 'திருவாசகம்,' 'ஐட்டம்,' 'நள வெண்பா,' 'திருவிளையாடல்' முதலிய தூல்களிலும், நாடர், நாடார், நாட வர் என்னும் பேர்கள், பாண்டியர் முதலிய ராஜாக்களின் சாதாரணப் பட்டப் பேர்களாக தாற்றுக்கணக்கான பாட்டுகளில் வழங்கியிருக்கின்றன. அப்படியே சோனருக்கு நாடர்-நாடார் என்று பேர்வழங்கிய தமிழ்தூல்களும் அநேகமா யிருக்கின்றன. நாடு என்றால் 'ராச்சியம்' என்றும், அதிலிருந்துபிறந்த நாடர், நாடார் முதலிய பதங்கள் 'நாடாரும் ராஜாக்கள்' என்று அர்த்தமா கிறதென்றும், நாடர், நாடார், நாடவர் முதலிய பதங்கள், சோளர், பாண்டியர் முதலான தமிழாசரின் பட்டப்பேர்களாக வழங்கியிருக்கிற தென்றும், பூர்வ தமிழ்பிதானங்களில் வருவதை அனுசரித்து, (Dr. Rottler) டாக்டர் ராட்வர், (Dr. Caldwell) டாக்டர் காலுவேல், (Dr. Pope) டாக்டர் போப், (Dr. Winslow) டாக்டர் உவின்ஸ்லோ, (Prof. Wilson) புரொபெஸர்

உவின்ஸ்லன், புதுச்சேரியில் அச்சான தமிழ்-பிரஞ்சு அகராதிகளின் ஆசிரியர் கள், தாங்களையே லச்சான தமிழ்-இங்கிலிஷ் அகராதியின் ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் தமிழகராதிகளின் ஆசிரியர்கள் முதலான பிரஸ்தாப ரோப்பிய-திரா விட பாஷாசாஸ்திரிகள் ஒப்புக்கொண்ட டெயுதியிருக்கிறார்கள்.

பாண்டியராஜாக்கள் தங்கள் ராச்சியம் மொத்தத்தையுமே 'நாடு'- 'நாடு' என்னும் பேர்கொண்ட ஐயின்களாகப் பிரித்து ஆண்டிருந்தால், அவைகளின் தலைவரான பாண்டியவம்சத்தாருக்கு 'நாடர்' ('நாடார்') அல்லது 'நாடார்வாசர்' என்பது சகஜமான டேயுதியிற்று. இதைப்பற்றி 1820-ம் வருஷத்தளவில் திரு நெல்வேலியில்லாவில் கவர்ண்மென் றுத்தரப்பு ஸர்வையா யிருந்தவ ராகிய, (Thomas Turnbull Esq.) தாமஸ் தரன்புர்துரை, திருநெல்வேலியில்லா வின் விவரமாய் கவர்ண்மென்றாருக்காகத் தயாரித்த புல்தகத்தில் சொல்லி யிருப்ப தாவது:—“In times of remote antiquity this Province (Tirunelveli) formed part of the great Pandian Dynasty, the capital of which was Madurai; and was divided into Principalities and States, denominated Naads [நாடு] governed by a noble race of Chettric [Ksatiriyā] princes”. “வெகுபூர்வ காலத்தில் இந்த திருநெல் வேலிச்சீமை யானது, மஹா பாண்டியராச்சியத்தின் ஒரு பாகமாகவும், அதின் தலைகரி மதரை யாகவும் அமைந்திருந்தது. அந்த ராச்சியம் நாடு- நாடு என்னும் பேர்களா லறியப்பட்ட மாதானங்க ளாகவும் சிற்றரசுக ளாகவும் பிரிக்கப்பட்டு, மென்மைபொருத்திய கூத்திரியகுலப் பிரபுக்களால் ஆளப் பட்டு வந்தது” என்பதே. அப்படியே, 1897-ல் பிரசுமான தாங்கம்பாடி தமிழ்- இங்கிலிஷ் அகராதியில், “நாடன்” என்றால் “an epithet of Pandya kings” “பாண்டியராஜாக்களின் பட்டப்பெயர்” எனக் கண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக,

பாண்டியதேத்தில் மேற்கண்டபடி நாடு-நாடுகளாகப் பிரிந்த சிற்றரசுக ளில் ஒன்றாகிய திருவழுதி(வா)நாட்டின் தலைகரியாயிருந்த 'குருகூர்' என் னும் ஆள்வார்திருநெலியில் வைஷ்ணவர்களால் பூஜிக்கப்படும் நாடார்வாசர் (-ஆள்வாசர்-ஆழ்வார்) என்ற சம்மாழ்வார் அல்லது திருவழுதி நாடார் என்னும் பாண்டியனுக்கு, 'நாடான்', 'நாடன்' என்பது சாதாரணப் பட்டப்பேராக தூல்க ளிலும் சாசனங்களிலும் வழங்கியிருக்கிறது. 'திருவாய்மொழி' என்னும் திரா விட வேதத்திலுமே இவர்பேர் நாடான் என்று வருகிறது. இந்தத் திருவழுதிநா டாரின்நோணசந்தியார், நாளதுவரை பூரிவைகுண்டம்தாலுகா-பட்டாந்தியை யாண்டவரும், பூர்டர் காலுவேல் துரை, ஸர்ஸ்வோர்ட் பிரபு-முதலானோரால் நாடார்குலத்தினதார் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பவரு மான நாடாந்தி திரு

வழுதிநாட்டார் என்னும் வைகுண்டநாட்டார். கம்மாள்வாருக்குள் ளிருந்த 'மது
நகலி' என்னும் கவிவாணர் வான்முறை இந்த ஜமீன் தாரின் ஆதரவைக்குள்
ளிருந்துவருகிறது.

கி. பி. 12-ம் நூற்றாண்டளவில் பாண்டியதேசத்தில் பராக்ரீமபாண்டிய
னுக்கும் அவன் சொக்காரான குலசேகரபாண்டியனுக்கும் ராஜபட்ட விஷய
மாய் விவாதம்சேர்ந்த போது, பராக்ரீமபாண்டியனுக்கு உதவியெய்வந்த 1-ம்
பராக்ரீமபாரு என்னும் இலங்கைராஜாவோடு யுத்தஞ்செய்த குலசேகரபாண்
டியனின் சேனாபதி, "வீரநங்க நாடான்வார்," "தலவண்டிய நாடான்வார்,"
"அளத்தூரு நாடான்வார்," "அளத்தூரு நாடான்," "அஞ்சுகோட்டை நாடான்
வார்," "காங்கய நாடான்வார்," "புஞ்சுண்ட நாடான்வார்" முதலான பேர்களை
யுடையோரா யிருத்ததாக, பெளத்தமதத்தாரின் மதசம்பந்தநூல்க ளமையப்
பெற்று பெளத்தரால் விசேஷித்து மதிக்கப் பெவதும், நாள்தில் பேச்சுப்பாஷை
யில்லாதது மான பாலி என்னும் பிராகிருதபாஷையில் வெகுநூலத்துக்குமுன்
எழுதப்பெற்ற 'மஹாவம்ஸோ' என்னும் இலங்கைதேச நாணாதம்புஸ்தகம்
76-ம், 77-ம் அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவின் தென்பாகத்தி ளிருந்து கி. மு. 500-ம் வருஷத்தளவில்
இவையேறி (Indo-Chinese Peninsula) இந்து-சீன திபகல்பதேசங்களில்
பேயமயர்ந்து அவ்விடம் சுடேசஜனங்களுடன் கலந்து நாளதுவரை அவ்விடத்தில்
அரசாளும்ஜாதியோரா யிருப்பதாகச் சொல்லப்படுபவர்களுக்குள், (Burmese)
வீமர், (Laos or Lawae) [ஈ]பவர், (ThiorThia) தீபர், தேயர், Shans
சாணர் என விசேஷமா யிருந்துவரும் ஜாதியகுப்புப் பேர்கள், முறையே
தென்இந்தியாவில் தங்களை அரசகுலத்தவ ரென்று சொல்லிவருகிற 'வீமர்'
பட்ட முடைய மலையாளம்ஷத்திரியர், ஈபர்-ஈபவர், தீபர், சாணர் என்னும்
மலையாளஜாதிகளின் பேர்களாகவே யிருக்கலா மென்று சிலர் அபிப்பிராயப்
படுகிறார்கள். மேலே பேர்சொன்ன இந்து-சீன ஜாதிகளிற் பவர், உன்மை,
சொல்லுறுதி, தீரம், மானவீரம் முதலிய ஸத்தணங்களில் ரெம்ப விசேஷ
முன்னவர்க ளென, 1897-ல் (J. Pinkerton) பிங்கர்ட்டன் என்னும் துரை
எழுதியிருக்கிறார். (Siamese) சியபாஷை பெழுத்தாக்கு மூலமான (Ceylono-
nian) காமபோஜபாஷையின் லிபிகள், கி. மு. 6-ம், 8-ம் நூற்றாண்டுகள்
வரை தென்இந்தியாவில் வழங்கிய (Cave characters) குகையெழுத்துகள்
ளிருந்து பிறத்ததாக நாளது (palaeographers) முதலிபிசாஸ்திரிகளால்
கண்டுபிடிக்கப்படி டிருக்கிறது. மேலேபேர்கண்ட (Laos) [ஈ]ளவஜாதியார்
சியம்தேசத்தாருக்கு பனையோலையில் எழுதும் வழக்கத்தை கற்றுக்கொடுத்த
வர்க ளாகவும் சொல்லப்படுகிறார்கள். (Upper Burma) வீமர் தேசத்தின்
கண்டாபாசரும், (Shan) சாணர்குலத்தவரு மாகிய தீபா என்பவர், தம் குலம்

ஷத்திரியஜாதியைச் சேர்ந்த தெனச் சொல்லிவந்த தாக, இந்துதேசசித்திரம்
எழுதியவிஷயமாய் யிகவும் கீர்த்திபெற்ற ஆசிரியர்க்கரி லொருவராகிய (J. T.
Wheeler Esq.) உலீஸ்தரை எழுதியிருக்கிறார். தென்இந்தியஜனங்களுக்
கும் இந்து-சீன திபகல்பஜனங்களுக்கும் முற்காலத்தில் போக்குவரத்துப்புழக்க
மிருந்த சங்கதியை ருளுப்பிக்கிற ஒரோகாரியத்துக் காக மேற்கண்ட சங்கதி
களை இங் கெடுத்துச்சொல்கிறேன். அந்தப்படி, கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டளவில்
இவ்விடம் தமிழ்த் தேசத்தின் கீழ்பாகத்தி ளிருந்து (ஷத்திரியராகிய) சான்
ரோர்குலத்தவர் எழும்பி, "Tsandra dynasty, Chandra dynasty or
Chandra race, சான்யர ராஜவம்சம் அல்லது சான்யர் குலம்" என்னும்
நாமமாய், றேடி இந்து-சீனதேசத்து (Arakan) அரசன் நாட்டில் (W. 6 mi)
வேதாளி என்னும் இடத்தை தலைநகரியாய் வைத்த, கி. பி. 118 முதல் 957
வரை அரசாண்டார்க ளென்றும், அக் காலத்தில் அவர்கள் அவ்விடத்தில்
கிவமதஅடையாளங்க ளுடன் போட்ட காசுகள், அந்நகரத்தில் தமிழ்த்
சத்தி லாசாண்ட சோளராஜாக்களின் காசுகளுக்கு ஒத்துமைய பிருக்கின்றன
வென்றும், பர்மா, இந்தியா முதலிய தேசங்களின் சரித்திரஆராய்ச்சி புணர்
ளாகிய (Lieut.-Gen. Sir Arthur Playre) ஸர் பேய்ர்பிரபுவும், (Sir
Walter Elliot, K. C. S. I., L.L. D., F. R. S.) ஸர் எல்லியாட்பிரபுவும்
எழுதியிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த சான்றார்குலத்தவர் சோழர்ஜவம்சத்
தனரே யென்றும் றேடி எல்லியாட்பிரபு சொல்லுகிறார்.

கிறிஸ்தாபத்தாக்கு முன்னுன வெகுபூர்வ காலமுதல் கி. பி. 600-ல்
சளுக்கியான கீர்த்திவம்சச்சரவர்த்தியால் கையெடுக்கப்படும் வரை திடமாக
வும், அப்பால் கி. பி. 1336-வரை சில்லறை யாசகம், மைசூரின் மேல்பாகத்தி
லும், நாளது வட கன்னடம்ஜில்லா வான (Hanga) ஹங்காநாட்டிலும், தென்
கன்னடம்ஜில்லா வான துளுவநாட்டிலும், (றேடி வட கன்னடம்ஜில்லா ஸர்வரி
தாதுகாவி லுள்ள) பின்னாள் 'வையுயத்தி' என்னப்பட்ட (Banavasi) வன்வா
லியைத் தலைநகரியாய்வைத்து ஆண்ட ஆரியகூத்திரிய ராகச் சொல்லப்படுபவர்
களும், கர்நாட-துளுவ-குடகபாஷைகள் பேசியவர்களு மாகிய (Kadambas)
கதம்ப ராஜகுலத்தவரும், பின்னாள் மேல்கடந்தரை யோரமான (Gon)
கோவையி லாண்ட காத்தம்பரும், மைசூரைச்சேர்ந்த (Darwad) தார்வாடி
ஜில்லா (Hanga) ஹங்கா என்னும் இடத்தி லாண்ட கதம்ப ராஜவம்சத்
தவரும், சான்றோர் ஆகிய ஸாடர்குலத்தைச்சேர்ந்தவர்க ளென்று, மைசூர்
ராஜ்ஜியத்தில் புராணஆராய்ச்சியெய்தவிஷயமாய் உலகெங்கும் கீர்த்திபெற்ற
(B. L. Rice Esq., C. I. B., M. B. A. S.) ரைஸ்தரையும், கர்நாடகதே
சரித்திரஆராய்ச்சியில் கீபுணரான (J. F. Fleet Esq., B. C. S., M. B. A. S.)
பிளீட்டரையும், சென்னையாஜதானியின் ஜனவிவரண விஷயமாட் டிரேசு

நம் மாதவம் அரசாண்டு, நாள்தில் 'வந்தர்' ஆகிய நாடவர்களுடைய வளங் குறியுந் தென்று யியமறத் தெரிகிறது. மேலே விவரங்கண்டபடி, பாண்டியராஜாக்களுக்கு 'நாடன்', 'நாடான்' என்றுமாத்திர மல்ல, "நாடவன்" என்றுமே 'தேவாரம்', 'திருவாசகம்', 'திருவிளையாடல்புராணம்' முதலிய பூர்வ நூல்களின் பல பாடல்களில் பேர்வழங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். (Dr. Gundert) டாக்டர் குண்டர்ட்டுரை யெழுதிய மலையாளம்-இங்கிலிஷ் அகராதியில், நாளதுவழக்கத்தை அனுசரித்து, "நாடவன்" என்பது "a headman of Chandras சான்றருள் முக்கியஸ்தருக்கு வழங்கும் பேர்" என்று எழுதியிருக்கிறார். நாள்தில் மதராஸ், ஹைதராபாத், மைசூர், கொச்சி, திருவாங்கூர் என்னும் மாகாணங்களில் சிதறியிருக்கும் இந்த 'வந்தர்' ஆகிய நாடவர்களுடைய ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட 14-லக்ஷ மாகிறது. இதுபோக, பம்பாய் ராஜதானியைச் சேர்ந்த வடகன்னடம்ஜில்லாவில் பெரும பாலும் நிலச்சுவான்களும், விவசாயிகளும், லேவாதேவியெய்கிறவர்களும், மதத்தில் வைஷ்ணவர்களும், மத்யபானம்அருந்தாமை முதலிய அநேக சந்ருணங்கள் பொருந்தியவர்களும், மிகுந்த தேகலக்ஷண முள்ளவர்களும், சுமார் 6000 ஜனத்தொகை யுடையவர்களு மாக இருக்கிற "Nador நாடோர்" என்னும் ஜாதியாருக்குள், "Torke Nador தெற்கு நாடோர்" என்னும் ஒரு விசேஷ பிரிவா ரிருப்பதால், அந்த நாடோர் ஜாதியாரும் இவ்விடம் நாடார்ஜாதியிலிருந்து பிரிந்து, ஒருகாலத்தில் அவ்விடம் போனவர்க ளாகவே தலங்குகிறது.

நாள்துக்கு நாள்து-இந்த நூல்களுக்குமுன் ராஜாக்கத்தர்ப்பில் எழுதப்பட்டதாய் திருவாங்கூர் சைதீச் சேர்ந்த நாஞ்சினுட்டி லிருக்கும் பல சிலாசாஸங்களில், நாடார்வார் என்னும் பட்டத்தோடு அவ்விடங்களில் அநேக ஜமீன்தாரபிரபுக்களும், படைவீரரும் இருந்ததாகத் தலங்குவதாக, திருவாங்கூர்கவர்ன்மென்றாரின் ஆர்க்கியாலஜிகல் டிப்பார்ட்டுமென்றால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவ்விடம் கவர்ன்மென்று கெஜட்டில் பிரசுரமாகி யிருக்கிறது. அந்த 'நாடார்வார்' என்னும் பட்டப்பெயர் நாடார்ஜாதிக்கார ருடையதுதான் என்று 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட்மான்சுவலி'ல் கணம் திவான்பஹதூர் வி, நர்கம்யரவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

பாண்டியர், சேளர், சேரர், ஈளர் முதலிய தமிழரசருக்கு வழங்கிய நாடர், நாடர், நாடவர், நாடார்வார் முதலிய அதேபேர்கள் தானே. நாளது வரையும் நாடர்களுக்கு பேரும் பட்டப்பெரு மாய் வழங்கி வந்திருப்பதற் தவிர, பின்னால் விவரங்கண்டபடி, அவர்களுடைய ராஜாங்கம் அவர்களுவிட்டுப் பிடுங்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்க ளானாலும், ராஜாக்கவரன்முறை யான அவர்களுடைய "பார்ப்புரத்தல்" ஆகிய நாடாளுந் தரணை சிதறவி லாகிறது.

நாளதுவரை வெகு விமரிசையாய் அவர்களிடம் இருந்தே வருகிறது. அது விஷயமாய் என்னுடைய சுயவார்த்தைகளால் விவரம்சொல்லாமல், அது சங்கதியை அனுபவமா யறிந்த சில ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களின் வார்த்தை களை மாத்திரம் இங் கெடுத்தெழுதுகிறேன். அந்தப்படி, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள நாடர்களுள் வெருவாய்ப் புழங்கினவரும், பாளையங்கோட்டை 'சாராடகர் காலேஜி'ன் ஸ்தாபகத்துக்கு மூலகாரணராய் இருந்தவரு மாகிய (Miss S. Tucker) மிஸ் டக்டர் துரைசானி, 1843-ம் வருஷத்தில் தென் இந்தியாவைப்பற்றி விவரமெழுதிய ஒரு புத்தகத்தில் சொல்லியிருப்ப தாவது: "In the southern part of Tinnevely, the highest class of Chantrars, called 'Nadans,' are the acknowledged proprietors of the soil; and when a Nadan has sold a piece of land, he retains the right to a sort of quit rent. Indeed, the system is very like that of our lords of the manor, with the addition of the remarkable privilege, that in any dispute, that is brought into a court of law, with regard to landed property, though all other classes are obliged to establish their claim by written documents, it is only necessary for a Nadan to be identified as the Nadan of such a particular spot, and the disputed property is adjusted to him, unless the opponent can prove his purchase of it." "திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் தென்பாகத்தில், சான்றருள் மகாஉயர்ந்த வகுப்பினராய் இருக்கிற நாடர்கள் ஆட்சேபமற்ற பூமியதிபதிகளே. ஒரு நாடான் தன் பூஸ்திதியில் ஒரு பாகத்தை விற்றுப்போட்டாலும், அதில் அவனுக்கிருக்கும் ஒருவகையான 'குவிட்ரென்டு'த்தீர்வைப் பார்த்தியதையை அவன் விட்டுவிடமாட்டான். இந்த ஏற்பாடு ம் இங்கிலாந்துதேசத்திலுள்ள 'மேளோர்' பிரபுக்களின்வரிசைக்கு ஒத்ததாய் இருக்கிறது. ஆனால், இவர்கள்சங்கதியில் அதற்கும்மேலாயிருக்கும் விசேஷ மென்னவென்றால், நிலச்சொத்துவிஷயமாய் லாகோர்ப்பில் ஏதாகிலும் வியாஜ யம் கொண்டுவரப்பட்டால், மற்றும் சகல ஜாதியாரும் தங்கள் பார்த்தியதைகளை எழுத்தாதாரங்கள் மூலமாய் ஸ்தாபிக்கவேண்டிய திருக்க, இந்த நாடாளுக்கோ குறிப்பிட்ட இன்னஇடத்தாநாடன் என்று அவன் தன்னை இனங்காண்பிக்கிற அவ்வளவேபோதுமானதாய் இருக்கிறது; எதிரி, தான் அதை அறுதிக்கிரயமாய் வாங்கிப்போட்டதாக ருஜுப்பண்ணினால், தரவாளெழுத்து நாடாளுக்கே சரிப்படுத்தப்படும்" என்பதே.—அப்படியே, நாடார் ஜாதியார்களின் மத்தியில் மிகுனரிவேலபார்த்தவரும், துவக்கமுதல் அவர்களோடு நேர்ந்த சில மனஸ் தாபங்களால் அவர்கள்பேரில் அநேகமாய் நல்லபிப்பிராயமில்லாதவரு மாகிய, பின்னால் (Bishop) 'பிஷ்பி' ஆன (Rev. Dr. R. Caldwell) டாக்டர் கால்வெல் துரை, நாடார்களுத்தவரின் பூமியாதினத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது 1850-ல்,

"The Nadans are in possession of extensive tracts of land" "நாடார் கள் வெகுவிஸ்தீர்ணமான நாடுகளை சொந்தமா யுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறார். அவரே, 1890-ம் வருஷத்தினால், "I had also to deal with another class of claimants—the Nadans, who had been the original proprietors of all the lands in the neighbourhood and who still professed, as lords of the soil, to have certain rights of seigniorage over even the lands they have sold, especially the right of levying a small rent on all houses built within their boundaries and a small fee at weddings, &c. - I had no doubt its having been customarily submitted to." "இன்னொருவகை பாத்தியஸ்தர்களான நாடார்களோடும் நான் புழங்கவேண்டிய யிருந்தது. இந்த நாடார்கள் நான் இருந்த இடத்தின் பக்கத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்களிடையையும் ஆகியுரிமைக்காரர்; இவர்கள், 'நாட்டுக் கதிபதிகள்' ஆன தங்களுடைய மேனரயில், நாளாதினும், தாங்கள் விற்றுப்போட்ட நிலங்களிலுங்கூட தங்களுக்கு சில வரிச்சுதந்தரங்க ளிருப்பதாக பாத்திபங் கொண்டாடுவ தல்லாமல், விசேஷ மாய் தங்கள் இலாகாவக் குட்பட்ட குடிசைகளுடைய எல்லா வீடுகளின் பேரிலும் தாங்கள் ஏற்படுத்திய வருவான ஒரு தீர்வையைப்பெற்றுக்கொள்ளும் சுதந்தரமும், கலியாணசந்தர்ப்பங்கள் முதலானவைகளில் ஒரு சிறுவரி பெற்றுக்கொள்ளும் சுதந்தரமும் அவர்களுக் கேற்பட்டவைகளா யிருந்துவருகின்றன. சாதாரண வழக்கமாய் ஜனங்கள் அவர்களுக் கடங்கி இவ்விதத் தீர்வைகள் கொடுத்துவந்த விஷயத்தில் நானும் அவர்களுக்கு யாதொரு ஆட்சேபமும் செய்ய வில்லை" என் றெழுதிவைத்திருக்கிறார்.—மேலும் 28—11—1900-ல் பிரசுரமான (The Madras Times) 'மதராஸ் டைம்ஸ்' பத்திரிகையில், "Their (i. e., The Chantry's) general possession of land is not from purchase, and many of the other castes are in their services" "பொதுவாய் சான்றோர்ஜாதியாருக் கிருக்கும் நிலவுரிமை யானது, அவர்கள் கிரயத்துக்கு நிலம் வாங்கினதினாலுண்டான தல்ல. இதரஜாதிக்காரரி ல்லேகர் அவர்களுக்கு எவல்வேலசெய்வோரா யிருக்கிறார்கள்" என்று கண்டிருக்கிறது. திவான்பஹதூர் வி. நாகமய்யாவர்கள், 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட் மானுயல்' புஸ்தகத்தின் (Glossory) அரும்பதஅகராதியில், "Nadar நாடார்" என்னும் பதத்துக்கு "Ruler ராஜாக்கள்" என்று அர்த்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (Edgar Thurston, Esq.) டாக்டர் தர்ஸ்டன் துரையைக்கொண்டு கவர்ண்மென்றார் தென்னிந்திய எத்தனகிரி யாக தயாரித்த (Castes and Tribes of Southern India என்னும்) புஸ்தகத்தில் (V.134) "Nadan, meaning ruler of a country or village—is a title of the Chandrans, who, further call themselves Nadans in preference to Chandrans" "நாட்டை அல்

லதுகிராமத்தை ஆளும் ராஜா என் றர்த்தமாகிற நாடார் என்பது, சான்றோர் ஜாதியாரின் பட்டப்பேரா யிருக்கிறது. மேலும், அச் சாதியார், தங்கள் ஜாதிப் பேரையுமே சான்றான் (சாணன்) என்று வழங்காமல் நாடார் என்றே அறிகாதாரணமாய் வழங்கிவருகிறார்கள்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள இதரஜாதியார்களின் பெண்க ளெல்லோரும் சாதாரணவார்த்தையாகிய 'அம்மான்' என்ற ஒன்றையே தங்கள் பேருடன் பட்டப்பேர்ப்போல் வழங்கிவர, கமது நாடார்குலப்பெண்கள் மாத்திரம், 'நாடார்' என்பதின் பெண்பால்பதமாய் 'நாடாரும் ராஜாத்தி' என் றர்த்தமாகிற நாடார்கீசு என்னும் மகிமைப்பட்டத்தை ஞாபகத்துக் கெட்டாக்காலமுதல் தங்கள்பேரோடே சாதாரணமுதல் வழங்கி வருவது, இக்குலத்தார் நாடாரும் ராஜாவும்சத்தவரா யிருக்கதை கெளரிவாய் விளக்குகிறது.

இத் தோத்தின் பூர்வ நாளாகமங்களுக் கிரைய, சரித்திர ஆராய்வுசாஸ்திரிகளறி பலரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடிக்கு, கிரிஸ்தாப்த்தத்துக்கு இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்தே பாண்டியராகிய கமது முன்னோரின் ஆளுகை துடங்கி, அநேகமாய் புத்தக்குழப்பங்களில்லாமல் அமைதலாகவே கல்வி யிருத்தியோடுங்கூடி கடைபெற்றுவந்தது. ஆனால் இடைக்கிடையே சோளர், சேரர் முதலான கமது பூர்வ தாயாதிக்காரருடையவும், அவர்களுக்கப்பால் வடக்கேயுள்ள மற்றும் சில்லறை ராஜாக்களுடையவும், இலக்கையாசருடையவும் தொல்லைகள் பல சமயங்களில் இருந்துவந்தது மாத்திர மல்ல, மேல்தேசங்களிலுள்ள (Huns) அவுணர், யவனர், சகர், சோனகர் முதலிய அந்நியரின் படையெழுச்சித் தொந்தரைகளும் இடைக்கிடையே இருந்துவந்திருக்கின்றன. கடைசியாய் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், விஜயநகரம் (Baliya) பழைய ராயர்களின் சேனாபதிகளும் கர்த்தாக்களு மான நாகமநாயக்கர், அரியநாயக முதலியார், விஸ்வநாதநாயக்கர் முதலானவர்கள், விரோத நோக்கத்துடன் பெலமாய் இந் நாட்டில் வந்து ஸ்தாபகமான பின்பே நம் நாடார்குலத்தவரின் ஆளுகை குன்றியிருக்கிறது. அந்தச் சரித்திரத்தைக் கவனிக்கருங்கால், மேற்கண்ட சேனாபதிகள் அங்கங்கே தங்களை யெதிர்த்த பழைய ராஜாவும்சத்தாராமடக்கி இப் பாண்டியநாட்டைப் பூரணமாய்க் கைப்பற்றுவதற்காக, புத்தங்கள் நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது, நாடார்குலத்தவருள் "பஞ்ச திருவடிராஜாக்கள்" ("பஞ்ச திருவழுதியாசாக்கள்") அல்லது 'பஞ்ச பாண்டியாள்' என்னும் நாடாக்கள்வகுப்பைச் சேர்ந்த தளபதிகளான ஜயீந்தரர்கள், தாயிரவருணி, சித்ரா நதிகளின் வழக்கைப்பெற்ற திருவழுதியாடு முதலிய செழிப்பான இடங்களிலிருந்து படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு மேற்கேபோய், கடைசியாய் கயற்றூற்றி லமர்ந்து, கபடநாடகமாயிருந்து விரோதிகளாக்கிக்கொண்ட மேற்கண்ட விஜயநகரம் சேனாபதிகளுக் கெதிரே ஆதமாதகாலத்துக்கு மேற்பட தளராது

நின்று யுத்தஞ்செய்தபிற, கடைசியாய், கி. பி. 1561-ல் பங்குனிமாதத்தில் மேற்கண்ட விஸ்வநாதசுவாமிக்கர் வகையாக்களின் ஏமாற்றுகுள் ஆகப்பட்டு, இந்தப் பாண்டியரால் நாடாள்வாரி லொருவர் றெடி நாயக்கருடன் ஒற்றைமல்செய்யச் சம்மதித்து, அதில் புகட்டுண்டுபோனதால், அந்த மல் துடங்கு முன்னிலை யில்பேசிக்கொண்ட வாக்குக்குக் கட்டுப்பட்டு, சேஷமுள்ள நாடாக்களும் அவர்கள் வின் சேனைகளும் பின்னாலு யாதொரு யுத்தமும் செய்துகொள்ளாமல், மன தார தங்கள் நாட்டிலே றெடி நாயக்கமரின் ஆளுகைக்கு ஒப்புவித்துவிட்டு ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். ஆனால் றெடி புதராஜாங்கத்தா ரான கர்நாடக கர்த் தாக்களோ, ஹூஸ்கர் நாடாக்கள் திரும்பவும் ஒன்றுகூடி 'பெலத்து தங்கள் ஆளுகையை எடுப்பதில்விவாங்க னென்று பயந்து, நாடார்களின் சுதந்திரமாய் தாமிரவருணி, சித்ரா முதலிய நதிகளின் நீர்ப்பாய்ச்சலைப் பெற்றிருந்த 'நாடு' ஆகிய சகல மருதநிலங்களையும், இன்னும் பாண்டியதேசம் மொத்தத்திலும் அங்கங்கே செழுமைபொருந்தியதா யிருந்த எல்லா மேற்றரசு சொத்துக்களையும், அதுமுதல் நம் நாடார்குலத்தவ ரிடமிருந்து தங்கள் பெலவந்த நட்புக் கைகளால் பிடுங்கி, தங்களுக்கு உதவிக்காரரும், நாடார்குலத்தவரைப் பதைத்து விடேதிக்கிற விஷயத்தில் உஜாருள்ளவர்களுமா யிருந்த இதராஜாதிக்காரருக்கு கொடுத்துவிட்டதாக வரானமான சரித்திரத்திலுள்ள நாடார்குலத்தின் எரிந் துவருகின்றன. பாஞ்சாலம் குறிச்சிப் பாண்டியக்காரரோடு யுத்தஞ்செய்து கல கக்காரையடைக்கினவரும், இங்கிலீஷ்கும்பினியார் ஆங்காட்டுநவாபிட மிருந்து நம் நாட்டைக் கையேற்றதுவக்கத்தில் அதை ஸர்வேபண்ணி முத லாவதாய் ஆயக்கட்டு ஒழுங்குபண்ணியவரும், பின்னால் மதராஸ் கவர்னர் வேலை பார்த்தவருமான (S. R. Lushington Esq.) வலிபட்டன் துரை 1802-ல் எழுதிய தம்முடைய முதலாம் ஜமாபந்திரிப்போர்ட்டிலும், 1820-ம் வருஷத் தளவில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸர்வேபடுத்திய (Thomas Turnbull Esq.) தரண்புன்துரையும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரண்டாவதாய் ஸர்வே- செற்றில்மென்று நடத்தி மிகவும் மதிப்படைந்த (R. K. Puckle Esq., M. C. S.) பக்கிள்துரை 1868-ல் எழுதிய தம்முடைய செற்றில்மென்று ரிப் போர்ட்டிலும், மதரைச்சீமைக்கு 'மாணுயல்' புல்தகம் எழுதிய (J. H. Nelson Esq., M. A., M. C. S.) நெல்ஸன்துரையும், 1871-ம் வருஷத்து மதராஸ் சென்சஸ் ஆபீசராய் யிருந்த (W. R. Cornish Esq.) கார்னிஷ்துரையும் 1879-ம் வருஷத்தில் திருநெல்வேலி 'டிஸ்டிரிக்டு மாணுயல்' எழுதிய (A. J. Stuart Esq., M. C. S.) ஸ்டுவார்ட்துரையும், இன்னும் பலரும் இதுசங்கதியை ஒப்புக்கொண் டெழுதியிருக்கிறார்கள். இதுவன்றி, அந்தப் புதராஜாங்கத்தா ரின் ஆளுனக்காலத்தில் நாடார்குலத்தவருக்கு அவர்கள் வகையாக்களால் வேறநேக கஷ்டநஷ்டங்களுண்டான தம்மவர்களுக்கு அநேகமாய்த் தெரிந்த விஷயம். அகையகோ யெல்லாம் விவரிக்க இங்கு இடம்போதா தென்

நெண்ணி நிறுத்தியிருக்கிறேன். அப்படியே, 29-11-1900-ல் பிரசுரமான (The Madras Times) 'மதராஸ் டைம்ஸ்' பத்திரிகையில், "The adversity they (the Chantryas) have been exposed to since the days of their rule has been great. Awful treatment has been meted out to them by the successive rulers. It is no wonder that they have suffered so." "தங்கள் அரசாட்சி நின்றபொருளால் முதல் சான்றோ ராண்ட் திருக்கும் துன்பங்களுக்கு கணக்குவழங்கிலை; கெடுகவந்த வேற்றரசர்கள், அவர்கள் மிகவும் பரிதவிக்கத்தக்க விதமான கொடுங்களை அவர்களுக்கு நடப் பித்தார்கள். ஆனால், (ராஜாங்கம்இழந்த) அவர்கள், (பின்னந்த எதிர்பாராங்க அரசர்களால்) அப்படி கொடுமையுடையபடி ஆச்சரியமான காரியம் மட்டு மன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பின்வந்த ராஜாங்கத்தாரால் முந்திய ராஜகுலத்தவருக்கு சகிக்கொண்ணா இடுக்கணும் நஷ்டங்களும் கெரிமெப்போது, அந்த முந்திய ராஜகுலத்தவர் வேற் றரசாரம்-வேற்றுமதங்களையும் அனுசரிக்க கோரிடுகிற வழக்கப்படிக்கு, கூத்திரி யரும் பாண்டிய-சோள-சோ ராஜவம்சத்தவரு மான நம் நாடார்குலத்தவரில் பலர், தென்னிந்தியாவில் முகமதிய மவுலாக்கி களாகவிட்டார்க ளெனவும் சரித்திர யிருக்கிறது. இதுபோக, எண்ணிறந்தபேர் வியாபாரவிஷயமாய், செட்டி என்னும்பட்டத்தை மேற்கொண்டு, இந்துமதவியற்கையிலேயே நாடார்குலத்தினின்று விலகிவிட்டது மல்லாமல், குருத்துவ-புரோகித வேலைகள் செய்வோராய் ஐயர் என்னும் பட்டத்தோ டிருந்த மேற்கண்ட சான்றாரப் பிரிவாரில் மிச்சமானபேர், தங்கள் ஆதினத்தி லிருந்த நாடார்களின் அநேக கோவில்களையும் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு அங்கங்கே பிராமணவகுப்பா ராகவும் மாறிவிட்டார்கள். இப்படி இதரகுலத்தவர் பிராமணரான சங்கதியை, தகவின்னத்தில் மிகுதியும் கணம்பெற்ற மேதாவியாகிய மகா-ரா-புரீ வி. பி. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களும், தென்னாட்டு வழக்கம் மிகுதியாய் யறிந்த காலம்சென்ற பிராமணவிதவா றுகிய கணம் பண்டிதர் எஸ். எம். நடேசசாஸ் திரியார் பி. ஏ. அவர்களும், தர்ஸ்டன் துரையும், இன்னும்பல மேதாவிகளும் ஒப்பி யெழுதியிருக்கிறார்கள்.

மேற்கண்ட கர்நாடககர்த்தாக்களின் ராஜாங்கம் கி. பி. 1736-ம் ஆண்டு முதல் ஆங்காட்டுநவாபு வகையா முகம்மதியரின் ஆதினத்தின் ளானபோதும் நாடார்குலத்தவரின் கஷ்டங்களுக்கு பரிசார மேற்படவில்லை. கடைசியாய் இந்தச்சீமை, 1801-ம் ஆண்டு, நமது போஷகசாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஆங்கிலேயரின் காரணிய ஆளுகைக்குள் வந்தது முதலே நம்முடைய கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு விமோசனமும் நமது முன்னேற்றத்துக்கு மார்க்கமும் ஏற் பட்டது. இதுவே தற்காலம்வரை யுள்ள நமது சரித்திர மாகும்.

மேற்கண்டபடி தமது பரம்பரையாசாட்சி நம்மைவிட உகன்றுபோய் விட்டாலும், நம்மை இத் தேசத்தின் ஆதியுரிமையரசரின் வம்சத்தா ராகவும் குலத்தாராகவும் காண்பிக்கும் சரித்திரநிகழ்க்கள், குடும்பவரண்முறைகள், விசேஷப்பேர்கள், பரம்பரை அந்தஸ்துகள், தொழில்கள், மதகொள்கைகள், வழக்க புழக்கங்கள், ஒழுக்கம் முதலியவைகள் அநேகமாயிருக்கின்றன. அவைக ளெல்லாவற்றையும் விவரித்தால் விரியுமென் றெண்ணி, தற்சமயம் ஞாபகத் துக்குவந்த சில ஆதாரங்களை மாத்திரம் சுருக்கமாய் இங் கெடுத்துச் சொல் கிறேன். அவைகளாவன:

(1). தென்னிந்தியாவின் சைவமதத் தலைவராகிய 'லோக குரு' என்னப் பட்ட சிரிங்கேரிமடத்து ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள், நாடார் குலத்தவரையும் தமது ஆதினத்துக்குள் ளாக்கவேண்டி, தம்முடைய சிஷ்யர்களி லொருவரான மைசூர் சமஸ்தானம், தாராபுரம்தாலுகா, சூளைஞ்சிவாடி, கேற்கேசரஅக்கிர காரம், ஸ்ரீமடத்தி லிருந்த, சிவசுவாமியாஸ்திரியனின் பெளத்திரர், சிவராமசுவாமி சாஸ்திரியாரை நியமித்து, அவருக்கு சவுமியனாக (கி. பி. 1789) கொடுத்த அதிகாரப்பத்திர மாகிய தாமிரசாஸனத்தில்,

“.....பாண்டியகுல மாயும் சிவகொத்திர சம்பனன ளாயும் பாண்டியதேசத்திலு பிறந்தவராயும் கூத்திரியவமிஸாளாயு யிருக்கிற நாடாக்கள குலம் சமஸ்தததுகடும் குலகுருவாய நெழுதமசெய்து.....”

என்று கண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த சமயஅதிகாரி வந்த காலத்தில், நாடார்கள, ஸ்ரீ சிரிங்கேரிமடத்துக் குட்பட்ட நாலு மடங்களில் ஒன்றாகிய ஸத்யோஜாதமடத்துக் குருசுவாமிகளுக்கு ஏற்கனவே சிஷ்யர்களாய் யிருந்துவருவது தெரிந்து, இந்த ஸ்ரீமடத்து அதிகாரி இவ்விடத்தை விட்டுப் பின்வாங்கிக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. பிராமணத்திருமேனிக ளான மேற்கண்ட ஸத்யோஜாதமடக் குருசுவாமிகளும், நாடார்குல விஷயமாய் மேற்கண்ட ஸ்ரீமடம் குருக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போன்ற அதிகாரப்பட்டயம் ரெடி சங்கராசாரியசுவாமிகளாலும், மைசூர்சமஸ்தானத்தாராலும் கிடைக்கவந்ததற்கு முன்னதாகவே பெற்று, மதிப்படைந்தவர்களாய் யிருந்துவருகிறார்கள்.

(2). நாடார்குலத்தின் 'சேர்வைகாரர்' அதாவது 'படைத்தலைவர்', 'கோடிகாரர்' அதாவது 'யுத்தத்தில் கொடிபிடிப்போர்', 'அண்ணாவி' - 'சிலம்பக்கார அண்ணாவி' முதலிய வகையாக, யுத்ததொழில்சம்பந்தமான பட்டப்பேர்க ளும், பேர்களும் பரம்பரையாய் யிருந்துவருவதும் அவர்களுடைய கூத்திரியமூலத் தைத் துலக்குவதாய் யிருக்கிறது. இதுபோக, மலையாளம் நாஞ்சினாட்டி லுள்ள நாடார்கள், ஞாயகத்துக்கெட்டாக் காலமுதலே பழங்காலத்து யுத்தவிதையில் தேர்ந்தவர்களாய் யிருப்பது மாத்திர மல்ல, நாளதுவரையும் அவ்விடமுள்ள

இதரஜாதிக்காரருக்கும் அதைக் கற்றுக்கொடுக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்தப்படி, ஈளகுலச்சான்றார் என்னப்பட்ட ஏனெனினாதயாலும், “வென்றி வடிவாட்படை பயிற்றும் தன்மைத்தொழில் விஞ்சையிற் றிலமைசார்ந் துள்ளார்” ஆக இருந்ததாய் 'பெரியபுராணம்' என்னும் நூல்தொண்டர்ப்புராணத் தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலிலுள்ளவின் மேல்பாகத்தில் காவல்நீற்பாடுகள் அநேகமாய் நாடார்குலத்தவரால் நடத்தப்பட்டுவருவதும், அவர்களுடைய பூர்வ பொருநத்தொழிலை வெளிப்படுத்துவதாய் யிருக்கிறது. நாடார்குலத்தியன் பரம்பரையாய் நடத்திவரும் அந்தக் காவல்நீற்பாட்டு விஷயமாய், 1917-ல் பிரசுரமாகியிருக்கும் 'திருநெல்வேலி டிஸ்டிரிக்ட் கெஜட் டரி'ல் (pp. 338, 339) சொல்லியிருப்ப தாவது:—“Among the most successful kavals are the few which are held by the Chandrans. The Chandrans, or 'Panikkans' (as they style themselves), of Chidambarapuram (Nanguneri taluk) are the holders of a kaval which extends over the neighbouring villages of Kalakkad, Pattai, Koilpatti, Nangulam, Singampatti and Vijayarajapuram. According to a copper-plate in the possession of the head Panikkan, bearing the date *Saka* 1422 (A. D. 1500-01), the right was originally granted to the Chandrans of the place by Tirumeni Malandan, who may have been the representative of the Travancore ruler at a time when he was in possession of a portion of the Tinnevely district. Four of these villages, the kaval of which the Chandrans had allowed the Maravans to annex, have lately been restored to their rightful protectors by the intervention of the police. At Kuttam, again, in the Nanguneri taluk, and at Kadayam (Ambasamudram taluk), the kaval is in the hands of Chandrans, or 'Panikkans.' ” “சான்றோர்ஜாதிக்காரரால் நடத்தப் பட்டுவரும் காவல்நீற்பாடுகள் கொஞ்சஇடங்களில் நடந்தேறினாலும், அவைகள் தாம் மகா கெட்டிக்காரத்தனமாய் நடந்தேறிவரும் காவல்க ளாகும். (இந்தக் காவலேற்பாட்டு விஷயமாய்) 'பணிக்கன்' என்றும் தங்களுக்கு பட்டப் பேர்வழங்கிக்கொள்ளுகிற (நாங்குனேரிதாலுகாவைச் சேர்ந்த) சிதம்பரபுரம் சான்றோர் ஒருவரைக் காவலேற்பாட்டின் தலைவ ராவர்; அந்தக் காவலேற்பாடு களக்காடு, பத்தை, கோவில்பட்டி, நாங்குளம், சிங்கம்பட்டி, விஜயராஜபுரம் என்னும் இடங்களில் நடந்தேறிவருகிறது. சகாப்தம் 1422 (கி. பி. 1500-01)-ல் எழுதப்பட்டதாக (மேற்கண்ட காவல்நீற்பாட்டின்) தலைமைப்பணிக்குமிட யிருக்கிற ஒரு தாமிரசாஸனப்படிக்கு, திருவாங்கூர் அரசரின் பிரதிநிதியா யெண்ணப்படுகிற திருமேனி மாலந்தன் என்பவருடைய ஆதினத்தில் திரு

கெவ்வெல்லிலாவின் ஒர்பாகம் இருந்தகாலத்தில், அவரால் அவ்விடம்சான் ரோருக்கு இந்தக் காவல்சுத்தரம் நிலைப்படுத்தப்பட்டது. இதில், நாலு கிராமங்களின் காவலை மறவர் அபகரித்துக்கொள்ளும்படியாக, (ஒருகாலத்தில்) சான் ரோர் இடங்கொடுத்துவிட்டாலும், இப்போ சிலகாலத்துக்குமுன் போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்ரார் அதுவிஷயமாய்த் தலையிட்டு, அந்தக் காவல்கிராமங்களை அவைகளின் பூர்வ சுதந்தரங்கார ராகிய நாடார்களுக்கு திருப்பிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். டெடி நாங்குனோரிதாலாகாவிலேயே, குட்டம்இலாகாவிலும், அம்பா சமுத்திரம்தாலாகா கட்டையம்வட்டையிலும், காவல்வற்பாடு, பணிக்கர் என்னப்படும் சான்ரோர்ஜாதியார் வசமேயிருந்துவருகிறது" என்பதே. இதுபோக பூரீவைகுண்டத்தாலாகா சிறுத்தண்டிலும், திருச்செந்தூர்தாலாகாவின் சில இடங்களிலும், காவல் நாடார்க்கள்வசமே பரம்பரையாய் இருந்துவருகிறது.

டாக்டர் உயின்ஸ்லோதுரை எழுதிய தமிழ்-இங்கிலிஷ் அகராதியில், "பனிக்கர்" என்னும் வார்த்தைக்கு, "a fencing master, சிலம்பம் பயிற்றுவோன்; one who teaches the use of arms, ஆயுதம் பயிற்றுவோன்" என்று அர்த்தம்கொடுத்திருப்பதற் தவிர, டாக்டர் தர்ஸ்டன்துரையைக் கொண்டு கவர்ண்மென்ரார் 1909-ல் பதிப்பித்த தென்னிந்திய எத்தனாகிராபியஸ்த கத்தில் (III. p. 178), "The word Panikkar comes from pani, or work, viz., that of military training. பனிக்கர் என்னும் வார்த்தை, யுத்தவித்தை கற்றுக்கொடுத்த லாகிய தொழில் என் றர்த்தமாகிற 'பணி' என்னும் பதத்திலிருந்து வந்தது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(3). "பாண்டியன்" என்பது நாடார்ஜாதியாரின்பட்டப்பேர்களிலொன்றாய், நாளும் அவர்களுக்குள் வழங்கிவருவதை ஒப்புக்கொண்டு, (W. Francis Esq., I.C.S.) பிரான்ஸிஸ்துரை 1901-ஆவது மதராஸ் சென்சஸ்ரிப்போர்ட்டிலும், டாக்டர் தர்ஸ்டன்துரை 1909-ல் பிரசுரித்த தென்னிந்திய எத்தனாகிராபியஸ்தகத்திலும் எழுதியிருக்கிறார்கள். "பஞ்சவன்" என்று பாண்டியராஜாக்களுக்கு பூர்வ தமிழ்தூல்களில் பேர்வழங்கி யிருப்பதின் சார்பாய், திருநெல்வேலிலில்லாவின் தென்பாகத்தில் நிலச்சுவான்களாயிருக்கும் நாடார்களுக்கு "அந்சாலிக்காரர்" என்ற பேர் பரம்பரையாய் நாளதுவரையும் வழங்கிவந்திருக்கிறது.

(4). இதுபோக, கொற்கைவேந்த ராகிய ஆதிப்பாண்டியரின் சந்ததியார், 'தலசேகராஜா எம்சம்' என்பதாக அனுமத்தாயிருந்துவருகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி 29-9-1916 போட்ட 'திராவிடாபிமானி' (சேலம்) பத்திரிகையில் கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கெங்கைகொண்டானிலிருக்கும் 'சத்திரிய ராஜாக்கள்' என்னும் விசேஷகுடும்பத்தார், முற்காலத்தில் அவர்களை ஒரு குடும்பத்தவராய் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(5). முன், தென்காசித்தாலாகா வீரகோளம்புதூர் பக்கத்தில் 'வசித்தவர்களும், நாள்திவ் மதராஸ் ஜியார்ஜ்டவுனிலிருப்பவர்களுமான டாக்டர் ஏ.சி. ஆசர் லாதாடாராவர்களின் குடும்பத்தவர், கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டின் பின்பாகத்தில் தென்காசி வட்டையிலுள்ள நாடாள்வார் அல்லது அபிராம பூண்டியன் அல்லது அலிவிராம பாண்டியன் என்னும் சிற்றரசனுடைய நோன பின்சந்தியா ரொன அந்தக் குடும்பத்தில் பரம்பரையாய் ஒரு இடையிருந்துவருகிறது.

(6). திருச்செந்தூர்தாலாகாவின் தென்கீழ் பாகத்தில், 'எழுகரைக்காரர்' அல்லது 'எழுகரைக்காரர்' என்ற நாமமாய் பூபதிகளான பிரட்க்கள், அநேக கிராமங்களின் ஆட்சியை யுடையவர்களாய் கோட்டைகள் கட்டி, வெண்கலக்கடவுகள் போட்டு, வெகு பிரஸ்தாபமாய் இருந்தாக நாளதுவரையும் சாதாரணமாய்ச் சொல்லப்பட்டுவருகிறது. அவர்கள் நாமங்கள்: (1) தலைவருகிய வெட்டிபாண்டான் என்னும், வெற்றிகொண்ட நாடான்- (இந்தக் குடும்பத்தார் பின்னாலே விவரங்கண்ட பாவருக்கும் நாடார்களுக்கும் கேர்த யுத்தத்திலும் மிகவும் ஜெயம்பெற்றவர்களாய்ப் பேர்வழங்கியிருக்கிறார்கள்); (2) சிம்மங்கரையான் என்ற சிமியர்; (3) பின்னங்கரையான்; (4) குமாரசுரைக்காரன்; (5) அத்திபெரியவன்; (6) அறமவன்ரத்தாண்டான்; (7) சரவணபெரியவன் என்னப்படும். இவர்கள் சந்ததியாராய்த் துலங்குவோருக்கு நாளதும் உறவுமுறைகளாலும் புலவர்களாலும் சில மரியாதைகள் நடந்துவருகின்றன. கரைக்காரர் என்றால் நாடார்களும்பிரட்க்கள் என் றர்த்தம். தலசேகரைக்காரர் என்றால் பல்வக்துப்பிரட்க்கள். இந்த எழு தலசேகரைக்காரரைப் பற்றி 'கான்சாய்பு சண்டை' என்னும் சரித்திரப்பாடலில்,

"எற்கவெதெற்கே பறையாதே; அதிலே

எழுதலசேகரைக்காரர் பொல்லாதபோச்சர்"

என்று, அவர்களுடைய ஏதிரிகள் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டதாக ஒரு சுலோகம் வருகிறது. டெடி கரைக்காரரில் சரவணபெரியவன் என்பவரின் சொத்தில் சுமார் 1-லக்ஷம் பெறுமானதை, பின்னால் டெடி கரைக்காரர்பலருடைய சொத்துக்களில் னுதினத்தை யடைந்த ஜகித்தநாடார், வீரப்ப நாடார், தீத்தியப்பநாடார், வடமலைநாடார் ன்ற சகோதரர்கள் குதிரைமொழி கிராமத்திலிருக்கும் சுந்தராக்கி அம்மன்கோவிலுக்கு மானிபமாய் விட்டுக் கொடுத்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது. அதுபோலவே, டெடி கரைக்காரரின் சொத்துக்களிலிருந்து டெடி சுந்தராக்கி அம்மன்கோவிலுக்குச் சமீபமாயிருக்கும் கலிகவாரங்கோவிலுக்கும், மேற்கிட்டிருக்கும் கருக்குவேலையன் கோவிலுக்கும், பன்னிப்பத்துக்கு வடபுறமாயிருக்கும் 'வெளிகின்ற பத்திரகாளியம்மன்கோவிலுக்கும், மிகுந்த மானிபங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஷேக்ஸ்பியருவாத் கொவிலுக்கு கரையமொழிநாடார்களாலும் தண்டிப்பது நாடார்களாலும் கொடுக்கப்பட்ட மானிபங்களுக்கு விவரம் சொல்லுகிற ஒரு தாமிரசானம், முன் ஷேக்ஸ்பியர் பக்கத்தில் குடியிருந்து நானில் பழங்குளத்தில் வசிக்கிற பிள்ளைமார்வச மிருப்பதை, வருஷந்தோறும் ஷேக்ஸ்பியர் பக்குனிமாத உத்தரத்திலிருந்து 5-ம் நாளில் வாசிக்கிற துண்டு, அத்திபெரியவனாகப் பற்றி, “அருகவழக் செல்லாம் அத்திபெரியவனிடத்தில் அறம்” என பழமொழி ஏற்பட்டிருந்ததாம்.—இதுவன்றி, ‘அறுபத்து நாலு (or அறுபது) நூலப்பாக்கட்டிகள்’ என்ற பிரபுக்கள்வரிசையும் முற்காலத்தில் தென்னாட்டில் நாடார் குலத்தவருள் இருந்ததாக சாதாரணமான இதிகமூலம். நூலப்பாக்கட்டிகள் என்றால், கிரீடமணிந்த சிற்றரசர் என் றர்த்தம்.

(7). திருச்செந்தூர்தாலுகாவின் தென்கிழக்கத்தில், ‘மானவீரவள நாடு’ என்னும் நாமமாய் ஒரு மாகாணப்பிரிவு இருந்துவந்ததாகவும், அது ‘தென்பத்து’, ‘வடபத்து’ என இரு பாகமாக யிருந்ததில், தென்பத்தில்: (1) மானவீரநாடு ஆண்ட மாணாட்சியா னாடார், (2) வல்லநாடு ஆண்ட சின்ன மாட நாடார்-குமாரசுவாமி நாடார், (3) சித்தன்விளையில் ஆண்ட வள்ளிக் குட்டி நாடார், (4) அடப்பனூரில் ஆண்ட குலசேகர நாடார், (5) நக்கமொழியாண்ட சொக்கன்-திருப்பாபு நாடார் என இரு துறையின்தாங்கள், “ஐந்து கரை நாடாக்கள்” அல்லது “அஞ்சு பத்து நாடாக்கள்” என்று பேர்விளங்கி யிருந்ததாக ‘குமாரசுவாமிநாடார்க்கு’ என்னும் சரித்திரப்பாடலில் விவரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் திருப்பாபுநாடார் பேர், கொல்லம் 705-ம் ஆண்டில் (கி.பி. 1529) அவர்செய்த ஒரு தர்மத்தைப்பற்றி எழுதப்பட்ட ஒரு சிலாசாஸனத்தில், “அடைககலநகரம் திருப்பாபுநாடானவான் துணை” எனக் கண்டிருக்கிறது.

(8). சகாப்தம் 1561-ல் (கி.பி. 1639) எழுதப்பட்டதாய் திருச்செந்தூர்தாலுகா, குதிரைமொழி ரிஸர்வபாஸ்டின் தென்குறையில் நீங்கிற ஒரு பெரும் சாஸனக்கல்லில், அக்காலத்தில் மேற்கண்ட மானவீரவளநாட்டு வடபத்து இலாகாவில், (1) ஆதிச்ச நாடான், (2) கோவில்தப்பணிக்க நாடான், (3) வீரப்ப நாடான், (4) தீத்தியப்ப நாடான், (5) பிச்ச நாடான், (6) அப்பக்குட்டி நாடான், (7) திக்கெலாங்கெட்டி நாடான், (8) நினைச்சதுமுடித்த நாடான், (9) அவத்தைக்குதவி நாடான், (10) குத்தியுண்ட நாடான் என்பவர்கள், ஐயின்தார்களும் பிரபுக்களும், தங்கள் இலாகாவுக்குட்பட்ட (மறவர் உன்பட) சர்வஜாதிக் குடிகளின்பேரிலும் தீர்வைகளை ஏற்ற-இறக்க-ரத்துச்செய்ய அதிகாரமுடையவர்களாகவும் இருந்து, அக்காலத்தில் மதுரையை யாண்ட திருமலைநாயக்கர் என்னும் வகிராஜாவின் கவர்ண்மென்றுக்கு தீர்வை முதலிய விஷயங்களில் எப்போதுப்பு முடையவர்களாகவும் நாடாண்வந்ததாகத் துலங்குகிறது.

(9). இதுபோலவே, சகாப்தம் 1707-ல் (கி.பி. 1785) எழுதப்பட்டதாய் குலசேகரபட்டணத்தில் நாட்டப்பட்டிருக்கிற ஒரு சாஸனக்கல்லில், குட்டம் சந்திரமார்த்தாண்டப்பணிக்க நாடான், குமாரவீரமார்த்தாண்ட நாடான் முதலானவர்கள் அவ் வட்டையில் அக்காலத்து கவர்ண்மென்றுத்தீர்வை முதலானதுக்கு பொறுப்புதார்களான பிரபுக்களா யிருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குட்டம்நாடார்கள், பழங்காலத்து ராஜாக்களால் விரதமாக அளிக்கப்பெற்ற பல ஆயுதங்களை யுடையவர்களா யிருப்பது மல்லாமல், அவர்கள் பவனிசெல்வதற்காக ராஜாக்களால் கொடுக்கப்பெற்ற பழயகாலத்துப் பல்லக்குகளை யுடையவர்களாகவு யிருக்கிறார்கள். அதில் ஆற்காட்டுநவாபால் அவர்களுக்கு மரியாதையாகக் கொடுக்கப்பட்டதாய் சொல்லும் சாஸனமொன்றுகளை யுடைய சில பல்லக்குகளையும் ஆயுதங்களையும் (Dr. Edgar Thurston) டாக்டர் தர்ஸ்டன் துரை தாம் கேரில் பார்த்ததாக தென்னிந்தியா எக்ஸ்பிரஸு புஸ்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

(10). இதுபோக, நாஞ்சினாட்டிலுள்ள அகஸ்தீஸ்வரத்திலிருக்கும் நாடார் குலஜமிந்தாசுகிய நாகமணிமார்த்தாண்டநாடார் குடும்பத்தாருக்கு, கோட்டையும் ஆயுதபாணிகளான 100 பொருள்கள் புடைகுழந்துவர பல்லக்கில் பவனி போகும் சலாக்கியமும், ஞாபகத்துக்கெட்டாக் காலமுதலே திருவாங்கூர் மஹாராஜாக்களின் அனுமதியுடனு யிருந்துவந் திருக்கிறது. இந்த வான்முறை கணினதையில் கி.பி. 1871-ம் (19) வரையிலுங்கூட இருந்துவந்ததாக (Rev. S. Mateer, F. L. S.) மத்தீர் என்னும் மிகுனரி துரை திருவாங்கூர்ராச்சியத்தைப்பற்றி யெழுதிய தம்முடைய புஸ்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். திருநெல்வேலிஜில்லாவைச் சேர்ந்த குட்டம், செம்மரிக்குளம் என்னும் ஊர்களிலிருக்கும் நிலைமைக்கார நாடாக்களும், நாலுமாவடி கிராமம்-பணிக்கநாடான்குடியிருப்பில் பின்னாள் போய்ச்சேர்ந்த நாடாக்களும் இந்த அகஸ்தீஸ்வரம் மார்த்தாண்டநாடாரின் குடும்பத்தோடு சேர்ந்தவர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(11). ‘குறும்பு’ என்றால் பாலைநிலம், அதாவது, மணற்பாங்கான பூமி, அல்லது பாலைநிலத் தூர். தமிழரசர்கள் தங்கள் அரசாட்சி சுயாதீனமாய் நடைபெற்றவருங் காலத்தில், தக்கர் நாட்டில் அக்கங்கோள்ள இந்த ‘குறும்பு’ ஆகிய மணற்பிரதேசங்களில் ஐயின்தார்களா யிருந்து நாடாண், தங்களுக்கு வரிவசூலித்த செலுத்தவரும்படியான பிரபுக்கள்வரிசையையும் ஏற்படுத்தியிருந்ததாக சரித்திரக்குறிப்புகளாலும் இதிகங்களாலும் துலங்குகிறது. அந்தப்படி, கொற்கைவேந்த ராஜா பாண்டியரின் ஆதினத்தான், ஷே. கொற்கை இலாகாவுக்குத் தென்புறமாய்ள்ள ‘குறும்பு’ ஆகிய, (எனது திருச்செந்தூர்தாலுகாவைச் சேர்ந்த) ‘குதிரைமொழித் தேரி’ என்னும் மணற்குன்றின் வட

கீழ்சரி விலிருந்து நாடாண்ட ஏழு பிரபுக்களின் வம்சத்தவர் நாளாவரையும் 'குறும்பூர் நாடாக்கள்' என்னும் நாமமாய் செல்வாக்குடன் பாம்பரைப் பூமியா தீனக்காரராய் யிருந்துவருகிறார்கள். இந்த ஏழு மேன்மக்களின் பாம்பரைக் காணியாட்சியை 'ஏழு பந்து' என்று சொல்வது முண்டு. தற்காலத்தில் றெடி வம்சத்தவர் குடியிருக்கிற ஊர்களின் பேர்ப்படி, மேற்கண்ட ஏழு ஐயீன்தாரக் குடும்பங்களின் விவர மாவது: — (1). கானம் நாடாக்கள்; (2). மூலப்புரி நாடாக்கள்; (3). அம்மன்புரம்-புதுக்குடி நாடாக்கள்; (4). மூலக்கரை நாடாக்கள் (5). நல்லூர் என்னும் வீரமாணிக்கபுரம் நாடாக்கள்; (6). நாலுமாவடி நாடாக்கள்; (7). முன்னால் 'குறும்பூர்' என்னப்பட்ட பணிக்கரைநாடுகுடியிருப்பு நாடாக்கள்.

(12). முன் நெருகாலத்தில் திருநெல்வேலியில்லாலின் தென்மேற்புக்கதி லுள்ளபரவரஜா தியாகுக்கும் நாடார்களுக்கும் குலாபிமானவிஷயமாய் நேரிட்ட ஒரு யுத்தத்தில் நாடார்கள் ஜெயசிலாக ளானதில், நாடார்குலத்தில் ஏழு குடும்பத்தவர் புத்தவீரர்களாய் முன்வந்த காரணத்தால், அவர்களுக்கு உறவுநூலாகக் கூட்டங்களிலும் புலவர்களாலும் பல மரியாதைகள் நடந்துவருகின்றன.

(13). மதுரைக் கர்த்தாக்கள் ஆளுகையின் கடைசிக்காலத்தில், பேர்பெற்ற மாவை குமாரசாமிமுதலியாரின் மருமகனான ஆறை அழகப்பமுதலியார், கி. பி. 1700 முதல் 1735 வரை, திருநெல்வேலிச்சீர்மையில் ஐடி கர்த்தாக்கள் ராஜாங்கத்தின் தளகர்த்தாவாக திருவாங்கூர்ராச்சியம் வரையும் மதிப்புப்பெற்ற வராய் பிரஸ்தாபத்துடன் அதிகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். [கர்நாடக அரசாட்சியில், கன்னியாகுமாரி முதல் காசி வரை பற்பல இடங்களில் உண்டாக்கப் பட்டிருந்த சத்திரங்கள்-மடங்களுடையவும், அவைகள்சம்பந்தமான தர்மச் சொத்துக்களுடையவும் ஆளுகையை தர்மாபுரம் முதலான ஸ்தானங்களின் மடாதிபதிகளுடைய ஆளுகையிலிருந்துவரும்படி செய்தவர் இவரெனச் சொல்லிக்கொள்ளப்படுவதுண்டு.] குமாரசாமிமுதலியார் என்பவர் அவருக்குத் தத்துமகனாகி, அவருக்கு உடனடியாய் யிருந்தார். அக்காலத்தில் ஆறை அழகப்பமுதலியார், தம்மிடத்தில் கணக்குக்கொடுக்கவரும் பாளையகாரர் தமக்கு மிதமிஞ்சின மரியாதைகள்செய்யும்படி ஏற்பாடுபண்ணியிருக்கிற ரொன்பதாய் எண்ணி, சில பர்ளையகாரர் அவர்பேரில் பொறுமையடைந்து அவருக்குச்சதி செய்ய ஒப்பந்தம்பண்ணி, அவருடைய சிநேகிதராயிருந்த, தென்மலைவன்னியன்? என்னும் சிவகிரிபாளையகாரரான வன்னியனாரை துரோகமாய் ஆக்கொண்டு, அவர் தூங்கும்சமயத்தில் அவர் வீட்டில் போய் அவரை றெடி வன்னியனாரைக் கொண்டு கிரச்சேதம்செய்துவிட்டார்கள். அதின்பேரில், குமாரசாமிமுதலியார், அக்காலத்தில் இச்சீர்மையை மேற்பார்க்கும் அதிகாரத்தை ஒருவகையாய் யடைந்

திருந்த ஆர்காட்டுநவாபிடம்போய் ஆறை அழகப்பமுதலியாருக்கிருந்த தளகர்த்த அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்து, மேல்திருநெல்வேலிநாட்டில் நாடார்குலத்தவராக பாம்பரை யுத்தவீரராயும் 'சேர்வைகாரர்' (படைத்தலைவர்) என்னும்பட்ட முடையோராய் யிருந்த மாடக்கண்ணு, பேயமஹாநடன், புறங்காட்டாப்புலி, சூட்சமுடையான் என்னும் நாலு தளகர்த்தர்களுடன் சேர்ந்து, அவர்கள்சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு சிவகிரிக்குப்போய், றெடி வன்னியனாரோடு யுத்தம்செய்து அவரைக் கொன்று, அவருடைய சேனையையும் கோட்டையையும் நாசம்பண்ணிவிட்டார்கள். கட்டாத்தி திருவழிநாடாரின் சேனைகளும் இதில் சேர்ந்திருந்ததாகச் சொல்ல துண்டு. இந்த வீரகுரச் செய்கையி் எரிமித்தம், மேற்கண்ட பேயமஹாநடன்சேர்வைகாரர் என்னும் சேனாபதிக்கு றெடி ஆறை அழகப்பமுதலியாரின் மனைவியார், 'தம்முடைய தாலிக்கு-வேலியானவர்' என்ற அர்த்தமாய், 'தாலிகீதுவேலி' என்னும் விசேஷப்பட்ட மளித்து, மானிபமாக நஞ்சை-புஞ்சை நிலங்களும் விட்டுக்கொடுத்து, அடியிற்கண்ட வாழ்த்தையும் பாடினதாக பாம்பரையாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது. அந்தப் பாட்டாவது:

“நிலைகொண்ட கீர்த்தி அழகப்பராயன்தன் கித்திரையில்
கொலைகொண்ட பாதகன் தென்மலை வன்னியன் கோட்டைதன்னில்
அலைவந்து மோதியே ராவணன் கோட்டையு முறித்ததுபோல்
தலைகொண்டு வந்தான் தாலிகீதுவேலி தளசிக்கமே!”

இதுசங்கதி, தளவாய்முதலியார்களின் குடும்பவாலாறுக, நான் இக்கிலிஷிலும் தமிழிலும் தயாரித்திருக்கிற புஸ்தகத்தில் விவரமாய் யிருக்கிறது. இந்தச்சரித்திரத்தை (H. R. Pate Esq.) மிஸ்டர் பேத்துரையும் திருநெல்வேலிடிஸ் டிரிக்டி கெஜட்டிரில் விவரம் தெரியாமல் சரித்தப்பாய் கொஞ்சம் எழுதி யிருக்கிறார். இது விஷயமாய் உண்டாயிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் பழைய சரித்திரப்பாடல் இதுவரை என் பார்வைக்குக்கிட்டவில்லை.

(14). உத்தர மாநாடார்களுக்குள் 'ஆறுஊர் உறவுமுறைகள்' என்ற அந்தஸ்துவரிசை பாம்பரையாய் மிகவும் மதிப்புப்பொருத்தி யிருந்துவருகிறது. இந்த ஆறுஊர் உறவுமுறைகளுள்ளும் பெரும்பெரும் பஞ்சாயத்து சபைகளும், முறைகாரரோற்பாடுகளும் இருப்பதன்றி, பாம்பரை அந்தஸ்துப் பெற்றுத்தியவர்களும் சீமான்சுற்ற முள்ள அநேக குடும்பங்களு மிருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் விவரம்சொன்னால் இவ்வுபயியாஸம் ரொம்பவும் விரிவு மென்றெண்ணி, அதுவிஷயத்தை இவ்வளவோடு நிறுத்துகிறேன்.

(15). இந்துமதக் கோவில்கள்விஷயமாகவும் நாடார்களுக்கு தமிழ்நாடெங்கும் யிருந்த மரியாதைகள் பூர்வந்தொட்டு ஏற்பட்டிருந்ததில், ஜாஸ்தியானவை, மேற்கண்ட தெலுங்கரானுகைக் காலமுதல் பெல்வந்தமாய் நிறுத்தப்

பட்டுப்போனதே போக, இன்னமும் அங்கங்கே மீள்திருந்துவருபவைகளில், திருச்செந்தூர், பெருங்குளம், திருப்பாக்குளம், மதுரை, பழனி, சிதம்பரம் என்னும் விசேஷஸ்தலங்களில் ஞாபகத்துக்கொட்டாக்காலமுதல் பரம்பரையாய் நூலாவரும் செ நடபடிக்கைகளை மாத்திரம் உதாரணமாக இங் கொடுத்துக் கூறுகிறேன். அவைகளை எவ்வளவு:—

(a). திருச்செந்தூர் சிவன்கோவிலுக்குள் எரிக்கும் மண்டபம், முற்காலத்தில் திருச்செந்தூர்தாலாகா, காயாமொழி-சிவந்தி ஆதித்தநாடார் என்பவரால் கட்டிவைக்கப்பட்டது. தவிர, றெடி கோவில்-சிவக்கொடும்புத்திவரர்சந்நிதி ஆபிரகான்பந்தல்மண்டபமும், அதைச்சேர்ந்த தண்ணீர்ப்பந்தல்மண்டபமும், நந்தவனமும் றெடி சிவந்தி ஆதித்தநாடாராலும், குமாரசுவாயி ஆதித்தநாடார் என்பவராலும் கட்டப்பட்டன. அவைகளின் குறைவேலையை, நாளதற்கு சமார் 100-வருஷங்களுக்கு முன் ராமலிங்க ஆதித்தநாடார் என்பவர் கட்டி முடித்தார். துவக்கமுதலே இந்த மண்டபங்கள் றெடி ஆதித்தநாடார்களின் ஆதினத்தி லிருந்துவந்தன. ஆவணி-மாசி மாத உற்சவங்களில் றெடி பந்தல் மண்டபத்துக்குள் றெடி சுல்புரவரும்போது நடக்கும் நைவேத்தியச்செலவு ஆதித்தநாடார்களால் நடத்தப்படும். றெடி மண்டபத்து முகப்பிலிருக்கும் றெடி திருநாள் சாட்டையடி மண்டபப்படியும் றெடி ஆதித்தநாடார்களுடையது. இதுபோக, திருச்செந்தூர்கோவிலுக்கு (ரதம்)தேர் செய்துவைத்ததம் ஆதித்த நாடார்கள்தாம். இதுவிஷயமாய் 'திருச்செந்தூர்கோவில் பிரபந்தம்' என்னும் பழய நூலில், "அட்டதிசை புகழ் ஆதித்தநாடார் -கொட்டகை தேரையும் பாராய்" என பாட்டு வருகிறது. ஆவணி-மாசி மாதங்களில் ரதஉற்சவம் நடக்கும்போது, றெடி ஆதித்தநாடார்களை றெடி கோவில்ஸ்தானீகர்கள், தாசிகள் முன்பின்வர, மேளதாளங்களோடு மிக்க மரியாதையாக றெடி தேருக்குச்சமீபமாக அழைத்துவர, அவர்கள் முன்னுயத்தமாய் பலி-விடலை எறிதல் முதலிய கிரியைகளை நடத்திக்கொண்டு, றெடி தேர்வடத்தைத் தொட்டுக் கொடுத்த பின்பே இதரகுலத்தவர்கள் தேரைஇழுப்ப துண்டு. இந்த வழக்கம் ஞாபகத்துக்கொட்டாக்காலமுதல் நடந்துவருகிறது. ஷே தேர் அலங்காரச் செலவையும் இந்த ஆதித்தநாடார்களே கொடுத்துவருகிறார்கள். இதுவிஷயமாய், "ஆர் வந்தால் தேரோடும்? ஆதிச்சநாடான் வந்தால் தேரோடும்" என, அவ்வட்டையில் யாவருமறிந்த பழமொழி யிருந்துவருகிறது. —மேலும், பிரதிதினமும் சுப்பிரமணியர் ஆவயத்தில் நடக்கும் 'அறுபத்துமூவர்' அர்ச்சனைச்செலவு றெடி ஆதித்தநாடார்களால் நடந்துவருகிறது. —விசாககாலத்தில் ஊரடங்க பிராமணபோஜனம் ஆதித்தநாடார்களால் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. —சுப்பிரமாதத்தில் சுப்பிரமணியருக்கு திருக்கல்யாணஉத்ஸவம் நடக்கும்போது, முதல் காளில் மாப்பிளைவிட்டுச்செலவாக கல்யாணவிரும்பும், ஊரடங்க பிராமண

போஜனமும் ஆதித்தநாடார்களால் நடக்கும்; மறநாள் பெண்ணிட்வேகையாய் நடக்கும் விருந்தும், ஊரடங்க பிராமணபோஜனமும், வள்ளியம்மை தினைப் புல மண்டபப்படியும் நடாத்தி ஜமீன்தா சாண திருவழுதிநாடார் செலவில் நடக்கும். —ஆவணி-மாசி மாத திருநாட்களில் திருவாங்கூர் மஹாராஜாவால் நடத்தப்படும் உற்சவத்தின் இரண்டாம் 'சேவை', மேற்கண்ட ஆதித்த நாடார்களால் நடத்தப்படும். —ஷே தேவஸ்தான விஷயமாகவும் தேர்விஷயமாகவும் ஆதித்தநாடார்கள் முற்காலத்தில் மிகுதியான மானிபங்கள் விட்டுக்கொடுத்திருப்பதில், சிலவற்றுக்கு அவர்களே நாளதுவரை ஹத்தார்த் ஞாகவும் இருந்து வருகிறார்கள்; அப்படியே, ஷே சுப்பிரமணியர்கோவிலின் "ஆட்டவிசேஷம், மாஸ்தவிசேஷம், ஆற்று திருமஞ்சனம்" இவைகளுக்காகவும், திருச்செந்தூரி லுள்ள நந்தவனபரிபாலனம், மடத்துதிருவிளக்கு இவைகளுக்காகவும், நடாத்தி- திருவழுதிநாடார் குடும்பத்தார் விட்டுக்கொடுத்த மானிபச்சொத்துக் கள்சிலவற்றின் ஹத்தார்த்வேலை, றெடி திருவழுதிநாடார்குடும்பத்தி லிருந்து வருகிறது. —தார்த்திசைதிப உற்சவத்தில் திருச்செந்தூரில் நடும் 'சொற்கப் பிணை'யும் அதைச்சேர்ந்த செலவும் ஆதித்தநாடார்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. —வெயிலுக்கத்தம்மன், 8-ம் திருநாள் மண்டபப்படிசெலவு பூராவும் ஆதித்த நாடார்களால் நடந்துவருவது மல்லாமல், தெற்குரதவீதியி லிருக்கும் மண்டபமும் அதைச்சேர்ந்த நந்தவனமும் ஆதித்தநாடார்களின் ஆதினத்திலேயே யிருந்துவருகின்றன. ஷே மண்டபச்செலவுக் காகவும், அதிலிருக்கும் (கணபதி) பின்னையார்பூசைக் காகவும், முன்னமே றெடி நாடார்கள் போர்ந்த மானிபமும் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். —பிரதிமர்த்தத்தின் கடைசி சுக்கிரவாரத்தில் சுப்பிரமணியர்கோவிலில் நடக்கும் நைவேத்திய-அலங்கார-எழுந்திருத்தல், செலவு பூராவும், நாஞ்சினாட்டைச்சேர்ந்த ராஜாக்கள்மங்கலம், பத்மநாபநாடார் குடும்பத்தவரால் பரம்பரையாய் நடந்துவருகிறது. —பிரதிதினமும் ஷே கோவிலில் நடக்கும் 'உதயமார்த்தாண்டபூசைக்' குரிய புஷ்பச்செலவு, குட்டம் குமாரசுவரமார்த்தாண்டநாடார் குடும்பத்தவரால் நடந்துவருகிறது. —ஷே கோவில் கோபுரத்தின் மேலவாசலிலிருக்கும் அம்மனுக்கு பிரதிதினமும் நடக்கும் பூசை செலவு மூலப்புளி, சிவசுப்பிரமணியநாடார் குடும்பத்தவரால் நடந்துவருகிறது. —இப்படியே இன்னும் பல வுண்டு.

(b). ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலாகா -பெருங்குளத்தில், நடாத்தி ஜமீன்தா ராகிய திருவழுதிநாடார் வம்சத்தவரின் குலதேவதையாகக் கொண்டாடப்படுகிற திருவழுதி ஸல்வார் கோவிலுக்கு, ஷே திருவழுதிநாடார் குடும்பத்தவரால் அநேக மானிபங்கள் விடப்பட்டு, அநேக கைக்கிரியங்கள் அவர்களால் பண்டைக்காலமுதல் நடந்துவந்திருக்கின்றன. நாளதும் ஷே கோவிலில் பங்குவிமாதம் நடக்கும் உற்சவ சந்தர்ப்பத்தில், றெடி திருவழுதிநாடார்குடும்பத் தலைவ

ருக்கு ஷே கோவில் ஸ்தலானிகர் பட்டுக்கட்டி, அநேகமரியாதைகள் செயல்படத் தவிர, ஷே குடும்பத்தவரால் ஒரு மண்டபப்படியும் நடந்துவருகிறது. — அதுபோக, கார்த்திகைதிப தினத்தில் பெருஞ்சுளத்தில்நடும் 'சொற்கப்பினை' யும், அதுசம்பந்தமான செலவுகளும் ஷே திருவழுதிநாடார் குடும்பத்தவராலேயே பரம்பரையாய் நடந்துவருகின்றன.

(c). மதுரைக்கு அடுத்த தென்புறமான திருப்பரங்குன்றத்தி லிருக்கும் சுப்பிரமணியர் கோவிலின் மஹாமண்டபம், ஆஸ்தானமண்டபம் முதலிய எல்லா மண்டபங்களும், உத்தர மாறநாடார்களால் சில தூறுவருஷங்களுக்கு முன்னமே சுமார் 10-லக்ஷரூபாய் செலவில் மிக அலங்காரமாய் கட்டிவைக்கப்பட்டிருப்பது மல்லாமல், அதின் ரிப்பேர், தளவரிசை, முன்னலங்காரம் முதலியவைகளெல்லாம், நாளதூக்கு 30 வருஷங்களுக்கு முன், சுமார் 1-லக்ஷரூபாய் செலவில் அவர்களாலேயே செய்துவைக்கப்பட்டன. — அதுபோக, ஷே கோவிலின் பந்துளிஉற்சவத் தேரும், உத்தேசம் 100-வருஷங்களுக்குமுன் சுமார் 1-லக்ஷரூபாய் செலவில் ஷே நாடார்களால் செய்துவைக்கப்பட்டது. — மேலும் ஷே கோவிலில் நித்யம் சுப்பிரமணியருக்குடக்கும் 'அர்த்தசாமக்கட்டினை' பரம்பரையாய் ஷே நாடார்களின் செலவில் நடந்துவருகிறது மல்லாமல், நித்திய அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய புஷ்பத்துக்கான நந்தவனங்களும், பாலுக்கான பாசுக்களும் அவர்கள் செலவிலேயே பரிபாலித்துக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. — இதுவன்றி, ஷே கோவிலின் ஆஸ்தான மண்டபத்தி லிருக்கிற 'திருவாட்சி'க்குரிய நித்திய தீபார்ச்சனை, மாதந்தரமும் மற்றும் உற்சவகாலங்களிலும் சுப்பிரமணியர் கோவிலைச்சுற்றியுரும்போது நடக்கும் 'தட்டி திருக்கண்' தீபார்ச்சனை, இவைகளின் செலவுகளும் ஷே நாடார்களால் நடந்துவருகிறது மல்லாமல், ஐப்பசிமாதம் நடக்கும் 'கந்தர் சஷ்டி' உற்சவத்தில் ஒரு மண்டபப்படியும் நாடார்களால் நடத்தப்படுகிறது. ஷே கோவில்லிசேஷங்களின்போது திருப்பரங்குன்றம்போதும் நாடார்களின் வசதிக்காக அங்கே அநேக மண்டபங்கள், மடங்கள் முதலானவைகளை நாடார்கள் உண்டிபண்ணி பரிபாலித்துவருகின்றனர்.

(d). மதுரை மீனாட்சி-சுந்தரேஸ்வரர் கோவிலில், நித்தியம் ஷே ஈஸ்வரருக்கு (காலி)சத்தி, இரண்டாம்கால வைவேத்தியம் இவைகள் நடக்கும்போது சொக்கலிங்கத்துக்கு அணியும் 'இண்டை' என்னும் கொண்டைமாலை, பரம்பரையாய் உத்தர மாறநாடார்களின் செலவில் நடந்துவருகிறது. இதுபோக, ஆவணிமாத உற்சவத்தில், பழயசொக்கநாதர்கோவில் முன்பாக பிட்டுத்திருவிழா யாகம்நடத்த சுந்தரேஸ்வரர் செல்லும்போது, ஷே நாடார்களால் ஒரு மண்டபப்படியும் நடந்துவருகிறது.

(e). பழனி- 'தண்டாயுதபாணி' என்னும் சுப்பிரமணியர் கோவிலில், சுமார் 1,000 வருஷங்களுக்கு முன், நாடார்களால் தங்கத்தால் செய்துவைக்கப்பட்ட குதிரைவாகனம், இப்போ சிலவருஷங்களுக்கு முன் ஷே உத்தர மாறநாடார்களால் இன்னும் மிகுதியான பொருள் செலவுசெய்து புதுப்பித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. — ஷே கோவிலின்முன்பாக இருக்கும் ஆஸ்தான மண்டபமும் ஷேநாடார்களால் சுமார் 1 லக்ஷரூபாய் செலவுசெய்து கட்டிவைக்கப்பட்டது தான். — இக்கோவிலின் புரட்டாதிமாதத்து உற்சவத்தில் ஷே நாடார்களால் ஒரு மண்டபப்படி நடந்துவருகிறது.

(f). தஞ்சாவூரில்லா- கும்பகோணம், கும்பேஸ்வரர்கோவிலின் வைகாசிமாத உற்சவத்தில் முன்று மண்டபப்படிகள் நாடார்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

(g). சென் ஆற்காடுவில்லா- சிதம்பரம், நடேசர்கோவிலின் ஒருகாலப் பூசை நாடார்களின்செலவில் நடந்துவருகிறது. அதுபோக, ஷே கோவிலில் ரூ. 2,000க்கு மேற்பட்ட செலவில் நாடார்கள் ஒரு செடிவினக்கு செய்துவைத்து, அதின் நித்திய தீபச்செலவையும் தாங்களே நடத்திவருகிறார்கள்.

இதுபோக, 'திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி' என்னும் பழயதூலில், பாண்டிய அரசரை, "அப்பினை, மேலவாசலி லரசே!" என்று பாடியிருக்கிறபடி, இந்நாட்டுக் கோவில்களின் மேலவாசல்வழியாய் தனிவிசேஷமாய்ப் போக்குவாவுசெய்தல், நாட்டுக் காரகான பாண்டிய வம்சத்தவரால் நாடார்களுக்கே விசேஷித்த உரியதாயிருந்துவந்தது. அந்த தனிவிசேஷப்பிரவேசத்தை மேற்கண்ட தெலுங்கார்களுக்கே மும்முரமாய் நடக்கும்போது, நாடார்களைப் பணத்தோர் கட்டாயமாய் நிறுத்தி, அவ்வாசல்களை கற்கனவைத் தடைத்துப் போட்டார்கள். இதுசங்கதி, நாடார்களுத்தன் பெரியோர்முதல் சிறியோர்வரையாவருக்கும் தெரிந்தகரித்திரமாயிருப்பதற்கவிர, இதரகுலத்தவரிற் பலரும் அடற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார்கள். ஸ்ரீவைகுண்டம், கள்ளப்பிரான் (பெருமாள்) கோவிலின் மேலவாசலுக்கு வழங்கிய 'சிங்கநாடான் வாசல்' என்னும் பேர், நாளதுவரை சமயாசமயங்களில் அவ்விடத்தில் பலர்வாயால் துலங்கியும் வருகிறது. நாடார்களுக்காரரைக் குறித்து கணியார் பரம்பரையாய்ப் புடித்துவரும் 'வணங்கான் மாலையில்', "மேலவாசல் விசேடத்தோன்" என்றொரு வாழ்த்தல்வக்களையு மிருக்கிறது.

(16). நாடார்களுத்துக்குரிய நட்டையுடைபாவனைகள், ஆபரணங்கள், வழக்கபுரக்கங்கள் முதலியவைகளினாலும் அவர்கள் அரசகுலத்தவரெனத் துலங்கும்சங்கதிகள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. அவைகளில் தெடுத்துவிவரிக்க

இடம்போதா தென் நெண்ணி, ஒரு தனிப்புஸ்தகமாகத் தயாரித்துவருகிறேன். கல்யாணப் பட்டணப்பிரவேசக் காலத்தில், யுத்தாயுதமாகிய பட்டயத்தை அல்லது கத்தியை மாப்பிளை தன் வலதுகையில் பிடித்திருப்பது அல்லது இடப்பி லணித்திருப்பதும், கண்ணியநாடார்களின் பிரேதத்தை எடுக்கும்போது வெகு விமரிசையாய் பெலமான மூன்று புஷ்பத்தோர்கள் கட்டி, அவற்றுள் நடுவில் போகும் தேரை, பூர்வ ராஜாக்கள் சமர்க்களத்தில் உபயோகித்த தேர்களுக்குச் சமமாகவே செய்து, அதில் ரெடி பிரேதத்தை வைத்து, அந்தத்தேரில் வாலிபர் ஏறி ரெடி பிரேதத்துக்கு வெண்சாமரைவீசிக்கொண்டுபோவதும், பிரேதம் எடுத்துப்போகும் சமயத்திலும், பின்னால் உத்தரகிரியைகள் நடத்தும்போதும், மற்றும் பலஜாதிகளின் நடபடிக்கைக்கு வித்தியாசமாய், இரட்டைச்சங்கு ஊதுவதும், பள்ளர் பறையராதி அடிமைப்பெண்கள் திரளாய் வந்து மாரடித்துச்செல்லுவதும், ஆகியவைகளை ரெடி வழக்கபழக்கங்கள் விஷயமான இரண்டொரு உதாரணங்க ளாக சொல்லலாம். நாடார்குல மாப்பிளைகள் விவாக காலத்தில் பட்டயம்தரிக்கும் நடபடிக்கையை, அக் குலத்துக்குரிய ஓர் விசேஷ மாக, திவான் பஹதர் வி. நாகமய்யரவர்கள் 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட்மான்யலி'ல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், நாடார்குலத்தவரின் மதகொள்கைகளும் வழக்கபழக்கங்களு மேல்லாம், அநேகமாய் இந்துக்களின் சதுர்வேதங்களிலும், அதற்குக்க வண்டான 'கிரேனத்' என்னும் சூப்பகுத்திரங்கள், 'ஸ்மார்த்தசூத்திரங்கள்' ஆகிய கிருஹம்-சமயாசாரிக் சூத்திரங்கள் முதலான முதுநூல்களில் துலங்குகிற பூர்வநாகரீக வழக்கபழக்கங்களுக்கு ஒற்றுமையுள்ளன வாகவே யிருக்கின்றன. அப்படியே, ஊளதவரை சில பிராமணப்பிரிவாரின் வழக்க பழக்கங்களு மிருக்கின்றன. உதாரணமாக, நாடார்குலத்தவரின், எரிந்துவரு கிற வழக்கப்படி, பெண்கள் குதுவான பின்னாவது முன்னாவது சேர்க்படி விவாகமாகுதலும் (மாநவ-தர்மசாஸ்திரம், ix. 88-94), செத்தவர்களை தகனிப் பது மாத்திர மல்ல, மண்ணில் அடக்கம்செய்வதும் ஆகிய நடபடிக்கைகள் 'சாதாரணமாய் இருந்துவந்ததாக ரெடி வேதங்கள்-சூத்திரங்கள் முதலான நூல் கள் மூலமாய்த் துலங்குகிறது. (ஆஸ்வலாயன-கிருஹ்யசூத்., 4-ம் புத்; ருக்-சங்கிதை, x. 18. 11; Monier-Williams' *Indian Wisdom*, pp. 206-210.) கர்நாடகதேசத்து ஹவிக் பிராமணரும், மலையாளதேசத்து நம்பூரிபிராம ணரும் ருதுவானபின் பெண்களை விவாகஞ்செய்துகொடுக்கிறவர்க ளாகவே நா ளதுவரை யிருக்கிறார்கள். வடஇந்தியாபிராமணரில் மிச்சமானபேரும், கூத் திரியரும்-சாதாரணமாய் மீனும்மாம்சமும் புசிக்கிறார்கள். அப்படியே, மைசூ ரைச்சேர்ந்த (Kanghal) குங்கல் பிராமணரும், மலையாளநாட்டிலும் ஒட்டிய தேசத்திலு முள்ள சில பிராமணவகுப்பாரும் மாம்சம்-மச்சம் வரைவின்னி சாப் பிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கோவில்களில் மாம்சபலியிடுவது, கௌட

தேசங்களில் சாதாரணமாய் பிராமணராலே கடைபெறும் காரிய மாகவு மிருக்கிறது. ரெடி ஹவிக் பிராமண ஸ்திரீகள் பிராமணரல்லாத இராஜாதிப் பெண்களுக்கு ஒற்றுமையாகவே வஸ்திரம்தரிப்பார்கள். அப்படியே ஒட்டிய தேசத்து (Santos) காஸ்ரேர் என்னும் பிராமணவகுப்பாரின் ஸ்திரீகளுடைய உடையும் மற்றும் பிராமணஸ்திரீகளின் உடுப்புக்கு வித்தியாசமா யிருக்கிறது.

(17). கூத்திரியத்தரிக்கும் பூர்வஅடையாளங்களி லொன் றாகிய 'பூணூல்' என்னும் யக்ஞோபவீதமும் நாடார்குலத்தவரின் பரம்பரையாய் அனுசரிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது. எப்போதும் பூணூல்தரித்திருப்பவர்களும் நாடார்குலத்தான் அங்கங்கே மிச்சமா யிருந்துவருவதற் தவிர, அவர்களுள் ஏழைகளும் கைவேலைசெய்கிறவர்களு மானவர்கள் எப்போதும் பூணூல்தரித் திராவிட்டாலும், விவாகம், உத்தரகிரியை முதலான சந்தர்ப்பங்களிலும் மதசம் பந்தமான அனுஷ்டானங்கள் நடக்கும்போதும் கட்டாயம் அதைத்தரிப்ப துண்டு. இதுபோத, அங்கங்கே நாடார்களின் பரம்பரை இந்துமதயியக்கை யான குடியிருப்புகளுக் கூடே கிறிஸ்தவமிஷன்கள் வந்து ஸ்தாபகமாகி, பழய இந்துமத அனுஷ்டானங்களி லனேகம் புத்தியினமா யேற்படுத்தப்பட்ட வைக னென்று போதிக்கவும் பகிடிபண்ணவும் ஆரம்பித்துவிட்டதால், இந்தப் பூணூலணிதல் முதலான பழயவழக்கங்கள் புதுநாகரீகங்களை மதிக்கிற பல நா டார பாலியர்களால் அவமதித்து அயரவிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆகிலும், ராஜபுதனத்தா (Ajmir, Merwara). அஜ்மீர்-மேர்வாராகாணங்களின் 1881ம் வருஷத்து சென்சஸ்ரிப்போர்ட்டில், (Pandit Blagram) பண்டிதர் பாக்ராம் என்னும் சென்சஸ் ஆபீசர் அனுபவத்திலறிந் தெழுதிவைத்திருப்பதும், இதன்கீழே எடுத்தெழுதப்பட் டிருப்பது மான வடஇந்தியாகூத்திரிய ரான ராஜபுத்திரரின் நாளதியற்கைக்கு, தென்இந்தியகூத்திரிய ரான இந்த நாடார்குலத்தவரின் நாளதியற்கையும் வழக்கபழக்கங்களும் அநேகவிஷயங் களில் மேலானஸ்திரீயி லிருக்கின்றன வென்றே யறியவேண்டும். அதாவது:-

"As all the Brahmins are not Priests, so all Rajputs are not warriors, they too have their industrial classes, and there are villages in these districts and in the neighbouring States, in which they are only known as peaceful agriculturists.—To such an extent have the Rajputs forsaken the religious principles of their forefathers, that the majority of them do not even wear the sacred thread, or perform the daily ablutions and attendant ceremonies, they are therefore considered by the Brahmins little better than Sudras." "நாளதில் பிராமணரெல்லாரும் தங்கள்ஜாதிக் கேற்பட்ட குருத்துவவேலைகளைச் செய்யாதிருப்பது போல, ராஜபுத்திரரும் தங்கள்ஜாதி யியற்கைப்படி யுத்தவீரராய் இருக்கவில்லை. ராஜபுத்திரருக்குள் லாத் தொழில்வேலைசெய்யுபவர் அநேகராய் இருப்பதுமாத்திர மல்ல, இத்தலிலுலாக்

களிலும் இவைகளுக்குக் கடுத்துள்ள ராஜபுத்திரராச்சியங்களிலும் அவர்கள் சாதாரண பயிர்மெல்வேலக்காரராயிருக்கிற கிராமங்களு மிருக்கின்றன.— இதுபோக, இந்த ராஜபுத்திரர், இக்கனடியில் விவரம்சொல்வதற்கும் அதிகச்சேவலமாய், தங்கள் முற்பிதாக்க ளனுசரித்துவந்த மதானுஷ்டானங்களை மறந்துபோய்விட்டார்கள்; அதாவது ராஜபுத்திரஜாதியாரில் வெகுஜாஸ்தியானபேர் புணர்வுகூட தரிக்கிறதில்லை; நித்திய புணர்வு அனுஷ்டானங்களையும் அதுசம்பந்தமான மற்றும் கிரியைகளையும் செய்கிற தில்லை. இவ்வினாலே பிராமணர், ராஜபுத்திரஜாதியாரை ருத்திரஜாதியாரைப்போலவே எண்ணிவருகிறார்கள்” என்பதே.

(18). மேலே சொல்லியபடி, நாடார்கள், தென்னாட்டில் எந்த ராஜாங்க விபத்தினாலும் அடிமைகளாகாமல் பூபதிகளாயிருந்துவருவது மாத்திர மல்ல, தங்களுக்கு வவல்வேலைகள்செய்யும் நிபந்தியம்ஞாபகத்துக்கெட்டாக்காலமுதல் பள்ளர், பறையர் முதலான உழவனாட்சாதியாரை கிரயக்கொடுத்து வாங்கி, கொண்டல்மாற்றல்செய்து, அடிமைகளாகவைத்து உபயோகப்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருந்துவந்தார்கள். ஐரோப்பியரின் செல்வர்களுக்கெல்லாம் தேசங்க ளெங்கும் மனுப்பிராணிகளை மிருகங்களைப்போற் கொண்டல்மாற்றல்செய்து கொடுமையாய் வேலைவாங்கும் செயலையை கட்டாயமாய் நிறுத்திக்கொண்டு வரும் நடபடிக்கை, இந்தியாவில் 1843-ம்வருஷத்து V-வது இந்திய ஆக்கினால் ஆரம்பமாகி, அது தென்னிந்தியாவில் பூரணமாய் அமுலுக்குவரும் காலம்வரை நாடார்குலத்தவர் பள்ளர்-பறையர் முதலான ஜாதியாரை அடிமைகளாகவைத்து வேலைவாங்கும் பரம்பரை வழக்கத்தை வைத்தேயிருந்தார்கள். அதற்குப்பின் தான் அந்த வழக்கம் சன்னம்சன்னமாய் நிற்பாட்டப்பட்டிருக்கிறது. நாடார்க ள் பள்ளர்-பறையரை அடிமைகளாகவாங்கி கொண்டல்மாற்றல்செய்த தூற் றுக்கணக்கான வருஷங்களின் ஓலப்பத்திரங்களை இன்றைக்கும் தக்கண மாற நாடார்களின் வீடுகளில் வண்டிக்கணக்காகப் புரங்கியெடுக்கலாம். அடிமை வாங்கும்எற்பாடு மேற்கண்ட சட்டத்தினால் எடுபட்டுப்போனாலும், தற்போதும் பள்ளர் முதலிய ஜாதியோர், நாடார்குலத்தவரை, ‘நாயன்’ (‘நாயின’), ‘எஜ மான்கள்’, ‘மகாராசா’ முதலான உயர்வக்களைகளுடன் அழைக்கும் வழக்க மும், நாடார்களில் சற்று அத்தனதுடையவர்களைச் சந்திக்கும்போது நின்றும்-சாஷ்டாங்கம்செய்தும் நமஸ்கரிப்பதும், நாடார்களைக் கண்டவுடனே தங்கள் மேல்வேஷ்டியை இறக்கிவிடுவதும், தங்கள் கலியாணக்காலங்களிலுமுதலாய் நாடார்களிருக்கும் தெருக்கள்வழியாய்ப் பவனிபோகாமல் ஒதுக்கிப்போவதும், நாடார்களுடைய தண்ணீர்க்கிணறுகளின் சுமீபத்தில்கூட வராமல் விலகிப் போவதும், இன்னும் பல மரியாதைநடபடிக்கைகள்செய்வதும் இருந்தே வரு கின்றன. இதுசங்கதிகளை மதராஸ்-பிஷப்பா யிருந்த (Bp. Gell) ஜெல் என்னும் அதிகண்ணியம்பொருந்திய துரையும், திருநெல்வேலிலில்லாவில் மிஷனரியும் பிஷப்புமாயிருந்து, அவ்விடம் ஜனங்களோடு மிகவும் புழங்கிய

(Bp. Sargent)பிஷப் சார்ஜென் துரையும் ஒப்பியெழுதி, அது 1869-ல் பிரசுரமான ஒரு புத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:

“They (i. e. The Chantrars) buy Pariahs and Pallas, to work in their houses as slaves, so as to retain their usual proud cus- toms.”—“They (i. e. The Pallas) are not usually allowed, during their marriage feast days, to ride on horseback through the streets of Nadakkals or Chantrars who are generally land- holders and of an influential caste of this place.”—“The people (Chantrar) would not allow our horse-keepers or other servants, being Pariahs, to draw water at the village well.—Pariahs and Pallas in passing through a Chantrar village would not be allowed to do so with shoes on their feet.”

(19). நாளதிலும் நாடார்குலத்தியார் நிலச்சுவான்களாயிருந்து, அநேக கிராமங்களையும், பெரும்பகுதியான நஞ்சைபஞ்சை-நிலங்களையும் தங்கள் ஆதி னத்தில் வைத்திருந்து பள்ளர்-பறையர் முதலானவர்களைக் கொண்டும், தாங்கள் நெரிலும், விவசாயவேலைகளை மதிப்புடன் நடத்திவருவதை தங்கள் தொழிலாக தென்திருநெல்வேலி-மேல்திருநெல்வேலி-நாஞ்சில் என்னும் நாடுகளிலும், நிலஆதினத்தோடே வியாபாரத்தை பெருமிதமாய் நடத்துவதாக, வடதிருநெல் வேலி நாட்டிலும், ராமநாதபுரம்-மதுரை ஜில்லாக்களிலும் இருந்துவருகிறார் கள். ஜமீன்தாரஅந்தஸ்துள்ள பெரும் நிலச்சுவான்களாகவும் அவர்களில் இன் னும் அநேக பரம்பரைக்குடும்பத்தவர் இருந்துவருகின்றனர். பல இராஜாதி களுக்குக் கொப்பந்தமாய் கைத்தொழில்கள்-கூலிவேலைகள் செய்வோ ரெல்லாம் அவர்களுள் ஏழைகளே யாவர். நாடார்குலத்தியாரின் தற்காலத் தொழில்விஷய மாய் பிஷப் கால்வெல்துரை, 1857-ம்வருஷத்தில் இங்கிலாந்தில்செய்த ஒரு உபநியாஸத்தில், “A considerable proportion of the Chantrars are owners of the land they cultivate, many are engaged in trade, and some of both these classes are wealthy as wealth is estimated amongst peasantry; whilst one family, being Zamindars, is en- titled to be classed with the gentry of the province.” “சான்றோ ரில் பெரும்பாகத்தார் தாங்கள் பயிர்வேலை-த்துகிற நிலங்களின் சுவான்தார்க ளாயிருக்கிறார்கள்; அநேகர் வியாபாரத்தில் பிரவிர்த்தியுள்ளவர்கள். சமூசாரிக ளுக்குள் ஐஸ்வரியும் மதிக்கப்படுகிற ரீதியில், அவ் விருவகுப்பாரிலும் சிலர் ஐஸ் வரியவான்க ளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுள் ஒருவகுப்பார் (பூயி யாதினக்கார ரான) ஜமீன்தாரர்களாயிருப்பதால், அவர்கள் தென்னிந்தியாமாகா னத்தின் பிரபுக்கள்வரிசையில் சேர்த்தக்கவர்களாயிருக்கிறார்கள்” என்றும், 1869-ம்வருஷத்தில் மதராவில்செய்த உபநியாஸத்தில், “Many of them

(i. e. Chantrars), perhaps the greater number, are cultivators of the land, like other ryots; sometimes renters, sometimes proprietors of the land they cultivate. Some are traders, and some are day-labourers." "சான்றோரில் அநேகர், அதாவது, அவர்கள் தொகையில் அதிக ஜாஸ்தியானபேர், மற்றும் சாதாரண சமூகாரிகளைப் போல, நிலத்திலுபயிர் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படி, தாங்களையிரிடும் நிலங்களுக்கு அவர்கள் சிலவேளைகளில் சூத்தகைதார்க ளாகவும், சிலவேளைகளில் சுவாந்தார்க ளாகவும் இருக்கிறார்கள். இன்னும்சிலர் வியாபாரிகளாகவும், சிலர் நான்வேலைக்காரராகவும் இருக்கிறார்கள்" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். 1909-ல் வெளியான தென்இந்திய எத்தொகிரிபுஸ்தகத்தில் (VI. 371), "In many villages they (i. e. the Nadars) own much of the land, and monopolise the bulk of the trade and wealth." "அநேக கிராமங்களில் ஜாஸ்தியான நிலச் சொத்துக்கள் நாடார்களின் ஆதினத்திலேயே யிருந்துவருகின்றன. மேலும், இத்தேசத்தின் வியாபாரத்துக்கும் திரவியத்துக்கும் அவர்களே சுதந்தர்க்காரர் போலிருக்கிறார்கள்" என்றும், 1917-ல் வெளிவந்திருக்கிற 'திருநெல்வேலி டிஸ்ட்ரிக்ட்டுகெஜட்டரி'ல், "In some villages Chandrans have long been well-to-do landowners; in the centres of trade rich Chandran merchants are numerous." "சில கிராமங்களில் சான்றோர் பழங்காலம் தொட்டு பூமியாதினக்காரராயிருந்துவருகிறார்கள்; வியாபாரத்துக்குப்பொறுப்பான இடங்களில் தனவந்தரான சான்றாரவியாபாரிகள், ஏராளமாயிருக்கிறார்கள்" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(20). மதவிஷயத்தில், நாடார்கள், வேதங்கள் எழுதப்பட்டகாலத்திலுள்ள தங்கள் தமிழரச முன்னோரின் அப்பட்டமானசிவமதத்தை பெரும்பான்மையாகவும், சிற்சில இடங்களில் விஷ்ணுமதத்தையும் அனுசரிக்கிறவர்களாகவு மிருக்கிறார்களே யல்லாமல், அவர்கள் மதம் சாதாரண இந்துமதத்துக்கு ஒருபோதும் விகற்பமான தல்ல. 'சைவம்' என்று பேர்சொல்லி மாம்ச மருந்தாதிருப்பது, மதுசம்பந்தித்த பொருள்களை அர்ச்சனைக்கு விலக்குவது முதலான வேதவிதிகளுக்கு விகற்பமாய் நட்படிக்கைக னெல்லாம், பூர்வ இந்துமதத்துக்கு வேற்றுமையாய் புத்த-ஜினமதம் இந்தியாவில் பெலத்து விருத்தியான காலமுதல் ஏற்பட்ட கலப்பு நட்படிக்கைகளே யன்றி வேறல்ல. அந்தப்படி, நாடார்களுடைய மதம் சாதாரண மற்றும்இந்துக்களின் மதத்துக்குச் சரியான சிவமதம் அல்லது இந்துமதமே யல்லாமல் அதற்கு கிஞ்சித்தும் விகற்பமுள்ள தல்ல என்றும், பேய்கள்என்னப்படுவதுகளுக்குச் சிலசமயங்களில் அர்ச்சனைசெய்வது, சாதாரணமாய் இதரஉயர்ஜாதிகளுக்கு முரிய இந்துமதத்தின் ஓர் பாகமே யல்லாமல் வேறல்ல என்றும், நாடார்கள் இந்துமதத்துக்கு

விகற்பமான பேய்மதத்தையனுசரிக்கிறவர்க னென்று தாம் முன்னொருகாலத்தில் தப்பிதமா யெழுதி உலகமொத்தமும் நாடார்குலத்தவரை அந்தவிஷயமாய் அவமதித் தெழுதும்படி செய்துவிட்டதும் மனவருத்தமானகாரியமாயிருக்கிற தென்றும், பிஷப் கால்வெல்துரை, தாம் 1863-ல் மதராசில் செய்த மேற்கண்ட உபநியாசத்திலும், 1880-ம் வருஷத்தில் ஒரு மாதந்தரப்பத்திரிகைக் கெழுதிய தம்முடைய ஒரு ஆர்ட்டிக்கிலிலும் விவரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார். பிஷப் கால்வெல்துரையின் அந்தஎழுத்துக ளாவன:—

1869.—"That they (i. e. the Chantrars) are not Hindus is quite a mistake. If the term Hindu denotes nationality, the Chantrars are Hindus, because they have been resident in India from a period beyond which the memory of man runneth not. If the term denotes religion, then also the Chantrars are Hindus, because, though they are addicted to the worship of devils, yet they also worship the great Hindu divinities and wear the sectarial marks, pretty much like the rest of the people, and because their devil worship is not opposed to the worship of Siva, but has been incorporated with it, and as a matter of fact is practised by the people of many of the higher castes in Tinnevely, about whose Hinduism no doubt can be entertained. But surely it would not be asserted by any one that none but the Brahmans are Hindus. The Chantrars are not isolated from the rest of the community, but are simply one caste out of many,—Hindus in their nationality and Hindus in their religion, like the rest of the Tamil castes above and below them in the social scale."

1880.—"I may here notice a misconception with regard to the Chantrars, which appears widely to prevail, viz., that they are 'not Hindus.' - - This expression had better be avoided for the future, as the use of it is erroneous and misleading, the Chantrars being not only Hindus by domicile, but also, in the original heathen condition, Hindus by the profession of the ordinary Hindu religion, and Hindus in virtue of their being members of a recognised Hindu caste. - - This notion that the Chantrars are not Hindus is a notion unknown to the Hindus themselves. It appears to be altogether a European misapprehension."

உடஇந்தியாவில் பிராமணரும் மற்றும் உயர்ஜாதிஇந்துக்களும் தென்இந்தியாவின் பலஜாதியாருக் கொப்பந்தமாக சாதாரணமாய் கோவில்களில் மாம்சபலி செய்துவருவதைப் பற்றி (R. Rickards Esq.) ரிக்கார்ட்ஸ் என்னும்தரை 1832-ல் லண்டனில் அச்சிட்ட 'India இத்தியா' (Vol. I. p. 52) என்னும் புஸ்தகத்தில் எழுதியிருப்ப தாவது:—

"I have now myself seen Brahmins of the highest caste cut off the head of goats as a sacrifice to *durja*; and I know from the testimony of Brahmins, as well as from other sources, that not only necatombs of animals are often offered in this manner, as a most meritorious act (a rajah about twenty-five years back, offered sixty thousand in one fortnight); but any person, Brahmins not excepted, eats readily of the flesh of whatever has been offered up to one of their divinities."

(21). "தற்புனையசாதி யென்று கணக்கி லெழுதுமென்றும்" என்று, மனுஷர் இறந்தபின்பு யமலோகத்தில் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி அபிப்பிராயம் எழுதப்படுவதில், நாடாளுத்தவரின் விசேஷகுணமாக கற்படுகிற இருத் துவருவதாய் யமதர்மராஜாவாலும் தீர்த்திருப்பதாக "சித்திரபுத்திராபிஷா கதை" என்னும் பழைய தமிழ்ப்பாடலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடிக்கு, நாடா ளுத்தவரின் ஆடவருக்கூட, தென்கிழியாவில் உயர்ந்தஜாதிக ளென்னப்படு கிற மற்றவர்களுக்கு மேலாக கற்புநிலைச்சுத்தாங்கத்தைப் பரிபாலித்துடக்கிற வர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஸ்திரீகளின் கற்போ அக்கினிக்குச் சமமானது. இத்தமத இயற்கையில் அவர்கள் ஜாதியின் விதவையுள்ள ஒருபோதும் மறுவிவாகம் செய்துகொள்ளுகிற தில்லை. (Divorce) தீர்த்துத்துக்கட்டும் வழக்கமும் அவர்களுக்கு இல்லவே யில்லை. கன், சாராயம் முதலிய எவ்வித மத்யபானமும் அருந்துகிற தில்லை. இன்னும் நற்குலஇந்தக்களுக்குக் கணமந்த தான மற்றும் சோச்சாரங்களிலும், விசேஷ நற்குண-நற்செய்கைகளிலும், நாடாளுத்தவரைவிட மேம்பட்டோர் தென்கிழியாவில் இல்லவேயில்லை யென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். அத்தப்படி, நாடாளுத்தவருள் கைமை விவாகம்செய்யும்வழக்கம் முன்னொருகாலமும் கிடைக்கவேகிடையா தென்பதாக பிஷப் கால்வெஸ்துரை, (A. F. Cox Esq., M. C. S.) காசஸ்துரை, (Sir H. A. Stuart, I. C. S.) ஸர் ஸ்டோர்ட்பிரபு, கனம் வி.பி. சுப்பிரமணியமுத லியாரவர்கள், "திருநெல்வேலி மிஸ்டிரிக்மொனுவலில்" (A. J. Stuart Esq., M. C. S.) ஸ்டோர்ட்துரை முதலிய கணவான்களும், "திருவங்கூர் ஸ்டேட் மானுவல்" கனம் திவான்பஹதர் வி. நாகமய்யாவர்களும் சாட்சிபதர் திருக்கிறார்கள். (Rev. R. R. Meadows) மெடோஸ் என்னும் மிஷனரி துரை 1863-ல், "The Chattrar caste, among whom as heathen, the marriage of widows is not allowed." "சான்றோர்ஜாதியார், தங்கள் பழய (இந்து)மத இயற்கைப்படி, விதவைவிவாகம்செய்ய உடன்படுகிறதே யில்லை" என்று எழுதியிருக்கிறார். அப்படியே, திருவங்கூர்ராச்சியத்தின் தமிழ்ப்பகுதியான நாஞ்சினாட்டிலிருந்த (Rev. S. Mateer, F. L. S.) மத்தீர் பாதிரியார் 1871-ல் "They (The Nadars) are usually faithful in the

observance of the marriage bond, and are somewhat more chaste and truthful, more grateful and less prejudiced, than many other classes of the Hindus. They appear to have been providentially prepared to lend a willing ear to the truths of the gospel." "நாடார்கள் வழக்கமாய் விவாகஉடன்பாட்டுப்பிரமாணங்களில் உண்மையுள்ள வர்களாயிருக்கிறார்கள். மற்றும் அநேக இந்துஜாதிகளை விட கற்புநிலைச்சுத் தங்கத்திலும் உண்மையிலும் மேம்பட்டவர்களும், அதிக நன்றியறித லுள்ள வர்களும், தப்பெண்ணைக்கொள்ளும் தூர்த்துணத்தில் குறைந்தவர்களு மாணவர் கள். அவர்கள் சுவிசேஷத்தின்உண்மைகளுக்கு மனங்கொண்டுசெவிகொடுக்க தெய்வேத்தனமாய் ஆயித்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது" என் றெழுதியிருக்கிறார்.

(22). நாடாளுத்தவர் இவ்விடம் பிரமாணர்களுக்கும் மேலாக கள்ளா டும் மற்றும் லாகிரிப்பானங்களையும் அருந்தாமல் விலக்குகிறவர்கள் என்பதாக 1350-லும், 1857-லும் பிஷப் கால்வெஸ்துரையும், 1951-ல் (Rev. J. Mullens) மல்லன்ஸ் என்னும் மிஷனரி துரையும், 1836-ல் (Rev. J. Thomas) தாமஸ் என்னும் மிஷனரி துரையும், 1883-ல் (Rev. F. J. Leeper) லீப்பர் என்னும் மிஷனரி துரையும், 1901-ல் கனம் வி. பி. சுப்பிரமணியமுதலியா ரவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். (Rev. E. R. Baierlein) பையர்லேன் என் னும் பாதிரியாரோ, தென்கிழியாவில், நாடாளுத்தவர்கள் ஸ்டீதிர்ந்தான் குடி வெறிப்பாவத்தை அறிவிசேஷியற்கையாய் அந்நீர்நவர்கள் ளென்றும், இவ் கிலிஷ்கவர்ண்மென்றாரின் அப்காரிடிப்பார்ட்மென்றாலும், ரோப்பியக்கிறி ஸ்தவர்கள் பலரின் ஆசாரங்களாலும் குடிவெறி மித்துவிட்ட இக்காலத்தி லுக்கூட, அதை அதிகமாய்ப் பின்பற்றாமல் விலக்கியிருப்பவர்கள் இந்த ஓரே ஜாதியாரே என்றும், தமிழ்நாட்டின்விவரமா யெழுதிய தம்முடைய புஸ்தகத் தில் சொல்லியிருக்கிறார். மேற்கண்டது முதலான நாடாளுத்தவரின் உயர்வு ஆசாரங்களைக் குறித்து, பிஷப் கால்வெஸ்துரை 1857-ல் செய்த (Lectures) உபநிசாஸங்களில் சொல்லியிருப்ப தாவது:—

"In some respects the position the Chattrars in the scale of castes is peculiar. Their abstinence from spirituous liquors and from beef, and the circumstance that their widows are not allowed to marry again, connect them with the Sadra group of castes." "இவ் விஷயங்களில், ஜாதிகளின் உயர்வுதாழ்வு சம்பந்த மான அந்தஸ்தியற்கையில் சான்றோரின்நிலைமை தனிவிசேஷம் பொருத்தியதா யிருக்கிறது. அவர்கள் மத்யபானங்களையும், மாட்டுமாமச்சத்தையும் அருந்தாமல் விலக்குவதும், தங்கள்ஜாதி விதவையனை மறுவிவாகம்செய்ய இடங்கொடா திருப்பது மாகிப் அவர்கள் நடபடிக்கைகள், அவர்களை உயர்வகுப்பு ருத்திரக் கூட்டத்தாரோடே சேர்த்தவர்களாகக் காட்டுகின்றன" என்பதே. [ஆனால்,

கங்களை குத்திரவகுப்போடே சேர்ப்பதை சான்றோர் ஒருபோதும் ஒப்புவிக்கவில்லை. 1857-ம் வருஷத்திலே அதே உபநியாஸத்தின் இன்னொரு இடத்தில் ஷெட்பிஷப் சொல்லுகிறபடி, "as a caste, they (i. e. the Chandrans) are strictly temperate, in which respect they - claim to be ranked with the higher castes." "ஜாதிகொத்தமாய்ப் பார்த்தால், சான்றோர் மத்யபானத்தை கண்டிப்பாய் விலக்குகிறவர்களாய் யிருப்பது மாத்திர மல்ல, இந்தவிஷயமாய் தாங்கள் உயர்ஜாதிகளோடு சேர்த்தவர்களை வழக்கிடுகிறவர்களாகவு யிருக்கிறார்கள்."]

நாடார்ஜாதியாரின் உயர்குலஒழுக்கங்களைக் குறித்து, மதராஸ்கவர்ன்மென்று ஸிவில்ஸெவ்ற்றரினரி டிப்டிகுப்பரின்றென்டென்ற யிருந்தவர்களும், மிகவும் மதிப்புப்பெற்ற தமிழ்வித்வானும், சைவமுதலியார்களவகுப்பில் பரம்பரையாய் யிருந்த அந்தஸ்துப்பெற்ற குபேத்தி லுத்தவர்களு மான மேற்கண்ட தனம் வி. பி. சுப்பிரமணிய முதலியாவர்கள் 1907-ல் எழுதியிருப்ப தாவது:—

"தென்சில்லாக்களில் லுள்ள மதவர்-இடையர் முதலிய சாதிகளின் ஒழுக்கத்துக்கு அச் சில்லாக்களில் லுள்ள சான்ற ரொழுக்கம் குறைவுபட்டதாகத் தோன்றவில்லை. உயர்ந்தசாதிகளுக்குரிய ஒழுக்கங்களுள் மாயிசம்புரியாமையும் விதவைகள்கலியாணஞ்செய்யாமையும் முக்கியமானவை. அவ் விரு வழக்கங்களும் நல்லவையோ தீயவையோ வென்பதைப்பற்றி நான் இங்கே பேச வில்லை; அவைகளை ஆராய்வதற்கு இது இடமு மன்று. இவ் வழக்கங்கள் தற்காலம்வரை இந்தியாவில் சாதியாசாரங்களுள் மேற்பட்டவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன வென்பது, நான் விவகரிக்கப்படுகின்ற விஷயத்துக்கு அவசியமானதல்ல, நான் அவ் வழக்கங்களை இங் கேடுத்துக்கொண்டேன். கண்ணாணை, விதவாவிவாகஞ்செய்யாமையுமே முதலிய உயர்குலவழக்கங்களுடைய சான்றார் பல சிறந்தநல்லொழுக்கங்க ளுடையவர்கள்; ஆசிரியப்பட்டதக்க விடாயுற்சி யுடையவர்கள். இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடைய சாதி, மெலியாரை வலியார் வருத்திட்டுக்கொடாத ஆக்கிலையிராசாங்கத்தில் மேன்மையடைய ஆரம்பித்திருப்பது இயல்பே" என்பதே.

குறிப்பு. கூத்திரியராகிய பாண்டியர்-சோளர் வகையரா தமிழாசனாலத்தவர், தர்மசாஸ்திரவிதிப்படி ஆரியரின் குடித்தனவொழுக்கங்களா யிருப்பவையளில், (Divorce) தீர்த்தறுத்துக்கட்டாமையு, விதவைவிவாகம்செய்யாமையு, மத்யபானம்அருந்தாமையு முதலிய விசேஷநடபடிக்கைகளை ஆதிமுதல் பரம்பரையாய் (பிஷப் கால்லெவ்ஹுரை 1850-ல் எழுதுகிறபடிக்கு, "as carefully as the most panetitious Brahmins" "மசாதிட்டவட்டமுள்ள பிராமணர்களுக்கொப்பந்தமான கருத்துடன்") அனுஷ்டித்துவருகிறவர்க ளென்பது நிச்சயமான சங்கதி. அப்படியிருக்க, மேன்மைசுத்திரிய ஒழுக்கங்களை யுடைய இந்த நாடார் குலத்தவரைத் தவிர்த்து, தீர்த்தறுத்துக்கட்டுவதும், கைமைவிவாகம்செய்வதும், மத்யபானங்கலையுருந்துவதும், களவு-கொள்ளை- கொலைபாதகங்களைச் செய்வது மான சீழ்க்களின் நீசநடபடிக்கைகளில் எதையாகிலும் பரம்பரைச்

குலவழக்கமா யுடைய எச் சாதியாராவது, மேற்கண்ட "நெறியினற்றிய அறிவன்" (தொல்தாப்பியம், III. 2. 20) அல்லது "உசிதன்" (=சகல ஒழுக்கங்களைகளிலும் மேலானவன்) ஆகிய பாண்டியன் வகையரா தமிழாசரின் வம்சத்தாரும் குலத்தாரும் மாகிவிவொர்க்களோ என்று சப்தம்கூறவும் நம் நாடார் குலத்தவருக்குப் பாத்திப மிருக்கிறது. - விஷயம் இப்படியிருக்க, (H. R. Pate Esq., I. C. S.) பேட்டினையவர்களைக்கொண்ட டெமுதி, கவர்ன்மென்றார் 1917-ல் பிரசாரமாகியிருக்கும் 'திருகெல்வேலி டிஸ்டிரிக்ட்கெஜ்ட்டரி'ல், நாடார்குல விஷயமாய் உண்மைக்குவிகற்பமும் கந்தையு மான அநேக சங்கதிகள் எழுதப்பட்டிருப்பதில், "the re-marriage of widows விதவைகளுக்கு விவாகஞ் செய்வதை" மாறநாட்டாரும் மேனுட்டாரும் மாகிய "Members of the first two sub-divisions allow இரண்டு வருப்பினரும் இடங்கொடுத்து நடபடிக்கைசெய்கிறார்கள்" என்றும் (p. 130), "Divorce தீர்த்தறுத்துக்கட்டும் வழக்கம்" "is not forbidden விலக்கப்படவில்லை" (p. 130) என்றும், இதற்குவித்தியாசமாய், ஷெட்பிஷபடிக்கைகளை விலக்குவதாகத்தொரிய செல்லாம், உயர்ஜாதியாவதற்காக வேணுமென்றுகாட்டும் பாவனைநடபடிக்கைகளென்றும் (p. 106) சொல்லப்பட்டிருக்கும் சங்கதிகள், மேற்கண்ட மேன்மையொழுக்கங்களைப் பரம்பரையா யுடைய இந்த நாடார்குலத்தினருக்கு மிகவும் மனவருத்தமுண்டாக்குவதாக யிருக்கிறது.

(23). டாக்டர் தர்ஸ்டன்ஹுரை கவர்ன்மென்றாரின் உத்தரவுப்படி தயாரித்த (Castes and Tribes of Southern India என்னும்) எத்தொகிரபிக் பிரசாரத்தில், தாம் திருகெல்வேலிச்சீமைக்குப் போய் நாடார்ஜாதியாரின் தேகலக்ஷணங்களைப் பரிசோதனைசெய்ததில், அவர்கள் தேகலக்ஷணத்தின் மேன்மையும், தேகப்பயிற்சி சம்பந்தமான அவர்களின் அப்பியாசங்களும் தமக்கு மிகவும் மனதில்பதியக்கூடியவைகளாய் யிருந்ததாகவும், 'ஆஜாறுபாஹு' அதாவது, முழக்கால்வரை கைகீண்டிருக்கும்இயற்கை, ராஜகுலத்தவர் என்பதைக்காட்டும் விசேஷஅடையாளமாக உலகெங்கும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறபடிக்கு, பழயகாலத்தில் ஸ்ரீராமரும், ரோப்பாய் எனபவரும் ஆஜாறுபாஹுவாய் யிருந்ததாகவும், அந்தப்படியே முன் மதராஸ்கவர்ணராய் யிருந்த ஸர் தாமஸ் மன்றோ பிரபுவுக்கும் கைகள் முழக்கால்வரை கீண்டிருந்த தாகவும், தாம் தென்இந்தியாவின் அநேகஜாதிகளின் தேகக்கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்த மொத்தவேலையிலும், இந்த விசேஷ ராஜவ்வுடையானத்தை ஒரு நாடார்குலத்தவரிடத்தில் மாத்திரம் தாம் கண்டுபிடித்திருப்பதாகவும் மிகவும்வியப்பாய் எழுதியிருக்கிறார். அந்த வசன மாவது:—

"With the physique of the Chandrans, whom I examined at Nazareth and Sawyerpuram in Tinnevely, and their skill in

physical exercises I was very much impressed.—One of the good qualities of Sir Thomas Munro, formerly Governor of Madras, was that, like Rama and Rob Roy, his arms reached to his knees, or, in other words, he possessed the kingly quality of an Ajanubahu, which is the heritage of kings, or those who have blue blood in them. This particular anatomical character I have met with myself only once, in a Chantran, whose height was 173 cm. and span of the arms 194 cm. (+21 cm.).”

இதம் காதாமாக, 1806-ம் வருஷத் தளவில் நிருநெல்வேலிச்சேமையில் மிகுனரிவேலை பார்த்த (Rev. W. T. Ringeltaube) ரிங்கில்டாப் என்னும் துரை, தன்னியற்கையாய் எழுவைத்திருக்கிற ஒருகுறியும் சாட்சி கொடுக்கிறது. அதாவது:—“The Chantrars are a set of people more robust than other Indians;—their features completely European.—They divide themselves into five families.”—“சான்றோர் ஒருவகையான கட்டுப்பாடுள்ள ஜனங்கள்; மற்றும் இந்தியருக்கு மேலான புஜபலபராக் கிரம முடையவர்கள்; அவர்கள் முகச்சாயல் பூராவும் நிரோப்பியருக் கொத்தையிருக்கிறது. அவர்களுக்குள் இந்து உட்பிரிவுகளுண்டு” என்பதே. நாடார் குலத்தவர் தமிழ்த்தேசத்தி லுள்ள சகல ஜாதிகளையும் விட மானத்தோடுகூடிய வீரரூபமாக் கிரமத்தில் மேற்பட்டவர்க ளென்பது, மேற்கண்ட துரைமாரின் சாட்சியங்களினால் மாத்திர மல்ல, இங்கிலிஷ்ராஜாக்கம் இவ்விடத்தில் நிலைப்படுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் இவ்விடம் பலஜாதித்திரிகளோடு பற்பலகாலங்களில் செய்யுந்ந்த யுத்தங்களி லெல்லாம் அடைந்திருக்கும் வெற்றிச்சரித்திரங்க ளோக் கவனிப்பதினாலும் தெரியவரும்.

(24). நாடார்குலத்தவரின் கலியாணஉற்சவங்களிலும், நாடகசாலைகளிலும், அவர்களுடைய குலவழமைகளைக் குறிப்பிட்டு கணியார் (=மாகதர்) பாரம்பரையாகப் படித்துவருகிற “வணங்குமான் மாலை” என்னும் வாழ்த்தலிலும், நாடார்குலத்தவர் முற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு அரசாளுஞ்சாதியா யிருந்த விசேஷங்கள் தெனியாய்க் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதின் சரியானவாகைமாக, மதராஸில் 1912-ல் அச்சான ஒரு புத்தகத்தி லிருப்பதை இங் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது:—

“சங்கை திங்கு லாதிபன்; —சக்ரவர்த்தி ஈனன்வங் கிசத்தோன்;
பஞ்சதிராவிட முதல்வன்; —பரம்பரைப் பாண்டியன்; நாடான்;
சத்தகன்னி புத்திரன்; —தமிழைக் குருமுனிச் குரைத்தவன்;
கல்விச்சங்க முடையவன்; —காசமுத்திரை விடுத்தவன்;
வேப்பமாலை தரித்தவன்; —மேலவாசல் விசேடத்தோன்;
கொற்கை-மதுரை யாண்டவன்; —கோலப்பிசைமீன் கேதனன்;

வில்வான்வித்தை வல்லவன்; —சொல்லுறுதி விடாதவன்;
சன்மார்க்கன்; நீழிவாழ்க; —சான்றோர்கள் வாழிதானே.”

இனி நாடார்குலத்தவரின் உட்பிரிவுவிவரங்களைச் சற்று விவரமாய்க் கவனிப்போமாக. வேம்பத்தூர் என்னும் பூர்வ கவிராயர், “வெள்ளாற்றின் நெற்கு, வெள்குமரிக் கேவடக்கு, தென்னுட லின்மேற்கு, தேவர்தொழும் —உள்ளமகிழ்வன்னி பேரு ரதின் கிழக்கு, மாறனெல்கையன்பத் தறுகாத மரம்”

என்று சொல்லியிருக்கிற படி, ‘பாண்டியம்’ ஆகிய மாறநாட்டின் எல்லை, தெற்கே குமரி முதல், வடக்கே (தொண்டமான்) புதுக்கோட்டை, ஆந்தாக்கி முதலிய ஊர்களுக் கருகாமையா யோடும் ‘வெள்ளாறு’ என்னும் கிறுநதி வரையிருந்தது. இந்தப் பாண்டியநாட்டுக் குரியவர்க ளாகிய சான்றோர்ஜாதியார், கீழே விவரங்கண்ட பிரகாரம், நாள நியற்கைப்படி ஒன்றுக்கொன்று விவாகசம்பந்த மில்லாத நாலுத்த உட்பிரிவினராயிருந்தாலும், அவ்வைந்த பிரிவினருள் எல்லோரிலும் அதிக ஜனத்தொகை யுடையவர்களும், எல்லோரிலும் உயர்ந்தோரா யெண்ணப்படுவோரும், பாண்டியருகிய (மாரன்) மாறனின் குலத்தவராய் ஆதிமுதலே மாறநாட்டில் வந்தமர்ந்தது. மாறநாட் டாதினத்துக் குரியவர்களாயிருந்துவருகிறவர்களு மாகிய மாற நாட்டார் - மாரி நாட்டார் அல்லது மருஉஆய் மாநாட்டார் என்னப்பட்டவர்களு மாகிய பிரிவினரை முன்னிட்டு, சேஷ முன்ன நான்கு பிரிவனரும் உள்ளடக்கிய அவர்க ளெல்லோரும் ஒருவகையாய் மாற நாட்டார் (மார நாட்டார்) என்று சாதாரணமாய்ப் பேர்சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த மாறநாட்டின் மத்தியில், கிழமேலாய், கிழவிஞளும், வடகரை, வெம்பக்கோட்டை, சாத்தூர், கீழ்காட்டுக்குறிச்சி, விளாத்திஞளும், வைப்பாறு முதலிய ஊர்களுக் கருகாமையாய்ப் பேரய்க்கொண்டிருக்கிற வைப்பாறு என்னும் நதிக்கு வடக்கேயிருக்கிற நாடார்களின் வழக்கபழக்கங்களும், அந்நதிக்குத் தெற்கேயிருக்கிற நாடார்களின் வழக்கபழக்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சற்று வித்தியாசமாய் இருப்பதாலும், அவரவர்களின் உறவுமுறைப் பஞ்சாயத்துகளும் மகமையேற்பாடுகளும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி இருபாங்காய் நடந்துவருவதாலும், அந்நதிக்கு வடக்கேயுள்ள தமிழ்நாடாக்கள் ‘உத்தர மாறநாட்டார்’ அல்லது ‘வடக்கித்து நாடாக்கள்’ என்றும், அதற்குத் தெற்கே கன்னியாகுமரிவரை யுள்ள தமிழ்நாடாக்கள் ‘தஞ்சை மாறநாட்டார்’ அல்லது ‘தெற்கித்து நாடாக்கள்’ என்றும் சாதாரணமாய் விளங்கிவருகிறார்கள். (Rev. S. Mateer, F. L. S.) மத்தீர் என்னும் மிகுனரிதுரை, 1871-ல், “The Chandrars of South Travancore are of the same class as those of Tinnevely, and in both provinces they have in large numbers embraced the

profession of Christianity." "திருவாங்கூர் ராச்சியத்தின் தென்பாக்கினி லுள்ள சான்றோர், திருநெல்வேலியில்லாவி லுள்ள சான்றோரோடு சேர்ந்த ஏகவகுப்பினராயிருக்கிறார்கள்; இவ் விரு மாகாணங்களி லுள்ள சான்றோரி லும யிகவும் ஜாஸ்தியான தொகையோர் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை யனுசரித்திருக் கிறார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறபடிக்கு, திருவாங்கூர் ராச்சியத்தின் தென் பாக்கத்தில் தமிழ்ப்பேசும்பாசகமா யிருப்பதும், முன் பாண்டியராச்சியத்தின் ஓர் மாகாணமா யிருந்தது மான நாக்ஞ்சினாட்டி லுள்ள நாடார்களும் தக்ஷிண மாறநாட்டாரே. இதுபோக கடந்த இம்பது- அதுபது வருஷங்களாக, தக்ஷிண நாட்டைவிட்டு வெளியேறி, உத்யோகவிஷயமாகவும்- வியாபாரவிஷய மாகவும் இந்தியாவின் மற்றும் இடங்களுக்கும் இலங்கை, பர்மா, ஸ்டிரேட்ஸ், மலே ஸ்டேட்ஸ், மோரிஸ், தென்ஆப்பிரிக்கா முதலிய அந்நியதேசங்களுக்கும் போயிருக்கிற தக்ஷிணமாறநாட்டார்களின் தொகையும் ஏராளமா யிருக்கிறது. மேற்கண்டபடி பாண்டியநாட்டு நாடார்களுக்குள் இருந்துவருகிற இந்த உட் பிரிவுகளும் என்னவென்றால்:-

(1). மாறநாட்டார். இது மருஉஆய் மாநாட்டார்- மாநாட்டார் - மாறநாட்டார் என்றும் வழங்கும். "(மாரன்) மாறன்" என்பது பாண்டியரா ஜாக்களின் விசேஷப்பேர்களி லொன்று. (சேந்தன்-திவாகரம், 2. 23.) மாற நாடு என்றால் பாண்டியநாடு என் றர்த்தம். மேலே சொல்லியபடி பாண்டிய ராஜகுலத்தவராய் ஆதிமுதலே தக்ஷிண-உத்தர மாறநாட்டில் வந்தபயர்ந்து அதி னுதினத்தை யுடையவர்கள் யிருந்தவருபவர்களும், நாடார்ஜாதியில் அதிக மான ஜனத்தொகை யுடையவர்களும் இவ் வகுப்பினர் தாம். இகர நாலுவகுப் பினரும் சொற்பத் தொகையுடையவர்கள் யிருக்கின்றனர். மாறநாட்டாரி லும் மற்றும் வகுப்பினரிலும் பலர் தற்காலம் மாநாட் டெக்கைக்கு அப்புறத் திலும்போய் வசிக்கிறவர்கள் யிருக்கிறார்கள். மாறநாட்டாருக்கு "கறுக்குப் படையர்" எனவும் ஒருபே ருண்டு. "Karukku-pattayar கறுக்குப்பட்டயர்" என்ற இவர்கள் பேருக்கு, "Those of the sharp sword கூர்மையான வாளையுடையோர்" என்று அர்த்தம்சொல்லி, "which (subdivision) is considered to be superior to the rest-இந்த உட்பிரிவார் அத்தஸ்தில் மற் றும் பிரிவினருக்கு மேலானோர் யெண்ணப்படுகிறார்கள்" என்று, (Edgar Thurston Esq.) தர்ஸ்டன் துரையைக் கொண்டு கவர்ன்மென்டார் தென் இந்திய ஜாதிகள்-குலங்களின் விவரமாய்த் தயாரித்த புஸ்தகத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கறுக்குப்பட்டயர் முற்காலத்தில் போர்வீரராய் யிருந்ததாய் அர்த்தமாவதாகவும், "கறுக்குமட்டை" என்று சொல்வது தப்பிதம்- என்றும் திவான்பஹதர் வி. நாகமய்யாவர்கள் 1906-ல் பதிப்பித்த 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட்மான்ஸுயில்' கண்டிருக்கிறது. அப்படியே (H. R. Pate Esq.)

பேட்டூரையவர்களைக்கொண்டெழுதி 1917-ல் பதிப்பித்திருக்கும் 'திருநெல் வேலி டிஸ்டிரிக்டுகெஜ்டுரி'ல் இவர்களைப்பற்றி, "by far the most numer- ous of all (subdivisions) and by general repute the highest in the social scale" "எல்லா உட்பிரிவினரிலும் அதிக ஜனத்தொகையுள்ளவர் களாய் அத்தஸ்தில் மகா உயர்வாய் எல்லாராலும் மதிக்கப்படுகிறவர்கள்" என் றும், "கறுக்குமட்டையர்" என்று சொல்வது "is unpopular ஜனங்களால் வழங்கப்படாத நூதனப்பேர்" என்றும், "sharp edged sword கூர்மை பொருந்திய வாளை"யுடையோர் என் றர்த்தமாகிற "Karukkupattaiyan கறுக்குப்பட்டையன்" என்பதுதான் "is generally given சாதாரணமாய் வழங்குகிறது" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'பெரிய புராணம்' என் னும் திருத்தொண்டர் (எனுகிநாதராயனார்) புராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் "மறப்படை வாடகயிறுந்தார்" இந்தக் கறுக்குப்பட்டையரைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம். மேலே விவரகண்டபடி எல்லா வகுப்பினரையும் சேர்த்து எல்லை லக்குப்படி 'தக்ஷிண மாறநாட்டார்' 'உத்தர மாறநாட்டார்' என்று பிரித்து பேர்வழங்குவது மாத்திர மல்ல, இந்த மாறநாட்டார் என்னும் கறுக்குப்பட்டயர் பிரிவை மாத்திரம் குறிப்பிடும்போதும், அவர்களில், வைப்பாற்றுக்குத் தெற் கெயிருக்கிறவர்களை தக்ஷிண மாறநாட்டார் என்றும் அதற்கு வடக்கேயிருக் கிறவர்களை உத்தர மாறநாட்டார் என்றும் பேர்சொல்லும்வழக்கமு மிருக்கிறது.

மிகுதியாக இந்த மாறநாட்டாருக்குள்ளும், பின்னாலே விவரகண்ட உட்பாத்தியராதிய பிரிவினர்களுக்குள்ளும் நாடாக்கள், முக்கந்தமார் என் னும் இருவகையான அந்ஸ்துப்பிரிவுகளு மிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி மத ராஸ் பிஷப்பான கனம் ஜெஸ்தூரையவர்கள் 1863-ல் பதிப்பித்த (Inquiries made by the Bishop of Madras என்னும்) ஒரு புஸ்தகத்தில் "There are two divisions even among the Olandrars, namely Nadars or otherwise called land-holders, and common people." "சான்றோருக்குள்ளு மே இரண்டு வகுப்பா ரிருக்கின்றனர்: அவர்களில் ஒரு வகுப்பார் நிலக்கவான் கள் (மிரசதார்கள்), ஆகிய நாடார்களும், இன்னொரு வகுப்பார் சாதாரணஜனங் களுமாவார்" என்று சொல்லியிருக்கிறது.

இவர்களில், நாடாக்கள் என்னும் பிரிவரைப்பற்றி, பிஷப் கால்வெல் துரை, 1845-ல், "The Nadans, a name signifying 'lords of the soil' are Chattrar land-owners, who claim rights of seigniorage over most of the villages in the south." "நாடாக்கள் என்றால் 'நாடா'ளும் பிரபுக்கள்' என்று அர்த்தம்; இவர்கள் சான்றோர்ஜாதியின் மிரசதார்களா யிருக்கிறார்கள்; தென்சீமையின் ஜாஸ்தியான கிராமங்கள் இவர்களுடைய

ஆளுகைச்சத்தங்களுக் குட்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன” என்றும், “One family (of the Chantrars), being Zamindars, is entitled to be classed with the gentry of the province.” “சான்றோர்குலத்தின் ஒரு வகுப்பார் (பூமியாதினக்காரரான) ஜமீன்தாரர்களாயிருப்பதால், அவர்கள் தென் இந்தியமாகாணத்தின் பிரபுக்கள்வரிசையில் சேர்த்தக்கவர்களாயிருக்கிறார்கள்” என்றும் எழுதியிருக்கிறார். — 1854-ம் வருஷத்தில் (Rev. H. C. Huxtable) ஹெஸ்ட்பில் என்னும் மிகுனரிதரை, “In almost all Chantrar villages there is one headman or more, who under all the name of Nadan, claims for himself many privileges and much authority.” “கிட்டத்தட்ட சான்றோரின் சகல கிராமங்களிலும் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கதிகமான தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ‘நாடான்’ என்னும் பட்டத்துக்குள் அவர்களுக்கு அநேக சத்தங்களும் ஜாஸ்தியான அதிகாரங்களுமிருக்கின்றன” என்று எழுதியிருக்கிறார். — அப்படியே, திவான்பஹதர் வி. நாகமய்யரவர்கள் “Nadan. The head-men among the Chandrars are called by this general term. Also another name for Chandrars.” “சான்றோரின் பொதுவான பட்டப்பேராயிருக்கிற நாடான் என்பது, சான்றோர்கள் தலைமையாயிருக்கும் வகுப்பாரின் பேரங்குமிருக்கிறது. மேலும், அதுவே சான்றோர் என்னும் ஜாதிப்பேருக்கு பதிலேயே ராகவும் வழங்குகிறது” என்று, “திருவாங்கூர் ஸ்டேட்மான்ஷியல்” எழுதியிருக்கிறார்கள். இவர்கள், ‘பங்குஷா நாடாக்கள்’ என்றும், ‘நிலைமைக்காரர்’ என்றும் சொல்லப்படுவது மல்லாமல், ‘அந்நாலிக்காரர்’ என்பதும் இவர்களுடைய சாதாரணப்பேராய் வழங்கிவருகிறது. [‘ஆல்’ என்றால் பங்கு என்றத்தாலும்.] “பஞ்சவன்” (= அஞ்சு பங்குடையவன்) என்பது பாண்டியராஜாக்களின் விசேஷபேர்களிலொன்று (சேந்தன்-திவாகரம், 2. 23). நென்னூத்தியாவின் சரித்திரஆராய்ச்சிபுணர்வரர் லொருவரான (Rev W. Taylor) டேய்லர்தாரையும் மற்றவர்களும் அச்சிட்டிருக்கும் பூர்வசரித்திரப் பிரதிதளிற் காணப்படுகிறபடி, கி. பி. 1561-ல் கயற்றூற்றாரில் விஜயநகரம்சேனாதிபதிகளுக்கெதிரே நாடாக்கள் செய்த யுத்தத்தில் தலைவராயிருந்த “பஞ்சு பாண்டியன்” அல்லது “பஞ்சு திருவடி (-தீருவழி) ராசாக்கள்” என்றவர்கள் இந்த நாடாக்கள்வம்சத்து வீரரே. கிராமந்தாங்களிலுள்ள இவர்களுடைய ஞாயசபை, பஞ்சாயத்து (அதாவது, ‘பஞ்சவர்’ ஆகிய பாண்டியரைத் தலைமையாகக்கொண்ட சபை) எனப்பெயர்ந்தது. நாடார்களின் பேர்முக்கியத்தால் இந்த சபைக்கு, ‘நாடுகூடெல்,’ ‘நாடுகூட்டம்,’ ‘நாட்டான்மை’ என்னும் பேர்களும் வழங்கும். பாண்டியர்அரசாட்சியின் பூர்வ நிலைமையையும் சரித்திரத்தையும் வெளுவாய் ஆராய்ந்த ஒரு எம். ஏ. வித்வான் (Mr. A. Appadurai, M. A.) பாண்டியராஜாக்களின் பஞ்சாயத்துசபை விஷயமாய், ‘முதலாஸ் கிறிஸ்தியன்சுலேஜ் மாகஜின்’ என்னும் உயர்தரப்

பத்திரிகையில், 1898-ஆம் எழுதியிருப்பதாவது: “The Pandyan kingdom consisted of villages or municipia, and each village had its own ruler or governor assisted by a representative assembly.” “பாண்டியராச்சியம் சிற்றெழு முனிவரிப்பல்கிராமங்களை நிரம்பவையதாயிருந்தது; அந்த ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் தனித்தனி பஞ்சாயத்துசபையும், அதின் தலைமையையுடையோ ரான சிற்றெழு ராஜாக்களுமிருந்தார்கள்” என்பதே. — “ஆட்களிலெல்லாம் பெரியஆட்கள் ஆர்? நாடாக்கள்” என்ற பழமொழியும் தென்னாட்டில் வழங்கிவருகிறது.

‘Skandah கந்தன்’ என்றால் (prince)பிரபு என் றத்தம். அதிலே முருகர்(சுப்பிரமணியர்) ஆகிய உக்கிரபாண்டியனின் பேராகவுமிருந்தது. ‘முக்கியமான’ என் றத்தமாகிற ‘Mukha முக’ என்னும் பதத்துடன் அந்த ‘கந்தன்’என்னும் பதம் சேர்ந்து, ‘முக்கந்தன்’ (=முக்கியமான பிரபு) என்று வழங்கலாயிற்று. இதன் மராட்டியபாஷைவடிவமான ‘Mukkaddam முக்கத்தம்’ என்னும் பட்டத்தையுடையவர்கள், பம்பாய்ராஜதானியிலும், அதற்கு வடக்கேயுள்ள கௌளநாடுகளிலு மடைந்திருக்கும் அந்தஸ்தையும் உத்தியோகவரிசைகளையும் பற்றி, கீர்த்திபெற்ற சம்ஸ்கிருதவித்வானும் பாஷாசாஸ் திரியு மாகிய (Prof. H. H. Wilson), ரோபெஸர் உவில்லன்சுதரை எழுதியிருப்ப தாவது:—

“Mukkaddam. A chief, a leader:— In India, applied especially to the headman of a village or of a caste or corporation: in the Maratha villages the headman was usually charged with the management of the affairs of the village, &c. —: he was also intrusted, to a certain extent, with jurisdiction in disputes among the cultivators, and with the police.” “முக்கத்தம் என்றால் முக்கியஸ்தன் அல்லது தலைவன் என் றத்தம். இந்தியாவில் இந்தப் பட்டம் விசேஷமாய் ஊர்த்தலைவர்- ஜாதித்தலைவர், அல்லது ஜனகூட்டங்களின் தலைவருக்கு வழங்கிவருகிறது. மராட்டிய கிராமந்தாங்களில், இந்தத் தலைவருக்கு சாதாரணமாய் கிராமக்காரியாதிகளின் மேற்பார்வை முதலிய உத்தியோகங்கள் இருந்துவருகின்றன. சமுசாரிசன்களுக்குள்ளும் நாராணக்சன்களுக்குள்ளும் கேரிடம் (போலீஸ்)வழக்குகளை விசாரணையெய்து தீர்ப்பிடுவதும் ஒரு வகையாய் இவர்களுக்கே ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

நாடார்ஜாதியாருக்குள் ளிருக்கும் ‘முக்கத்தார்’ ஏற்பாட்டைப்பற்றி, 1856-ம் வருஷத்தில் (Rev. T. H. Suter)குட்டர் என்னும் மிகுனரிதரை எழுதியிருப்ப தாவது:—

“With regard to worldly matters, the Village Authority is self-supporting and self-controlled. A Panchayet, or council, consisting of the older and more influential men of the Village,

meet once a week and regularly examine into all the complaints and troubles of the people. Besides this body there is a higher one, consisting of five principal men, not belonging to the former body called Mukkandanmar. These constitute a court of appeal, in which disputed judgments of the Gnayan-sabhai ரூயச் சபை, are brought to a final decision. The Mukkandanmar are an executive body and exercise a supervision over the Police of the Village." "வெள்கேவியுயர்க்களில் ஊரதிகாரிகள் தங்களைத் தாங்களே தாக்கீதக் கொள்ளுகிறவர்களும், தங்களைத் தாங்களே நடத்திக்கொள்ளுகிறவர்களும் யிருக்கிறார்கள். ஊரின் மூப்பரும் அதிகச்செல்வாக்குடையவர்களு மாகச் சேர்ந்த ஒரு பஞ்சாயத்துக் கவுன்ஸில் (ரூயச் சபை) ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள்; இவர்கள் வாரத்துக்கு ஒருதடா கூடி, ஜனங்களுக்குள் ஓண்டாகும் சகல தொற் தாவுகளையும் ஆவலாகத் தீரையும் பற்றி ஒழுங்காய்ப்பாடுகளைச் செய்வார்கள். முக்கந்தமாரின் இந்தச் சபையை யன்றி, இந்து முக்கியஸ்தர்கள் கூடிய ஒரு உயர்ந்த பஞ்சாயத்தும் உண்டு; இந்த பஞ்சாயத்தாரை அப்பீல் கேள்விக்காரர்கள், என்றோ சொல்லவேண்டும். மேற்கண்ட ரூயச்சபையோரின் ஓட்டமென்று (தீர்மானம்)களில் விவாதத்துக்கிடமின்றவைக னெல்லாம் இவர்களுடைய கோர்ட்டில் வந்துதான் முடிவான தீர்மானத்துக்குள் எய்கின்றன. முக்கந்தமார் ஊர்திகாரியாகிக் கொண்டுதொடர்வையிருப்பது மாதிரி மல்ல, கிராமங்களின்போலல்லபடி டிக்கைகளும் இவர்களால் மேற்பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன" என்பதே.

1917ம் வருஷத்தில் பிரசுரமாகியிருக்கும் 'திருநெல்வேலி மண்டிக்குகெஜட்டி ில்', "Mukkandan, which seems originally to have implied a local headmanship, is now falling into disuse and conveys no particular meaning." "ஆகியாய் ஊர்த்தலைமையைக் குறிப்பிடுவதாயிருந்ததாகத்தெரிகிற முக்கந்தன் என்னும் பட்டமானது, இப்போ வழக்கத்திலிருந்து எடுபட்டுவருவ தால், அந்தப் பட்டப்பேர் இப்போது யாதொரு விசேஷ அர்த்தமும் கொடுக்க வில்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப்படி, இந்த நாடாக்களாலும் முக்கந்தமாராலும், "புறநாடுப் பேரும் பாதிப்புரத்தல்" (சேந்தன்-திவா., 12. 82) ஆகிய 'Praja-palanam பிரஜா பாலநம்' என்னும் கூத்திரியத்தொழில் லிறைவாகாமாய் நடத்தேறிவருகிறது. "ஊரண்மை மிக்கசெயல்" என்று ஒரு பூர்வ தமிழ்தாலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட 'நாடார்'-முக்கந்தர் என்னும் அந்தஸ்துவரிசை, பூர்வ ரோமருக்குள் இருந்த 'Patricians'-Plebians' 'பாதிர்ஷியர்'-பிரா பெயர்' என்னும் அந்தஸ்துவரிசைக்கும், நானது இக்கிலிஷ் பாள்ளிமெந்து யையில் 'Lords லார்ட்டஸ்' என்றும் 'Commons காமன்ஸ்' என்றும் இரு வகை யந்தஸ்தா யேற்பட்டிருக்கும் வரிசைக்கும் ஒருவகையில் ஒத்ததா யிருந்து வருகிறது.

(2). நட்பாத்தியர். பாண்டியரும் சோழரும் எகலம்சத்தி லுற்பவித்த ஆரியகூத்திரிய ரென்பது முன்னமே எடுத்துச்சொன்ன விஷயம். இந்தப் பாண்டியரும் சோளரும் ஒன்றுக்கொன்று அடிக்கவுள்ள தேசங்களை யாசாண்டு வந்ததால், நாடாளுகைவிஷயமாய் பல சமயங்களில் அவர்களுக்குள் யுத்தங்கள் கேரிட்டது மாதிரி மல்ல, அப்படி யுத்தம்பண்ணி ஒருவர்நாட்டை யொருவர் கைப்பற்றிய போதும், மற்றும் பல சமயங்களிலும், அவ்விரு ராஜருமெப்த தவரும் அடிக்கடி விவாகசம்பந்தமும் செய்துகொண்டார்க னென்பதும், 'ஹா லாஸ்யம்', 'திருவிளையாடற் புராணம்', 'பூரிதாஸம்' முதலிய பாண்டியநாளாக மக்களால் தெரியவருகிறது. பாண்டியர் சோழதேசத்தையும், சோழர் பாண் டியதேசத்தையும் யுத்தம்பண்ணிக் கைப்பற்றி, ஒருவர்விட்டுப்பெண்ணை ஒருவர் விவாகஞ்செய்துகொண்டு, இருநேசங்களையும் சமமாய்நடை ராஜருமெப்த வருக்கு 'ரோடா-பாண்டியர்' என்னும் பட்டம் இருந்தவர்கிருப்பதாய் சரித் திரங்களிலும் சாஸனங்களிலும் துலங்குகிறது. புரமேஸ்வரபுலவரின் சரித் திரமா பெழுதப்பட்டிருக்கும் குறிப்புகளிலுங் கூட, செண்பகமாதன்-குலோத் துவக்கோளன் என்னும் பாண்டிய-சோள ராஜாக்கள் தங்களுக்குள் விவாகசம் பந்தம் செய்துகொண்டதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி, பாண்டிய ராஜருலத்தவரோடு விவாககட்புச்செய்து பலுகியவர்க்குத்தவரில், மாறாட்டில் நலையாய் மீர்த்திருந்தகொண்டவர்கள், அய்விடத்திலே தனிப்பட்ட ஒருவருப் பாற்போல் விருத்தியாகிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். "ஆரே நாதகி பூத்தி யாகும்" (சேந்தன்-திவா., 4. 31) என்றபடி, 'ஆர்' என்ற 'ஆத்தி'மலை தரித் ததினிமித்தம் 'பூத்திபன்' என்னப்பட்ட சோளராஜ பட்டப்பேரால் இவர் கள் நட்பாத்தியர் என்னப்பட்டார்கள். 'நன்' என்றால் 'நட்பு'கொள்ளு' என்று அர்த்தமாகிறபடி, அவ் விளைப்பத்தின் சென்றகாலப் பெயரெச்சவடிவ மாகிய 'நட்ட' என்னும்வார்த்தைக்கு, 'விவாககட்பு செய்துகொண்ட' என்றத் தமாகும். ஆகவே, நட்பாத்தியர் என்னும் பேர், 'விவாககட்புச் செய்து கொண்ட சோளராஜாவம்சத்தவர்' என்று பொருளாகிறது. அப்பால் இவர் கள் பேரை முன்னிட்டு, இவர்கள் முக்கியமாய்மந்த ஊர்கள், நட்பாத்தி என்னப்பட்டன. கொள்வினை-கொடுப்பின் விஷயமாய் நட்பாத்தியருக்குள் 63 இண்டி (கோத்திம்) பிரிவுக் கிருக்கின்றன; சில இண்டிகளுக்குமுன் மாணவிரவனகாட்டின் தென்பத்தில் ஜடின் தாசனாராயிருந்த பூதன்செய்ததாக மேலே (பக். 25) விவாக்கண்ட 'இந்துகை-நாடாக்கள்' ஆகிய அருஞ்சப்து நாடார்க்கள். இந்த நட்பாத்தியர்வருத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். "இதப்போல், 'திரு வழிநி நாடான்' என ஆதியில் 'குருகூர்' என்னும் ஆர்வார்திருக்கரியில் ஆண்ட நாடான்வாரின் வம்சத்து பட்டவர்த்தனர், கடைசியாய் தாயிவருவிடுதலா என்னும்நடிகளின் வடபுறமான 'குளத்தாபதி' என்னும் நட்பாத்தியர். போய்ச்

சேர்ந்து, நானதுவரையும் 'திருவழுதி நாடார்' என்னும் பட்டத்துடன் 'ஜமீன் தார்பிரபுவா' யிருந்துவருவதைப் பற்றி முன்னமே (பக். 9, 10, 31, 32) சொல்லியிருக்கிறேன். அவரும், 'வழுதி' (=பாண்டியன், திவா., 2.23) என்னப்பட்டாலும், பின்னால் விவாகநம்பினால் இந்த ஆத்தியரைச் சேர்ந்துபோனதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் திருவழுதிநாடாரின் குடும்பத்தைப் பற்றி, 1869-ல் பிஷப் கால்வெல்தரை, "One member of a division of the caste (i.e. Chantrai) is a Zamindar" "சான்ட்ரேர்ஜாதியின் உட்பிரிவுகளொன்றி லுள்ள ஒருகுடும்பத்தவர் ஜமீன்தாராயிருக்கிறார்" என்றும், 1891-ல் (Sir H. A. Stuart) ஸர் ஸ்டீவர்ட்பிரபு, "There is at least one Chandran Zamindar" "சான்ட்ரேருள் குறைந்தபட்சம் ஒரு ஜமீன்தா ருண்டு" என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள். நட்பாத்தியர்வகுப்பில் ஜாஸ்தியானபேர் நிலச்சுவான்க ளாகவும், மற்றவர்கள் விவசாயம்-வியாபாரம் நடத்துகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெருமிதமாய் திருநெல்வேலிலிலாவிலும், அற்பசொற்பமாய் காஞ்சினாட்டிலும், ராமநாதபுரம்-மதுரை-கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களிலும் வசித்துவருகிறார்கள். இவர்கள் ஜனத்தொகையை நான் சில வருஷங்களுக்குமுன் கணக்கெடுத்ததில், மொத்தம் சுமார் 1,500 தலைக்கட்டுகளாக வந்துசேர்ந்தது. தலைக்கட்டு 1-க்கு சுமார் 5 ஜனங்களாகக் கணக்கேற்றினால், நட்பாத்தியரின் தொகை மொத்தம் சுமார் 7,500 ஜனங்க ளாகும். நான்தில் மதராஸ் கவர்ண்பெருமான் ஆபீஸ், ரெவின்யூ ஸெக்ட்டரியட்டில் ரிஜிஸ்திராராயிருக்கும். கனம் ராவுபுத்தர் வி. பொன்னையாநாடார் அவர்கள், பி. ஏ. இந்த நட்பாத்தியர் வகுப்பினரே. ஸ்கூலிபதிகளும், டிஸ்ட்ரிக்ட்பேர்டிமெம்பர்-ஆனரரிமாதிலிசுதிசேட்-ஜூரர்-அஸெஸ்ஸர் முதலிய பல கணிய உத்யோகம்பெற்றவர்களும் இவ் வகுப்பினரு ளுண்டு.

(3). மேல்நாட்டார். சோழராஜ வம்சத்தவராய் மாறநாட்டி லுமீர்த்த நட்பாத்தியரைப் போல, இவர்கள், கோச்சேர னாகிய 'குட நாடனின்' ராஜாங்கம் இதராஜாக்களின் பட்டையெழுச்சிகளால் நிலைநிறைந்தபோது, அக் குட நாடனின் வம்சத்தவராய் சேரநாட்டிலிருந் தெழும்பி, தங்கள் பூர்வொக்கார ராகிய மாறநாடார்களிடம் வந்துசேர்ந்தவர்கள். சேரராஜாக்களின் விசேஷ பேர்களி லொன்றாகிய 'குட நாடன்' என்பதக்கு (திவா., 2.21) 'மேல் நாடன்' என்று மாத்திர மல்ல, 'மேல் நாட்டான்' என்றுமே அர்த்த மாவதால், 'மேல் நாட்டார்' என்னும் இவர்கள் பேர், இவர்கள் சேரராஜவம்சத்தவர் றென்பதை நேருக்குநேரே குறிப்பிடுவதாகவு யிருக்கிறது. இவர்களுள் அநேகர் பரம்பரையான பாரி நிலச்சுவான்களும், மற்றவர்கள் நிலச்சுவான்களா யிருப்பதோடே, விவசாயம்-வியாபாரத்தை நடத்திவருகிறவர்களாகவு யிருக்கிறார்கள். இப்போ லெதானமாக பீடி-பால்திரட் உற்பத்திசெய்யும் கைத்தொழில் இவர்

களில் முக்கூடல்வாசிகளால் தென்னிந்தியாவிலும் சிலோனிலும் மிகவுங் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. இந்தக் கைத்தொழில்-வியாபார விஷயமாய் பம்பாய்ராஜதானி வரை இவர்கள் மிகுதியாய் புழங்க நேரிட்டிருப்பதால், முக்கூடல்வட்டைகை மேனாட்டார்வாஸிபரில் சுமார் 200 பேர் மராட்டி, இந்தஸ் தானி, குஜராத்தி, தெலுங்கு முதலிய பாவைகள் பேசக் கற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களால் முக்கூடலில் 'கூடித்திரியபாலியர் அபிவித்தி சங்கம்' ஒன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. மேனாட்டாரில் சிலர் யூனியர்லிட்டி கிராஜ் யெற்றுக்ரு மாகியிருக்கிறார்கள். இவர்களுள் சமர்வீரர், வராளா யுண்டு. இவ் வகுப்பினரில், அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா- முக்கூடல், கடையம், செட்டி குளம், காங்குனேரித்தாலுகா-கனக்காடு முதலான இடங்களி லிருப்பவர்களுக்கு 'படைத்தலைவர்' என்ற மர்த்தமாகிற 'சேர்வைகாரர்' என்னும் பட்டம் பரம்பரையாய் யிருந்துவருவது மல்லாமல், அவ் வட்டையின் காவலும் அவர்கள் வசமே யிருந்துவருகிறது. (மேலே பக். 23, 24 காண்க) இதுவிஷய மாய், 1917-ல் வெளியான 'திருநெல்வேலி டிஸ்ட்ரிக்ட்டெஜூட்ரீ'ல், "Servai is the title borne by the Chandrans of Kadaiyam and Kalakkad, in both of which places the hereditary kudikaval is in the lands of this caste; and it is possible that they owe the appellation to their position." "சேர்வை என்பது கடையத்திலும் கனக்காட்டிலும் முள்ள சான்ட்ரேருடைய பட்டப்பேர்; அவ் விரண் டிடங்களிலும் 'குடிக்காவல்' பரம்பரையாய் இச்சாதியார் வசமே யிருந்துவருகிறது; இந்தப் பட்டம் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கதாய் கிடைத்திருக்கக்கூடும்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதராஜாதியாரிலும் யுத்தசேனைத் தலைமையை உகிச்சு நேர்ந்தவர்கள் 'சேர்வைகாரர்' என்னும் இப்பட்டத்தை மகிமைப்பட்ட மாக வழங்கும்வழக்க யிருந்துவருகிறது. மேலே 28, 29-ம் பக்கங்களில் கண்டதான, சிவகிரிப்பாளையகாரரை சங்காரம்பண்ணிய யுத்தத்தில் தளர்த்தர்களா யிருந்த கால்வருள், தங்களுடைய மகாபிறமையான சமர்வீரர்செய்கைகளி னிமித்தம் 'புறங்காட்டார் புலி,' 'குட்சமுடையான்' என்னும் பட்டங்களைப் பெற்ற இருவரும், இந்த மேல்நாட்டார்வகுப்பினரே. இதுவிஷயமான சரித்திரப் பாடல்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மேல்நாட்டார், அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் மிகுந்தும், காங்குனேரி, தென்காசி, சங்கரையினர் கோயில், ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாக்களில் சிலவறையாகவு யிருந்துவருகிறார்கள். நான்தில் இவர்கள் ஜனத்தொகை சுமார் 25,000.

(4). குருக்கள். (அத்யாயம்) ஒதலும், (யஜுஸ்) வேட்டலும் கூத்திரிய ருடைய விசேஷதொழில்களா யிருந்துவருகிற படிக்குச்சேந்தன்-திவா., 12.81, இவ்வேலைகளை மாத்திரம் பரம்பரைக் குலத்தொழிலாய் செய்துவருகிற ஒரு

பிரிவினரும் நாடார் குலத்தின் எருந்துவருகிறார்கள். ஐயர் என்பது இவர்களுடைய சாதாரணப் பட்டப்பெயர். ஜென-பெளத்தக் கொள்கைகள் தென் இந்தியாவில் மூக்கியப்பட்ட காலமுதல், இவ்விடம் பார்ப்பாராதிய மற்றும் சில ஜாதிகளுக்கு கொப்பந்தமாய் இவர்கள் மாயிசமருந்துவதை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்களைப்பற்றி 1971-ம் வருஷத்து மதராஸ் சென்சஸ்ரிப்போர்ட்டில் (W. R. Cornish Esq., F. R. C. S.) காண்கிறதுரை, "They (The Chantrars) are chiefly classed as Sivaites 68.3 per cent., but 24.4 per cent. are nominally Vishnuites. They have their own gurus or priests in the Sivaites sects." "சான்றோரில் நூற்றுக்கு 68 பேர் மூக்கிய மாய் சைவர்களும் நூற்றுக்கு 24 பேர் வைஷ்ணவர்கள் என்றும் (மதவிக்ஷயமாய்) வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சிவமத சம்பந்தமாய் அவர்களுக்கு அவர்கள் சொந்த ஜாதியிலே குருக்களாகிய புரோகிதர்கள் இருக்கிறார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறார். திவான் பஹதர் வி. நாகமய்யரவர்கள், 1905-ல் வெளியான 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட்மாதூய்'லில், "The Clandras have hereditary families of priests in the caste itself known as *Aiyar*." "சான்றோர் தங்கள் ஜாதியிலேயே பரம்பரையாய் குருத்துவ-புரோகித வேலைகளை தொழிலாகவுடையவர்களும், ஐயர் என்னும் பட்டத்தை வகிப்பவர்களுமான வகுப்பினரையுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்" என்றெழுதியிருக்கிறார்கள். திருச்சினுப்பள்ளி (Tamilian Archaeological Society) தமிழ் புராண ஆராய்ச்சி சங்கத்தின் ஸ்தாபகரும் ஆனாரி ஸெக்ரட்டரியும், ஸென்-ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரு மாகிய பேர்பெற்ற மகா-ரா-ஸ்ரீ பண்டிதர் டி. சுகிராமய்யரினையவர்கள், இந்த குருக்கள் வகுப்பில் பிறந்தவரும் இருந்தவரின் விசேஷ உரையாகியிரு மாகிய பரிமேலழகரைப் பற்றி, 1913-ல் எழுதி அச்சிட்டிருப்பதில் சிலபாக மாவது:—

"Parimelalagar himself was of the same caste as his patron — a Chantrar, and belonged to the *Gurukkal* family of the community. — Branches of this *Gurukkal* family are at present found at Irul, Kadayam, Padakkapatti (near Kulasekarapattinam), Kacinaivalai (near Alwar-tirunagari) and in some of the villages of Nanjil-nadu (South Travancore). The members of this family invariably bear the title of 'Aiyar' or 'Aiyar.' This is a hereditary title owned, from time immemorial, by the community to which the great Parimelalagar belonged. Perhaps this has led the modern literary world as well as the late talented Bishop, Dr. Caldwell, to suit Parimelalagar from the Chantrar (சான்றோர்) community and place him in a Brahman environment." "பரிமேலழகர் தம்முடைய போஷகருக் கொப்பாகவே சான்றோர் ஜாதியை, அதாவது அந்த ஜாதியின் குருக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்தவராய் இருந்தார். — இங்கு

குருக்கள் வகுப்பு வம்சத்தினரை தற்காலத்தில் நாரால், கண்டயம், குலசேகரபட்டினத்துக்குச் சமீபமான படுக்கப்பத்து, ஆழ்வார்திருநகரிக்குச் சமீபமாகியுள்ள சச்சினாவின், திருவாங்கூர் ராச்சியத்தின் தென்பாகமான நாஞ்சினுட்டின் சில கிராமங்கள், இவைகளில் காணலாம். இவ் வகுப்பினர் சாதாரணமாய் 'ஐயர்' அல்லது 'ஐயர்' என்னும் பட்டப்பேரை வகித்து வருகிறார்கள். பேர்பெற்ற பரிமேலழகரும் உதித்த குலமாகிய இவ் வகுப்பினர், ராபகத்துக்கெட்டாக் கால முதலே இப் பரம்பரைப்பட்டத்தை வழங்கி வருகிறார்கள். ஒருவேளை இதுகாணத்தால் தான், தற்கால வித்வான்களும், மிக மதிப்புடைய பிலிப்பாகிய காலஞ்சென்ற டாக்டர் சாக்வேல் துரையும், பரிமேலழகரை சான்றோர்களைய விட்டு நீக்கி, பிராமணவகுப்பில் சேர்த்தெழுதும்படி நேர்த்திருக்கலா மென்று செறித்தது" என்பதே.

இவர்கள் ஜனத்தொகை ரெம்பவும் சொற்பமாய் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும், நாஞ்சினுட்டிலும் இவ் வகுப்பினர் வசிக்கும் ஊர்களின் பேர் மேலே (பக். 8) சொல்லப்பட்டிருப்பது போக, ராமநாதபுரம் ஜில்லா-விருதுப்பட்டி, மதுரை ஜில்லா-திருமங்கலம் முதலிய இடங்களிலும் இவ் வகுப்பாரில் சிலர் வசித்தவருகிறார்கள். இவ்வகுப்பினர் உதித்த கென்னவீர் ஐயர் என்பவர் தொல்சாப்பியம் சொல்லுகாரத்துக்கு உரையும், பரிமேலழகர் என்பவர் திருக்குறளுக்கு உரையும் செய்து மரத்திர மல்ல, பின்வந்த குமரகுருபர சுவாமிகள் முதலானோர், 'ஆத்ம ராமாயணம்', 'ஞானக் குறவஞ்சி', 'காமாட்சியம்மன்பேரில்' 'கிள்ளை விடாது', 'மயில்விடாது', 'தென் மல்விடாது' முதலிய தமிழ் நூல்களும் பாடியிருக்கிறார்கள். இதுபோக, இவ்வகுப்பி உதித்தோராய் நானில் விருதுப்பட்டியி் லிருக்கிற ஸ்ரீ ராமலிங்க ஐயர் என்னும் ராமலிங்க குருக்கள், சில தமிழ் நூல்கள் எண்ணெய்யும்-பதிப்பித்து யிருப்பதன்றி, 'சச்சிதானந்தம் பிரஸ்' என்னும் ஒரு முதிராக்கூசாலையும் வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள்.

(5). காவேரி புரத்தார் என்னும் கோடிக்காரர். 'காவேரி புரம்' அல்லது 'காவேரி பட்டினம்' என்பது, பாண்டிய ராஜாக்களுக்கு கொற்கை என்னும் கபாடம் இருந்ததக் கொப்பாக, சோழ ராஜாக்களுக்கு இருந்த 'சுடந்தி' துறைமுகப் பட்டினம். இவ்விடம் பேர்கள், திவாகரத்தில் (5, 115) "காகந்தி, புகார், காவேரி பட்டினம்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் துறைமுகப் பட்டினத்தில், ஜோரப்பாவரை யுள்ள அரேக்க மேல்கேசஜாதியார் முதலானவர்கள், கப்பல் போக்குவரவு மூலமாய் வெகுபுரீஷ காலமுதல் வியாபாரப்புழக்கம் செய்துகொண்டுவந்தால், இவ்விடம் ஜனங்கள், புல ஆசாரக்குறைவுகளிலும் பழகியிருந்த தன்னே. இந்த காவேரி புரத் துறைமுகத்தில் அந்நிய தேச வியாபாரங்களை மேல்

நடத்தும் தொழிலை வகித்திருந்த புனாடன்குலத்தவரின் ஒரு சிறுபாகத் தாரே, அந்த விவாபாரமுக்கியம் நின்றபின், அதிலிருந்து வெளியேறி மதுராட்டில் வந்து, பாண்டியராஜகுலத்தவரான நம் மாறாட்டார் வகுப்பினரை அண்டி, காவேரிபுரத்தார் என்னும் நாமத்தோடு இருந்துவருகிறார்கள். (H. R. Pate Esq.) பேட்டினை யெழுதிய 'திருநெல்வேலி மூட்டிக்கி செஜட்டிக்'ல், அப்படியே, "Kaveripurathan (are) those who immigrated from the banks of the Cauvery." "காவேரி புரத்தார் என்பவர்கள், காவேரிக்கரைகளிலிருந்து வெளியேறி இங்கு வந்துசேர்ந்தவர்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக் குலத்தோரில் பெரும்பாகத்தார், 'நாட்டுக்கோட்டை சேட்டி' என்னும் நாமதேயத்துடன் வேறுஜாதியாராய் பிரிந்துவிட்டதாக நெகே ஐதிக மிருந்துவருகிறது. இந்தக் காவேரிபுரத்தார் தங்களிடம், வந்துசேர்ந்தபின், மாறாட்டார்கள், தங்கள் சேனாவீரர்கள் அணிவகுத்துப்போகும்போது முன்னணியில் ராஜாக்களுடையான மாகிய கொடியைப்பிடித்துச் செல்லும் வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததால், அவர்கள் கொடிக்காரர் என்றும் பேர்சொல்லப்பட்டார்கள். அப்படியே, அவர்ண்மென்ருர் (Dr. Edgar Thurston) தர்ஸ்டன் துரையக்கொண்ட டெமுதிய தென்னிந்திய எதிர்ப்புஸ்தத்தில், 'கொடிக்காரர்' என்னும் இவர்கள் பேர், "A flag புத்தக்கொடி" என்ற அர்த்தத்தில் "Kodi கோடி" என்னும் பதத்திலிருந்து பிறந்ததாகவும், அவர்கள் "Standard-bearers of the fighting men." "புத்தகஞ்செய்யும்வீரருள் கொடிப்பிடிக்கும் உத்தியோக முடையோர்" ஆக இருந்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"படையுள் கொடியுக்குடைய முரசு நடைநவிலுபுரவியுள் களிறுந்தேருந்தாரு முடியு நேர்வன பிறவுந் தெரிவுகொள்செங்கோ லரசர்க் குரிய" என்ற தொல்சாப்பியச் சூத்திரப்படிக்கு (III. 9. 72), இப்படி கொடிப்பிடித்துச்செல்லும் பொருளும் அரசருக்கு வேண்டியவர்க ளாகவேயிருந்தார்கள். காவேரிபுரத்தார் இங்கு வந்துசேர்ந்தகாலமுதலே அவர்களுக்கு தமிழ்நாடன்குலத்தவரால் பலஇடங்களில் பூமியாதீனமும் கொடுக்கப்பட்ட வரன்முறையில், ஊளதிலும் இப் பிரிவினரி லகேசர் நிலச்சுவாக்க ளாகவும் விவசாயிக ளாகவு யிருக்கிறார்கள்; சிலர் வியாபாரமும் செய்கிறார்கள். திருநெல்வேலிஜில்லாவின் தென்பாகத்திலும் மேல்பாகத்திலும் இவர்களைக் காணலாம். இவர்கள் ஜனத்தொகை சொற்பம்; இவர்கள்தொகை இன்னும் சரியாய்க் கணக்கெடுக்கப்பட வில்லை.

மேற்கண்ட ஐந்து வகுப்பாரே நாடார்குலத்தவரின் உட்பிரிவினராவர். ஆனால், நான்கில் தென்னிந்தியாவின் ஜனவிவரசம்பந்தமாய் நூல்

கள் எழுதுகிற பன் ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும், நாடார் ஜாதியின் உட்பிரிவுகள் விஷயமாயும் சரியான விவரம் தெரிந்துகொள்ளாமல், வெவ்வேறு ஜாதிகளிலிருந்து பிரிந்து பனை-தென்னை மரங்களேறி கள்ளிறக்குறிதவர்களையும், ஒருகாலத்தில் சோழநாட்டிலிருந் தெழும்பி வந்த நாடார்ஜாதியாருக்கு புழுக்கை வேலை செய்யும் கள்ளர் என்னும் மண்டையனையும் நாடார் ஜாதியோடு தப்பிதமாய்ச் சேர்த்துப் பேசியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதின் விவரமாவது:—"The manufacture of liquor is no longer the monopoly of a single caste" "மதுபானம் உண்டெண்ணுவது ஒருஜாதிக்குத்தான் ஏற்பட்ட தொழில் என்பது ஒரு போதமில்லை" என்று (H. C. Turner Esq.) தர்னர் என்னும் தனாயின் வசனமாக, 1871-ம் வருஷத்து மதாஸ் சென்சஸ் ரிப்போர்ட்டில் எடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்படி, பனை-தென்னை முதலிய மரங்களில் வேலைசெய்து மதுவிதக்குவது, துவ்விடத்தில் ஒரு ஜாதிக் கு மாத்கிர முக்ய தொழிலாயிராமல், பலஜாதிகளாரும் செய்கிற தொழிலாகவேயிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில், கள்ளர், பள்ளிகள், இடையர், கவரைகள், கவுண்டர், கடையர், முகம்மதியர் முதலியவர்களும், 'முதலி', 'பிள்ளை', 'நாயக்கர்' என்னும் பட்டக்களையுடைய பலஜாதியினரும் மதுவிதக்குத் தொழிலை நடத்திவருவதை அக்கங்கே நாம் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்கிறோம். மேற்கண்ட எழுதி கோவில்வியாச்சியம் (சிழ்)மதுரை ஸ்ப் கோர்ட்டில் (O. S. No. 83/1898 ஆக) நடந்துகொண்டிருந்தபோது, மதுவிதக்குதலையும் தொழிலாக குடையவர்களாயிருக்கிற மேலே பேர் சொன்ன ஜாதியாரிற் பலர் வந்து, தாங்கள் உகையரா அந்தத் தொழிலை நடத்திவரும் யதார்த்தத்தைப்பற்றி, ஷை கோர்ட்டில் சாட்சிசொல்லியிருக்கிறார்கள்.—தென்காசிக் கடுத்த செங்கோட்டைப்பக்கத்தில் குறவராலும், ஷைதாலூகா, ஊற்றாமலைப்பக்கத்திலும், பூவைவகுண்டம் தாலூகா, சாயர்புரம் வட்டகையிலும் கோலிப்பள்ளராலும், திருச்செந்தூர் தாலூகா உடையார்குளம் வட்டகையில் நாலிதாலும், பனையேறிமது விதக்கும் தொழில் நானதும் நடந்துவருகிறது. "மலைக்குடியார்" என்னும் ஜாதியாராலும் பனையேறி மதுவிதக்கும் தொழில் தென்னிந்தியாவில் நடந்துவருவதாக, தென்னிந்திய ஜனஆராய்ச்சி விஷயமாய் பேர்பெற்ற ஆசிரியரும் ரோமண்கத்தோலிக்குமத்ச் சாயியாரு மாகிய (Abbe J. A. Dubois, S. J.) அபி டேபா என்பவர் 19-ம் ஆற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.—வங்காளம் பிராமணரில் 'மிச்சுமணபேர், காளதம் மதுபானம்விற்கும் தொழிலை விசேஷித்து நடத்திவருவதாக (Muir's Sanskrit Texts) மூயிர்குதாயின் 'சம்ஸ்கிருத மேற்கோள்கள்' என்னும்

புத்தகத்துக்கு 1858-ல் லண்டன் (Times) 'டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் வெளிவந்த (Review) மதிப்புரையில் சொல்லியிருக்கிறது. — பம்பாய் ராஜதானியில், (Parsis) பார்சிகளில் பலர் பனைமதவிதக்கும் தொழிலுடையோராயிருப்பதற்கு, (Bassein) பாசேனுக்கு வடக்கேயிருக்கும் சோப் பாரம் என்னும் இடத்திலுள்ள "Soparas சோப்பாரி" என்னும் பிராமண வகுப்பார், எனும் தாலமாமேறி ஜீவிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்களென்று, (Dr. John Wilson, F.R.S.) டாக்டர் உவ்லிஸன் தரை (Indian Caste) இந்திய ஜாதிகளின் விவரம் யெழுதி 1877-ல் பதிப்பித்த தம்முடைய புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.—அப்படியே, (Orissa) ஒட்டியதேசத்திலுள்ள (Mahasthan or Mastan Brahmans) மஸ்தான் பிராமணர் தென்னை முதலிய பனைவர்க்க மாங்கனேறி ஜீவனம்செய்வதை தங்கள் தொழிலாய் வைத்திருப்பதாக (A. Stirling Esq.) ஸ்டர்லிங் என்னும் தரை (Orissa) ஒட்டியதேசத்தைப்பற்றி யெழுதிய தம்முடைய புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.—1883-ம் வருஷத்தில் ஒரு ஆசிரியர், "Even in the southern districts of this (Madras) Presidency, Pariahs, Mussalmans, Vellalas, and Vadugas are here and there engaged in the cultivation of palm trees." "சென்னை ராஜதானியின் தென் ஜில்லாக்களில் பறையர், முகம்மதியர், வென்னாளர், வகேர் ஆகிய ஜாதியினர் அங்கங்கே பனைமாத்தில் வேலைசெய்வோராயிருக்கிறார்கள்" என் நெழுதியிருக்கிறார்.

நாடார் ஜாதியாருக்கு நஞ்சை-பஞ்சை நிலங்களோடே பனை-தென்னைமாசு சொத்துக்களும் ஓரானமாயிருக்கின்றன; இந்த ரீதியில், அவர்கள் (Dr. G. U. Pope) டாக்டர் போப்துரையவர்கள் சொல்லுகிறபடி, "assume the position of masters" "எஜமான்கள் நிலைமையை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்." அந்தமாதங்களிலேறி குற்றமற்றவன்தான் வாகிய பதனீர் இறக்கி சுற்றக்கட்டிகாய்த்தல், காய்பயித்தல், ஒலைவெட்டுதல் முதலிய தொழில்கள் செய்வதற்காக, ஷாசொத்துக்களின் எஜமான்களாகிய மேற்கண்ட நாடார்கள், பல இடங்களுக்கும் போய் 'பனையேறிகள்' அல்லது 'மாமேறிகள்' என்று சொல்லப்படும் ஜனங்களைக் கூட்டிவந்து, அவர்களுக்கு வீடுகள் முதலிய சலக்கரணையும் ஆகப்பண்ணிக் கொடுத்து, தங்களுடைய மேற்கண்ட சொத்துக்களின் பக்கங்களில் குடியிருக்கச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பனையேறிகளிற்பலர் தங்கள் முன்னிருந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிப் போய்க் கிடவது முண்டு. இவர்களைப்பற்றி (H. R. Pate Esq.) பேட்டாரை திருகேல்வேலி டிஸ்டிரிக்டு செஜ்ட்டரி'ல் (p. 225) சொல்லியிருப்பதாவது:—

"These foreigners arrive just at the season when the *paruvam* and *alagu* are readily to be tapped. They build their little leaf-huts in the topes, tap the trees according to the terms made with the owners and having finished with one tope move on to another." "அந்திய ராதிய இவர்கள், பருவப்பனைகளும், அலகுப்பனைகளும் பதனீரிதக்க பக்குவஞ்செய்யப்பட்டவேண்டிய சகிபானகாலத்தில் வந்துசேர்வார்கள். இவர்கள், பனந்தோப்புக்குள்ளேயே ஒலைக்குச்சுகளை சுட்டி வசித்துக்கொண்டு, ஷே மரச்சொத்துக்களின் சொந்தக்காரரோடு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தநிபந்தனைகளின்படிக்கு, பனைகளைப் பக்குவம்பண்ணி பதனீரிதக்கும்வேலைகளைச் செய்வார்கள். ஒரு தோப்பில் வேலைமுடிந்துவிட்டால், அப்பால் அடுத்ததோப்புக்குப் போவார்கள்" என்பதே.

இந்தப் பனையேறிகளும், பின்னாலே விவரங்கண்டபடி நாடார்களின் புழுக்கைவேலைக்காரரான 'மண்ணடையர்' என்னும் கவிளரும் அநேகமாய்த்தங்கள் எஜமான்களான நாடார்களின் வழக்கபுழுக்கங்களைப் பின்பற்றுவதனினிமித்தம், அவர்களை நாடார்ஜாதியாரின் உட்பிரிவினராக எண்ணிப் பல ஆசிரியர்களும் தப்பிதமர் யெழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தப்படி, 1806-ம் வருஷத்தில் (Rev. W. T. Ringeltaube) ரிங்கெல்டாப் என்னும் மிஷனரிதரை, இச் சாதியாரின் உட்பிரிவுகளைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, "One of which exclusively ascends the trees" "ஒரு பிரிவார் மாமேறும்தொழிலை பூராவாய் நடத்திவருகிறார்கள்" என் நெழுதியிருக்கிறார். அப்படியே, 1843-ம் வருஷத்தில், தென்இந்தியா விவரமாய் புத்தகம் எழுதிய (Miss S. Tucker) மிஸ் டக்கர் தரைசாரியும், "The cultivation of the palmyra is also the exclusive right of one division of these people called the 'climbing Shanars,' and is never infringed on by any others." "பனைமாசு சும்பத்தமான வேலைகள்செய்வது, இந்த ஜனங்களுள் 'பனையேறிச் சாணர்' என்னப்பட்ட ஒரு பிரிவினரின் தனித்த சுதந்தரமாயிருக்கிறது; அந்த வேலைகள் மற் றும் எந்தப் பிரிவினராலும் ஒருபோதும் செய்யப்படுகிற தில்லை" என் நெழுதியிருக்கிறார். (Dr. J. Mullens) மல்லென்ஸ் என்னும் தரை தென்இந்திய மிஷன்களைப் பற்றி யெழுதி, 1854-ல் லண்டனில் அச்சிட்ட புத்தகத்தில், "They are distinguished among their tribe as Panaiyeris or climbers. . . The Panaiyeris or climbers are of course the poorest of all." "அவர்கள் தங்கள் ஜாதியாருள், 'பனையேறிகள்' அல்லது 'மாமேறிகள்' என, மற்றவர்களுக்கு வித்தியாசமாகவே யிருந்து வருகிறார்கள்; பனையேறிகளாகிய இந்த மாமேறிகள்தாம், பிச்சையமாகவே, ரொம்ப ஏழைகள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தப் பனையேறிக

ஞங் கூட, குற்றமுள்ளவஸ்து வாகிய லாகிரிக்கள்ளிறக்கும்வேலையை, சமீபகாலத்துக்குமுன் கவர்ண்மென்றார் அப்காரிடிப்பார்ட்மென்று ஏற் படுத்தி, லாகிரிவஸ்துவை மிகுதியும் பரவச்செய்தபின் தான் தூதன்மாய்ப் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். (பிஷப் பால்நிவஸ்துவையும் அத்தஞ்சுச் சாட்சி பகர்ந் தெழுதியிருக்கிறார்.) இஹபோச, சாராயம் முதலான லாகிரி வஸ்துக்களுண்டாக்கும் வேலை, இந்தப் பணியேறிகளுக்கும் முற்றிலும் அலாக்கான வேறு ஜாதிக்காரரால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. கி. பி. 17-ம், 18-ம் ஆற்றாண்டுகளில் வெழுதப்பட்டதாக, திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் தென்பாகத்திலுள்ள பல இடங்களிலிருக்கும் சிலாசாஸங்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததிலும், அக்காலங்களில் பனை-தென்னை மரங்களிலிருந்துவோர், நாடார்ஜாதியாரும் கலாக்கான வேறுபிரிவினரால் யிருந்ததாகவே தெரிகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பனை-தென்னை மரங்களேறி கள்ளிறக்கும்வேலைகளில் நாடார் குலத்தவருக்கு யாடுதொரு சம்பந்தமு மில்லை யென்பதைப்பற்றி, 1820-ம் வருஷத்தளவில் இவ்விடம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே கவர்ண்மென்று ஸர்வேயரார் இருந்த (T. Turnbull Esq.) தரண்புன் என்னும் துரை, திருநெல்வேலி ஜில்லா கின் விவரமாய் கவர்ண்மென்றிருக்காகத் தயாரித்த மேலேகண்ட புஸ்த கத்தில், அடியிற்கண்டபடி மிகத்தெளிவான அனுபவத்துடன் எழுதிவைத் திருக்கிறார். அதாவது:—

“The Chantrars are very numerous in this District (Tinnevely); they are styled Naadigals [Nadakkals or Nadars] and are a mercantile people, distinct from those that extract the Toddy from the Palmyra and Coconut Trees.” “சான் றோர் இந்த திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மிகவும் ஜாஸ்தியா யிருக்கிறார் கள்; அவர்களுக்கு ‘நாடாக்கள்’ என்று பேர்; அவர்கள் வியாபாரம் செய்கிற ஜனங்கள்; பனை-தென்னை மரங்களிலிருந்து கள்ளிறக்குகிறவர் கள் அவர்களுக்கு அலாக்கான வேறுவகுப்பார்” என்பதை.

கடந்த 1917-ம் ஆண்டு வெளியான ‘திருநெல்வேலி ஜில்லா கெஜட்டர்’ துங் கூட, நாடார்குலத்தாரின் உட்பிரிவுகளைப்பற்றி விவரம்சொல்லும் இடத்தில், “In villages where both [Chantran] agriculturists and tappers are found, the two classes tend to grow mutually exclu- sive in regard to social matters. Each section lives by itself; an agriculturist seldom marries a bride from a tapper’s family.” “சான் றார்குல விவசாயிகளும் பணியேறிகளும் குடியிருக்கிற கிராமங்களில், புழக்கவிஷயங்களில் அவ் விருவகைப்பேரும் ஒருவருக் கொருவர் யா தொரு சம்பந்தமு மில்லாமல் தனித்தனியாகவே யிருக்கிறார்கள்; அவர்களிருவகைப்பேரும் தனித்தனியே தங்களைத் தாங்களே நடத்திக்

கொள்ளுகிறார்கள்.” விவசாயிகளாயிருக்கிற வகுப்பார் பணியேறுவோ ரின் குடும்பங்களில் பெண்ணெடுத்த விவாகஞ்செய்துகொள்ளுகிற தில்லை” என்று கண்டிருக்கிறது.

இது திருநெல்வேலி ஜில்லா முதலிய இடங்களில் கிறிஸ்துமார் க் கம் ஸ்தாபிக்க துவக்கத்திலுந்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பஸர், அவ் கங்கே மேற்கண்ட பணியேறிகளும் ஏழைச்சான்றோரும் குடியிருந்த இடங்களில் இறங்கி, அவர்களோடேபாத்திரம் அதிகப்புழக்கம்செய்த, அவர்களுக்கு கலாக்காயிருந்த பெருங்கூட்டத்தா ரான நாடார்குல மேன் மக்களோடு சரியானபடி புழக்கம்வைத்துக்கொள்ளாததால், நாடார்ஜாதி யாரையும், அவர்கள் உட்பிரிவுகளையும்-தொழில்களையும்-அத்தஸ்தையும் பற்றி பலவிதமான தப்பெழுத்துகள் அவர்கள்மூலமா யுண்டாகி, அப் பால் அவைகள் பல கவர்ண்மென்றுப் பிரகாங்களிலும் வந்தசேருப்படி யாகிவிட்டது விசனிக்கப்பட்டதக்காரியமே.

இனி, மேற்சொன்ன புழக்கவேலைக்காரராகிய கன்னரைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லிவிட்டு, உட்பிரிவுகள்விஷயமான விவரத்தை முடிக்கி றேன்.

மண்டையர் என்னும் கள்ளி. இவர்கள் நாடார்ஜாதியின் உட் பிரிவான சல்லர். முன் இவர்கள், சோனதேசத்தின் ஒரு பெருஞ் குழுஉயும் ‘சேர்கவை’ முதலிய பட்டங்களை வைத்திருக்கிற கல்லர் என்னும் ஜாதி யாரின் ஓர் உட்பிரிவினராய் யிருந்த, பின்னால் இவ்விடம் மாறாட்டில் வந்து சேர்ந்தவர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பெருஞ்சொத் துடையோரான நாடார் குடும்பத்தினருக்கு வீதிகள்-சொத்துகள் சம்பந்த மான எல்லாப் புழக்கை வேலைகளும் செய்கிறவர்களாய் யிருக்கிறார்கள். கல்லர் என்னும் இவர்கள் பேர், முன் இவர்கள் கள்ளிறக்கும்வேலையை புடையோரா யிருந்ததினால் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளப்படு கிறது. மண்டையர் என்பதும், அப்படியே, மது என்ற்த்தமாகிற ‘மண்டா’ என்னும் சம்ஸ்கிருதபதத்திலிருந்து பிறந்ததாய் யிருக்கலாம். இவர்கள், நாடார்களுக்கு ஏவல்செய்வோராய் மாத்திர மல்ல, தருணங்களில் போர்வீர ராகவு மிகுந்துவருவதால், கோவை (from Sans. Chari, foot- soldier) என்னும் பட்டம் இவர்களுக்கு வழங்குகிறது. கூத்திரியர் செய் யும் யுத்தத்துக்கு ஓர் உபகரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற “முரக” (தொல்சாப்பியம், III. 9.72) ஆகிய ‘ராஜமேன்’மும் இவர்கள் சேலிக்கிற துண்டு. (A. F. Cox Esq., I. C. S.) காக்கஸ் துரையும், (Sir. H. A. Stuart, I. C. S., C. I. E.) ஸர் ஸ்வோர்ட் பிரபுயும், ‘வட ஆற் காட்டு டிஸ்டிரிக்ட் மாணுபன்’ புஸ்தகத்தில், “They were employed

by former rulers as foot-soldiers and body-guards" "அவர்கள் முற் காலத்து அரசரால் (சேர்வைகள்) காலாட்படைகளாகவும், அரண்மனைப் பாதுகாவலர்களாகவும் வேலைவாங்கப்பட்டார்கள்" என்று சொல்லியிருப்ப தும், ஷே. ஸ்லோர்ட் பிரபு, 1891-ம் வருஷத்து மதராஸ் சென்சஸ் ரிப்- போர்ட்டில், "We find traces of a military occupation among several toddy-drawing castes of the south" "தென் இந்தியாவில் மதுவிற்கும் அநேக ஜாதிகளுக்குள், முந்தாலத்தில் பேர்வீரத்தொழிலு மிருந்ததைக் காட்டுகிற அநேக அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன" என்று சொல்லியிருப்பதும், இவர்களையும் இவர்களைப்போலொத்த தொழி லாளரையும் பற்றிய சங்கதியே யாகும்.. (E. Thurston Esq.) தர்ஸ்ட் டன் துரை, இவர்களைப்பற்றி, "Kalla. Said to be the original servants of the Karukkupattayar, doing menial work in their houses and serving as palanquin-bearers." "கள்ளி: இவர்கள், கறக்குப்பட்டயர் என்னும் வகுப்பாருக்கு வேலைக்காரராயிருந்து, அவர்கள் வீடுகளில் வயற் றெழில் செய்கிறவர்களும், அவர்களுக்குப் பல்லக்குச்சமக்கிறவர்களுமா யிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்" என்று, மேற்கண்ட தென்இந்திய எத்தொகைப் புஸ்தகத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறார். இது சங்கதி பிஷப் கால்வேல் துரையாளும், டாக்டர் போப் துரையாளும் முன்னமே ஒப்பி யெழுதப்பட்டு யிருக்கிறது. 1917-ல் வெளியாகியிருக்கிற 'திருநெல்வேலி டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஜட்டரி'ல், ஷே. கள்ளர் புழுக்கைவேலை செய்வதி னியித் தம் அவர்களை "புழக்கச் சாணர்" என்று பேர்சொல்லவது மல்லாமல், "The Pulukka Shanar are properly, the domestic servants of the other classes and are, in fact, often so employed." "சரியாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால், புழக்கசாணர் (காடார் குலத்தின்) மற்றும் வகுப்பா ருக்கு வீட்டுவேலைக்காரராயிருப்பது மல்லாமல், நிச்சயமாகவே, அவை களைச் செய்துவருகிறவர்களாகவு மிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாழ்த்த வகுப்பின ரென்று சாதாரணமாய்ச் சொல்லப்படுவதற் தவிர, (காடார் குலத்தின்) மற்றும் வகுப்பினரோடுபத்தியோஜனம்செய்ய இடங்கொடுக் கப்படாதவர்களாகவு மிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (Dr. G. U. Pope, M. A.) டாக்டர் போப்துரை, கள்ளர் என்னும் பிரிவி னரைப்பற்றி, அவர்கள், "probably immigrated at a later period" "புன்னெருகாலத்தில் வேறுஇடத்திலிருந்து வந்துசேர்ந்தவர்களாயிருக் கலாம்" என்று எழுதியிருக்கிறார். மாறகாட்டார்பிரிவில் நாடாக்கள்

வகுப்பார் எங்கெங்கே யிருந்திருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்களைச் சார்ந்து இந்தக் கள்ளரும் வேலைக்காரராய்க் குடியிருந்தவருகிறார்கள். இவர்கள் தொகை இன்னும் சரியாய்க் கணக்கெடுக்கப்படவில்லை.

விஷயம் இப்படியிருக்க, (H. R. Pate Esq., I. C. S.) பேப்துரை யால் எழுதப்பட்டு, 1917-ம் வருஷத்தில் வெளியாகியிருக்கும் 'திருநெல் வேலி டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஜட்டரி'ல், -மேலே சொல்லியபடி பொதுவாய் காடார்குலத்தவர் விஷயமாய் சரியானவரம். தெரியாமலும் தெரிந்து கொள்ளாமலும், தப்பிதமும்-வதாழைமல்லாதது மான அநேக நிந்தனை யெழுத்துகள் எழுதப்பட்டிருப்பதோடே, காடார்களின் உட்பிரிவுகள் விஷயமாகவும் அடிபிறக்கண்டது முதலான அநேக பிச்சான சங்கதிகள் சேர்ந்திருக்கின்றன:- காடாத்திரும் கொடிக்காரரும் ஒன்றுக்கொன்று யாதொரு சம்பந்தமு மில்லாத வெவ்வேறு வகுப்பினராயிருக்க, அவர்க ளிருவரும் ஒரே வகுப்பின ரென்றும் "They are largely employed in the cultivation of betel-gardens." "கொடிக்கால் என்னும் வெற்றிலைத் தோட்டப்பயிர் செய்வது, அவர்களுடைய பெருமிதமான தொழிலா யிருக்கிறது" என்றும் சொல்லுகிறார். காடாத்தியருக்காவது, கொடிக் காரருக்காவது, வெற்றிலைப்பயிர் செய்வது ஒருஇடத்திலும்-ஒருகாலத் திலும் தொழிலில்லை. காவேரிபுரத்தாரும் கொடிக்காரரும் ஒரேவகுப்பினராயிருக்க, காவேரிபுரத்தாரை கொடிக்காரருக்கலாக்கான் தனிப்பிரிவின ராக்கி, அவர்களைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே யல்லாமல், அவர்கள் இங்காட்டிலில்லை என் தெழுதுகிறார். புழக்கச்சாணர் என்று அவர் பேர் குறிப்பிடுகிறவர்களுக்கு வழங்கும் 'மண்டையர்' அல்லது 'கள்ளர்' என் னும் பேரைப்பற்றி டாக்டர் கால்வேல், டாக்டர் போப், டாக்டர் தர்ஸ்ட் டன் முதலான விசேஷ சாஸ்திரிகளெல்லாம் சொல்லியிருக்க, இவரு டைய எழுத்தில் அப் பேர் ஒரு இடத்திலும் எடுத்துச்சொல்லப்பட வில்லை. இந்தக் கள்ளர், காடார்குலத்துக்கு அலாக்கான வேலைக்கார வகுப்பினராயிருக்க, அவர்களை காடார்குலத்தின் ஒரு உட்பிரிவினராயெழுதியிருக்கிறார். இதுபோக, குருக்கல் என்னும் உட்பிரிவாரைப்பற்றி யாதொன்றும் சொல்லவில்லை.

இனி, கம் காடார்குலத்தவரைப்பற்றி மேதாவிகளும் அனுபவஸ் தருமான பல கணவரங்கள் தங்கள் இயற்கையாய் எழுதிவைத்திருக்கும் எழுத்துகளில், மேலே அங்கங்கே எடுத்தச்சொன்னவைகள் போக, இன் னும் மீதமாயிருக்கும் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துச்சொல்லுகிறேன்.

(1). தமிழ்நாட்டு ஜனங்கள்விஷயமாகவும் சரித்திரவிஷயமாகவும் யிருந்த அனுபவமுடைய மேற்கண்ட (Miss S. Tucker) டக்கர் துரை

சான்றி, 1843-ல் தென் இந்தியாவிலுள்ள யெழுதிய தம்முடைய புத்தகத்தில், "From all that I can find about them (Nadars), I am much inclined to agree with those who consider them to have been the original possessors of the (Tamil) country." "காடார் ஜாதியாரைப் பற்றி நான் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய சகல குகங்களிலிருந்தும், அவர்கள் இந்த (தமிழ்) தேசத்தின் ஆதிபரிமைக்காரராய் யிருந்தார்கள் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறவர்களுடன் நானும் மிகவுச்சார்த்தி ஆமோதிக்கிற வுள்ள யிருக்கிறேன்" என்று எழுதியிருக்கிறார்.

(2). டதராஸ் கவர்ணர்சபையில் உணம்பொருந்திய எக்ஸ்பிரிடிட்டில் "கவுண்டில்மெம்பரா யிருந்த (Sir H. A. Stuart, I. C. S., M. R. A. S., C. I. E.) ஸர் ஸ்டூவர்ட் பிரபு அவர்கள், நம் காடார் ஜாதியாருக்குள், அவர்கள் முற்காலத்தில் புத்தஜாதியா யிருந்த சரித்திரம்துலக்குவதான அம்சங்கள் அநேகமா யிருக்கிற தென்றும், கைருத்தேசத்திலாண்ட கதம்பராஜாக்களுக்கூட இக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகச் சொல்லப் படுகிறார்கள் என்றும், "It is by no means certain that the Chandrans were not at one time a warlike tribe.—Nadun is a ruler of a *nadu* or district; it is the usual title of the southern Chandrans. The Chandrans are a hardworking, industrious people, and pauperism is almost unknown among them. Many are farmers, many engage successfully in trade, and there is at least one Chandran Zamindar." "சான்றார் ஒரு காலத்தில் புத்தவீரஜாதியார் யிருந்தார்கள் என்பது நிச்சயமான சங்கதியா யிருக்கிறது.—நாடான் என்ற குல் 'நாடு' என்னும் மாகாணத்தை யரசாளும் ராஜா என்ற தீர்த்தம்; அந்தப் பேர் தென்தேசத்திலுள்ள சான்றார்ஜாதியாரின் சாதாரணப்பட்டமாய் யிருக்கிறது, சான்றோர் கண்டத்தைப் பாராமல் வேலைசெய்கிறவர்களும், தொழில்முயற்சி யுடையவர்களு மான ஜனங்கள்; பிச்சை யெடுத்த வென்றும் பிவிர்த்தி அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. அவர்களிலேசேர் சிலங்களை யிருத்தசெய்வோரும், அநேகர் வியாபாரத்தை யியாதி பெற முன்னேறினா டுத்திறவர்களுமாய் யிருக்கிறார்கள். சான்றோருக்குள் ஒன்றுக்குறையாத ஜயின்தாரர்களும் உண்டு" என்று 1891-ம் வருஷத்திற் மதராஸ் சென்சஸ் ரிப்போர்ட்டில் எழுதியிருக்கிறார்.

(3). (W. R. Cornish Esq., F. R. C. S.) கார்னிஷ் துரையைக் கொண்டு கவர்ணமென்ற தயாரித்த 1871-ம் வருஷத்திற் மதராஸ் சென்சஸ் ரிப்போர்ட்டில், "They (i. e., The Chantrars) do not merely mean that they were the original kings of the soil, but that they are descended from the Aryan Kshatriyas". "சான்றோர் தாங்கள்

இத்தேசத்தின் அதிபர்வ ராஜாக்களாய் யிருத்தோ மென்று மாத்திர மல்ல, தாங்கள் ஆரியக்ஷத்திரிய குலத்தவ ரென்றும் கருதுகிறார்கள்" என்று எடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(4). 1881-ம் வருஷத்திற் மதராஸ் சென்சஸ் ரிப்போர்ட்டில் (Lewis McIver Esq., I. C. S.) மர்ஜுவர் துரை, "The Chantrars claim to be a Rajput." "சான்றார் தாங்கள் ராஜபுத்திரவகுப்பா ரென்று வழக்கெடுக்கிறார்கள்" என்றெழுதியிருக்கிறார்.

(5). இந்தியா மொத்தத்தின் (Director of Statistics) ஸ்டாடிஸ் டிச்ட் டயரெக்டரா யிருந்த மர்மேதாவி டாகிய (Sir W. W. Hunter, I. L. D., C. I. E.) ஸர் ஹண்ட் டர் பிரபுவைக் கொண்டு, இந்திய சக்ராதிப்த்யம் மொத்தத்துக்கும் விவரமாய் கவர்ணமென்றார் 1887-ல் தயாரித்த கெஜட்டிலும், 1893-ல் அச்சான 'சென்னைமாகாண அட்டி' னிஸ்டிரேஷன் மானுயல்' லும், "They (i. e., The Chantrars) claim, perhaps with justice, to be the original lords of the soil," "சான்றோர், தாங்கள் இத்தேசத்தின் அதிபர்வ பூரியாதினக்காரராய் யிருத்தோ மென்று உரிமைபேசுவது ஒருவேளை யதார்த்தமாய் யிருக்கலாம்" என்று உண்டிருக்கிறது.

(6). கங்குத்தாவில் பிரசுரமாகுவரும் (Statesman) 'ஸ்டேட்டஸ்மன்' என்னும் மதிப்புப்பெற்ற பத்திரிகையில், 1899-ம் வருஷத்தில், "It seems unquestioned, that the Chantrars, not only for a period of many centuries, dating from long before the Christian era, ruled the Dravida country, but were recognised by the (later) Aryan invaders as Dravidian Kshatriyas." "சான்றார் கிறிஸ்துபத்தத்துக்கு வெகுண்ட காலத்துக்குமுன் னிருத்தே, அநேக ஸாற்றாண்டுக் காலங்களாக திராவிடதேசத்தை அரசாட்சிசெய்தவர்கள் என்பது மாத்திர மல்ல, (யின்வந்த) ஆரியப் படையெழுச்சிக்காரராலுமே, அவர்கள் திராவிடக்ஷத்திரிய ரென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு யிருக்கிறார்கள் என்பது சந்தேகமறத் தீர்த்தகாரியமாய்த் தெரிகிறது" என்று பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(7). திருவாங்கூர் துவான்பேஷ்ராய் யிருந்த கனம் துவான் பஹதர் வி. நாகமய்யாவர்களைக் கொண்டு திருவாங்கூர் கவர்ணமென்ற தயாரித்த 'திருவாங்கூர் ஸ்டேட் மானுயல்'ல் அடியிற்ண்டபடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:—

"The correct form of the name of this race is Chandrar. The expressions Chandror and Chandrar—are but different

forms of Chandrar. From a few stray hints that are found in Tamil literature and the traditions peculiar to the race, we learn that the Chandrars belong to a wave of warlike adventurers who migrated towards the South from North India. Enaththi-Natha-Nayanar one of the sixty-three disciples of Siva is described as having belonged to the Chandrar caste in the Tamil work Periyapuram and as Sakshikulothbhaya in the Sanskrit work. They appear to have, in the earliest times, settled down as rulers in several parts of the country. The fact of their having been a ruling race at one time is borne out not only by such expressions as Nadar and Nadalvar, but also by numerous customs which are peculiar to them and other circumstances. The expression Nadalvar occurs in some ancient stone inscriptions of Travancore. — Their rule was subsequently overthrown by later waves of Dravidians. — The people of this caste are ordinarily called Chandrars by people of other castes, but they themselves use the term Nadar. The word Nadar is also used as a title." "இக் குலத்தாருடைய பேரின் சரியான ரூபம் சான்றார் என்பது. சான்றார், சான்றவர் என்னும் மொழியும் சான்றார் என்பதன் பிரதிபலிப்பு வாக இருக்கின்றன. தமிழ்ச்சிறிய நூல்களில் லே காணப்படுகிற சிலவற்றையான சில குறிப்புள்ளி விருந்தும், இந்தக் குலத்தாருக்கு மாத்திரம் உரியவைகளாயிருக்கும் ஐதீகங்கள் விருந்தும், சான்றார் வடஇந்தியாவிலிருந்து செற்கே குடியேறும்பிவந்த துணியான யுத்தவீர ஜாதியாரின் ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்க ளென்று நமக்குத் தெரியவருகிறது. அறுபத்தமூன்று சிவதொண்டர்களி. லொருவரான ஐனதிகாதையனார், சான்றார்ஜாதியைச் சேர்ந்தவ மென்பதாக தமிழ்ப் பெரியபுராணத்திலும், அவர், ஸாக்ஷிகுலோத்பவர் என்பதாக அதின் சம்ஸ்கிருதப் பிரதியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிபூர்வ காலங்களில் இச் சாதியார், இக்கேசத்தின் பல பாகங்களில் அரசாளுவோராய் அமர்ந்ததாகப் புலப்படுகிறது. அவர்கள், ஒருகாலத்தில் ராஜாங்க மரணம் ஜாதியாராய் யிருந்தார்களென்ற உண்மைச்சங்கதி யானது, 'நாடார்', 'நாடான்வர்' போன்ற அவர்களுக்குரிய பட்டப்பேர்களை மாதிரி மல்ல, அவர்களுக்கு மாத்திரம் உரியதான துளான வழக்கபூழ்க் கங்கனாலும், இன்னும் வேறு பல சங்கதிகளாலும் ருசுவாகின்றன. நாடான்வர் என்னும் பட்டப்பேர் திருவாங்கூர்பாட்டின் சில பூர்வ சிலாசாஸனங்களில் காணப்படுகிறது. அவர்களுடைய ஆளுகை, பின் வந்த திராவிட ஜனங்களின் படையெழுச்சியால் பின்னாள் ஒருகாலத் தில் கவிழ்க்கப்பட்டது. . . . இந்த ஜாதச் சனங்கள் மற்றுஞ்சாதச் சனங்களால் சாதாரணமாய் சான்றார் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர்கள், நாடார் என்னும் பேரைத்தான் தங்களுக்கு வழங்குகிறார்கள். நாடார் என்னும் பதம் பட்டப்பேராகவும் வழங்கியிருக்கிறது" என்பதே.

(8). திருவணந்தபுரம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜில் பேர்பெற்ற புரோபெஸராயிருந்தவரும், பிராமணரல்லாதோரால் மிகவும் கொண்டாடப்

படுவோரு மாகிய (Prof. P. Sundaram Pillai, M. A., M. R. A. S.) புரோபெஸர் சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் எழுதியிருப்ப தாவது:—

"Chandrars call themselves also Ksatriyas. Chandrars may have occupied positions of as much respectability as they now claim among the original Tamil people; but probably suffered a disgrace when the Brahmins came down to the South and effected their own supremacy by flustering the ruling (Telugu) princes. . . I doubt not, therefore, that when one dynasty upset a previous one, the latter were forced to flee the country and seek homes elsewhere, and there hide their name and origin and become hewers of wood and drawers of water and undertake such low occupations as were despised by the other sections of the community who found favour or were tolerated by the new dynasty. Such questions, therefore derive importance in one way—namely, if these despised castes should recognise their old high position and should therefore bestir themselves and strive to better their position by education, &c., I should say they should have all honour and glory." "சான்றார் தங்களைக் க்ஷத்திரியர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சான்றார் இப்போது தாங்கள் பாராட்டுகிறபடியே பூர்வதமிழ்நாட்டு ஜாதிகளுக்குள் மிகவும் மதிப்பான அந்தஸ்துகளை யுடையவர்க ளாகவே யிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அப்புறம் பிராமணர் தென்னாட்டுக்கு வந்து, பின்னாலான ராஜாக்களை முகஸ் துதியாய் மொத்தி, தங்களுக்கு உயர்ந்தபதவினைக் கூப்பண்ணிக்கொண்டது முதல் சான் சான்றார் குறைவடைந்தார்களென்று சொல்லலாம். எனக்கு சந்தேகமறத் தெரிந்தபடி, ஒரு புதராஜாங்கத்தார் வந்து, முத்திய ராஜாங்கத்தாரைத் தலைக்ழாய்த் தாழ்த்தி, அவர்களைப் பூமியாதினத் ழதவிட்டோடப் பெலவந்தரு செய்வதால், அவர்கள் வேறெங்கேயாகிலும் புகலிடத்தேடி, அங்கே தங்கள் பேரையும் பூர்வோத்திரத்தையும் மறைத்து, பூர்வ கிபியோனியர் விறகுவெட்டிகளும் தண்ணீர்ச் சுமைநாரரு மானதுபோல, புதராஜாங்கத்தாரின் தயவைப்பெற்று சலாக் கியமடைந்த இதராஜாதிகளால் அவமதிக்கப்படுகிற தாழ்த்த தொழில்களை நடத்திவருவது சகசம் தான். ஆகையால் இவ் விஷயங்களை ஒருவகையாய் விசேஷித்துக் கவனிக்கவேண்டியதாகவே யிருக்கிறது. இப்படி அவமதிக்கப்படுகிற இந்த ஜாதியார், தங்களுடைய பூர்வ உயர்வுநிலைமையைக் கண்டுபிடித்ததினால் தங்களிலே மனஎழுப்பமாகித்தங்களின் தற்கால நிலைமையை கவ்வி முதலியவற்றால் பேன்மைக்குக் கொண்டுவரப் பிரயாசப்பட்டால், அவர்களுக்கு மற்றவர்கள் சகல சனைத்தையும் மகிமையை யும் கொடுக்கவேண்டும் எனவே நான் தாங்களாய்ச் சொல்வேன்" என்பதே.

(9). இப்படியே இன்னும் வேறுபலரும் எழுதியிருப்பதுண்டு. மதராஸில் பிரசுரமாகிற (The Madras Times) 'மதராஸ் டைம்ஸ்' முதலிய கியாதிபெற்ற சமாசாரப்பத்திரிகைகளிலும், நாடார்குலத்தவர் க்ஷத்திரிய

மூல முடையவர்கள் என்றும், அவர்கள் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வரை இத் தமிழ்தேசத்தை யாண்டவர்க ளென்றும், பின்வந்த ராஜாங்கத்தாரால் அநேக கஷ்டங்களை யடைந்தார்களென்றும் ஒப்புக் கொண்டு, 1900-ம் வருஷத் தளவில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததாக ஞாபகமிருக்கிறது.

§ (10). எம். டி. சி. ஸெகர்ட்டேரியா யிருந்த (Rev. A. R. Symonds, M. A.) சிம்மன்ஸ் என்னும் கணம்பொருந்திப் பாதிரியார், திரு செல்வேலிநாட்டி லுள்ள நாடார்குலத்தவருள் விஜயம்செய்து. அவர்க ளுடைய குணகுணங்களைக் கவனித்தபின், "Of all Hindus, the Chantrars are the most sensitive about caste." "இந்தியாவிலுள்ள சகல இந்துக்களிலும் சான்றாரைப்போல், ஜாதியபிமான விஷயமாய் மகா மாணரேசம் பாராட்டும் ஜாதி இல்லவே யில்லை" என்று வரைந்திருக்கிறார்."—அப்படியே, நாடார்குலத்தவரின் மத்தியில் 30 வருஷங்க ளுக்குமேல் வாசம் பண்ணின (Rev. Canon A. Margoschis) கனோன் மர்க்கஸிஸ் பாதிரியார் 1897-ல், "Clannishness shows itself most whenever anything happens which is considered derogatory to their (i. e. the Nadars') caste or class, and a man will readily lay down his life in defence of his clan." "நாடார்குலத்தவரிடம், அவர்கள் ஜாதிக்கு அல்லது குலத்துக்கு, நிகந்தையா யெண்ணப்படும் ஏதாவதும் காரியம் மற்றவர்களால் நடக்கவேரிட்டால், அவர்களுடைய குழாந்தழுவிய குணம் உடனே மிகவும் ஐஸ்தியாய்த் தலைக்காட்டிவிடும்; அதாவது, அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் தன் குலமரியாதையைக் காப் பாற்றுவதற்காக, நாடார்குலத்தவன் தன் உயிரையுங்கூட தியாகம் பண்ண தயாராயிருப்பான்" என்று எழுதியிருக்கிறார்.

§ (11). 1806-ம் வருஷத் தளவில் இவ்விடம் திருசெல்வேலி ஜில் லாவில் மிஷனெரிவேலை பார்த்த (Rev. W. T. Ringeltaube) ரிக்கிஸ் டர்ப் பாதிரியார், "Much sincerity is said to be a leading feature among them." "அதிகமாய் உண்மைசொல்வது அவர்களுடைய விசேஷகுணமா விருப்பதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது" என்று எழுதியிருக்கிறார்.

(12). பிற்ப் காலவஸ்துரை, 1857-ம் வருஷத்தளவில் திரு செல்வேலி மிஷன்கள் விஷயமாய் இக்கிலாத்தில் செய்த உபநியாசத்தில், நாடார்குலத்தவரின் குணங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்ப தாவது:—

"In many respects their character is as peculiar as their social position. They are peculiarly docile and tractable, peculiarly fitted to appreciate the advantages of sympathy, guidance, and protection, and peculiarly accessible to Christian influences.—They are by no means inferior to their neighbours in sincerity.—The strong points of the Hindu character are patience, good humour, and natural courtesy, and in these particulars the Chantrars are quite on a level with the rest of the Hindus.—As for patience, they have been so oppressed and harassed ever since they were a people, that it is too frequently taken for granted that their patience has no limits.—Perhaps no caste of Hindus occupies, as a caste, a more respectable position as regards the moral elements of character.—Very sensitive and touchy with respect to the honour due to their caste, that is, to their combined personality, they are apt to resort to combinations for the purpose of gaining caste-privileges, or revenging caste-injuries; and though individually they are easily influenced, there are no combinations more difficult to break or more impracticable than theirs.—Most of the peculiarities of the social condition and character of the Chantrars which have now been mentioned, have worked together for their good, and have contributed either to the reception of Christianity by members of this caste, or to their growth in Christian propriety and order after their reception of it. Obstacles which exist elsewhere have no place amongst them, and facilities abound amongst them which are rarely met with elsewhere." "சான்றாருடைய அக்கஸ்துரிலேகம் தனி விசேஷம்பொருத்தியதா யிருப்பது போலவே, அநேக விஷயங்களில் அவர்களுடைய குணகுணங்களும் தனிவிசேஷம்பெருந்தியவைகளாயிருக்கின்றன. கண்ணத்தில் எல்லிசற்றுக்கொள்வதிலும், சந்தர்ப்பவழிகளைகளிலும் சான்றார் தனிவிசேஷம்பொருத்தியவர்கள்; அப்படியே தங்களுக்காக மற்றவர்கள் அனுபவிப்பெடுத்துக்கொள்ளுதல், எல்லாநிலை நடத்துதல், பாதுகாத்தல் ஆகிய காரியங்களால் தங்களுக்குண்டாகும் பிரயோகனங்களை நன்குமதித்து, அங்குத்தத்தத்தாய்த் தாங்கள் நடந்து கொள்வதிலும் தனிவிசேஷ மமைந்தவர்கள்; ஸிறிஸ்துமாரிக்க இயல்புக்கு தனிவிசேஷ தகுதியுள்ளவர்கள். சத்தியத்தைப் பேசுவதில், அவர்கள் தங்களுக்குப் பக்சத்திலுள்ள மற்றும் ஜாதிக்கு ஒருவகையிலும் கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல. இத்துக்களுடைய சுபாவத்தின் முகையமான அச்சங்க ளாகிய பொறுமை, நற்குணம், இயற்கையுபசாரம் என்ற விஷயங்களில், சான்றார் பூரணமாய் மற்றும் இத்துக்களுக்கொப்பான சமநிலையிலேயே யிருக்கிறார்கள். . . . அவர்கள் ஒருஜாதியை யுண்டாணதுமுதல் எவ்வளவோ ஒடுக்கமும் இடுக்கனும் அடைந்திருந்தாலும், பொறுமை என்ற விஷயத்தில் அவர்களுடைய பொறுமை யானது எண்க்கிடங்காத தா யிருக்கிறதென்று அடிக்கடி அநேகமாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளப்படு

கிறது. . . சன்மார்க்க மூலகுணங்களில், இந்துக்கள் மொத்தத்திலும் எந்த ஜாதி உடையது, ஒரு ஜாதி மொத்தமாக அவர்களுடைய இயற்கைக்கு மேலான யோக்கியமுள்ள நிலைமையிலிருக்கவில்லை யென்றே சொல்லலாம். . . தங்கள் ஜாதிக்குரிய மதிமை விஷயத்தில் ரொம்பவும் கவனையும் வெடுவெடுப்பு முன்னவர்கள்; அதாவது, ஜாதியபிமான சுதந்தரம் பெறுவதற்காக, அல்லது ஜாதியபிமான விஷயமாய் நேரிட்ட தீமைக்குப் பழிவாங்குவதற்காக அவர்கள் ஒத்துக்கூடக்கூடாது யிருக்கிற அவர்களுடைய ஐக்கிய சுபாவந்தான். தனித்தனியே யிருப்பார்களானால் அவர்கள் பேசிலே அதிகாரம்செலுத்திப்போடலா மென்றாலும், அவர்களுடையதைப்போல் உடைக்கஏலாததும் அல்லது வேறொன்று செய்யஏலாதது மாகிய ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகள் வேறெங்கு மில்லை. . . இப்போ சொல்லப்பட்ட சான்றியின் ஜாதிநிரவரமும், நடத்தை விசேஷங்களிலேநேசமும் சேர்ந்து அவர்களுக்கு கன்மையாக லபித்து, அந்த ஜாதிச் சனங்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை யனுசரிப்பதற்கும், அவர்கள் அகை அனுசரித்தபிற்பாடு, அவர்கள் கிறிஸ்துமார்க்க ஒழுங்கிலும் வரிசையிலும் வளர்வதற்கும் ஏதுவாயிற்று. இதுவிஷயமாய் மற்றும் எவ்விடங்களிலிருக்கிற தடங்கல்களும் அவர்களுக்குள் இருக்க இடமில்லை; மற்றும் எவ்விடங்களிலும் எண்ணிக்கைக்கூடாத உபகரணங்களுமோ அவர்களுக்குள் ஏராளமாக யிருக்கின்றன" என்பதே.

(13). மதராஸ் கவர்ணர யிருந்து, நாடார் குலத்தவரின் குணங்களை நன்றாய்க் கவனித்த (The Hon. Sir Arthur Lawley, G. C. I. E., K. C. M. G.) ஸர் ஆர்தர் லாலி பிரபு அவர்கள், 1908-ம் வருஷத்தின் பின்பாசத்தில் திருச்செவ்வேலியில் நடந்திய ஒரு விசேஷ தர்பாரில், நாடார் குலத்தவரைப்பற்றி, "They are essentially those of sturdy and staunch determination to do one's duty and to obey the dictates of one's conscience whatever they may be." "நாடார்கள், ஏற்பட்ட கடமைகளைச் செய்வதில் அதிகவிசேஷமாய்த் திடமும் பலமுமான தீர்மான முகையவர்களும், எவ்வளவு கஷ்டமானவைகளா யிருந்தாலுஞ்சரி, தங்கள் மனச்சாட்சியில் சரியென்று புலப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதவர்களும் யிருக்கிறார்கள்". என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(14) சேந்தையதின்ம நமது கான்பரென்ஸில் அக்ரொசனபதி ரா யிருந்த கணநாய்கிப அட்வோகேட்டஜெனர லாகிய The Hon. Mr. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கராவர்கள், பி. எ., பி. எல்., நம் நாடார்குலத்தவரைப் பற்றி சொல்லியிருப்ப தாவது:—

"You must send such a number of stalwart and eager young men as will worthily represent the martial traditions of your community - in the fighting forces of India. . . I am sure your community will not be behind the others in seeking honour and distinction in the field of war services. . . Acute observers, Indian

and European, are united in testifying to your intelligence, independence and force of character, to your qualities of thrift, patience, hard-work and abstinence and to your energy and enterprise. And daily experience confirms this verdict. In education and co-operation you are rapidly to the front ranks." "இந்தியாவின் படைவீரர்கள் நீங்கள் புத்தம் பண்ணும் இந்தியாயிருந்த பழயசரித்தரங்களை பெருந்தன்மையாய்த் தலைக்குவந்தாக, நீங்கள் திடமும் புத்தம் படைச்சு முன்ன வாஸ்பகார போதுமானவை (காணு புத்தத்திக்கு) அனுப்பவேண்டும். உங்கள் குலத்தவர புத்தம் எத்தல் வேலை செய்து கனமும் கீர்த்தியும் பெறுவதில் மற்றவர்கள்குட்ப பின்னடைய மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய நீச்சய நம்பிக்கை. உங்கள் குலத்தவரை குட்சமாய்க் கவனித்துவந்திருக்கிற இந்தியரும் ஐரோப்பியரும், நீங்கள் புத்திக்கூர்மையும், சுதந்தரப்பிரியமும், மனோவலிமையும், சுருகருப்பு, பொறுமை, பொறுத்தனாத்தல் என்னும் குணங்களும், மதுபானம் விலக்கும் நடபடிக்கையும், ஊசகமும், முன்னேற்ற முயற்சியும் உடையவர்கள் என்று இகோம்பலாய்ச் சாட்சிபகர்ந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் நித்தியம் யார் கவனித்தாலும் இத்தந்தரத்தி உறுதிப்படுவதற்கவே யிருக்கிறது. காவியிலும் கூட்டுறவிலும் நீங்கள் தீவிரமாய் தலைமை எதற்கு என்று அடைகிறவர்க ளாகவே யிருக்கிறீர்கள்" என்பதே.

இனி, நாடார்குலத்தவரின் தற்காலநிலைமையையும் நடபடிக்கைகளையும் பற்றிய சில விவரங்களை இங் கெடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய சன்மார்க்க அந்தஸ்து விஷயமாகவும், அவர்களை நியாயமினி இதராஜாதிக்காரர் பகைக்கிறவிஷய மாகவும் மேற்கண்ட கணம் வி. பி. சுப்பிரமணியமுதலியவர்கள், 1907-ல் எழுதியிருப்பதாவது:—

"வடஜில்லாக்களிலோ சான்றா-கீழ்ஜாதியாராக மதிக்கப்படுகிற தில்லை. கோவில்லுந் மற்றையசாதிகளோடு சமமாகப்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்கின்றனர். தென்னில்லாச்சான்றாரோ வடஜில்லாக்களுக்குச் சென்றால் அங்குள்ள கோவில்லுந் தடைபடாது சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்கின்றனர். மேற்கூறிய மற்றவர்களுடையரினும் கீழ்ப்படாத சாதிகளாகவுடைய வடஜில்லாச்சான்றாரோ கூடஇருந்து யிருந்துகொண்டு கின்றனர். இதனைச் சேலில்ஜில்லா. திருச்செங்கோலிதாலுக்கா, புன் செய்ப்புதுப்பாளயம் முதலான இடங்களில் விசாரித் தறியலாம்.—ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வேகியர்களின் பக்கஞ் சரியானசம்பந்தமல்லாத சம்பந்தத்தாற் பிறந்த பின்னோடும் அவ்வப் பிரதேசத்தில் பெருமியமா யுள்ள சாதிகளோடு இரண்டுமூன்று தலைமுறைகளில் கலந்தவிடுவது வழக்கமாக யிருக்கின்றது. உத்தமகுலச்சாரந்தவருத சான்றார்கள் இவ்வாறு கலப்பவர்களிலும் எவ்வளவோ மேம்பட்டவர்க ளென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மேற்கூறிய சங்கராஜாதியாருக்கு இடங்கொடுப்போர்க்கு, அச்சங்கராஜாதிகளும் சான்றாருக்குச் சிறு உயர்ந்தா-தாழ்த்தம்-ஒத்தம் உள்ள வேறு சாதியார்களும் போல, அச்சான்றாரும் கோவில்லுக்களில் சுவாமிதரிசனஞ்செய்வதற்கு வஞ்ஜ இணங்குகிறார்களில்லை! ஆழ்ந்துஆரா

யுங்கால், அவ்வாறு இணங்காத சந்தகு மேலேவிலக்கிய குலாசாரக்குறையு
காரணமாகவு மில்லை" என்பதே.

அவர்களுடைய தற்காலஸ்திதியைப் பற்றி பிஷப் கால்டுவெல்துரை
எழுதியிருப்ப தாவது:—

"Whatever their (i.e., the Chantry's) original position may have been, I consider that they now occupy a very high place amongst the most progressive native tribes and castes in Southern India." "அவர்களுடைய ஆதியயற்கை எப்படி யிருந்தபோ
திலும், அவர்கள், இப்போது தென் இந்தியாவில் மகாமைவாய் முன்னுக்கு
வருகிற சுதேசகுலங்களும் ஜாதிகளும் மானவர்களுக்குள்ளே மிகவும்
உண்கதஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அபிப்பிராயப்
படுகிறேன்" என்பதே.

(1). அந்தப்படி, நாடாண்டு நிலச்சுவர்களுயிருப்பதையே தங்
கள் பிரதான குலத்தொழிலாக யுடைத்தாயிருந்த நாடார்கள், தங்கள் அரசா
சாட்சி நின்றுபின்பு, நிலச்சுவர்களாயிருப்பதோடே விவசாயத்தையும்
வியாபாரத்தையும் விருத்தியாய் நடத்திவருகிறார்கள். அவர்களுள், கவர்ண்
மென்றுக்கு சாதாரணமாக நிலத்திற்கவையும் வருமானவரியும் செலுத்தி
வருகிற பட்டாதார்களும் வியாபாரிகளும் எண்ணிறந்தவர்களாயிருப்ப
தோடே, ஹெவரிகளை பாரிக்கமாய்ச் செலுத்துகிறவர்களின் பேர்களை,
மதராஸ்ராஜதானியைச் சேர்ந்த தமிழ்நிலக்களிலும் திருவாங்கூரரசு
சியத்திலும் பிரசாமாகும் சுவர்ண்மென்றுகெஜுட்களில் இடைக்கிடையே
வெளியாகிற (Voters' and Electors' lists) வோட்டர்கள்-எலெக்டர்க
ளின் ஜாப்தாக்களில் காணலாம். இதுபேசு, பண்ணையார்களும் ஜமீன்
தார்களும்போல பெருந்தொகையான நிலத்தீர்வையும், வருமானவரியும்
செலுத்துகிறவர்களும் நம் நாடார்குலத்தில் பல நிருக்கின்றனர்.

(2). தற்காலத்து சாஸ்திரக்கல்விகளிலும், மற்ற நேசஜாதியார்
களை விட நாடார்குலத்தியார் வெகுவாய் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள்.
அந்தப்படி, யூனியவெர்விட்டிபாடங்க ளான (arts) சாதாரண சாஸ்திரம்,
(medicine) கைத்திறம், (engineering) இயக்கிரசாஸ்திரம், (law) சட்
டம், (agriculture) விவசாயம், (forestry) பாயஸ்டிக்கடுகளின் பரிபால
னம், (veterinary) கால்நடை வைத்தியம், (teachership) உபாத்திமை,
(theology) வேதசாஸ்திரம் முதலானவைகளில் தேறின கிராஜ்யெற்றுக்
ளாகவும், (Technical examinations) கைத்தொழில்புனைக்கோளில்
தேறின கீபுணர் ளாகவும் வெளியேறி, சுவர்ண்மென்றின் எக்ஸ்கிபூட்
யில், ரெவினியூ, ஹிவிலு, ஜுடிஷியல், பப்ளிக் உவர்கன், போலீஸ், மெடிக்
கல், பாயஸ்டிக், ஸானிட்டரி, எட்யூகேஷனல், லோகல்-முனிஸிப்பல்,

ஸூல்ட்-அப்காரி, ரெயில்வே முதலிய பல டிப்பார்ட்மென்டுகளிலும்
கிறிஸ்தவ மிகுந்தரப்பிலும், பலவித வியாபார-கைத்தொழில்-விவசாய
ஏற்பாடுகளிலும், இந்தியாவிலும், கீழ்இந்தியத்திலுள்ள முதல்மேற்கே ஆப்
பிரிக்காவையுமுள்ள பல வெளித்தேசங்களிலும், பலவகையான எண்
ணிந்த உயருத்தயோகப்பதவிகளை அடைந்தவர்களும்-அடைகிறவர்களும்
யிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட் முதல் பல கோர்ட்களில் உயர்தரவக்கீல்க
ளாகவும் பல நிருக்கின்றனர். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நவீன
உயர்தர கல்விஸ்தானங்களுக்குப் போய் (Barrister-at-law) 'பார்-அட்-
லா,' மெடிக் கல் டாக்டர் முதலிய பரீக்ஷைகள் தேறிவந்தவர்களும்-பயின்று
கொண்டிருக்கிறவர்களும் சிலருண்டு. சிலர், இங்கிலாந்து-தமிழ் பத்திரிகை
கைகள் நடத்துகிற (Editors) பத்திரிகையர்களு மாசியிருக்கிறார்கள்.
நேற்றைத்தினம் நமது மஹாஜன கான்பரென்ஸில் அக்ரரசனபதியா
யிருந்த கனம்பொருத்திய அட்வோகேட்ஜெனரல் The Hon. Mr. எஸ்.
பூநிவாஸ் அய்யங்காரவர்கள் இது விஷயமாய்ச் சொன்னதையும் நான்
எடுத்துச்சொல்கிறேன், கேளுங்கள்:—

"In the districts in which you are most numerous, agri-
culture, banking and trade are markedly in your hands. As
Mr. Justice Benson said, in many villages you own much of the
land and monopolise the bulk of the trade and wealth. You
are engaged in many industries, you have been fairly repre-
sented in the bar, and noticeably in the public services
whether as Judges, Deputy Collectors, or Magistrates, or other-
wise. There are many Nadars who are teachers or medical,
men. There are many very wealthy men in your community,
and poverty of the extreme type is, I believe, rare amongst you."
"உங்களுடைய ஜனசங்கை அதிகமாயிருக்கிற ஜில்லாக்களிலெல்லாம்
விவசாயத்திலும், லேவாதேவியிலும், வியாபாரத்திலும் நீங்கள் அதி
விசேஷ முக்கியம் பெற்றிருக்கிறீர்கள். (சென்னை) ஹைகோர்ட் மாஜி
ஜட்ஜ் கனம்பென்ஸன் துரையார்களின் சொன்னதுபோல, அநேக கிரா
மங்களில் பூமியாதீனம் உங்களுடையதாயிருப்பது மாத்திர மல்ல, வியா
பாரத்திற் பெரும்பாகமும் ஐஸ்வர்யமும் உங்களுடைய சர்வாதீனத்தி
லேயே யிருக்கிறது. அநேகவித கைத்தொழில்களை நீங்கள் நடத்திவரு
கிறீர்கள். வக்கீல்களாக உங்களில் பல நிருப்பதன்மீ, ஜட்ஜ்கள், டிப்டி
கலெக்டர்கள், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போன்ற அநேக உத்தியோகஸ்தர்க
ளும் சுவர்ண்மென்றுத்தரப்பி லிருக்கிறார்கள். உபாத்திமாரக் ளாகவும்,
வைத்திய டாக்டர்க ளாகவும் அநேக டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். மிகுந்த
பணக்காரர் உங்கள் குலத்தில் அநேக நிருப்பதுந்தவிர, அற்றதரித்திரர் உங்
களுள் அபூர்வம் என்றும் நம்புகிறேன்" என்பதே.

உயர்தரக் கல்விப்பயின்ற நாடார்களுள், மதராஸுக்கு யூனியெர்ஸிட்டி ஏற்படுமுன், மகாமேதாவி யாகிய (Dr. G. U. Pope, M.A.) டாக்டர் போப்ஐயரவர்களால் ஸ்தலிவைகுண்டம்நாலூகா-சாயர்புரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, (Oxford) ஆக்ஸ்போர்ட் யூனியெர்ஸிட்டிமுறைப்படி கல்விகற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட (Missionary Institution) இன்ஸ்டிடியூஷனில், இங்கிலிஷோடே, லத்தீன், கிரேக்கு, எப்ரேயு முதலிய (Classical languages) இலக்கிய பாஷைகளும், மற்றும் சாஸ்திரங்களும் பயின்ற நாடார்களும், அவ்வித உயர்கல்வியை, மதராஸ், (Jaffna) யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களுக்குப்போய் பயின்றவந்த நாடார்களும் ஏராளமாயிருப்பது போக, மதராஸில் யூனியெர்ஸிட்டி ஸ்தாபிக்கப்பட்டபின், முதலாவதாய் பி. ஏ. பரீக்ஷை தேறிய நாடார், தஞ்சாவூர் சென் பீட்டர்ஸ் காலேஜில் வைஸ்பிரின்ஸிபாலா யிருந்த டீமக-ஈ-ஈ-ஹீ ஐஸ்க் தானியேல் நாடாரவர்கள், B.A.*;—முதலாவதாய் எம். ஏ. பரீக்ஷை தேறி, முதலாவதாய் யூனியெர்ஸிட்டி பெல்லோ ஆன நாடார், (Greek) கிரேக்கு பாஷையில் பி. ஏ. தேறியவரும், திருச்சிக்குப்பள்ளி எஸ். பி. ஜி. காலேஜில் இங்கிலிஷ்-கைபாலஜி புரோபெஸரா யிருந்தவரு மான †Rev. S. ஞானமுத்தி ஐயரவர்கள், M. A., B. M. U.;—முதலாவதாய் வக்கீல்உதயோகம் வகித்தவர், காங்குனேரிதாலூகா-மருதஞளம்வாசி யான ஸ்தலிவைகுண்டம் டீமக-ஈ-ஈ-ஹீ P. ஜோஸப்நாடாரவர்கள்;—முதலாவதாய் பி. எல். பரீக்ஷை தேறினவர், யிருந்த குலாபிமானியும், நீதிசெய்யும் வ்ஷயத்தில் மகா சுத்தவான் எனப் பேர்வாங்கி உவரிஸ்டன்டு செஷன்ஸ் ஜட்ஜ்உதயோகம் செய்தவரு மான †சனம் ராய் பஹதூர் ஜே. ஜி. சாலமோன்நாடாரவர்கள், B. A., B.L.;—சம்ஸ்கிருதத்திலும் இங்கிலிஷிலும் புகழ்பெற எம். ஏ. பரீக்ஷை தேறி, யூனியெர்ஸிட்டி மெடல்கள் பெற்றவரும், கடந்த 3-வது கான்பரென்ஸில் புரோபெஸர் ஐஸ்க் ஞானம்நாடாரவர்கள் பிரசங்கித்தபடி; “விண்வீழ்சுடர் போல பிரகாசித்து திடமென்று மறைந்துபோன”வரு மான †மக-ஈ-ஈ-ஹீ எஸ். வி. தாமஸ் நாடாரவர்கள்,

* இந்த உபநியாஸத்தில் அங்கங்கே பேர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில், எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பேர்கள் அவ்வளவுமாதிரிமே என்று நான் கருதியதால் என்னிக்கொள்ளக் கூடாது; இது அந்தவிஷயமான முதல்பிரயத்தன மானதால், எனக்கு நேரிலும் கேள்வியாலும் தெரிந்த அவ்வளவுபேர்களை மாதிரி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்னும் இதில் சேர்ச்சவேண்டியதான முக்கியபேர்க ளிருப்பின், அவைகளை தெரிந்தவர்கள் குறிப்பிட் டெருதியாஸப்பியில், அவைகள் இதன் இரண்டாம் பதிப்பில், சேர்க்கப்படும். இஹு பேர்களில், தற்போது உயிரோடிருப்பவர்களின் பேர்களோடே, காலஞ்சென்றுபோன சில விசேஷமானவர்களின் பேர்களும் சேர்த்திருக்கின்றன. அதில், காலஞ்சென்றுவர்களின் பேர்களுக்கு † அடையாளம் கொடுத்திருக்கிறது.

M. A., உலகமே பிரமிக்கத்தக்க விதமாய் இங்கிலிஷ்பாஷையில் நிபுணராயிருந்தார்கள்;—தவருடைய சிரேஷ்டசகோதரரான மெஞ்ஞானபுரம் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் † Rev. அம்புரோஸ் தாமஸ் ஐயரவர்கள், பி. ஏ., தமிழ், இங்கிலிஷ் தவிர, கிரேக்கு, லத்தீன், எப்ரேயு, அரபு, இந்துஸ்தானி, சம்ஸ்கிருதம், சிங்களம் முதலிய பாஷைகளிலும் விசேஷபயிற்சி யடைந்திருந்தார்கள்;—தமிழ்-இங்கிலிஷ் தவிர, பல இதர பாஷைகளிலும் பிரவிர்த்தியும் நிபுணத்துவமும் பெற்றிருக்கும் மோதாலிகள் நாடார்களுடனும் இன்னும்ஏராளமாயுண்டு.—முதலாவதாய் எம். எல். பரீக்ஷை தேறி, மதராஸ் ஹைகோர்ட்டில் அட்வோகேட்டா யிருந்த †சனம் ஜோஸப் ஸத்யநாடாரவர்கள், M.A., M.L., யூனியெர்ஸிட்டி பெல்லோ, கார்போரேஷன் கமிஷனர் முதலிய கவுரவ உத்யோகங்களை யும், இந்தியகிறிஸ்தவ சங்கத்தின் பிரஸிடென்டும்ஸ்தானத்தையும், (Freemason) பிரீமேஸன்சங்கத்தில் (The Worshipful Master of the Lodge) ‘பூஜிதை எஜமான’ என்னும் மகிமைஸ்தானத்தையும் வகித்தார்கள்;—ஷையார் குமாரரும், காள்தில் மதராஸில் ஹைகோர்ட்டுவக்கீலாயிருப்பவரு மான மக-ஈ-ஈ-ஹீ பாலவில்கம் சத்தியநாடாரவர்கள், M.A., B.L., லத்தீன்பாஷையில் எம். ஏ. பரீக்ஷை தேறியிருக்கிறார்கள்;—முதலாவதாய் டிஸ்டிரிக்ட்ரிஜிஸ்டிரார் உத்யோகம் வகித்தவர், குலாபிமானியும் சாதாரியமாய்ப்பேசுந் திறமைவாய்ந்தவர்களு மான மக-ஈ-ஈ-ஹீ சாமுவேல் சற்குணர்நாடாரவர்கள், B.A.;—மதராஸ்-வெப்பேரியில் S.P.G. குப்பின்றென்டித் மிஷனரியா யிருந்து, 1897-ல் இரத்தச்சாட்சியாய் மடித்துபோன † Rev. ஜோஸப் ஞானஞானிவுஜயரவர்களைப் போல் தமிழிலும் விசேஷமாய் இங்கிலிஷிலும் பேசுந் திறமையும், தைரியமும், யுத்தியும், சாமர்த்தியமும் முன்ன மிஷனரி இந்தியாவில் இனி எழும்புவார்களோ என்ற சந்தேகத்தி லிருக்கிறது;—முதலாவதாய் கல்குத்தா யூனியெர்ஸிட்டியில் படித்து கிராஜ்யேற்றுகி வந்தவர், மதராஸ் எஸ். பி. ஜி. தியாலஜிகல்காலேஜில் வைஸ்பிரின்ஸிபாலா யிருந்த † Rev. S. Y. ஆபிரகாம்ஐயரவர்கள், B.A.;—கல்குத்தா யூனியெர்ஸிட்டியில் பி. ஏ. பரீக்ஷைதேறியபின் இங்கிலாந்துக்குப்போய் (Oxford) ஆக்ஸ்போர்ட் யூனியெர்ஸிட்டியில் கிராஜ்யேற்றானவர், காள்தில் கும்பகோணம் அவர்ண்மென்முகாலேஜில் புரோபெஸராயிருக்கிற மக-ஈ-ஈ-ஹீ ஆபேல் அருணாசனத்தம் நாடாரவர்கள், B.A.;—முதலாவதாய் எல். எம். எஸ். பரீக்ஷை தேறி, இங்கிலிஷ் யூனியெர்ஸிட்டிகளில் எம். டி. முதலிய பட்டட்களும் பெற்று, அமெரிக்காவுக்கும் போய் அவ்விடம் வைத்தியமுறைகளிலும்

பழகிவந்தவர், நாஞ்சினாட்டு வாசியாய் மதராஸி லிருந்த டாக்டர் ஜேம்ஸ் ஹாசில் நாடார்வர்கள்;—முதலாவதாய் எம். பி., சி. எம். பரீக்ஷைத் தேறியவர், நான்தில் மதராஸ்-புரட்சபாக்கத்தி லிருக்கும் மக-நா-நா-ஸ்ரீ மதுராஜ் ஞானஞனிவு ராடாரவர்கள், B.A., M.B., C.M.;—முதலாவதாய் பி. இ. இ. பரீக்ஷைத் தேறியவர், நான்தில் மதராஸில் D. P. W. எக்ஸ்சியூட்டிவ் இஞ்ஜினீர் யிருக்கும் கனம் ராய் ஸாஸிப் எஸ். கோவில்பிள்ளை ராடாரவர்கள், B.A., B.E.;—முதலாவதாய் ஹை எக்ஸ்சியூட்டிவ் இஞ்ஜினீர் உத்யோகம் பெற்றவர், மக-நா-நா-ஸ்ரீ ஜே. எஸ். முத்தையாநாடாரவர்கள்;—முதலாவதாய் டிப்.டி.கலெக்டர் உத்யோகம் பெற்ற மக-நா-நா-ஸ்ரீ கவமணி டேவிட்காடார், B.A., B.L. அவர்களோ, ஸ்கத்திரியவிடத்துவமும் சாமர்த்தியமும் பொருத்திய ஸிம்ஹம் எனச் சொல்லலாம்;—இங்கிலாந்துக்குப்பேராய் பாரிஸ்ட்டர் பரீக்ஷைத் தேறியவர், திருச்செந்தூர்தாலுகா-முதலார்வாசியாய் ரங்குனில் பி. ஏ. பாஸ் பண்ணின மக-நா-நா-ஸ்ரீ சத்தியநாதன் சாமுவேல் நாடாரவர்கள், Bar-at-Law;—அமெரிக்காவிலுள்ள (Yale) யேல் யூனிவெர்ஸிட்டியின் உயர் தரப்பரீக்ஷைகளில் முதலாவதாய் தேறியவந்தவர், மக-நா-நா-ஸ்ரீ J. S. தியோ டோர்காடார், M.A. அவர்களும், அவ்விடம் (Chicago) சிக்காகோயூனிவெர்ஸிட்டியில் முதலாவதாய் எம். ஏ. பரீக்ஷைத் தேறியவந்தவர், மக-நா-நா-ஸ்ரீ ஏ. டேவிட் மாசில்ஸ்மணி நாடாரவர்கள், M.A. யும் ஆகும்;—பிறையாறு வாசியும், நாடார்மஹாஜனசங்கத்தின் முதலாவது ஸெக்ரட்டரியு மாகிய கனம் S. முத்துசாமிநாடாரவர்கள், B.A., இந்துநாடர்களுள் முதலாவதாய் பி. ஏ. பரீக்ஷைத் தேறினார்கள்;—காயாமொழிவாசியும், நான்தில் ஸ்ரீவைகுண்டம் யூனியன் சேர்மனு மானவர்களில், மக-நா-நா-ஸ்ரீ S.S. ஆதித் தநாடாரவர்கள், B.A., B.L., இந்துநாடர்களுள் முதலாவதாய் பி. எல். பரீக்ஷைத் தேறினார்கள்;—சிவகாசியில் பரம்பரைதனவந்தர் குடும்பத்திலுதித்து, தற்போது மதராஸ் ஹைகோர்ட்டில் பிராக்டிஸ்செய்துவருகிற மக-நா-நா-ஸ்ரீ மொ. சி. ஆ. சிதம்பரநாடாரவர்கள், B.A., B.L., இந்துநாடர்களுள் முதலாவதாய் ஹைகோர்ட்டில்கே லாளுர்கள்;—பாலையங்கோட்டை வாசியான மக-நா-நா-ஸ்ரீ ஜே. எஸ். டேவிட்காடார், இங்கிலாந்தில் முதலாவதாய் (I. M. S.) ஐ. எம். எஸ். என்னும் மதிப்புள்ள வைத்தியசாஸ்திரப் பரீக்ஷைத் தேறி, தற்சமயம் மெஸோபத்தாமிய போர்க்களத்தில் (Captain) சர்ப்பட்ட உத்யோகம் வகித்துவருகிறார்.—நாடார் குலப் பேண்களிலும் எண்ணிறந்தபேர், மெட்ரிக்லேஷன், (எப். ஏ.) இன்டர்மீடியேட் முதலிய பரீக்ஷைகள் தேறியிருப்ப தன்றி, பி. ஏ., எல். டி. முதலிய உயர் பரீ

க்ஷைகள் தேறியவர்களும் பல சிருக்கின்றனர், இதுபோக, எல். எம். எல். முதலிய வைத்தியசாஸ்திரப் பரீக்ஷைகள் தேறிய பெண்களும் சில ருள்தி. முதலாவதாய் பி. ஏ., எல். டி. பரீக்ஷைகள் தேறி ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் உத்யோகம் செய்த பெண், † மிலிஸ் செத்வி ஞானம் அம்மாள், B.A., L.T.; பெண்களுள் முதலாவதாய் எம். பி., சி. எம். பரீக்ஷைகள் தேறியிருப்பது, மிலிஸ் ரத்தம் ஐஸக் அம்மாள், M. B., C. M. —உயர்தரக்கல்வி பயின்று, உயர்தர உத்யோகங்கள் வகித்தவர்களும்-வசிப் வர்களு மான மற்றும் சகல நாடாமேதாவினரின் காமங்களும், நாடார் குல 'டயரெக்டரி' எழுதப்பட்டால் அதில் விவரமாய் வரக்கூடும்.

அக்கங்கே கிறிஸ்தவமிஷனரிகள் முதலானவர்களா லேற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்க ளிருந்தவருவது போக, திருநெல்வேலிஜில்லா, திருச்செந்தூர் தாலுகாவில், காயாமொழி, பரமன்குறிச்சி, தண்டிப்பத்து, படுக்கப்பத்து, பன்னக்குறிச்சி, கானம், வாணுபன்விளை, ஆறுமுகனேரி முதலிய ஊர்களில் அந்தந்த ஊர் தலைமைநாடார்களாலும், மூக்குப்பீறிக்குடி, பேய்க்குளம் முதலிய ஊர்களில், எகோவாமேசியாமார்க்கத்தாரான இத்திய ஏக இரகுக சங்கத்தார் என்னும் நாட்டார்சபையாராலும், ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகா, ஏறல், உமரிக்காடு, குலயங்கரிசல், மட்டூர் முதலிய ஊர்களில் அவ்வவ்விடத்த நாடார்களாலும், தாத்தாக்குடியில் ஒரு நாடாராலும், அப்படியே, திருநெல்வேலிஜில்லாவின் சேஷ தாலுகாக்களிலும், திருவாங்கரைச்சேர்ந்த நாஞ்சினாட்டிலும், ராமநாதபுரம், மதுரை, கோயமுத்தூர், தஞ்சாவூர் முதலிய ஜில்லாக்களிலும் ஆங்காங்குள்ள நாடார்களாலும், விசேஷமாய் நாடார்குலச் சிறுவர்-சிறுமிகளின் கல்விவிருத்திக்காக சுயமுயற்சியாய் எலிமெண்டரிஸ்கூல்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, இதரஜாதிப்பிள்ளைகளும் அவைகளில் படிக்க இடங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாடார்குல 'டயரெக்டரி' தயாரானால், அவைகள் திட்டவட்டமான விவரத்துடன் வெளியாகும். அவைகளுள், விருதப்பட்டி 'க்ஷத்திரிய வித்யாசாலை,' சிவகாசி 'வித்தோரியா ஹைஸ்கூல்,' பிறையாறு 'நாடார் ஹைஸ்கூல்' என்பவைகள் ஹைஸ்கூல்களாகவும், அறுப்புக்கோட்டை, பட்டி வீரன்பட்டி, திருமங்கலம், சமுதி, பாலையம்பட்டி, சாத்தூர், கடம்பூர், ஆறுமுகனேரி முதலிய இடங்களி லிருப்பவைகள், தற்போது ஸெக்ஷண்டரிஸ்கூல்களும், 1-வதுகிரேட் எலிமெண்டரிஸ்கூல்களு மாக இருந்தாலும், சீக்கிரம் அதிலும் உயர்வடையக்கூடியவைகளாகவும் இருக்கின்றன.—விருதுப்பட்டியில் மாதிரி நாடார்களின் பொது மகமைச்சொத்துகள் சுமார் 10௭௫௦௦. பெறுமான தாகவும், அவைகளின் வருஷாந்தர

மகைமலரும்படி சுமார் 1 லக்ஷ ரூபாயாகவும் இருப்பதன் ஒரு பாக்த்தி விருத் தே நூ. கூத்திரிய வித்யாசாலை நடத்தப்பட்டுவருகிறது. — துவக்கத்தில், விருதுப்பட்டி கணம். ல. பெ. சண்முகராவர்கள், இந்த வித்யாசாலை விஷயமாய் மிகவும் ஊக்கத்தடன் வேலைசெய்து, மாணேஜராகவு மிருந்து இதை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து மல்லாமல், கூத்திரியசாலைக் கட்டிடத் துக்காக, தம் சொந்தத்திலிருந்து ரூ. 13,000 கொடுத்தும் உதவினார்கள். விருதுப்பட்டி மத-நா-நூதி சி. த. சங்கரலிங்க ராடார், சுமார் 10,000 ரூ. பெறுமானதாக தூத்துக்குடியி் விருக்கும் தம்முடைய துவரை உடைக் கும் தொழிற்சாலைபை நூ. கூத்திரிய வித்யாசாலைக் கொண்டு. (will) உயிர்சாதனம் பண்ணி, கண்ணொடையாகக் கொடுத்திருக்கிறார். இதுபோக, இந்த வித்யாசாலைக்காக, தூத்துக்குடியில் நாடார்களால் ஒரு சிலர்வ் பண்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நூ. கூத்திரிய வித்யாசாலையிலிருந்து தேயி னவர்களாய் காலேஜுகளில் சேர்ந்துபடிக்கும் மாணுக்களுக்கு நூ. நிதி களிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கட்டக்கிறது. இந்த வித்யாசாலையில் தற்சமயம் 1,000 மாணுக்கர்களுக்குமேல் படிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி 1909-ல் டாக்டர் தாஸ்டன் துரை, இதன் இத்திய எத்தொகை பிபுல்தகத்தில் (VI:378) எழுதிவைத்திருப்ப தாவது:—

"The Chandrans have established a school, called Kshatriya Vidyaśala, at Virudupatti in Tinnevely. This is a free school, for attendance at which no fee is levied on the pupils, for the benefit of the Chandran community, but boys of other castes are freely admitted to it. It is maintained by Chandrans from their mahimai fund, and the teachers are Brahmans, Chandrans, etc."

கூத்திரியரின் உறுவைத்தொழில்கள் லொன்று "சதம்" ('தாகம்') ஆக இருக்கிறபடிக்கு, இந்த கூத்திரிய வித்யாசாலையில், பிராமணர் உள்பட இவ்வாறு இதர ஜாதிப்பின்கள் யாதொரு பீஸும் கொ டிக்காமல் நாடார்களிடம் வித்யாதரணம் பெற்றுவருகிறார்கள். — இது போக, கட்டப்பூர் ஸ்ரீமான் க. அ. ரா. ம. மகாலிங்கராவர்கள், நூ. யூரில் தம் சொந்தஐக்கிலிருந்து ரூ. 15,000 க்குமேல் செலவுசெய்து, 'நாடர் ஜியாஜ் ஸ்கூல்' என்னும் நாமமாய் ஒரு ஸெக்ஷண்டரிஸ்கூல் ஏற்படுத்தி, அதில் நாடார்குல சிறுவர்-சிறுமிகள் இலவசமாய்க் கல்வி பயின்றறறமுடைய செய்திருக்கும் நடபடிக்கை யானது, மிகவும் புகழ்பெ டிய காரியமே. — மேலும், நூ. விருதுப்பட்டியிலும், சிவகாசி, பட்டிவீ ரன்பட்டி முகலிய இடங்களிலும், நாடார்குலப் பெண்குழந்தைகள் படிப் பதற்காக் தனியாக் கல்விஸ்கூல்களும் நாடார்களால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ச. வி. (F. M. S.) பெடரேட்டட் மேலே ஸ்டேட்டஸ்-குலா.

லம்பூரில் விபாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற கமுதிவாசிக ன்ான இரு சகோதரர்கள், கமுதி ஊரிலுள்ள நாடாரப் டெண்டர்ன் கல்விவிருத்தி யைக்கருதி, தங்கள் சொந்தப்பொறுப்பாய், 'கமுதிபாதிபோதனிப் பெண் பாடசாலை' என் றொன் நேற்படுத்தி நடத்திவருவது மிகவும் மதிக்கப் படத்தக்க காரியமே.

இதுவன்றி, மதராசில் 'மதராஸ் நாடார்கள் சங்கம்', நாசபட்டணத் தில் 'பாண்மரகுல அபிவிர்த்தி சங்கம்', மதுரையில் 'பாலியகாடார்கள் சங்கம்', ஆண்டிப்பட்டியில் 'கூத்திரிய அபிவிர்த்தி சங்கம்', உடலாடியில் 'நாடார்கள் தர்பரிபாலண சபை', பெருநாளியில் 'நாடார்கள் தர்பரி பாலண சங்கம்', கல்லூருணியில்—சபை, திருமங்கலத்தில் 'கூத்திரியகுல கல்விச்சங்கம் & ஸேரேரி', விருதுப்பட்டியில் 'பாயபஹதர் T. ரத்ன சாமியாடார்மேமோரியல்' ரீடிங்கும் & ஸேரேரி, 'கூத்திரிய ஊழிய சங்கம்', 'பஞ்சஜவிலாஸ் வித்யாபிவிர்த்தி சங்கம்', அறுப்புக்கோட்டை யில் 'நாடார்கள் கல்விப்பிரசங்க சபை', 'பாலசக்திர வித்யாபிவிர்த்தி சங் கம்', பாலையம்பட்டியில் 'பாலியநாடார்கள் சங்கம்', ஏழாயிரப்பண்ணை யில் 'சான்றோர் சன்மார்க்க சம்சனர் சபை', சிவகாசியில் 'நாடார் அபி விர்த்தி சங்கம்', சாத்தூரில் 'நாடார்கள் சதாஸக்த சபை', கட்டப்பூரில் 'நாடார்கள் கல்விச்சங்கம்', முக்கூடலில் 'கூத்திரியபாலிவர் அபிவிர்த்தி சங்கம்', பொதுவாய் திருகெல்வேலியில் 'தகபிண மாறநாட்டார் பேட்டை நிதி', பாலையங்கோட்டையில் 'நாடார்கள் சங்கம்', மூக்குப்பேரிகுடியில் 'பெண்ட்லண்டு ரீடிங்கும்', சிலோன்-மஸ்கேலியாவில் 'நாடார் ஆஸோவி யேஷன்', நூ. டிக்கோயாவில் 'நாடார் ஆஸோசியேஷன்', ரங்குனில் 'நாடார்மஹாஜன பர்மாசினிச்சங்கம்', முசலிய கல்விச்சங்கங்களும் தம் சங்கங்களும் உண்டாகி நடைபெற்று வருவதும், தம் நாடார்குலத்தவ ரின் கல்விவிருத்தி நடபடிக்கைகளா யிருக்கின்றன.

மேலும், ஐக்கத்தொழில் விருத்திக்கான நடபடிக்கைகளும் தம் நாடார் குலத்தவருள் அங்கங்கே ஆரம்பித்திருக்கின்றன. அவைகளில், பர்மாவைச் சேர்ந்த ரங்குனில் (Saw mills) மரமறுக்கும்கத்தரங்களைக் கட்டி மிகுதி யாய்வேலைகடத்தும், காங்குனேரித்தாலூசா-இட்டமோதி வரீயான ஒரு நாடார்கம்பனியின் ஆதினத்தின், கட்டப்பட்டமேலே ஆரம்பித்திருப்பது, மிகவும் முன்னேற்றமும், தற்ாலம் மிகஅவசியமு யான வேலைக் லொன்றே. — அதுபோக, ஒரு சிவகாசிகாடாரின் கம்பேனியால், விளத் திருளம், குளத்தூர் முதலிய இடங்களில் ஜின்சைக்ஷத்த வேலைகடத்தி, தென்னிந்தியாவிலுள்ள இத்தரதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யப்படுகிறது. — விருதுப்பட்டியில் ஒரு நாடார் கம்பேனியாரால், கட்டித்தானும் தேயிலை யும் டப்பாக்களில் லடைத்து இதரகாசிகளுக்கு பெருமிதமாய் ஏற்றுமதி

செய்யும் தொழில் நடந்துவருகிறது.—பெருங்காயம் (துள்காயம்) செய்து இதரகாடுகளுக்கு விற்பனையும் வேலையும் விருதுப்பட்டியில்கூட நாடார்களால் நடத்தேறிவருகிறது.—மதராஸ்-சங்குவார்தோட்டத்தி் விருக்கும் ஒரு நாடாரசால், 'பட்டணம் பொடி' அல்லது 'சுத்த மூக்குத்துள்' என தென் தேசத்தில் பிரசித்திபெற்ற புகையிலைத்துளை வயம்பட ஆயத்தம்செய்து, வெளிகாடுகளுக்கு ஏராளமாயனுப்பும் தொழில் நடந்துவருகிறது.—மேலே (பக். 52, 53) சொல்லியபடி, பிடி-பால்திரட் உற்பத்திசெய்யும் கைத்தொழில், முக்கூடல் வட்டகை நாடார்களால் நடத்தப்பட்டு, சிலோன், திருவாகூர், திருமெல்லேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய சீமைகளில் கிட்டத்தட்ட பூராவும் அவர்களுடைய கை சாக்குகளை பரவுதலான நிலைமையை யடைந்துவருகின்றன.—புகையிலைவயப் பக்குவம்பண்ணி ஏற்று மதிசெய்யும் தொழில் சிவகாசிவட்டகையிலும், தொவரையைஉடைத்து பருப்பாக்கி ஏற்றுமதிசெய்வது விருதுப்பட்டியிலும், ஏராளமாய் அரிசி குத்தியனுப்புவது திருமங்கலத்திலும், ஏறல்-திருவழுதிநாடான்வீளையிலும் நடந்துவருகிறது.—அளங்கன்வைத்துருத்தி உப்பு ஏற்றுமதிசெய்வது; தூத்துக்குடி, காயல்பட்டணம், ஆறுமுகனேரி, குலசேகரப்பட்டணம், கூந்தங்குழி, காஞ்சிநகர முதலிய இடங்களில், விசேஷமாய் நாடார்களின் ஆதினத்துக் கைத்தொழிலா விருந்துவருகிறது.—மதுரைவிலுள்ள ஒரு நாடாரசால் ஐரோப்பியர்செய்யும் மாதிரியாய் புகையிலைச்சுருட்டும், இன்னும்சில நாடார்களால் இங்கிலாந்தில்செய்துவருவதுக் கொப்பர்ன (biscuits) பிஸ்கோத்துகளும் செய்து, லேபல்களும் போட்டு, இதர காடுகளுக்கும் தேசங்களுக்கும் ஏராளமாய் ஏற்றுமதியாகிக்கொண்டிருக்கின்றன.—பாளையங்கோட்டையில் ஒரு நாடாரசால் ஐரோப்பாவில்செய்வதுக் கொப்பாசு, உயர்தினுசான பலவகை ரொட்டிகள், பன்கள், கேக்களும், ரவைகளும் செய்யப்படுகின்றன.—அப்படியே, கற்கண்டுசெய்யும் தொழிலும், சாம்பிராணிதயார் பண்ணும்வேலையும், மதுரைநாடார்களால் நடத்தேறிவருகின்றன.—வைத்தியவியல்பாய், தஞ்சாவூரில் நடந்துவரும் கணம் ராவுஸாஸிப் மு. ஆபிரகாம் பண்டிதரவர்களின் 'கருணாநிதி' ஏற்பாடும், திருச்சிநுப்பள்ளியில் கணம் டாக்டர் ஏ. மதூர் அவர்களால் நடந்துவரும் 'குரு' ஏற்பாடும், இந்தியாவிலும், இன்னும் உலகத்தின் பல இடங்களிலும் மிகவும் மதிப்பும் கியாதிபு மகத்துவருகின்றன. இதற்கெடுத்துமதிப்புள்ள இன்னும்பல தனித்தனி வைத்தியஏற்பாடுகளும் நாடார்களால் அங்கங்கே நடந்துவருகின்றன. விவசாய விஷயமாய் கணம் ஆபிரகாம் பண்டிதரவர்கள், தஞ்சாவூருக்கடுத்த மேல்புறத்தில் 'கருணாநந்த புரம்' என்னும் காமமாய் ஒரு குடியேற்றத்தை உண்டு பண்ணி, அதில் பெரும் பணச்செலவில் கிணறுகள் வெட்டி, தண்ணீர்

ரிஷுமக்கும் இயந்திரங்களும் வைத்து நடத்திவரும் விவசாய மானது, மற்றவர்களுக்கு மாதிரியாகக்கூடிய நடந்துவரும் யிருக்கிறது. புத்தகம் அச்சிடுதல் விஷயமாகவும், ஷே பண்டிதரவர்கள், பெருஞ் செலவுசெய்து, (electric power) யின்சார சக்தியினால் 'லாலி' என்னும் காமமாய் ஒரு பிரின்டிங் பிரஸ் நடத்திவருகிறார்கள். இதைத் தவிர, பாளையங்கோட்டையில் 'டார்லிங்' பிரஸ், விருதுப்பட்டியில் 'சச்சிநாணந்தம்' பிரஸ், சேலத்தில் 'திராவிடாபிமானி' பிரஸ், மதராஸில் 'விஜயவிசடன்' பிரஸ், நாகர்கோவிலில் 'விக்டோரியா' பிரஸ் முதலானவைகளும் நாடார்களால் நடத்தப்படுவன வன்றி, நமது நாடார்மதூர ஜனசங்க ஷேஸ்பிரவீட்டென்மவர்களால், மதராவில் முன் 'வி. என். ஜூபிஸ்' பிரஸ் என்னும் பேருள் பிரஸ்தாபத்தடன் நடத்தேறிய பிரஸ், தற்சமயம் பிறையாற்றில் அக் குடும்பத்தவர்களால் 'ரத்ரவிலாஸம்' பிரஸ் என்னும் காமமாய் நடைபெற்று வருகிறது.—அநேக இடங்களில் (Book-binding) புத்தகம் கப்பன்ட்பண்ணும் வேலைகளும் நாடார்களால் நடந்துவருகின்றன.—அதுப்புக்கோட்டைவாசி யான ஒரு நாடாரசால் உயர்தர (Flute Harmoniums) புறநட் ஆர்மோனியங்கள் செய்து இதர காடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன; மேம்பாடான தமது வேலைக்காக இவர், லால்குடி பொருட்காட்சிசாலையில் தங்கமெடலும் பரிசளிக்குப் பெற்றிருக்கிறார்.—மகா தர்மிஷ்ட ஞான (Rev. Canon Margoschis) மர்காஷிஸ் பாதிரிதுரையவர்கள் நரசேத்தி லுண்டிபண்ணி நடத்திவந்த (Art and Industrial School) கைத்தொழிற்சாலையில் விடித்து வெளியேறியவர்களிடிலேகர் நாடார்குலத்தவராய் இருப்பதால், அகர்களாலும் அங்கங்கே பல இடங்களில் நெசவு, தச்சு, கொல், பலவிததையல், படம்வரைபல் முதலியவைகைத்தொழில்கள் நடந்துவருகின்றன.—இதுபோக நாடார்களிடிலேகர், அங்கங்கே (photographers) புகைப்படம் பிடிக்கும் தொழிலுடையோ ராகவும், (artists) சித்திரவரைகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.—கணம் ராவுஸாஸிப் ஆபிரகாம் பண்டிதரவர்களுடையவும், கணம் மதூர் டாக்டர் அவர்களுடையவும் வைத்தியம், விவசாயம் முதலான கைத்தொழில்முயற்சிகளைப் பற்றி, (Somerset Playne Esq., F. R. G. S.) பிரேயின் என்னும் கணம்பெற்ற துரை, 1914-15-ல் லண்டனில் திரளான உயர்தரபோட்டாபடங்களுடன் அச்சிட்ட 'Southern India தென் இந்தியா' என்னும் விசேஷ புத்தகத்தின் 430, 431, 436—491-ம் பக்கங்களில் விவரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தங்கள் இருப்பிடங்களை விட்டு வியாபாரத்திடைமுறைகளால் அந் நிய இடங்களுக்குப்போய், பற்பலவகையான சரக்குகளை வண்டிகள் முதலான ஹேதாக்களால் கொண்டுபோயும்-கொண்டுவந்தும், அங்கங்கே காட்டப்பட இருந்து கடைகள்-பேட்டைகள் ஏற்படுத்தியும் வியாபாரம்செய்வதையும், நாடாட்சன் தங்கள் ஆளுகை கீட்டுப்போனதின் பின்னால் துடங்கி நடத்திவருகிறார்கள். அந்தப்படி, கடந்த 200 மசாச்ச வறுஷங்களைத் தகவிலா மாநாடார்களால் திருநெல்வேலி, ஜில்லாவில், குவசேகரப்பட்டணம், அத்திக்குடி (4), ஸ்ரீவைகுண்டம், செவல்பேரி, கயற்றாறு, கழுகுமலை, சங்கரங்கோவில், கோவில்ப்பட்டி, உப்புத்தூர், நாசலாபுரம், கீழ்காட்டுக்குறிச்சி முதலிய இடங்களிலும், ராமநாதபுரம்ஜில்லாவில், குமாரபுரம் (வீரப்பட்டி), சுப்பிப்பாறை, ஏழாயிரப்பண்ணை, குளங்குடி, கொல்லப்பட்டி, கோட்டையூர், சிவகாசி (2), சேடபட்டி(கண்ணிசேரி), ராமநாதபுரம், அதுப்புக்கோட்டை, விருதுப்பட்டி(3), வரல்பட்டி, நட்டையனேரி, செவ்வல்பட்டி முதலிய இடங்களிலும், மதுரைஜில்லாவில், கிருமங்கலம், சின்னம்மனூர், தம்பிச்சிரையக்கனூர், மதுரை, ஆண்டிபட்டி, தேனி, உத்தமபாளையம், அம்பையசாயக்கனூர், கிலக்கோட்டை (2), திண்டிக்குடி, பழனி முதலிய இடங்களிலும், அதற்கப்பால் உடுமலைப்பேட்டையிலுங்கூட பேட்டைகளும் முஜாபர்கானைகளும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே, உத்தர மாநாடார்களின் பேட்டைகளும் முஜாபர்கானைகளும் தகவிலா மாநாடார்களுடையவைகளை விட அநேகமடங்கு ஜாஸ்தியாய் வடக்கே வெகுதூரம்வரையு யிருக்கின்றன; அவைகளை இன்னும் கணக்கெடுக்கப்பட வில்லை.—காள்தில், மாநாடார்கள், தமிழ்நாடுக்கும் மாத்திர மல்ல, அதற்கப்பால் கர்நாடக-தெலங்கா-மராட்டிய-சௌராஷ்டிர நாடுகளிலும், வங்காளம் முதலிய கௌடகங்களிலும், இலங்கை, பர்மா, மலே ஸ்டேட்ஸ், ஸ்டிரேட்ஸ்-கீழ்இந்தியத்திலுள்ள முதலிய இடங்களிலும் உள்ள எண்ணிறந்த வர்த்தகமுகிய ஸ்தானங்களில் அநேக வகையான வியாபாரங்களை நடத்திவருவார்களா யிருக்கிறார்கள்.

முற்காலத்திலுள்ள சம் முன்னோர், இந்துமதக் கோவில்கள் விஷயமாய் ஏராளமாக நன்கொடைகளும் மானியங்களும் கொடுத்து, அவைகள் பிராமணக்குருக்கள் முதலானவர்கள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு, தற்காலகணவான்களிலும்-தனவந்தரிலும் பலர், தங்கள் தங்கள் மதச்சம்பந்தமாய் பற்பல திருப்பனிகளும், நன்கொடைகளும், மானியங்களும் அளித்திருக்கிறார்கள். கடந்த 50மசாச்ச வறுஷங்களை, பிறையாறு கணம் வெள்ளையநாடார்களின் குடும்பத்தாரால் பிராமணராதிய

ருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நில-கொக்க மானியங்களும், நன்கொடைகளும், ஸ்காலர்ஷிப்புகளும், அன்னசந்திரதர்மங்களும் கணக்கில்லாமல் அநேக வகைப் பெறுமானவைகளா யிருக்கின்றன. மேலே சொன்னபடி பிறையாற்றில் ஒரு ஹைஸ்கூலும் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இப்படியே, தமிழ்ச்சேசம்மொத்தத்திலும் அங்கங்கே எண்ணிறந்த நாடார்கணவான்கள், சத்திரங்கள்-மடங்கள்-சந்தவனங்கள்-கிணறுகள் உண்டாக்கியும், இன்னும் மற்றும்விதங்க ளாகவும் செய்திருக்கிற தர்மங்களுக்கு கணக்குகழக் கில்லை. இதில்துமதச்சம்பந்த மாகவும் பல தர்மங்கள் நடத்திருப்பதில், தஞ்சாவூர் கணம் ராஜஸாஹிப் ஆபிரகாம்பண்டிதரவர்கள், மதராஸ்-ஜியர்ஜூடவுண் கணம் டாக்டர் ஏ. சி. ஆசீர்வாதநாடார்களின் முதலியோரின் பேர்களை விசேஷித்தித் கூறலாம். கோவில்பட்டிதாலுகாமாத்தாண்டன்பட்டியிலும், ஸ்ரீவைகுண்டம்நாலூதா-தாத்துக்குடியிலும் அமர்த்து, வியாபார-லேவாதேவி பிரவீர்த்திகள் நடத்திவருகிற கணம் மா. வயி. வயிவநாதநாடார்களும் அவர்களின் புத்திரர்களும் சுமார் 1லக்ஷை செலவிட்டு, தாத்துக்குடிடவுணில் ஒரு கயங்கல் சத்திரமும், அதற்கு வருமானம்கொடுத்துக்கொண்டுருக்கக்கூடிய மற்றும்கட்டிடங்களும், விளத்திருளத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், கட்டி, அவைகளில் நித்திய தர்மமும் நடத்திவருகிறார்கள். நாடார்குலத்தவர் அங்கங்கே செய்திருக்கும் பற்பல தர்மங்கள் விஷயமாய் தனித்தனியாய் விவரம் கொடுப்பதாயிருந்தால் இன்னும் எண்ணிறந்தவைக ளிருக்கின்றன. இப்போதேசம் போதா தென்று அவைகளை நிறுத்தியிருக்கிறேன். டாக்டர் மதரம் அவர்கள் உத்தேசித்த 'டயரெக்டரி' செவ்வையாய்த் தயாராகு மானால், அதில் இந்த தர்மவிவரங்களும் தொகுத் தெழுதப்படலாம்.

கானது (War Fund) புத்தாண்கி - (War Loan) புத்தாண்கி விலுயத்தில் நாடார்குலத்தவரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகள் அனேகவகைக்கணக்காக இருக்கின்றன. மேலும், காள்தில் புத்தத்துக்காகவும், நமதுதேச பாதுகாப்புக்காகவும் கயர்ன்மென்ருரால் சேர்க்கப்பட்ட படைகளில் சம் நாடார்குல பாஸியரில் அநேகர் சேர்ந்திருப்பது மல்லாமல், (Basrah) பாஸ்ராவில்செக்கு புத்தகயர்ன்மென்று ஆபீஸின் பல லேலைகளிலும், அவ்விடம் போஸ்ட்டல் டிப்பார்ட்மென்டிலும் பல நாடார்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தாத்துக்குடிப்பக்கத்தவாசி யான மதராஸ் ஸ்ரீ துரைராஜ் ரூனமுத்தநாடார், (L.M.S.) எல். எம். எஸ். பரீக்ஷதேரி, மிலிட்டரிடிப்பார்ட்மென்ரைச்சேர்ந்து, பஞ்சாப்மாகாணத்தின் தலைநகரி யான லாகூரில் காள்தில் (Lieutenant)லெவட்டினன்ட் என்

ஹும் சேனாபதி உத்தியோகம் வகித்துவருகிறார். King's Royal Rifles பட்டாளத்தைச் சேர்ந்து, தற்போது (Palestine) பலஸ்தீனாவில் 54-வது டிவிஷன், 1/10 ரெஜிமென்ட் லிருக்கும் (நாங்குனேரித்தாலாகாவாசி யான) ஸ்ரீ V. A. அசரியாநாடார், யுத்தத்தில் மிகுந்த வீரதீரச்செயல்கள் நடப்பித்தனினிமித்தம், மதிப்பான கனகர்த்த உத்தியோகம் பெற்று 20,000 சேனைக்கு அதிகமான பரிசுப்பதாக்கச் சொல்லப்படுவது மாதிராமல்ல, இன்னும் அதினுமேன்மையான பதவி பெறக்கூடியவராய் இருக்கிறாரென்றும், மகாமாட்சிமைதங்கிய கமது ராஜசக்கரவர்த்தியான ஜியார்ஜ் மன்னரவர்களை நேரிற் பேட்டினானும் சலாக்கியம் அவருக்குக் கிடைத்ததென்றும் கேள்விப்பட்டே மிகவும் சந்தோஷமடைகிறோம்.

அங்கங்கே வீரத்திலும், சாமர்த்தியத்திலும், வாக்கவல்லபத்திலும், காரியாதிகளை நடத்தும் திறமையிலும், தாங்களிருந்தவட்டைக்கும் அப்பால் பேர்வாங்கிய சமர்த்தர்களும் நாடார்குலத்துள் திராளாய் அண்டி அவர்கள் பேர்களை எடுத்துச் சொன்னால் உபதியாஸம் மிகுந்துவிரியு மென் றெண்ணி யிறுத்தியிருக்கிறேன்.

சிவகாசி, விருதுப்பட்டி, அறுப்புக்கோட்டை, கமுதி, பாளையம்பட்டி, ஆறுமுகனேரி, கச்சினாவினை முதலான பல இடங்களில், அவ்வவ் வீடங்களின் நாடார்கள், லக்ஷக்கணக்கான பணங்கள் செலவுசெய்து, உயர்தரக் கட்டிடங்க ளான இந்துக்கோவில்கள் கட்டி, அவைகளில் சிவவற்றைபூராவாய் பிராமணராதினத்தில் விட்டும், சிவவற்றை சதாவிலவைத்து நடத்திக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அறுப்புக்கோட்டை முதலாளி மக-நா-ஸ்ரீ மு. முத்துசுவாமி நாடாரவர்கள், தங்களிடங்களில், நாடார்களுக்காக தனிக்கோவில்க ளுண்பெண்ணும் வேலையையே தங்களின் முக்கிய பிரவர்த்தியாய் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதுபோக, தஞ்சாவூர் ஜில்லா-பிறையாறு ஈனம் வெ. தனசமுத்த நாடாரவர்களும், ஈனம் அ. சபாபதிநாடாரவர்களும், கும்பகோணம் தேவஸ்தானமகமிட்டியைச் சேர்ந்து, அதினுதனத்த திருமெய்க்ஞானம் கோவிலின் டிரஸ்டிகளாய் இருத்திருக்கிறார்கள். —கமது நாடார்மஹாஜன சங்கத்தின் பிரஸிடென் ருதிய கனம் வெ. பொன்னுசாமி நாடாரவர்கள், கும்பகோணம் ஸர்க்கிள் தேவஸ்தானம் கமிட்டியில் மெம்பராய் இருக்கிறார்கள். —சிவகாசி, மக-நா-ஸ்ரீ ச. அ. ச. அருஞ்சல நாடாரவர்கள் குமாரர் செல்லக்கனரிநாடாரவர்கள், திருநெல்வேலி தேவஸ்தானமகமிட்டியைச் சேர்ந்த ஒரு பெரியகோவிலுக்கு தர்மக்கர்த்தாவாய் இருக்கிறார்கள்.

இந்து தேவஸ்தானங்கள் விஷயமாய் இப்படியே பல அந்தஸ்தும்பொறுப்புமான உத்தியோகஸ்தானங்களை வகித்தவர்களும்-வகிக்கிறவர்களு மான நாடார் கனவான்கள் இன்னும் பலரு முண்டே.

இந்தியாமொத்தத்திலும் வே நெற்கஜாதியாரும் இங்கிலிஷ் ராஜாங்கமத மாகிய கிறிஸ்துமார்த்தத்தை இவ்வளவுதிரளாய் அனுசரியா திருக்க, நாடார்குலத்தவ ராகிய இந்த ஓரோஜாதியார், சென்னைராஜதானியின் தென்னில்லாக்களிலும்-நாஞ்சினாட்டிலும் மாதிரம் 2 லக்ஷத்துக்கு அதிகமான தொகையுள்ளவர்களாய் அதை அனுசரித்திருப்பதும், அதிலும், கிறிஸ்தவர்களாகிற மற்ற்ம் சகலஜாதிக்காரருக்கும் வீசற்பமாய், இவர்கள், கொன்யினை, கொடுபினை முதலிய லகையாய் இதராஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களுடன் கலக்காமலிருந்து, மாட்சிமைதங்கிய நமது பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்ருப்பேரில் மனப்பூர்வமான பற்றமுடையவர்களாய் இருந்துவருவது, உள்படியே, "Defender of the Faith கிறிஸ்துமத பாதுகாவலர்" ஆகிய மகாமாட்சிமையும் கனமும் பொருத்திய நமது ராஜசக்கரவர்த்தியவர்களுக்கு இந்தியாவில்கிடைத்த பெருமைகளி லொன்றாய்ப் பேசக்கூடிய சங்கதியாய் இருக்கிறது. இதுவிஷயமாய் 1893-ல் அச்சான 'மதராஸ் அட்மினிஸ்டிரேஷன் மாஸுயலில்' "Of all Indian tribes however they (i. e. the Chandras) number most converts to Christianity" இந்தியாவின் சகலஜாதிகளிலும், கிறிஸ்துமதத்தில் அதிகத்தொகையாய்ச் சேர்ந்திருப்பவர்கள் சான்றோர்ஜாதியார்தாம்" என்றும், (E. R. Brierley) பையர்லேன் எனனும் தரை தமிழ்க்கட்டைப்பற்றியெழுதிய புத்தகத்தில், "It was amongst this simple race of the Chandras, that Christianity has celebrated her most important victories in India" "கிறிஸ்துமார்த்தம் இந்தியாவில்கொண்டாடும் மகாமுக்கியமான வெற்றிப்பிரஸ்தாபங்க ளெல்லாம், கபடற்றஜாதியார் ராகிய சான்றோர் அம் மதத்தை அனுசரித்த காரியத்தில் தான் ஆகியிருக்கிறது" என்றும் எழுதியிருக்கிறார். தவக்கத்தில்கமத ரோமான்கத்தால்க்கு மிஷனரிகளும், புரோட்டெஸ்டாண்ட் மிஷனர்களும், நாடார்குலத்தவர்களும் ஜாதிகளானமுறையான கன்மார்க்க ஆசாரங்கோபும்-வழக்கபுழக்கங்களையும் மாற்றமுடைய கிறிஸ்துமார்த்தத்தை அனுசரிக்க இடக்கொடுத்திருந்ததால்தான், சிம்மணஸ் என்னும் கணயப்பொருந்தய பாதிசியார் எழுதிவைத்திருக்கிறபடிக்கு (மேலே பக். 68), "இந்தியாவிலுள்ள சகலஜாதிகளிலும் குலாயமானவிஷயமாய் மகாமாணரோசம்பாராட்டுபுஜாதி"யாய் இருந்த சான்றோர், தங்களுக்கு இடுக்கண் மிகுதியாய் இருந்த காலத்தில்,

மிஷனரிகள் தங்களைத் தலாசரித்தபோது, பெருந்தொகையாய். ஷெ. கிறிஸ்துமதத்தில் சேரும்படி யாயிற்று.* மேலும், அப்படி கிறிஸ்தவர் களானவர்களுக்கூட, தங்கள் ஆத்திரியகுலத்தவராயிருக்கும் புரம் பகாரைய நெகிப் பாராட்டியவந்தார்கள். அப்படியே, 1891-ம் வருஷத்து மதராஸ் சென்சஸ்ரிப்போர்ட்டில், "The bulk of the Kshatriya Christians are in reality Chandrans. The Native Christians have naturally not completely thrown off Hindu customs." (தங்களை ஆத்திரியகுலத்தவரென்று சொல்லும் கிறிஸ்தவர் களில் பெரும்பாலர் சான்றோரே. இந்த சுதேசகிறிஸ்தவர்கள் இந்துமத இயற்கையான தங்களுடைய பழய வழக்கபழக்கங்களை முற்றிலும் அகற் றியிருக்கிற நிலை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுகாண்கதின லே, கேற்று நமது கான்பரென்ஸில் பிரஸிடென்ஸியிருந்த கணம்பொருத் திய அட்டோல்கேட்டஜெனரல் The Hon. Mr. எஸ். ஸ்ரீசிவாஸய்யங்கா ரவர்களும் கம் நாடார்குலத்தவரைப்பற்றி, "Above all, there are two salient features which strike one most. One is . . the perfect friendliness and active co-operation which exists between the Hindu and the Christian sections of your community." "எல்லா வற்றுக்கும்மேலாக, யாவரும் விவக்கத்தக்கவிதமாய் மனசிற்ப்தியும் மகா பிரதானமான இரண்டு குறிப்புக்களிருக்கின்றன. அவைகளிலொன்று, உருவாங்கியதாயில் இத்தகையவையிருப்பவர்களும் கிறிஸ்தவர்களாயிருப்ப வர்களும் ஒருவரோடொருவர் பூரணஐக்கிய முறையாகவாயிருப்பதும்,

* 1854-ல் (Rev. P. Percival) பெர்னீவல் என்னும் மிஷனரிதான் லண்ட னில் அச்சிட்ட 'The Land of the Veda' என்னும் புத்தகத்தில் (p. 485) சொல்லியிருப்ப தாவது:—"Caste distinctions were permitted in the Syrian and Romish Churches from the beginning. The Dutch allowed its usages unrestrained observance. The Danish Mission at Tranquebar fostered it, and the venerable Schwartz, Gerrick, and others, tolerated it in various ways."—இந்தியாமொத்தத்த (Metropolitan) மெட்ராபாலிட்டன்பிஷப்பா யிருந்த (Rt. Rev. Daniel Wilson, D. D.) மகாகணம் பிஷப் உவிலைந்துணையின் ஸ்ரீயியசரித்திர மாக (Rev. J. Bateman, M.A.) டப்டமன் என்னும் மிஷனரிதான் 1860-ல் பதிப் பித்த புத்தகத்தில் (Vol. I p. 428) பழய ஜெர்மன் மிஷனரிகளின் ரிப்போர்ட்டுகளி லிருந்து மொழிபெயர்த்த தெழுதியிருப்பதில் காணப்படுவ தாவது:—"In 1809, the missionaries then in Southern India write to the Parent Society from Tanjore, and say:—'From the commencement of the Mission on this coast, it has been the uniform practice of the missionaries to instruct the converts in the truths of Christianity;—but never did they insist on any person who wished to embrace Christianity renouncing his caste.'"

இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து காரியாதிகளில் முயற்சியாய் ஒற்றுமைப் பதுமே" என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கிறிஸ்தவநாடாட்சிப்பற்றி, (L. C. S.) தூதையன் ஸ்வீல் ஸெர்வீஸ் பரிஷத் தேமம் மாணுக்கருக்கு தபிழ்க்கற்பிக்கும் குருவாய் இக்கிலாத்தி வீருத்திர (Rev. J. L. Wyatt) வையட் என்னும் மிஷனரிதான், 1894-ல் எழுதியிருப்ப தாவது:—

"It must be admitted that the Christian Chantars of Tinnevely are amongst the most progressive races of S. India. No Mission in the Presidency is without them; they are the principal teachers in Mission schools and colleges. They have also secured appointments under the Government and are rapidly rising to positions of great responsibility and influence." "திருகெல்வேலி ஜில்லாவி லுள்ள கிறிஸ்தவச் சான்றோர் தென் இந்தியா வில் மகாமேலாய் முன்னேறுகிற குலங்கள் ஒருகூப்பா மென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டிய சங்கதியாயிருக்கிறது. (சென்னை) ராஜ தானியிலுள்ள கிறிஸ்தவமிஷன்களில் அவர்கள்விரைந்தவர்கள் ஒன்றுமே யில்லை. மிஷன் சாலேஜ்ஸிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் முன்ன முக்கிய உபாத்திமா ரெல்லாம் அக் குலத்தின ராவே யிருக்கிறார்கள். அவர்ன் மென்று உத்தியோகங்களையும் அவர்கள் பெற்றிருப்பது மலலாமல், மிகுந்த அதிகாரப்பொறுப்பும்-செல்வாக்கு முள்ள உபோஸ்தாணங்களுக்கும் வெகுதீவிரமாய் ஏதுகிறவர்க ளாகவும் இருக்கிறார்கள்" என்பதே.

நாடார்குல கிறிஸ்தவர்களுள் (Church of England) இக்கிலாத்தச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களின் வசேஷ முயற்சியால் இப்போ பலவருஷங்க ளாக "The Indian Missionary Society இந்திய மிஷனரி சங்கம்" என் றென் றுண்டிருக்கிறது. இங்கநாட்டிலும் மேல்காத்தமலைப் பிராந்தி யங்களிலும் வெகுதாக்கமாய் வேலைபடத்துவருகிறது. பின்னாலே விவ ரங்கண்ட நாடார்குல பிஷப்பவர்களும் இம் மிஷனை நடத்துவதாக ஷெ. தெலங்காட்டிலுள்ள (Dornakal) தோர்ணக்கல் என்னும் இடத்தி லிருக்கிறார்கள். இம் மிஷன் அநேகமாய் நாடார்குல ஸ்தர்களின் ணக்கத்திலேலேயே நடக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். இதின் மிகக் காக தங்களின் விலையுயர்ந்த ஆபாணங்களை இராமாய் அனுப்பியவர்க ளான நாடார்குல மாதர்களும், ஷெ. தர்மவிலையுயராய் தங்கள் பேர் வெளிக் குவராத இனந்தெரியாமல் பொருளுதவிசெய்த நாடார்களும் ஏராளமா யுண்டு. தங்கள் பூரா ஆஸ்தியையுட்க் ஷெ. மிஷன்விலையுத்தக்கு உவிலப் பண்ணிய மகான்சுரு மிருக்கிறார்கள்.—இதைத்தொடர்ந்து, நாடார்குலத் தவர் மிருத்திருக்கும் கிறிஸ்தவசபைகளில் மிச்சமானபேர், இப்போ சிலதால மாக, தங்கள் சபைகளை நடத்த ஹோப்பா-அமெரிக்காவிலிருந்து பணமாவது-மிஷனரிகளாவது வரவேண்டு மென்று விரும்பாமல், தங்கள்

தங்கள் சுயமுயற்சியினாலும் பணத்தினாலும் தங்கள் தங்கள் சபைகளை நடத்த ஆரம்பித்தலிட்டார்கள்.

பூர்வம் சிலகங்கை வாசியும், தற்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லா, மாயவரம்-சியாளிதாலு காங்கனில் அநேக கங்கை நு மதிப்பான அபேரும் பூண்டு இவையுடைய பிராசுதாரும், தாலுகா-மண்டிரிக்கு போர்டு மெம்பரும், மாயவரம் முனிசிபல் ஃவுண்ட்ரீஸ் மான டி-எ-ஹீ நாயகம் டேவிட் நாடார்வர்கள், 'தென் இந்திய சுததேவிக் அசெஸ்பியேஷன்' என்னும் மதிப்புள்ள ரோமன் சுததேவிக் குமதச் சங்கத்தில் எக்ஸ்பிரீட்டிவ் கமிட்டி மெம்பராயிருக்கிறார்கள். புரோட்டெஸ்டாண்டி மதத்தின் பற் பல பிரிவுகளில் எண்ணிறந்த நாடார்கள் பாதுகியாரும் கண்யம்பெற்ற குருக்களு மாகியிருப்பதன்றி, இங்கிலாந்துச் சபைகய்ச்சேர்ந்தவர்களில், தென் இந்தியாவில் முதலாவதாய் 'Canon கனோன்' பட்டம் பெற்ற சுததேவிக் நிஸ்தவர், நாடார்குலத்தவரான ட்ரெவரெண்டு கனோன் C. P. ஞானக்கண் ஐயரவர்கள், பி. ஏ. ஜார். இந்தியா மொத்தத்திலும்; இந் தியரில் முதலாவதாய் 'Bishop டிஷப்' ஆகியிருப்பவர், நாடார்குலத்தவரான (The Rt. Rev. Bishop V. S. Azariah) மகாகனம் அசரியா பிஷப் அவர்களே. இதுபோக, (Bishop's Chaplain) 'சாப்ளேன்' முத லிய கிறிஸ்துவ சேவக உத்யோகங்கள், வெறுவருஷங்களுக்கு முன் னிருந்தே கிறிஸ்தவநாடார்களுள் வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

இதுவன்றி, புத்தர், (Zoroaster) சோரவாஸ்தர், முகம்மதுகயி, ஸ்ரீ சங்கராசாரியர், ஸ்ரீராமா அஜாசாரியர், (Nizari) ஸ்தர், கேஸவ் சந்திர ஸேனார், தயானந்த சர்வவதி முதலானவர்களுடைய, மதசீர்திருத்த மாகபூர்வமதத்தைக் கண்டிப்பிடுத்து வெளிப்படுத்தும் ஒரு விசேஷ ரபி, சன்மார்க்க தெரிபிக்காத கண்டிப்பான கடைபை, தங்களுக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளும் கவனெற்பாபுடன்து மாகிரிகரீட்டினவர்களாய், கங்குலத் துள் னிருப்பகையுக் கொஞ்சம் கவனிக்கக் கோருகிறேன். அந்த ரபி, நாடார்குல முன்னேற்றத்துக் காகவும் ஆரம்பராய் சுயவெறுப்புடன் வேலைபார்த்த ரிஷிபாசுவ யிருப்பதால், அவர் விஷயமாய் சற்று விவர மாய்க் கவனித்தாலும் சகுதியாயிருக்கு மென்றே நம்புகிறேன். அந்த ரபி தாயிரவருணிகியின் சங்கமத்துக்குச் சமீபமாய் பூர்வ கொற்கைப்பட்ட ணயிருந்த இடத்தில் ஐஸ்ரீன் மேற்கண்ட (பக். 24) 'குலசேகராஜா வம் சம்' என்னும் குடும்பத்தி லுதித்தவர்கள். அந் ரபியின் நாமம் ரபி அ. ரா. சட்டம்பிள்ளை ஐயா. அவர்களைப்பற்றி என் சுயவார்த்தைகளால் விவரம் சொல்லாமல், உலகத்தில் விசேஷித்தும் திக்கப்படும் சில ஆசிரியர்களுள் ஏற்கனவே எழுதி பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளில் சிலவற்றை மாத்நீரம் இங் கெடுத்துச் சொல்கிறேன்.

(a). (H. R. Pate Esq., I. C. S.) பேட் என்னும் கலெக்டர் துரை யவர்களைக்கொண்டு டெமுதி, 1917-ல் கவர்ன்மென் றுர் பதிப்பித்திருக்கும் 'திருநெல்வேலி டிஸ்டிரிக்ட் செஜட்மரி லிருப்ப தாவது:—

"In Prakasapuram, a neighbouring hamlet (to Nazareth), is a small congregation owning a church, who style themselves 'Hindu Christians,' or 'Jehovah Messianists.' They observe the Jewish Sabbath and new-moons and make offerings to the Deity; their marriages and funerals are conducted on Hindu lines, but their priests take no part in the ceremonies. The sect dates from 1850, when their leader, a Chandran (who is still living), owing to some personal differences seceded from the S. P. G. and drew a large number of followers with him. At the present time his adherents number only a few hundreds and are scattered over three or four neighbouring villages." என்பதே.

(b). ஷை சபியிருந்தவ ராகிய ராசரேத்திலேயே 30 வருஷங்க ளுக்குமேல் மிஷனெரியா யிருந்து உலகெங்கும் கிர்த்திபெற அநேகவே லைகள் செய்து (Rev. Canon A. Margoschis) மர்காஷிஸ் பாதுகியார், தாம் 1893-ல் எழுதி கல்குத்தாவில் அச்சிட்ட ஒரு புஸ்தகத்தில், இந்த ரபியைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்ப தாவது:—

"Sitampillai-Aiya, being far and away the most educated and intelligent man in the whole mission, had ideas of his own.— He drew up some principles of Religion by which his congregation should be self-sufficient (and it always has been so), should be free from the tyranny of Europeans and be entirely officered by natives. He was a student of Hebrew, Greek, Sanskrit, English and Tamil, and was quite a capable leader so far as education and ability went. Sitampillai-Aiya adopted several Jewish rites and ceremonies, and amongst them, as truly recorded, the observance of the Sabbath on Saturdays." என்பதே.

(c). (Dr. J. Mullens) டாக்டர் மல்லன் என்னும் துரை, தாம் இந்தியாவில் மிஷனெரியேலைபார்த்த காலத்தில் நடந்த சங்கதிகளாக, 1863-ல் லண்டனில் அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில், ரபி சட்டம்பிள்ளை ஐயா வின் இந்த மதவற்பாட்டு விஷயமாய், 'One event of an unusual kind has occurred in the mission in recent years, which must possess a special interest for all missionaries, not only in India, but throughout the world.' "இப்போ சிலவருஷங்களுக்கு முன்னே, இயற்கைக்கு வித்தியாசமான ஒரு சம்பவம் மிஷனில் நடந்திருக்கிறது;

அதற்குரிய யறிந்தகொள்வது இந்தியாவின்மாத் திர மல்ல, உலக மெங்கு முன்ன சகல மிஷனரிகளுக்கும் விசேஷ இன்பசரமா யிருக்கும்” என்று துவக்கி, ஷை வருஷத்துக்குச் சற்று முன்னதாக (Dr., afterwards Bp. Caldwell) டாக்டர் கால்டுவெல்துரைபவர்கள் எழுதி மிஷனரிப் பிரசுரங்களில் வெளியாக்கின அடியிற்கண்ட வசனத்தை மேற்கோணாக எடுத்தெழுதியிருக்கிறார். அதாவது:—

‘This schism commenced in a large Christian village in the district of Nazareth, and involved a contiguous portion (Pragasapuram, &c.) of the Church Missionary Society’s district of Mengnanapuram. . . . The adherents of the schism number, it is said, more than 2,000 souls, and are without exception Chattrars. They call themselves in their documents ‘The Hindu Church of the Lord Jesus;’ but amongst their neighbours they call themselves, and are generally called, the *Nattar*. In their zeal for caste and Hindu nationality, they have rejected from their system everything which appeared to them to savour of a European origin. They observe Saturday instead of Sunday as their Sabbath.—It is not greatly to be wondered at that a schism like this should have taken place during the progress of the native church towards maturity;—and we have been expressly forewarned, that ‘there must be also heresies among you, that they which are approved may be made manifest among you.’ One good result at least has already sprung out of this evil. It has often been asserted that if all European missionaries were withdrawn, and if European money ceased to circulate in our missions, native Christianity would immediately disappear. The experiment has been tried on a somewhat extensive scale at Tinnevely. The schismatics in the district of Nazareth and its neighbourhood have cut themselves off as completely from all European help in money and influence as if there were no longer any Europeans in the country; and yet they have sustained their own religious ordinances, after their own fashion, it is true, but, it must be admitted, with considerable public spirit and zeal, for more than five years; and I have not heard it said, that any one of their number has returned to heathenism’ என்பதே.

(d). காளது காகரீகலோகத்தின் ராஜாக்களும்-பிரபுக்களும்-தனவந் தருமன மேதாவினின் பார்வைக் கேற்றதாய், லண்டனி ஜன்ன (The Foreign and Colonial Compiling and Publishing Co. என்னும்) ஒரு பெரிய புத்தகபிரசுரக் கம்பெனிபாரால், அகைங்கே ரெம்பக்கற்

ளேரும்-அனுபவமுடையவர்களுமாகத் தெரிந்த விசேஷ மேதாவினின் கொண்டு, பெருஞ்செலவின்பேரில் தயார்பண்ணி, (Somerset Playne Esq., F. R. G. S.) பிரேயின் என்னும் கணயம்பெற்ற கல்விமானால் 1914—15-ல் லண்டனில் பிரசுரமாகி, பிரதி 1-க்கு ரூ. 87 கிரயமாக விற்கப்படும் மேற்கண்ட “Southern India தேன் இந்தியா” என்னும் மதிப்புப்பெற்ற புத்தகத்தின் 484, 486-ம் பக்கங்களில் ஷை பெய்யப்பற்றிச் சொல்லியிருப்ப தாவது:—

“India is essentially a country of cults (or particular rituals or systems of worship), and the history of the religious faiths of to-day carries the student back to the origin of creeds. Many of these systems, such as Hinduism, Buddhism, and Jainism, are autochthonous, while others were formulated in the early days of the Christian era, with the exception of the doctrines proclaimed by the Jews who arrived in India during the sixth century B.C. One of the sects which has arisen in later days is connected with ‘Jehovah-Messianism,’ or ‘The Indian Church of the Only Saviour,’ and it was founded in the year 1857 by one Rabbi A. N. Chattampillai-Aiya (born October 24, 1822), who was a student of many European and Oriental languages and literature, residing at Prakasapuram, near Nazareth, in the district of Tinnevely. The adherents were about 6,000 in number in the early seventies, but owing to lack of support and to incessant persecutions there are now (1915) only five churches, with a membership of about 1,000 persons. One of the principal tenets of this society is that the Christianity of the present day is not identical with the teachings of the early Apostles, but that the thousand-and-one nonconforming branches of religious activities are offshoots of a new faith, founded on the anti-Jewish or unchristian principles of Hadrian, Constantine, Justinian, and other Roman and Christian emperors in contradiction of the Holy Scriptures. Jehovah-Messianics, in their interpretation of the Divine Books, observe the seventh-day Sabbath, the festivals of the new-moon; the feasts of ‘Pascha’ (the Passover), the ‘harvest’ (the Pentecost), of ‘trumpets,’ of the ‘expiation,’ the ‘ingathering,’ and of ‘booths,’ offering first-fruits, incense, meat, and other sacrificial oblations in the presence of Jehovah. They submit themselves to bodily purifications, and assert that these were ordained by Jehovah to commemorate the fall and the expiation of the sins of our first parents. Such Hindu rites as are not inconsistent with Scriptural ideas are not rejected, and the text of the Hindu law with regard to marriage and inheritance is generally accepted.

“The present leaders of the body are Messrs. Nabhi P. V. Pandion and B. J. M. Kulasekhara-raj, sons of the founder. The founder's two daughters (Mother Maria-Ammal and Mother Bhagya-Ammal) remain virgins for religion's sake.

“Rabbi Chattampillai-Aiyar (still alive) was an ardent collector of books from the year 1850, and he succeeded in gathering together about 10,000 volumes on various subjects, chiefly Oriental and religious, in the following languages, namely, Sanskrit, Pali, Tamil, Malayalam, Canarese, Hindustani, Arabic, Hebrew, Greek, Latin, French, English, and German. In addition to these the library contains hundreds of old Tamil palm-leaf manuscripts, and about 10,000 coins belonging to the Pandya, Chola, Chera, Telugu, Mahomedan, and other dynasties of South India and Ceylon.

“Mr. B. J. M. Kulasekhara was born in the year 1873, and he is endeavouring to further the interests of the cause which was originated by his father, and to publish valuable historical and other works. To this end he is compiling a philological dictionary and a grammar of the Tamil language, having special reference to Sanskrit and other languages of India; also an early history of the Tamil country on new and original principles; he has prepared many numbers of his ‘Aids to the History of Dravidam’ series, and ‘Sources of Tamil Lexicography’ series, as well as an Anglo-Tamil magazine entitled *The Light of Dravidam and the Orient (Dravida-Purva Dipang)*. He has also made literary contributions to the local Government Ethnographic, Gazetteer, and Archeological Publication Departments. His most interesting production, however, is the ‘Jehovah-Messianic Religion Explained,’ which is issued in four parts. The first part deals principally with the origin and motive of the doctrines and practices of the Bible and the history of their gradual rejection by the Christians, the object of the author being to bind together the people of the world—Jews and Gentiles alike—in the truths of that book. The second part is styled the ‘Torah-Bible and its Weedy Books,’ and it gives the accounts of the genuine, apocryphal, and pseudonymous books of the Jewish and Christian faiths. The Jehovah-Messianic religious precepts and practices are classified and explained in the third part, while the fourth, ‘Torah-Ethics,’ sets forth, in tabulated form, the various moral injunctions of the Bible. Other religious works from the pen of this author include, ‘Incarnate Revelation,’ a treatise on Christology, and an edition of the Bible containing various readings and translations according to the canon of the Jehovah-

Messianic Church together with the ‘Light of Religion,’ which is to be published in magazine form. Rabbi Kulasekhara-raj is most enthusiastic in the study of religious works and in orientological researches, and he is ever ready to proceed to any part of the world where he may be able to extend his knowledge, or where his vast experience and great abilities may be of service to others.”

(e) இத்தியாவின் விசேஷங்களை யெல்லாம் புத்தகரூபமாக யமைக்கும் படி கவர்ன்மென் றுரால் (Director of Indian Statistics) டயரெக்டர் ராசு நியமிக்கப்பட்டவரும், அதில் புகழ்பெற வேண்டித்தயதால், இங்கிலிஷ் ராச்சியத்தில் பிரபுவுமான † (Sir W. W. Hunter, M.A., LL.D., K.C.S.I., C.I.E.) ஸர் ஹண்ட்ஸ் பிரபு, 1888-ஆம், அவரைத்தொடர்ந்து (Rev. Henry Rice) ஹென்ரி ரைஸ் என்னும் மிஷனெரி துறையும், தாங்கள் சொல்வது இன்னதென்று தெரியாத தெய்வவாக்குப்போல், உலகத்தில் மகாமைதிப்புப்பெற்ற பத்திரிகைகளிலொன்றாய் இங்கிலாந்தில் பிரசுரமாகிறது ‘The Nineteenth Century’ பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு’ என்னும் இங்கிலிஷ் பத்திரிகையிலும், லண்டனிலுள்ள (R.T.S.) ரிஸிஜியஸ் டிராக்ட் லொஸ்டிரிடியாசால் அச்சிடப்பட்ட ‘Native Life in South India’ ‘தென்னிந்திய சுதேச ஜீவியம்’ என்னும் புத்தகத்திலும் எழுதிவைத்திருக்கிற, அடியிற்கண்ட திர்க்கதரிசனம், ரபி சட்டம்பின்னைய்யா ஆரம் பித்த மேற்கண்ட ஏகோவா-மேசியாமதத்தையே குறிக்கிற தென்னு கடந்த 25 வருஷங்களாக பலரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதாவது:-

“We have no hesitation in saying that the time is coming when the whole of South India will be Christianized, and that neither Brahmoism nor Rationalism will be able to arrest its progress. It may not be in our time or in the time of our immediate successors. But it will be when He sees fit, with whom a thousand years are as one day. It is not beyond the bounds of possibility that one effect of the new forces at work upon the religious conceptions of the country will be that a new religion will spring up. What form that new religion might take it is difficult to foresee. We do not think it is likely to be our modern Christianity, although Christian missions are at the present moment among the most powerful factors in determining what that new religion will be. Sir William Hunter, in the *Nineteenth Century* for July, 1888, says ‘I think it within reasonable probability that some native of India will spring up whose life and preaching may lead to an accession on a great scale to the Christian Church. If such a man arises, he will set in motion a

mighty movement whose consequences it is impossible to foresee.' This is always God's method of working. A long, slow, preparatory process, and then suddenly, when the fulness of time has come, He creates a personality. So there may rise up in South India a native with the spirit of Paul and of Luther, who will fire and lead his countrymen. The story of Buddha may be repeated. We may expect to hear of whole tribes and communities abandoning their superstitions and embracing Christianity. There is no exaggeration in forming such anticipations. They rest on solid grounds. Great and efficient preparations have been made for securing them. Especially is there at the present time not only in the city of Madras, but throughout nearly the whole of South India, an intense eagerness of thought on religious questions—reminding one of Milton's words—"a mighty and puissant nation arousing itself like a strong man after sleep." What is wanted is a Pentecost—a fresh baptism of the Holy Spirit to touch the dry bones of heathenism. The glory of the Lord would then be revealed, and all flesh would see it." என்பதே.

(f). ரபி சட்டம்பின் ஐயா, நாடார்குல முன்னேற்றவிஷயமாய் ஆரம்பமாய்ச் செய்த வேலைகளைப்பற்றி, மதராஸிலிருக்கும் மகாலாபி மானியான கனம் டாக்டர் ஏ. சி. ஆதேவாநாடாபவர்களும், மகா-ஈ-ஸ்ரீ டி. டி. தரம்ஸ்நாடாபவர்களும் 1912-ல் பிரசுரித்த 'சான்ரேர் எத்னா கிரபி' என்னும் புத்தகத்தில் சொல்லியிருப்ப தாவது:

"1850-ம் வருஷத்தில் (பின்னல் பிஷப் ஆன்) கனம் கால்டுவெல்லாபவர்கள், சம் ஜாதியின் பூர்வீக-தற்கால நிலைமைகளைப்பற்றி நன்றாய் யாராயாமல், நமக்கு பரம்பரைப் பகைப்பற்றுகிற ஜாதிகளான சில வெள்ளாள-பிராமண முன்னவிகளுடைய வெறுஞ்சொற்களை யனுசரித்து, நம்குலத்தக்கு நிக் தனியான பல தாற்பரியங்களைக் கலந்து 'Tinnevely Shanars திருநெல்வேலி சாணர்' * என்னும் புத்தகத்தைப் பிரசுரித்தது அநேகருக்குத் தெரிந்தவிஷயம். ஆனால், அந்த ஆரம்பத்திலேதானே,

* இந்த 'திருநெல்வேலிச் சாணர்' என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி மகாமோதாவி யாகிய (காலஞ்சென்ற) கனம் எஸ். வி. தாமஸ், எம். ஏ. அவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கும் அபிப்பிராய மாவது:—"The Tinnevely Shanars is a book which is now never named except to be laughed at as a miserable record of misplaced wit and indiscriminate satire." (The Christian Patriot, March 12, 1890.)—எஸ். பி. ஜி. மிஷன்சம்பந்தமாய் லண்டனில் வெளியான ('Church Work: Mission Life' என்னும்) ஒரு விசேஷ பத்திரிகையில் இந்தப் புத்தகவிஷயமாய் 1886-ம் வருஷத்தில் (Vols. II & III, p. 233) பிரசுரிக்கப் பட்டிருப்ப தாவது:—"Nearly forty years ago Bishop Caldwell wrote a short pamphlet on the state of the Chantry.—This pamphlet was

திருநெல்வேலியில், காசரேத்து-பிரகாசபுரத்தில் வசித்தவருநிற கனம் ரபி அ. கா. சட்டம்பின் ஐயா அவர்கள் அந்தத் துவாணப்பிரசுரித்ததை அறிபவந்த மாதிரித்தில், (இவ்விஷய பாஷாப்படிக்கம் தமிழ்நாட்டில் தாராசாமாயில்லாத அக்காலத்தில்) அதை மொழிபெயர்த்தெழுதி, பலருக்கும் அனுப்பி, உடனே அதை ஆட்சேபித்து, மது குலத்தின் கடித்திரிய பூர்வோத்திரத்தை பலமேற்றோள்களால் குபித்து, வாசகர்களையும் கவிரட்டியுமான அநேக விமதிகள்கூட மாகவும், வாய்மொழி யாகவும், மதராஸ் முதல் மலையாளம்-நாஞ்சினுடைய அக்காலத்திலிருந்தசகல முக்கிய நாடார்களுக்கும் பலவாறாய் வெளிப்படுத்தி, கை-ஐனங்களைக்கொண்டு எம். டி. சி., மதராஸ் பிஷப், எஸ். பி. ஜி. தேவாங்கமிந்நி உரை, அதைப் பற்றி அநேக கையொப்பங்களுடன் ஆவலாகி ஐனங்கள் செய்ததன்றி, திருநெல்வேலியில்லாவி லுள்ள எஸ். பி. ஜி., சி. எம். எஸ். மிஷன்சுளை விட்டு சில ஆயிரம் ஐனங்கள் வேறே கிளிந்தவமதமாகப் பிச்சுப்படியி செய்துவிட்டார்கள்.—ரபி சட்டம்பின் ஐயா அவர்களின் ஜாதியி மாணவேலைகளைப் புகழ்ந்து, 1853-க்கும் 1874-க்கும் இடையில், 'சான்ரேர் குல மரபுகாதல்' (Madras, 1874) என்னும் புத்தகத்தின் ஆசிரிய ராகிய † (Rev. S. Winfred) கனம் ச. வின் பிரிட்டுஜயாவர்களும், அவாளுடைய கிரேஷ்டகுமாரரும் 'சான்ரேர் மரபு' (Madras, 1871) என்னும் (anonymous) புத்தகத்தின் ஆசிரியரு மாகிய † (Mr. Martin Winfred) கனம் மார்ட்டின் வின் பிரிட்டு அவர்களும், † (Rev. D. Gnanamuthu) கனம் டி. ஞானமுத்து ஐயாவர்கள் முகலான இன்னும்பல கண்யவாண் களும் எழுதிய அநேக லெட்டர்களு மிருக்கின்றன" என்பதே. இதைத் தொடர்ந்து அநேக ஹே. ரபியவர்களும் அவர்கள் குமாரர்களும் நாடார்குல முன்னேற்ற விஷயமாய்ச் செய்தவற்றிற்குறி வேலைகளைப்பற்றி, 'சான்ரேர் மறு' I-ம் பாகத்தின் பாயிரங்கள், 'சான்ரேர் சங்கம்', கை 'சான்ரேர் எத்னா கிரபி' முதலிய பிரசுரங்களில் ஒரு சுமார் விளங்கும்.

(g). மது நாடார் மஹாஜனசங்கத்தின் 3-வது கான்பென்ஸில் வாசிக்கும்படியாக, திருநெல்வேலி சி. எம். காலேஜ் ஹைஸ்கூலில்லாபவர்களும் ஜே. ஞானமுத்துநாடார், பி. ஏ., எஸ். டி. அவர்கள், 'நாடார்களுக்கு கோர் வந்ததமானப்பத்திரிகையிருப்ப தாகியம்' என்னும் தலைப்பு, 26-5-1917-ல் எழுதியனுப்பிய கியாஸத்தில், ரபி சட்டம்பின் ஐயா அவர்கள் விஷயமாய்ச் சொல்லியிருப்ப தாவது:—

written for English readers.—The tract, however, gave offence to a few, who resented the disparagement of their caste. The Bishop, therefore withdrew it from circulation. A few copies remained in the possession of the people, and the grievance never entirely died out."—அதுவிஷயமாய் ஹே. பிஷப் கால்டுவெல்லாரேய தம்முடைய ஜிவியசரித் திரத்திலெழுதிவைத்திருப்ப தாவது:—"In 1849, eight years after my arrival in Tinnevely, I wrote a pamphlet descriptive of the people amongst whom I was labouring, entitled 'The Tinnevely Shanars.'—As soon as I found that persons had taken offence at it,—I withdrew it from circulation as far as I could." (Reminiscences of Bishop Caldwell edited by his Son-in-law, pp. 84, 85. Madras, 1894.)

‘‘மேற்குள்ளே இங்கிலிஷ்கல்வி எப்படி அபிவிருத்தியானது? சுமார் எழுபது-எண்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதாக மூன்று மகன்கள், அகாலகதி ம-ந-ந-ஸ்ரீ ரபி சட்டம்பிள்ளை ஐயா அவர்கள், ‘‘சனம் என். வி. பி.ரிட் ஐயரவர்கள், ‘‘சனம் தேவசகாயம் ஞானமுத்து ஐயரவர்கள், இம் மூவரும், தங்கள் சொந்த இடங்களிற் கற்கக்கூடிய கல்விகளைச் சேற்றபின், மகா கஷ்டத்திடை சென்னப்பட்டணம் சென்று, அந்தக்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய படிப்பில் சிரேஷ்டமான படிப்பைப் படித்து, அநேக பாஷைகளையும் ஞானங்களையும் கற்று, தங்களுக்குக் கனமும் தேசத்தாருக்கு நன்மையு முண்டாக ஊழியஞ்செய்ததைப் பார்த்து, மற்றவர்களும் படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அம் மூவரில் ம-ந-ந-ஸ்ரீ ரபி சட்டம்பிள்ளை ஐயா அவர்கள் திருவுடைகடாத்தால் இன்னும் நமதுநடுவி விருக்கிறார்கள். நம் முடைய குலத்திற்கு அவர்கள் ஒருபெரிய மூலபலம் என்கலாம். நமக்குள் வாலிபர் அந்தமகாப்பிரபு இருக்கிற இடத்திற்கு ஸ்தலயாதிகார செய்தால் அது மகாமேன்மையா யிருக்கும். எனக்கு அவர்கள் வீட்டிற்குப் போய் அவர்கள் பாதம்பணித்துவணங்கிஞ்சலாக்கியும் போனவருவதில் கிடைத்தது. . . இப்படியே, நம் குலத்தில் பெரியோர் யார்யார் என் றறிவிதும், யார்யார் என்னஎன்னசெய்கிறார்கள் சென் றறிவிதும், நமக்கு மனநிற் கிதத்தையும் மேற்செல்லவேண்டு மென்ற ஆசையை முண்டாக்கும். இதற்காகவும் பத்திரிகை வேண்டும்’’ என்பதே.

மேற்கண்ட ரிஷி என் னருமைப் பிதாவா யிருப்பதற்காக நான் மிகுச்சிபுடையவனு யிருக்கிறேன்.

கூத்திரியகுலத்தில் பிறந்து, பல நற்குணங்களுடையோராய், விவாக மாகாத பாலியவயதில் 1908-ல் காலஞ்சென்றுபோன, திருச்செந்தூர் தாலூகா-ஏறல் யூனியன்சேர்மன் ஸ்ரீ சா. அருணாசலநாதரீர், சென்னிந்தியாவின் மிகுதியான ஜாதிசனால் சிவாய்சமாக ஒப்பப்பட்டே, தற்போது லக்ஷக்கணக்கான இந்துக்களால் அநேக வரப்பிரசாதங்க ளுளுயோராய் வணங்கப்பட்டுவருவது விருந்து, பூர்வமுதல் தமிழ்த்தேச மெங்கும் அங்கங்கே சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர், பெருமான் (விஷ்ணு), அம்பிகை (அம்மன்) முதலானோரின் அம்சங்களாகவும்- அவதாரங்களாகவும் வணங்கப்படுவோ ரெல்லாம், வேறெந்த ஜாதியையும் சேர்ந்தவர்களா யிராமல், சான்றோரான கூத்திரியஜாதியைச் சேர்ந்த தமிழரசர் முதலானவர்களின் வம்சத்தி லுதித்து, வியப்புறத்தக்க பெருந்திறமைகள் நடப்பித்த தினால் மதிப்புபெற்ற ராஜாக்களும்-பிரபுக்களும்-யுத்தவீரரும்-ராஜஸ்திரீ களுமே தவிர வேறெல்ல என்னு முண்மை யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுவ தாகிவருகிறது.

மேலும், தாலூகாபோர்டு மெம்பர், டிஸ்ட்ரிக்ட்போர்டு மெம்பர், ஆனாரி மாஜி ஸ்திரேட், யூனியன் சேர்மன், முனிசிப்பல் சவுண்ஸிலர், முனிசிப்பல் சேர்மன், கார்போரேஷன் சமிஷனர், ஜூரர், அலெக்சாண்டர்,

யூனிக்ஷிப்டி பெய்லோ முதலிய சவுண்டர்டீயோகங்களையும் அநேக ஸாடர்சன் வெகுசாலத்தக்குமும் முதலிருந்தே பெற்று வகித்தவர்களுக்கு கிறார்கள். அவைகளில், தாலூகாபோர்டு மெம்பர், ஆனாரி மாஜிஸ்திரேட், யூனியன் சேர்மன், ஜூரர், அலெக்சாண்டர் என்னும் உத்தியோகங்களை வகித்தவர்கள் ஓராளமாயிருப்பது போக, டிஸ்ட்ரிக்ட்போர்டு மெம்பர்க ளாய் திருத்தவர்களும்-திருப்பவர்களு மாக தஞ்சாவூர்ஜில்லா-பிறையாறு, கனம் த. குருசாமிநாடாரவர்கள், தஞ்சாவூர், கனம் ராவுஸாஸிப் எம். ஆபிரகாம்பண்டிதவர்கள், மதுரைஜில்லா-பட்டிவீரன்பட்டி, ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஸா.பு. அ. சத்தினசாயிநாடாரவர்கள், உசிலம்பட்டி, ம-ந-ந-ஸ்ரீ ப. கீ. ஆதிமுத்துமாலைநாடாரவர்கள், ராமநாதபுரம்ஜில்லா- விருதுப்பட்டி, ம-ந-ந-ஸ்ரீ க. ப. பொன்னப்பநாடாரவர்கள், ம-ந-ந-ஸ்ரீ என். எஸ். மாணிக்கவாசகநாடாரவர்கள், பி. ஏ., திருநெல்வேலிஜில்லா- கைலாசபுரம், ம-ந-ந-ஸ்ரீ எம். தேவசகாயநாடாரவர்கள், ஆமருகனேரி, ம-ந-ந-ஸ்ரீ என். பொன்னையாநாடாரவர்கள், இவர்களுடைய நாமங்கள் தற்சமயம் எனக்கு ஞாபகத்தில் வருகின்றன. இதுபோக, டிஸ்ட்ரிக்ட்போர்டுகளில் அபிஷேக மெம்பர்களுக்காக, ம-ந-ந-ஸ்ரீ (தாசிவ்தார்) என். கோவில்பிள்ளை நாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (தாசிவ்தார்) தாமஸ் குமரேசன் நாடா ரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ, (டிப்டி கலெக்டர்) என். டேவிட்நாடார வர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ, (டிப்டி கலெக்டர்) சவுண்டர்டீ டி. திர விவநாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (டிப்டி கலெக்டர்) என். வி. நற்குணம் நாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (தாசிவ்தார்) எட்வர்ட் என். எசுவடிபுரன் நாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (தாசிவ்தார்) டி. அன்புநாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (டிப்டி கலெக்டர்) க. வி. டேவிட்நாடாரவர்கள், பி. ஏ., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (டிப்டி கலெக்டர்) கவுமணி கோவில்பிள்ளை நாடாரவர்கள், பி. ஏ. பி. எஸ்., ம-ந-ந-ஸ்ரீ (தாசிவ்தார்) உஷித்லியம் லாமேக் நாடாரவர்கள், பி. ஏ., முதலானவர்கள் மெம்பர்ஷிப் வகித்திருக்கிறார்கள். — முனிசிபல் பல் சம்பந்தமான உத்தியோகங்களில், ‘‘அட்வோகேட் கனம் ஜோஸப் ஸத்ய நாடார், எம். ஏ., எம். எல். அவர்கள், மதராஸ் கார்போரேஷனில், மெம்ப ராயிருந்தார்கள்; டிப்டி கலெக்டரான ம-ந-ந-ஸ்ரீ என். டேவிட்நாடார், பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள் மதுரையிலும், ம-ந-ந-ஸ்ரீ வி. ஞானசிரோமணி நாடார் அவர்கள், பி. ஏ., திருச்சிஒப்பன்னியிலும், ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஜான் தேவ சகாயநாடார், பி. ஏ., எல். டி. அவர்கள் பாளையங்கோட்டையிலும் முனி ஷிப்பல் சேர்மன் உத்தியோகம்செய்தார்கள்; இதுபோக, முனிசிபல் சவுண் ஷிவ் உத்தியோகம் வகித்தவர்களும்-வகிக்கிறவர்களும் அங்கங்கே மிகுதியா

யிருக்கிறார்கள்.—காஞ்சிக்குட்பட்ட சேர்த்த ராஜாக்கள் மங்கலத்தில் பிருத்தி நடைவந்த சேன, ம-ரி-ரா-பூதி பொன்னையா நாடார்வர்கள், திருவிதாவகோடி மஹர்ஷி ராஜா அவர்களின் ஸ்ரீமூலம் பிரஜாசபையில் கணயம்பொருந்திய மெம் பர்ஸ்தானம்பெற்றிருக்கிறார்கள்.—ஆறுமுகனேரி கணம் எஸ். பொன்னையா நாடார்வர்கள், கடந்த 30 வருஷங்களுக்கு மேற்பட, தொடர்ந்தேற்றியாய், ஸ்கூலம்மேனா, பூனியாச்சேர்மன், நாலாசா போர்டு மெம்பர், டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு மெம்பர் முதலிய கணய உத்யோகங்களை பேர்பெற வகித்து, மாட்சிமைதங்கிய நமது ராஜபிரதிநிதியவர்களால் மெரிட் ஸர்ட்டிபிகேட் களும் பெற்றிருப்பது, இங்ஙனம் விசேஷித்தக் குறிப்பிடத்தக்க தென் நெண்ணுற்தேன். தற்சமயம் திருச்செந்தூர் நாலாசாவின் ஸப்ஜெயிலை இன்ஸ்பெக்டர்செய்யும் ஆலாரிவேலையும் இந்தக் கணவாளுக்கு ஒப்புவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இதயோக, நமது நாடாருலத்தவர்களில், சிலகூடுக்கெடுத்த சாட்சியா புரத்தில் பரீட்சியாயிராவிருந்த ரோவசென்டி எஸ். பவுல் ஐயரவர்களுக்கும், நான்கில் ஐகராபாத் மிலிட்டரி டிப்பார்ட்மென்டில் மெடிக்கல் ஆபீசர் யிருக்கும் கணம் ஜே. ஜி. சுவாமிநாத் நாடார்வர்களுக்கும், 1908-ல் தூத் துக்குடியில் கடந்த சுதேசியக்கலகத்தை யடக்கியவிஷயமாய் மிகவும் மதிப்புப்பெற்றவர்களும், நான்கில் திருச்சிணப்பள்ளிஜில்லாவில் டிப்டி கலெக்டர் யிருப்பவர்களு நான், கணம் டி. திரவியநாடார், பி. ஏ. அவர்களுக்கும், தஞ்சாவூர் கணம் எம். ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவர்களுக்கும் 'Rao Sahib ராவு ஸாஹிப்' பட்டமும், மதராஸில் பி. டபிள்யூ. டிப்பார்ட்மென்டில் என்ஜினியரிங் இஞ்ஜினீயர் யிருக்கிற கணம் எஸ். கோவில்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. இ. அவர்களுக்கு 'Rai Sahib ராய் ஸாஹிப்' பட்டமும், திரு நெல்வேலியில் போலீஸ் கமிஷன்டர் குப்பரின் நென் டென்ட்ரு யிருந்த டீகனம் ஐ. மாணிக்கசாசு நாடார்வர்களுக்கும், மாட்சிமைதங்கிய நமது மதராஸ் கவர்ணர்பெருமான் ஆபீஸின் செவினியூ ஸெகரட்டரியத்தில் ரிஜிஸ்திராயிருந்து புகழுடன் வேலைபார்க்கும் கணம் வி. பொன்னையா நாடார், பி. ஏ. அவர்களுக்கும் 'Rao Bahadur ராவு பஹதூர்' பட்டமும், நமது நாடார் மஹாஜனசங்கத்தின் வைஸ்பிரஸிடென்ட்ரு யிருந்த டீகனம் த. இரத்தினசாயி நாடார்வர்களுக்கும், கோயம்புத்தூரில் அவிஸ்டன்ட்ரு செஷன்ஸ்ஜுட்ஜ்வேலைபார்த்த, டீகனம் ஜி. ஜே. சாலமோன் நாடார், பி. ஏ., பி. எல். அவர்களுக்கும் 'Rai Bahadur ராய் பஹதூர்' பட்டமும், மகா மாட்சிமைதங்கிய நமது ராஜபிரதிநிதியவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், நமது ராஜபிரதிநிதியவர்களால் (Certificates of merit)

'மெரிட் ஸர்ட்டிபிகேட்டேசன்' பெற்றிருக்கும் கணவாளுக்கும், கம்நாடார் குலத்தவரில் அனந்தமாபுண்டு. அவர்கள் காமங்க நெல்லாம் நமது நாடாருல டயரெக்டரி'யில் விவரமாய் வரக்கூடும்.

நாடாருல வாலாற்றை விவரமாய் எழுதினால், அது மிகுவிரிவான டாலாகச் சமையும்; ஆகையால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கதாக சந்திசை இவ்வளவுகளுக்குத் தில் விட்டிருக்கிறேன்.—நான் கடந்த 28 வருஷங்க ளாக (Oriental) கீழ்தேசங்கள் சம்பந்தமான சரித்திரம், மதம், ஜனவிவரணம், பாஷாசாஸ்திரம் முதலானவைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதையே என்னுடைய விசேஷ பிரவீந்தி யாக வைத்திருப்பதால், நாடாருலவிவரமாக நான் இதுவரை சொன்ன சங்கதிகள், அந்த ஆராய்ச்சி க்கு உடே கணயம்பொருந்திய என் பிராவரர்களின் வான்முறையாய் எனக்குத் துலங்கியவை ளாகும்.—தென் இந்தியாவின் ஜனவிவரண சம்பந்தமான எங்கள் ஆராய்ச்சியை முன்னிட்டே, 1901-ம் வருஷத்தில் கவர்ணமென்ட்ரூ இம் மதராஸ்மாணத்தில், 'எத்தொரபிக் ஸர்வே' என தென் இந்திய ஜாக்கன்-குலங்கள் விஷயமாய் விவரமசேர்க்கும் வேலையை ஆரம்பித்தபோது, நமது எத்தொரபிக் ஸர்வே குப்பரின் நென் டென்ட்ரு துரை யே நாடாருலத்தவர் முதலானவர்களின் விஷயமாய் எங்களுக்குத் தெரிந்த விவரத்தைத் தழக்க எழுதிக்கொடுக்கும்படியாக எங்களிடம் எழுத்துமூலமாகவும், முகாபிலும் கேட்டுக்கொண்டது மாதிரி மல்ல, ஜாக்கன்-குலங்களின் பூர்வோத்திரங்களை ஆராய்ந்து புலங்கம் பிரசுரிக்கவேண்டுமென்று கவர்ணமென்ட்ரூரே கவியே விரும்புகிறார் கென்னும் சந்தி கவர்ணமென்ட்ருமூலமாகவே தெரிவிக்கப்பட்டதென்பதில், திருநெல்வேலி: (ராமராதபுரம்-) மதுரை ஜில்லாக்களிலும், காஞ்சிக்குடியிலும், சிவகாமிலும், பர்மாவிலும் யிருந்து சுமார் 40,000 நாடார்கள் கையொப்ப யிட்டு, நாடாருலவாருலாக ருக நானும் என் சகோதரரும் எழுதிக்கொடுப்பதே சரியான தென் டீகன், அதிவிஷயத்திற்காக என்னையும் என் சகோதரரும் நாடாருலம்மொத்தத்தின் (Delegates) பிரதிநிதிகளாயிருக்க தாங்கள் கேட்டிருப்பதாகவும், நமது எத்தொரபிக் ஸர்வேயின் குப்பரின் நென் டென்ட்ரு துரைக்கு மனுக்கள் செய்துகொண்டபடி, நாங்கள் நமது

*மதராஸ் எத்தொரபிக் ஸர்வே குப்பரின் நென் டென்ட்ரு துரை, 9-4-1901-ல் எங்களுக்குக் கொடுத்த டெட்டரில், "Any stray notes on customs, however trivial they may appear, are acceptable" என்றும், 4-5-1901-ல் எழுதியதில், "I shall be very glad to receive your account of the Chantira caste, when it is ready" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

தகைக்கு காடார்குலவாசலாற்றை திரைன மேற்கோனாதாக்கெனின் பேரில் எழுதி, (A Short Account of the Chantras or Tamil Xatras என்னும் பேரால்) அச்சிடும். கைடெழுத்துப்பிரதினாவுகொடுத்தது மாத்திர மல்ல, ஷே ஆராய்ச்சிவிஷயமாய் வேறுபல உதவிகளும் செய் தோம். ஆனால், 1917-ல் வரண்டென்றுத்தரப்பில் வெளியான 'திரு செல்வேலி டிஸ்மிசிடெ ஜெஜ்டீடரி'ல் மேற்கண்டது முதலான எங்கள் குறிப்பு உட்படிக்கைகள் விஷயமாய் அடிவிற்கண்டபடி யதார்த்தவிசேஷ மாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:—

"The endeavours of the caste (Chandrans) to obtain a status in Hindu society higher than other Hindus are willing to allow them and in particular their efforts to attain recognition as Kshatriyas have a long history; and within the last fifteen years their pretensions have been elaborately set out in written statements. Pamphlets on the subject, originating from a member of the caste living near Nazareth, are now in circulation and are duly presented to any one who is suspected of the intention of publishing any account of the community.—Briefly stated, the contentions raised are that the proper form of the name Chandran is 'Chandror,' a word which means 'the learned' or 'the noble,' and that the community belongs to the Kshatriya caste.—And it must not be supposed that the 'Chandror' theory has by any means spread a general infection over the whole community. In villages near the source of its origin it finds often vehement supporters.—Possibly it may die of inanition." என்பதே.

இந்த 'செஜ்டீடரி' எழுதுவதற்கு 15 வருஷங்களுக்கு முன் ஷே என்ஜெயி ஆபீசருக்கு காங்கன் காடார்குலவாசலாய் எழுதிக்கொடுத்தது, காங்கனே ஆத்திரப்பட்டுச்செய்த ("endeavour") உட்படிக்கை யல்ல; ஷே என்னு மிபி டிப்பார்ட்மென்ருகும், காடார்குல மஹாஜனங்களில் 40,000 பேரும் எங்களை வகுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் உடந்த காரியம். அப் படியே, பத்துவருஷங்களுக்கொருதபாஜனசங்கையெடுக்கும் 'செங்கன்' சங்கங்களிலும், அங்கங்கே புள்ள மேதாவினிடம் ஒவ்வொரு ஜூதிகளின் பூர்வோத்திரம்-வழக்கமுக்கம் முதலானவைகளை தங்களுக்கு எழுதிக்கொ டுக்கும்படி ஷே ஆபீசர்கள் உலியே கேட்டுவாங்கியே உத்திருக்கிருக்கன். காரியம் இப்படியிருக்க, உண்மைக்குவிசேஷமாய் ஷே, 'செஜ்டீடரி'ல், காடார்குலவாசலா நெழுதும் விஷயமான பொறுப்பெல்லாம் எங்கள் பேரிலேயே சாட்டப்பட்டிருப்பதால், காடார்குலவாசலின் இயற்கையான உயர்கவப்பற்றி மேற்கண்ட எத்னோகிராபிக்ஸ்டே அடிகாரிக்கும் மற்றவர்

களுக்கும் காங்கன் கொடுத்த வரலாற்றுதாரங்கள் முதலானவைக டெல் லாம், அவர்கொல்லுதற்படி, "pretensions வெறும் பாவனைகள்" தானே, அல்லது, உள்படியே காடார்குலவாசலின் விருப்பவைதளும்-அவர்களுக் குரிய வைதளும் தானே என்று உலகத்தில் எல்லா மேதாவினும் அறியும்படி யாக, அவைகளைத் திரட்டி அமைத்த உபநியாஸிக்கொண்டியதும், அச் சிட்டிப் பிரதித்தம்பண்ணவேண்டியதும் என்னுடைய விசேஷித்த உட மையாயிருக்கிறது. அப்படி அது, காடார்குலவிஷயமாய் தப்பிப்பிராய மில்லாத மேதாவினின் பார்வைக்குக் கிடைக்கும்போது, காடார்குலத் தவர், உள்படியே மேன்மக்களோ அல்லவோ என்பதை ஷே 'செஜ்டீடரி' எழுதிப்பவரைப் போலொத்த ஒத்திரண்டுபே ரல்ல, உலகத்தின் விசேஷ மேதாவினொல்லாம் நிதானித்து, கரியான அபிப்பிராயம் சொல்லக்கூடு மென் றெண்ணுகிறேன்.—ஷே, 'செஜ்டீடரி'ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படிக்கு, ஒரு குலத்தவரின் பூர்வோத்திரம், சரித்திரம் முதலானவைகளைப் பற்றி புண்கம் எழுதுவது தகாதாரிய மாணல்; காணது காரிகலோசத் தில் அங்கங்கே மகாமேதாவினோ லெற்பட்டி, ஜாதிசே-குலங்களின் பூர் வோத்திரத்தை ஆராய்ந்து புண்கங்கன் பிரகரிப்பதையே தங்கள் வேலை யாய்வதற்குக்கிற (Anthropological Societies, Ethnographic Societies, Ethnological Societies, Geographical Societies முத லான) சங்கங்களின் வேலைகொல்லாம் வம்பு-அனாவசியமே யாதெது. அதுவுமன்றி, ஷே 'செஜ்டீடரி' புண்கத்திலேயே "People ஜாதிக்களைப்பற் றிய விவரம்" என் றெழுதி, இன்னாகுலம்மேல்-இன்னகுலக்கீழ் என்று எழுதிவிருக்கிற அக்காயமும், அனாவசியமும், ஒன்றுக்கொன்று மனவருத் தத்தை இழுத்தவ்கிற வாய்ப்பு வகையுமே யாதெது. ஒரு ஜில்லாவைப் பற்றி புண்கம் எழுதுவது யிருத்தால், அதிலிருக்கிற மொத்த மனுப்பிராணிகள் இவ்வளவு எக்கிற அல்லவது எழுதப்படலாமே தவிர, எவ்விதமான ஜாதி அல்லது குலப் பேரும் அதில் வந்திருக்கக் கூடாது. செங்கன்சங்கக்கே டீக்கும்போதும், ஜாதிப்பேர்களுக்கும், ஜாதிகளின் டீ. கீழ் அந்தந்துளும் எழுதப்பட்டிருக்கவே கூடாது. உலகத்திலுள்ள சகல மனுப்பிராணி களும் ஆத்திர-சரிசும் உள்வாங்கினதாய்; மனுஷரில் உயர்வு-தாழ்வு கிடைக் காத!! காங் 'ஆரியன்'-அவன் (Shemitic) சேமியன்-அவன் 'திராணி யன்'-அவன் 'மங்கோல்'. அவன் 'காப்பிரி'-அவன் 'கீப்போ' எனனும் ஜாதி வழக்கை மேதாவினும் பிரபுக்களும் எதற்காக வந்ததுப்போகென்கன்?— கேற்கையதனம் மறுத கான்பரென்லில் அக்ராஸனபதியா யிருத்த கைந் தந்திர மேதாவி யாசிய அட்கொகேட் ஜெனரல், The Hon. Mr. எஸ்.

ஸ்ரீ கீவாஸ்யயங்கர், பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள் வாசித்த பிரமிடென்ஷியல் அட்டரஸில், "I have looked through the literature concerning the Nadars and the very interesting book prepared by Mr. Chattampillai-Aiya.—I believe your caste was a Hindu warlike tribe.—For me, your community (i.e. Nadar) belongs to the highest of all castes, namely, the caste of Hindus or Indians." "நாடார்ஜாதியைப்பற்றியுள்ள ஆல்ஃப் பூட்டிப்பார்த்தேன்; மிஸ்ட்டர் சட்டாம்பிள்ளையா எழுதிய மிருவிசேஷங்க ளடங்கிய புத்த கத்தையும் படித்தேன். உங்களுடைய முன்னோர்கள் போர்புரியும் தன்மையுள்ள பேலான் ஸிந்தக்கண்டாம் என்றும் என் னும் நம்புகிறேன்.— உங்கள் (நாடார்) ஜாதி மேலானதாக னென்றும், ஒருவிரத்திலும் தாழ்ந்த தல்லவென்றும் என்னுடைய நிச்சய அபிப்பிராயம்" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கும்போது, சுதேசியாய்ப் பிறந்து, சுதேசஜாதிகள் விஷயமாய் பல ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களைவிட சரியானவிரம் சொல் லக்கூடிய அந்த மேதாவி, கனம் பேட்டையையவர்கள் ஷே 'டிஸ்ட்ரிக்டு செஜட்மன்'ல் நாடார்குலத்தவரின் பூர்வோத்தரத்தைப்பற்றி குறைவா யெழுதியிருக்கும்சங்கதிகள் யதார்த்தவிரோதமானவை னென்று நன்றாய்த் தெரிந்தே இந்தவார்த்தைகளை மொழிந்தார்கள் னென்றும், அது வேநாடார்குலவிஷயமாய் ஒரு பெரிய கவரன்மென்று அதிகாரியின் அபிப்பிராயமாய் இப்போ கடைசியாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் விரும் என்றும் அறிந்து, எாம் சந்தேகவிக்கவேண்டியதாக யிருக்கிறது.

நாடார்ஜாதியரின் மேன்மைப்பூர்வோத்தரத்தையும், சரித்திரத்தை யும், அந்தஸ்தையும் துலக்குவத யிருக்கிற மேற்கண்டது முதலான சில ஆதாரங்களையும் தவிர்த்து, அரண்மனையோடு, எம்மேதபுரம்ஜீனிய லுள்ள (Kamuti, Kamuthi or Kamudi) கழநி-என்னும் ஓடுநீர் லுள்ள ஒரு கோவில்பிரேஸ்தேவிஷயமாய், அவ்விடத்தில் ஏழுமுள்ளும் விவகாரக்கேசி யாதவர்களு மாய் 15 சான்றகார பிரதிவாதி களாகக், 1897-ம் ஆண்டு முதல், நாடார்குலத்தைப் பகைக்கும் பலர் ஒன்றுகூடி உடத்தின ஒரு சேஸ் விஷயமாய், ஷே சான்றகருக்குப் பிரதிவாதிமான தீர்ப்புக் கொடுக்க னீர் லுண்டாகிவிட்ட தாலும், அதிலே, நாடார்ஜாத் கொத்தத்தின் விஷயமாகவும் இக்கிலிஷாஜாதிகத்தில் சதாசாலம் நிலைக்கவேண்டிய கட்டளை யாகிவிட்டது போலவும், இப்போ கில்காலமாய், பொதுவாய் நாடார்ஜாதியைப் பகைப்போராலும், நாடார்ஜாதியர் இன்னொன்றும், ஷே கோவிலின் விவரம் என்னஎன்றும் நன்றாய் ஆராயாத பலவொண்மென்று

உத்தேயகஸ்தராலும் தப் பரிப்பிராய முண்டாவிரும்பதால், அதிலுண் மாய் கொஞ்சம் விவரம்சொல்லவேண்டியதும் இவ்விடம் அவசரமென் றெண்ணுகிறேன். கழுநீர் லுள்ள ஷே கயாச்சியக்கோவிலுமே, கேதங்கள் எழுதப்பட்ட பூர்வகாலவியற்கைப்படி, அகேமாய் கலப்பில் லாம யிருக்கிற (நாடார்குலத்தவரின்) பழைய ஆரியஇந்தமதத்தைச் சேர்ந்ததா யிராமல், மேலேகண்டபடி, புத்த-ஜீனமதச் சார்பாய் மது-மாம்சத்தை விஷேசித்தது, 'ஆகமம்' முதலான போகத் தங்களுக்கு நூதன மதசட்டங்க ளுண்டாக்கிக்கொண்ட 'கைவம்' என்னும்பதிதமதத் தைச் சேர்ந்தது. அந்த ஆகமசான்றிரப்படி, நாடார்க் அக கோவிலுக் குள் போகத்தக்கவர்கள் என் றுவது, போகத்தகாதவர்கள் என் றுவது எப் படித் தீர்ப்பானாலும் நாடார்களுக்கு காரியமில்லை.—அது லிலில் விவாஜ் ஜிய மாய், கீழ்மதுரை ஸ்பீக்கோர்ட்டில் (O. S. No. 33/1893 ஆக) நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, (பழய)லிலில் புரோவீஜர் கோடு, 30-வது செஷன்படி, மற்றவர்களுக்கும் ஷே விவாச்சியத்தில் கட்டுப்படுத் தும் விஷயமாக, 30—7—93-ல் ஷே கோர்ட்டுமலமாய்ப் பிறத்த (Proclama- tion) விளம்பரத்திலும், "கழுநீர் வகையார்" னார் என்றே இடவிவரம் குறிக்கப்பட்டு, அதிலுண்மையான தண்டோராவும் கழுநீர்க்கிராமத்தில் மாத் திரம் 13—8—98-ல் செய்யப்பட்டது. இவ்வளவு இடத்தைத்தவிர் தென்குந்தியா மெக்கும், இந்தியர்க்குப்போல யிருக்கிற லுஷ்கணக் கான நாடார்குலத்தினருக்கு இந்த விவாச்சியத்தைப்பற்றி எவ்வகையாக வாயிலும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அப்பால் 28—9—98-ல் இஷ்கர்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டபோதும், அக் கோர்ட்டின் ஜட்ஜ், "Issues agreed to by the parties" "இருகட்சியாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விவாதம் சங்கள்" என்று தாவாக்கோலில் விஷயமாகலே 14 சங்கதிகளை எழுதி, அதின் கடைசியில், "The contentions raised in the suit are ad- mittedly confined to the Nadars of Kamudi and to the temple mentioned in the plaint" "இந்தவிவாச்சியத்தில் விவாதிப்பேசப்படு கிற விவாதங்க ளெல்லாம், இருகட்சிக்காரராலுமே ஒப்புக்கொள்ளப்படு கிறபடிக்கு, கழுநீர் லுள்ள நாடார்களுமும், கிரியா தல்சாஸ்ப்பட்ட கோவி லையும் மாத் திரம் கட்டுப்படுத்தமே யல்லாமல் வேறல்ல" என்று எழுதி

* கனம் வி. பி. சுப்பிரமணியமுதலியவர்கள் 197-ல் எழுதி, 'தருசுரூப் பன்சி (Tamilian Archaeological Society) 'தமிழ் புராதனஞ்சரிச் சங்கத்' தரால் பிரசுரமாகியிருப்ப தாவது:—"ஆரியப்பிரயணர், வேதகாலத்தில், மாயிசு பட்சணத்தோடு சேர்ப்பான மெத்த மதுபானமுஞ் செய்தவர்கள், வட்டசேத்தில் அவர்கள் வகுப்புக்குள்ளே யெய்குப்பினர் இன்னும் மாயசம்புகச்சிந்தனர். அன்றி, அவர்கள் எத்தேசத்தின ரானாலும் யாகவாயிராக மாய்சம்புகச்சிந்தனர்."

யிருக்கிறார். அப்பால், அதை அடித்த, அந்தக்கேஸ் நாடார்குலம் மொத்தத்துக்கும் சம்பந்தப்படுத்தவேண்டு மென்று ஹைவாதி வகை வரா 20—1—99-ல் மனுக்கொடுத்தபோதும், ஹை ஜட்ஜ் அதுவியமாய் 6—2—99-ல் ஆர்திரமென்று நடத்தி, வாதியின் பிரியாகையும்தான் அது வகை ஹை கேஸில் உடைய வாதியைகையாக்கக் கமுதி ஹைஜன் ஹை 15 பிரதிவாதிசை மாத்திரம் கமுதி வியாச்சியம் ஆரம்பித்த நடத்திய நடபடிக்கையையும் 21 பாராக்கில் விரிவாய்க் கண்டெழுதி, அந்த வியாச்சியம் ஹை 15 பிரதிவாதிசைக்கும் அவர்களோடுசேர்த்து தாவாக் கோவிலில் பிரவேசித்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஹை கமுதிவகையா ஹை ஹை வேறுசில நாடார்களையும் மாத்திரம் கட்டுப்படுத்துமே தவிர வேறெல்ல என்மும், ஹை தேதியில் செய்த தம்முடைய 44-ம் நீர். ஆர்டர்ல் வெகுதெளிவா யெழுதியிருக்கிறார். இது சங்கதிகளை 20—7—99-ல் பிறப்பித்த ஹை கேஸ்வியமாய் தம் ஜட்ஜ்மென்மின் 7-ம், 8-ம் பாராக் களிலும் கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்லுகிறார். மேற்சொன்ன 15 பிரதி

ஹை ஜட்ஜ்மென்மின் 7-ம், 8-ம் பாராக்கில் விருப்ப தாவது:—

"7. With the consent of the counsel then (i. e. at the time of framing the issues) appearing for the parties I added the following note to the issue paper:—'The contentions raised in the suite are admittedly confined to the Nadars of Kamudi and to the temple mentioned in the plaint.'

"8. My proceedings, dated 6th February 1899, after setting out the averments in the plaint and the steps taken by the Plaintiff to secure a proper representation under section 30 of the Code of Civil Procedure, runs thus:—'There can be no question' therefore that the Nadars living in Kamudi and kindred villages, viz., its hamlets, were sought to be originally proceeded against, and although the petition under section 30 of the Code of Civil Procedure refers to other Chandrars living in the District, the proclamation is issued only to the Nadars of 'Kamudi and Vagaira' villages and was published only locally. If wider representation was sought for by the Plaintiff he should have taken care to ask the Court to specify the manner of public advertisement, and if it was intended that the numerous body of Chandrars living in the Madura District should be publicly informed, this Court would have taken care to see that the notice published in the District Gazette was duly promulgated by beat of tom-tom in such of the villages of the District where any considerable body of Chandrars is known to reside. The manner of local publication was restricted to Kamudi and vagaira villages and this was accepted as sufficient by Plaintiff. He cannot now ask for a wider representation than what he has been able to secure by the manner of publication of his notices. So the prayer for a general declaration against all Chandrars including those not resident in Kamudi cannot be granted in this suit."

வாதிகளும் அநேகலட்சக்கணக்கான நாடார்குலியின் பூர்வோத்திரம் அந் தஸ்து விஷயமாய் கோர்ட்டில் தாங்களாயாவது, சாட்சிகளெல்லாம் யாவது சரியான ஆதாரங்களும் விவரங்களுந் கொடுக்கவே யில்லை; அவர்கள் எப்போதாவது எவ்விதமாயாவது நாடார்குலியின் பிரதிநிகளா யிருந்த வர்களு மல்ல. அவர்கள், அந்தக் கேஸுக்கு முன்னமே நாடார்களோடு விகற்பமாகி, ஹை வாதியைகையாக்க னோடே குலத்துரோகமாய்ச் சேர்ந்துபோனவர்களென்றும் பிரஸ்தாப முண்டு. அந்தப்படி, அவர்க ளுடைய துரோகநடபடிக்கையை முன்னிட்டு, ஹை கமுதிஹைஜன் கண்யநாடார்கள் ஹை 15 பேருக்கும் அனுசுலமாய் காட்சிசொல்ல உடன்படவில்லை யென்பது, ஹை கேஸின் ஹைஜோர்ட் ஜட்ஜ்மென்மி னும் கண்டிருக்கிறது. இத்தக்கேஸ் ஹை ஸ்பீக்கோர்ட்டில் நடந்துகொண் டிருந்த விவரம் ஹை கமுதிவட்டசைக்கு அப்பாலுள்ள நாடார்குலத்த வுக்கு தெரியவே மாட்டாது. "Most of the (Plaintiff's) witnesses were Brahmins who were not concerned in the dispute." "வாதி யின் சாட்சிகளில் மிச்சமானபேர் இத்தத்தாவாவுக்கு சம்பந்தப்பட்டாத பிரா மணர்" என்று ஹைகேஸின் ஹைஜோர்ட் ஜட்ஜ்மென்மின் சொல்லியிருக் கிறபடிக்கு, கல்விவிஷயமாகவும், மற்றும் முன்னேற்றவிஷயமாகவும் நாடார்குலத்தவர்பேரில் பொருளையுள்ள பல பிராமணரும் மற்றவர்களும் துண்டெதல்செய்தே வாதியாகிய ஹைஜின்தார் இந்த வியாச்சியத்தைத் நடத்த உடன்பட்ட தாகவும் தெரியவருகிறது. மேலும், நாடார்குலத் தவருக் கொதிர்க ஹை கேஸில் இப்பக்கம் பிராமணச்சாட்சிகளால் தாக்க லான 'ஆசாமிகள்' என்னும் ஏட்டுப்பிரதிகள் பூராவும், திருத்தல் - வரிப் பிழப்பு - ஊடே துதனஎடுகேச்சேர்த்தல் முதலான (போர்ஜெரி) இருவத் துணுக்குற்றம் நிறைத்தவைகளாயிருந்த சங்கதி, அந்தக்கேஸ்நடக்கும் காலத்திலேதானே வத்தில்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஹை ஏடுகளை ஒவ் வொன்றாய்ப் பரிசோதித்து, ஹை போர்ஜெரியை சவிஸ்தாசமாய் எடுத் துக்காட்டி ஹை கோர்ட்டில் தாக்கல்செய்த ஸ்டேட்மென்துகளும் ஹை கேஸின் தஸ்தாவேசுகளோ டிருக்கின்றன. அதுமாத்திரம் மல்ல, ஆரியருக் கல்யாண 'தரானியர்' அல்லது 'திராவிடர்' என்றும் ஜாதியார், முன் தமிழ்த்தேசத்தி விருந்தார்களென்றும், வேற்றுமுலமுடையோரான, ஆரி

*ஹை ஹைஜோர்ட் ஜட்ஜ்மென்மி விருக்கும் வசன மாவது:—

"It was a remarkable fact, that, although there were hundreds of respectable Nadars in the place (Kamuthi), not one of them had come into the witness box to state if it was a fact that he had entered the temple or attempted to prove that he had ever entered it on any particular occasion."

யர், பின்னால் வடஇந்தியாவிலிருந்து வந்து தங்களுடைய வழக்கபடிக்கலை இந்த தமிழ்நாட்டில் ஸ்தாபித்தார்கள் என்றும், தமிழ்ப் பாஷை தனிமூலமுடைய தென்றும், பின்னால், ஷை ஆதாரமாகாண்டு வந்த சம்ஸ்கிருதம் அந்த தமிழுக்கு மூலமல்ல என்றும் சில ஐரோப்பிய சாஸ்திரிகள் கட்டிவிட்ட கையை ஆதாரமாய்வைத்தே, ஷை கமுதி கேஸில், நாடார்ஜாதியாரின் பூர்வோத்திரம் சில சாட்சிகளின் வார்த்தைகளைக் கொண்டு ஆராயப்பட்டிருக்கிறது; ஜாதிப்பேர்-பட்டப்பேர்களுக்கு மூலமும் இந்த ரீதியின் படியே ஷை சாட்சிகளால் தாறுமாறாய்த் துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதோ, இந்த 'தாரானியர்' - 'ஆரியர்' என்பவர்களின் மூலமும், தமிழ்ப்பாஷையின் மூலமும் அந்தப்படித் தில்லாமல் வெவ்வேறு வகையாய் நாளது சாஸ்திரிகளால் திருப்பப் படுகின்றன. எப்படியும், ஷை கமுதிக்கேஸை மிஸ்டர் வரதராஜ பரிசீலனைசெய்யுங்காலத்திலிருந்த தாற்பரியங்களுக்கு கர்யமாக ஷை மூல சரித்திரங்கள் வேறெவ்விதமாகவாவது திரும்பி நிலைப்படும்போது, ஷை பழயகொள்கையை ஆதாரமாய்க்கொண்டு ஷை கேஸின் ஜட்ஜ்மென்டில் நாடார்ஜாதியின் பூர்வோத்திரம்-அந்தஸ்து முதலான விஷயமாயெழுதப்பட்ட சில தப்புவுசனங்களும் அடியோடே பாதானத்திலிருந்து அழிவுக்குட்படுமென்பது நிச்சயமான சங்கதியாயிருக்கிறது.—இதுபோக, மதராஸ் ஹைகோர்ட்டில் இந்தக்கேஸின் அப்பீல் நடந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில், அசல்வாதி யாகிய ஷை ஜயின்தார், நாடார்ஜாதியாரின் உயர் பூர்வோத்திரத்தையும் அந்தஸ்தையும் உத்தேசித்து, ரீட்டார்கள் தாவர கோவிலிலும் பிரவேசிப்பதில் யாதொரு ஆட்சேபமுமில்லையென்று, ஷை விவிலுபுரோஸீஜர் கோடு 375-வது ஸெக்ஷன்படி மனுக்கொடுத்தபோதும், இது ஜாதிக்காரரே அதற் செதிர்வைபண்ணி, அனைப் பலிக்கவிடாமற் செய்துவிட்டார்கள்.

ஷை கமுதிக்கேஸ் மேற்சொல்லியபடி 1901-ல் ஹைகோர்ட்டு அப்பீலாகிக்கொண்டிருக்கும்சமயத்தில்தானே, தென்இந்தியாவின் ஜாதிகள்-குலங்களுக்கு விவரந்தயாசிக்கும் எத்தனாகிரபிக் ஸர்வேகைய கவர்ண்மென்சூர்துடங்கினபோது, தென்இந்தியாவிலும் - சிலோனிலும் - பர்மாவிலும் முன்ன சுமார் 40,000 நாடார்கள், தங்கள் கையொப்பங்களிட்ட மனுக்கள் மூலமாய், தங்கள் குலவிவரம்எழுதிக்கொடுக்கும் பிரதிநிதிகளை ஷை எத்தனாகிரபிக்ஸர்வே சூப்பரிண்டென்டென்டெனுக்கு இணங்காட்டி, அந்தப் பிரதிநிதிகள் மூலமாய்த் தயார்செய்து - அச்சிட்டு ஷை சூப்பரிண்டென்டென்டெனுதலையிடம் ஆஜர்செய்த ஷை (A Short Account

of the Chantras or Tamil Xatras என்னும்) மனுப்புஸ்தகத்தின் 118-ம் பக்கத்தில், இந்தக் கமுதிக்கோவில்கேஸைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, "It is an insignificant local suit undesired by the generality of the Chantras" "அது பொதுவாய் சான்றோர்ஜாதிக்காரரால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாததும், ரொம்பஅற்பமான ஒரிடத்துக்கு மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டது மான ஒரு விவாச்சியம்" என்றும், "It has been up to date a malicious custom among our old foes to take various opportunities to drag to magisterial and civil courts certain individuals of our caste and accomplish their deceptive task by their influence and threats, in order to harass our people in religious and social affairs, and to make up records in deterioration of our noble origin." "எங்கள் பழயஎதிரிகளாகிய ஜாதிக்காரருக்குள் இற்றைவரையிருந்துவருகிற ஒரு மோசமானவழக்கம் என்னவென்றால்: மதவிஷயங்களிலும் மற்றும் உலகப்புழக்கவிஷயங்களிலும் எங்கள்ஜனங்களைத் தொந்தரவுசெய்வதற்கும், எங்களுடைய மேன்மைப் பூர்வோத்திரத்தை நசுப்படுத்த ரிக்கார்ட்கள்உண்டிபண்ணுவதற்கு மாக, எங்கள்ஜாதிமனுஷரிற் சிலரை மேஸ்திராட்டி - சீவில் கோர்ட்டுகளுக்கு இழுத்து, தங்களுடைய செல்வாக்கினாலும், பயமுறுத்துதலினாலும் தங்கள் ஏமாற்றுவேலையை முடித்துக்கொள்ளும் பல சமயவாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள்" என்றும் சொல்லியிருப்பது மல்லாமல், ஷை கேசின் அசல்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மென்டா என்னநிலைமையிலெழுதப்பட்டது என்பதைப்பற்றி, ஷை மனுப்புஸ்தகத்தின் 118, 119-ம் பக்கங்களில் அடியிற்கண்டபடியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:—

"In the bad temple case of Kamuti, the Original Suit No. 33 of 1898 on file in the Subordinate Court of Madura (East), all the leading members concerned were of anti-Chantras, as he - Judge, the - Vakils of the plaintiff, the - Commissioner appointed by the Judge to examine and translate the extracts and exhibits, etc. Even the anti-Chantra riot of 1899 was caused by the envy of the old enemies at the reviving wealth and literary proficiency of the Chantras just like the anti - Shemitic agitation in the West. Notwithstanding unobjectionable proofs in the Chantra side in the said Kamuti case, though it is an insignificant local suit undesired by the generality of the Chantras, the Judge was openly threatened with death by the anti-Chantras against passing a judgment on their favour. His desk was heaped with hundreds of anonymous threatening

letters; walls in the main streets of Madura were placarded with the same threatenings, which appeared also boldly in the *South Indian Mail* of Madura, dated 12th June 1899, conducted by the anti-Chantras in the following words; viz.,

'The people, it is said, are awaiting the decision of the Madura Sub-Court in the well-known Kamuti temple case. Judgment in favour of the Chandras, it is feared, will cause a more terrible excitement.'

The date of this publication was 38 days before the Judge delivered the Judgment, and six days after the sack of Sivakasi and during the vehement affliction of the Chantras, in the districts of Tinnevely and Madura and Travancore State. That even the anti-Chantraic riot itself was conducted in order to terrorise the Sub-Judge to give judgment in the Kamuti temple case against the Chantras was made known by an English Missionary, about one month before the Judge delivered the Judgment. viz.,

'Another reason (of the riot) is that it is in consequence of a great lawsuit in Madura connected with the temple, and that the side that fears it is being decided against them have stirred up the Maravars against the Chandras who are supposed to be gaining the case, in order to terrorise the Native Judge.—The Madras Mail, 26th June 1899.

When it is possible now in the justice-loving English Government for anti-Chantras to compel a Judge to deliver a perverse judgment to satisfy their envy and enmity, it may be readily understood by all conscientious persons how miserably the Chantras might have been treated by their enemies in those olden days when they had the whole power of the country in their own hands."

இப்படியெல்லா யிருக்க, எந்தவிதயத்தில் அந்தக் கழுதிக்கேஸ் நாடார் ஜாதி மொத்தத்தையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியது? யதார்த்தப்படி யானாலுஞ் சரி, கவர்ன்மென்ட் ரிசார்டுகளின்படி யானாலுஞ் சரி, ஷே. கேசின் ஜட்ஜ் மென்று நாடார்ஜாதி மொத்தத்தையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு யாதொரு ஆதாரமும் மில்லா யென்பது உறுதியாய்க்கொண்டபடி காரியம்.

அப்பால், இந்தக் கேஸ் முதலாஸ் ஹைகோர்ட்டிலும், அதின் பின்னால், பிரிவிசவுண்விலிலும் சுப்பீலான்போதும், நாடார்ஜாதியருக்கு அனுகூலம்செய்வதினால், அவர்களைப் பதைப்போரான இராஜாதிக்காரரால் கலகம்செய்கிறமோ என்று, தென்னில்க்களின் தாலுகா ஆபீஸ்கள், போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் முதலானவைகளவரை யுள்ள சகல இறுகிற ஆபீஸ்தான்கள் வரைக்கும், ஷே. அப்பீல்களை பரிசீலனை செய்தகோர்ட்டுகளின் அதிகாரி

கள் லோக்கல்கவர்ன்மென்று மூலமாய் ஸர்க்கியலர்களுப்பிக் கேட்ட தில், கலகம்செய்கிறமென்றே மிகுதியான் ஆபீஸ்களிலிருந்து பதில்களனுப்பப்பட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டோம்.—அந்த ஹைகோர்ட்டுட்ஜ் ஷே. ஷாளுஞ்சரி, பிரிவிசவுண்விலிலுட்ஜ் ஷாளுஞ்சரி, நாடார்ஜாதியின் பூர்வோத்திரம் - சரித்திரம் - அந்தஸ்து விஷயமாக, தூதனமாய் யாதொரு ஆராய்ச்சியும் செய்யாமல், 'ஷே. கேசினுரை ஸப்கோர்ட்டின் ஜட்ஜ் ஆகிய Mr. வாதாவு மிசவும் மோதாவி யாக்கும்; அவர், நாடார்ஜாதியிஷயமாய் யெழுக்கியிருப்பவைக ளெல்லாம் 'சரியாயிருக்கும்' என்று அவ்வளவில் நாடார்ஜாதி விஷயமான ஆராய்ச்சியை நிறுத்திக்கொண்டார்களே யல்லாமல், தூதன விசேஷங்கள் யாதொன்றும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், களம் வாதாவு தென்னிந்திய எத்னாலஜி விஷயமாய் எவ்வளவு ஆராய்ச்சி யுடைய ரென்பதும், நாடார்ஜாதியாரின் பூர்வோத்திரம் - சரித்திரம் - அந்தஸ்து முதலிய விஷயமாய் திடமான அடிப்பிராயம் கொடுக்கத்தக்கதாக போர்த்த சாட்சியமும் ரிக்கார்டுகளும் அவருக்கு கிடைத்ததா என்பதும், காம்தின் ஷே. கேசின் என்னும் சிச்சய ஆபீஸுடைய மகக்கும், இன்னும் ஷே. கேசின் ரிசார்டுகளைப் படித்துப்பார்க்கும் சகல மேதாவிசுளுக்கும் தெளிவாய்க்கினக்குஞ் சங்கதியா யிருக்கிறது.—உலகமொத்த மேதாவிசுளும் ஆராய்ச்சி செய்கிற எத்னாகிரியாகிய, 'ஆர்யர்' - 'திராவிடர்' முதலிய மராமங்களால் சொல்லப்படும் சனக்கூட்டத்தார் யா ரென்பதும், அவர்களின் பூர்வஜூடும் இன்ன தென்பதும், அவர்களின் சரித்திரமும், சரித்திர ஆராய்ச்சிப்படி, நான்தோறும் பிரிவிஷம்தோறும் மாறுகிறதா யிருக்கிறது. மத்தியஆசியாவிலிருந்து செழும்பியதாக 1820, 1850 முதல் பூதித்து சரித்திரம் கலைப்படுத்தப்பட்ட ஆரியர், அப்பால் சில ஆசிரியர்களால் மேல் ஆசியாவுக்கு மாற்றப்பட்டு, 1857 அல்லது 1867 அல்லது 1868 முதல் ஜெர்மானியரால் மத்திய ஐரோப்பாவுக்கும், மற்றும் ஐரோப்பியசாஸ்திரிகளால் தென் ஐரோப்பாவுக்கும், இன்னும் சிலரால் வட ஐரோப்பாவுக்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இந்த ஆரியரை Mr. B. G. திலகர் முதலிய சாஸ்திரிகள் கூட்டுருவராசுளுக்கும் மாற்றுகிறார்கள்; ஆனால் இன்னும் சில சாஸ்திரிகளோ, யதார்த்தத்தை யனுசரித்து, 'ஆரியாவர்த்தம்' ஆகிய வடஇந்தியாவின் க்ரியமலைச்சரிவே அவர்களின் ஆதியிட மெனக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஒருகாலத்தில் இந்த ஆரியருள் சகலவிஷயத்திலும் மகாசிரேஷ்டமுடையவர்கள் என்று ருஜுப்பண்ணப்பட்ட ஜெர்மானியர், இப்போத (Prof. Sergi) புரோபெஸர் ஸெர்ஜி முதலான பேர்போன சாஸ்திரிகளின் ஆராய்ச்சிப்படிக்கு, மிகுஞ்சமுல முக்கன ஆசாரியரான ஆப்பிரிக்கராவும், மகாமேதான் பென்செ சொல்லப்பட்டு (Lieut. Col. L.A. Waddell, C.B.) உலாடல்துறையின் ஆராய்ச்சிப்படிக்கு, அவர்கள் அநாரியரான

(Turaniens) திராவிட மாகுசுருக்கள். 'திராவிடர்' என்று ஷே. சாங் திரிசுளால் பேருயிர்த்துப்பெயர் ஜனங்கள் இன்னொருபதம், அவர்களின் ஆதியிடம் இன்னதென்பதும், தென்னிந்தியா எவ்விதமாய்க் குடியேற்றப் பட்டது என்னும் சரித்திரமுமோ, இந்த ஆசியின் சரித்திரத்துக்கும் அதிகமாக, உலகத்தில் மகாமேதாவிகளா யெண்ணப்பெயர் சாஸ்திரிகளுக் குள், ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் விதற்பமுள்ள வெவ்வேறு வகை யான எண்ணிறந்த தீர்மானங்களை யடைபுப்பெற்றிருக்கிறது. [இந்த விவரங்களை எல்லாம், நான் இங்கிலிஷில் எழுதி, அச்சிடத் தயாரித்திருக்கிற *Dramilo-Oriental Research* 'திராவிட-பூர்வ ஆராய்ச்சி' என்னும் பிரபந்தத்தில் சுவில்தாசுமாய் யிருக்கின்றன.] உலகமொத்த சாஸ்திரிகளும் ஆதாரங்கள் தேடி - ஆராய்கிற இந்த ஆசியர் - திராவிடரின் சரித்திரங்களே இப்படி நிலைமாறுகிறபோது, ஷே. சமுதிச்சேஸ் நடைபெறுங்காலத்திலிருந்த அவ்வளவு ஆதாரங்களையுங்கூட பூரணமாய் ராயாமல், நாடார்குலத் தவரின் பேரில் பகையும்கொண்டிருக்கின்ற சில மனுஷாட்கள் மூலமாய்க் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியங்களையும், 'ஆகமங்கள்' முதலிய பிரட்டுதல்களையும் ஆதாரமாய்வைத்துக்கொண்டு ரிதானித்த ஷே. Mr. வரதராவு அவர்கள், நாடார்குலத்தை அமைதிப்பு இன்னும் எவ்வளவுகாலம் நிலைகிற்குமோ, பார்ப்போம்! ஆனால், நமக்கே தெரிகிறபடி, நாடார்குலவா லாறு விஷயமாய் அக் காலத்தில் ஷே. ஸ்பீட்டிஜின் ஆராய்ச்சிக்கு வந்து சேராந் திக்கார்களும் இந்நிகளும் விவரங்களும் ஏராளமாய் யிருக்கிறது மாதிரி மல்ல, (archaeological researches) புராதன ஆராய்ச்சி மூலமாகவும், புராதனமாய் வெளிவந்திருக்கும் பழையதாங்கள் மூலமாகவும், இன்னும் மற்றும் வகை யாகவும் இப்போ நமக்குக்கிட்டியிருக்கும் ஆதாரங் களும் திராவிடருக்க, மீஸ்ட்டர் வரதராஸின் தப் பப்பிரியாயங்கள் மூலம் பார்க்கப்போவதற்கு இன்னும் வெகுநாட்களா செல்லும்? ஷே. சமுதிச்சே வின் மூன்றுகோர்ட்டி ஜட்ஜ்மென்டுகளிலும், நாடார்குல விஷயமாய் தப் பிதமாயெழுதப்பட்டிருக்கும் சங்கதிகளை விரிவாகவெழுதித் தாட்சே யித்து தனிப்புல்தகமாய்ப் பிரசுரிக்கவும் அப்பேருத்தி (notes) குறிப்புசெய்த யார்செய்தி யிருக்கிறேன்.

இறுதியாக, நான் சொல்லும் ஆலோசனை யென்னவென்றால், தென் இந்தியாவின் சரித்திரம், பாண்டங்கள் முதலியவற்றின் ஆராய்ச்சிவிஷய மாய் உலகெங்கும் தீர்த்துப்பெற்றவரும், நாடார்குலத்தவருடன் வெகு வராய் புழங்கியவரு மாகிய (Bp. Caldwell) பிஷப் சாங்கெல்லுசுமாயர் கள் 1850-ம் வருஷத்தில், "The Chantrars of Tinnevely have for nearly fifty years been our fellow-subjects; and, during the whole of that period they have considered their subjection to the East India Company's Government, and the introduction of the rudi-

ments of English law, as priceless blessings. No instructions, no riotous insubordination, no disloyalty, have ever been laid to their charge. Though taxed, like all Hindus, under all successive governments, beyond their ability, more submissive taxpayers are nowhere to be met with in the world." "திருகெல்வேலி சான்றோர் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது வருஷங்க ளாக கம்முடைய உடன் குடிகளா யிருந்தவருகிருக்கின்றனர்; இந்த எல்லாக் காலத்திலும் அவர்கள் எந்த இந்தியா குடும்பங்களின் கவரணமென்றுக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதையும், ஒத்திலிஷ்டசுட் மூலாதாரம் தங்களுக்குள் எத்பட்டிருப்பதையும், தங்களுக்குக்கிடத்த விஷமநியா ஆசிரவாதங்களாக எண்ணியிருக்கிறார்கள், எந்திலும் ஊர்க்கலகங்கள் ளாவது, சலாதிக்கிடமான அடங்காமை து, எதாவிதும் ராஜதரோக மாவது, எப்பொழு தாலும் அவர்கள் பமாய்ச் சொல்லப்பட்ட தில்லை; மற்றும் இந்துக்களைப்போல் தொ ள சகல ராஜாங்கங்களுக்குள்ளும், இவர்கள் தங்கள் திராவிடருக்கும் மலாக வரிசெலுத்தும்படியான ஸ்துதியிலவைக்கப்பட்டிருக்கும், இவர்களிடம் கீழ்ப்படிதலோடு தீர்வைசெலுத்துகிறவர்களே இவ்வுலகத்தின் எந்த இடத்திலாவதிலும் காணமுடியாது" என்று அனுபவங்கண்டு எழுதி வைத்திருக்கிறபடி, நமக்கு இயற்கையும் பரம்பரையுமாய் உள்ள ராஜபக்தியை ஒருபோதும் விட்டுவிடாது தலைமேற்கொண்டு, கவர்ன்மென்டார் 1907-ல் பிரசுரித்த தென்னிந்திய என்னுமிரபிஸ்தகத்தில் மேற்கோள்க ளாக எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற அடியிற்கண்ட புத்திமதிகளையும் அவன் ஒத்தடுத்து முன்னேறுவோமாக:

"Evolutions resulting from intellectual and social development are quite irresistible, if any caste will continue to advance by its own efforts in the path of freedom and progress." "எந்தஜாதியா ராவது, தங்கள் சொந்தநியுத்திகளால், சவாதினத்திலும் முன்னேற்றத்திலும் விருத்தியாகிக்கொண்டிருப்பார்களாகில், அந்நிக ரத்தாலும், மற்றும் ஜனங்களோடு இக்கியப்புழக்கம்செய்வதாலும் அவர்க ளுக்குண்டாகிற முற்போக்கை ஒருபோதும் தடுக்கமுடியாது."

(b). "They (i.e. The Chantrars) have temples of their own, and are numerous enough, and strong enough in wealth and education, to rise along their own lines, and without appropriating the institutions or infringing the rights of others, and in so doing they will have the sympathy of all right-minded men, and, if necessary, the protection of the Courts." "சான்றோருக்கு அவர்கள் சொந்தக்கோவில்களே யிருக்கின்றன; அவர்கள், ஜனத்தொகையிலும் ஐஸ்வரியத்திலும் கல்வியிலும் போர்ந்தபலமுடையவர்களா யிருப்பதால், அவர்கள், இதரஜாதிக்காரருடைய ஏற்பாடுகளையும் சுதந்தரங்களையும் கவராமலும் கெடுக்காமலும், தங்கள் சொந்தமுறைப்படியே முன்னேற் கும்படியவர்களா யிருக்கிறார்கள்; இப்படி நடத்தலுலாங்களாகில், நம்மு டுடைய பாடும் அவர்களுக்காக பட்டினிப்போராட்டுவ தல்லாமல், அயசகடியின், ராஜாங்கத்தாலும் லேண்டிங் பரம்மரிப்பு செவ்வாகள்."

மேலும், மது முன்னேற்ற விஷயமும், மேற்சொன்ன கனம் டி. பி. பிரமணியமுதலியாரவர்களும், அடியிற்கண்டபடி, ௭ ம் தாராசுவர தவருக்கு கல்வாக்கும் இராசுவத்தவருக்கு எச்சரிப்பும் கூறி வருகிற, 1907-ல் (திருச்செருப்பள்ளி Tamilian Archaeological Society மூல மாய்) அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது:—

“இவர்கள் (தாராசுவரர்கள்) கல்கிமத்தில் உயர்வடைவார்த் தென பது நிச்சயமானதே யன்றி, தடுக்கமுடியாது; சிலசாலத்தில், இவர்கள் பிரமணரினும் உயர்வடைந்தாலும் ஆச்சரியப்படத்தக்க காரண பிரா... . . . மேற்கூறியவாறு தென்னிலலாச் சான்றார் நிச்சயமாகத் தடுக்கமுடியாதபடி யாகவும் உயர்வடையு முன்மையை மனதில் ன வைத்துப், பிறசாதியாருள் அறிவாளிகள் மேற்கூறிய முயற்சிக்கு உ, செய்யா ராலினும், தடையேனுஞ் செய்யா திருத்தல் தகுதி” என்பதே

முடிவுரை யாக, சேற்றையதின் மது கான்டபொன்லில் அச்சு சனபதியா யிருந்த கனத்தவகிய அடிலோகேட் ஜெனரல் The Hon. Mr. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், பி.எ., பி.எஸ். அவர்களுடைய உபநியாஸத் தின் ஆதர்வாத வசனத்தைக்கொண்டு என்னுடைய இந்தக் குலவரலாற் றைப் பூர்த்திபண்ணுகிறேன். அதாவது:—

“Judged by your vigour and enterprise, you are one of the youngest and most promising communities . . . With courage and faith in yourselves, with peace and good will to all the castes and communities, with justice, generosity and service to the poor as your mottos, may you, individually and as a community, prosper more and more till you take your appointed place in the National life and earn the gratitude of our whole Province as the Pioneers of a great Industrial Renaissance!”

“உங்களுடைய தைரியத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொண்டு உங்களைப்பற்றி நிதானிக்கும்போது, நீங்கள், (இந்தியாவில்) மிகுந்த பெயர்வளமும், முன் னுக்குவரும் இயற்கையு முடைய ஜனக்கூட்டத்தார்களிடையே லொருவரா யிருக்கிறீர்கள்; . . . உங்கள் சொந்தநடவடிக்கைகளிலேயே ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் எவ்வித, உங்களைச்சுற்றி முன்ன எல்லா ஜாதிகளிடத்தி லும் சமாதானமும் கல்வெண்ணம் முடையவர்கள் யிருங்கள்; நடுவு நிலைமையும் பெருந்தன்மையு முடையவர்களா யிருந்து, ஏழைகளுக்கு ஒத்தாசைபண்ணுவதை உங்களுடைய விருதவாக்கியங்கள் எ டதுத் துக்கமாகும். தேசஜீவியத்தில் உங்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட உயர்பதவியை நீங்கள் அடையுமாட்டீர், தனித்தனி யாகவும் ஜாதிமொத்தமாகவும் மேல் மேலும் செழித்தோங்கி, கைத்தொழில்சம்பந்த யான புதுப்பிப்புக்கு வழிகாட்டினோ என்பதாய் தென்னிந்தியா மொத்தத்திலுள்ள ஜனங்க ளும் உங்களை நன்றியறிதலோடு மனங்கும்படியான கீர்த்தியை யடைந்து கொள்ளுகள்.”

6-6-1918.

B. J. M. KULASEKHARA-RAJ,

* சுபமாஸ்து.

Printed at the Darling Printing Press, Palamcottah-1891.